

Inven. 301, 302

Bibl. lag.



301 - 302

Jnc

139.

S. X. 15.

...fentes...
...pau...
...infans...
...
...erat qui sepeliret...
...tunus obp...
...tis: sub...
...his qui...
...
...sua...
...quam...
...elegio...
...sua...
...cui...
...cui...
...cui...

quisam fundavit isedra
Elegio dauid summi
regis et sustulit eum de
gurgibus omni: de post
ferantes accepit eum
Palare iacob summi
regis et iussit hereditatem
sua **E**t paruit eos in
intellethib; manum
suar deduxit eos: a
fuerde qui facis mira

erat qui sepecleret **F**acti
sumus obprobrium lucanis
turis: sub sanaco et illuio
hys qui uocantur ino
sunt **V**iquequo dicit
uaxeris in fine accede
tur uelut ignis zelus
tune **E**t hinc tua tua
uigentes que te uo no
uerit; et in uera que
nomie tua no uocantur
Quia comedunt iacob
et uol eius desolauit
De terminis in qua

misentes tunc neobla
paupui tunc neobla
uiscaris in fine **R**ep
te uiscerari. **R**ep
qua repleti tunc qu
ian hinc: tunc com
miserati **R**ep
humilis stus cofu
paup et inop: tunc
nomie tua **R**ep
iudica causa tua
inuo; esto in
eor que abnu
sunt tota die: **R**ep

Me dno dno: omnes
 qui fecerunt eius aff
 is mures **T**erribili
 ei qui nullo spiritui
 in opus: terribili spuo
 reges terre **E**t inno
 cabimus nomini me
A **Interdum ipse + ps**
Pora mea ad dnm
 clamavi: uocata
 ad dnm: et uocauit michi
 Indie uentilatis uice
 Tm ceptu suu in sanibz
 meis: nocte obfeti: et no

gregem uicium **E**t
 dixit eos in spe et animi
 erit: et inuicis eoz ope
 iur inare **E**t induxit
 eos in uentem factificatis
 sue: in ore que acquisit
 dextera eius **E**t erent
 a facie eoz gentes et uore
 datus et s. hram: in fani
 cilio distribuciois **E**t ha
 bitarie fecit eos in taliter
 uacis eoz: et ibi: uir:
Et sempiternum i exaer
 uauit dnm ex uellam:
 et terminata eius no auf

ut in hominibz **E**t uia
 dedit captiuitate uiu
 ante eoz: et pauidi in iudi
 nem eoz i manibus mi
 nua **E**t qd uisus i gla
 dno spm sui: et hediata
 tem sua spreuit **I**uue
 nes eoz comedit igni
 et uigines eoz no fut
 lanceate **S**acerdot
 eoz in gladio occide
 runt: et in ore eoz no
 ploz abanauit **E**t ex
 latu e facti: horrida

Inven. 302

Bibl. Jag.

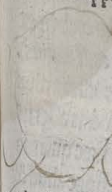
EDISTOLARE
CAI PLINII SECVNDI

173-113

CAPITULUM
RIS FAC
MVSINI
C. Plinius



eas quæ adhi
ro: non supp



ui enim imita
meum figuris
rum pauci quo
materia ipsa h
repugnauit: E
quod me long
is sum ego: qu
firi

re non in temp
enim nō tristes
hac exceptione
nā tuam: confi
re nō abhorren
culam adieceris

CAII PLINII SECYNDI NOVOCOMENSIS ORATO
RIS FACVNDISSIMI EPISTOLARVM LIBER PRI-
MVS INCIPIT.

C. Plinius Secundus Septitio suo. S. plu. dicit.

Frequenter hortatus es: ut epistolas si q̄s pau-
lo accuratius scripsissem: colligerem: publica
remq; collegi non seruato temporis ordine:
neq; enim historiã cõponebam: sed ut quæq;
in manus uenerat. Superest ut nec te consilii:
nec me pœniteat obsequii. Ita enim fiet: ut
eas quæ adhuc neglectæ iacent: requiram: & si quas addide-
ro: non supprimam. Vale.

C. Plinius Arrinio suo Salutem.

Via tardiolem aduētum tuum prospicio: Li-
brum quem prioribus epistolis promiserã:
exhibeo. Hunc rogo ex consuetudine tua &
legas & emendes: eo magis quod nihil ante
peræque eodem zelo scripsisse uideor. tenta
ui enim imitari Demosthenem semper tuum caluum nup
meum figuris duntaxat orationis. Nam uim tantorum uiro
rum pauci quos æquus amauit Iupiter assequi possunt. Nec
materia ipsa huic: (Vereor ne improbe dicam) æmulationi
repugnauit: Erat enim prope tota in contentione dicendi:
quod me longæ desidiæ indormientem excitauit: Si modo
is sum ego: qui excitari possim: non tamen omnino. M. no-
stri fugimus. quotiens paulum itinere decede-
re non in tempestiuis amœnitatibus admonebamur. Acres
enim nō tristes esse uolebamus. Nec est quod putes me sub
hac exceptione ueniã postulare. Immo quo magis incendã li-
mã tuam: confitebor & ipsum me & cõtubernales ab editio-
ne nō abhorrere: si modo tu fortasse errori nostro albũ cal-
culum adieceris. Est enim plane aliquid edẽdum: atq; utinã

a ii

hoc potissimū quod paratū est. audis deliciae uotū. edendū autē ex pluribus causis: maxime q̄ libelli quos emisimus dicunt in manibus esse: quōis iā gratiā nouitatis exuerint. nisi tamē auribus nostris bibliopolae blandiunt. Sit sane: dū per hoc mendaciū nobis studia nostra cōmendent. Vale.

C. Plinius Caninio Ruffo suo Salutem.

¶ Vid agit comū tuae meaeq; deliciae: quid suburbanū amoenissimū: uel quid illa porticus uerna semp̄ qd̄ platanus opacissima: qd̄ Euripus uiridis & gēmeus: quid subiectus & seruiens lacus: qd̄ illa mollis & tamē solida gestatio: qd̄ balneū illud quod plurimus sol̄ iplet & circumcū: quid triclinia illa uel popularia: uel illa paucorū: qd̄ cubacula diurna nocturna: possident te: & per uices partiūt. An ut solēbas intentione rei familiaris obeundae crebris excursionibus auocaris: si possidet: felix beatusq; es. si minus. unns ex multis. quin tu ipse humiles & fordidas curas aliis mandas: & ipse te in alto isto p̄guitq; secessu studiis asseris: hoc sit negotium tuum. hoc otium. hic labor. haec quies. in his uigiliae. in his etiam somnus reponatur: Effinge aliud & excude quod sit perpetuo tuum. Nam reliqua rerum tuarū post te alium atq; alium dominum fortietur. Hoc nunquā tuum desinet esse si semel esse coeperit. Scio quem animū: quod horret ingenium. Tu modo enitere: ut tibi ipse sis tāti: quanti uideberis aliis: si tibi fueris. Vale.

C. Plinius Pompeiae celerrimae socruī suae. S.

¶ Vantum copiarum in orticulano. ī narniēsi: in carfulano: in Perusino tuo. in narniensi uero balneum etiā: ex epistolis meis (Nā iam tuis opus nō ē) una illa breuis & uetus sufficit. nō me hercule tā mea sunt: quae meae sunt q̄ quae tua: hoc tamen differūt: quod sollicitius & intentius tui me q̄ mei excipiunt. idē fortasse eueniet etiā tibi: si q̄do in nostra diuerteris: quod uelim facias: primum: ut per inde nostris rebus: ac nos tuis perfruaris. Deinde ut mei ex-

pergiscantur aliquando: qui me secure ac prope negligenter
expectat. Nam initium dominorum apud seruos ipsa consue-
tudine metus exolefcit: nouitatibus excitantur: probarique
dominis per alios magis quam per se ipsos laborant. Vale.

C. Plinius Voconio romano Salu.

Idisti ne quenquam, M. Regulo timidiore: humiliore
post Domitiani morte: sub quo non minora flagitia
comiserat: quam sub Nerone: sed tectiora. Cœpit uere-
ri: ne sibi iracerer: nec fallebat: irascebar. Rustici aruleni pi-
culum fouerat: exultauerat morte: adeo ut librum recitaret pu-
blicaretque: in quo rusticum insectatur: atque etiam stoicorum simiam
appellat. Adicit uitelliana cicatrice stygmosum, Agnoscis
eloquentiam Reguli: lacerat Hærennium senectione tam intem-
peranter quidem: ut dixerit ei metius charus: Quid tibi cum
eis mortuis? Nunc ego: aut Crasso aut Camerino molestus
sum: quos ille sub Nerone accusauerat: Hæc me dolenter Re-
gulus tulisse credebat. Ideoque etiam cum recitaret librum: non adhi-
buerat. Præterea reminiscebat quam capitaliter me ipsum apud
centum uiros laceffisset. Aderam aurionilæ timidis uxori roga-
tu Aruleni rustici, Regulus contra: nitebamur nos in parte
causæ sententia uecti modesti optimi uiri. Is tunc in exilio erat
relegatus a Domitiano. Ecce ibi Regulus: Quæro inquit se-
cundæ: quod de Modesto sentias: uides quod periculum: si respon-
dissem bene: quod flagitium: si male: non possum dicere aliud
tuum mihi quam deos adfuisse. Respondebam inquam quid
sentiam si de hoc centum uiri iudicaturi sunt. Rursus ille quæ-
ro quid de Modesto sentias. Iterum ego, solebant testes in-
reos non in damnatos interrogari. Tertio ille, non iam quod de Mo-
desto sed quid de pietate Modesti sentias. Quæris inquam quod
sentiam. At ego ne interrogare quod fas puto: de quo pronunciatum
est, conticuit. me laus & gratulatio secuta est, quod nec fa-
mam meam aliquo responso utili fortasse: inhonesto tamé-
læseram. Nec me laqueis tam infidiosæ interrogationis inuol-

ueram. Nunc ergo cōscientia exterritus apprehendit Caci-
lium celerem: mox rogat iustum Fabium: ut me sibi recon-
cilient. nec contentus: uenit ad Spurinam: Huic suppliciter:
ut est cum timet abiectissimus: Rogo inquit mane uideas
Plinium domi: sed plane mane. Nec enim diutius ferre solli-
citudinem possum & quoquo modo efficias: ne mihi irasca-
tur. euigilaueram. Nuntius ait uenio ad te Spurina. immo
ego ad te. Coimus in porticum Liuiæ. cum alter ad alterum
tenderemus: exponit Reguli mandata: addit preces suas: ut
decebat optimum uirum pro dissimillimo. parce inquit:
cui ego: dispicies ipse quid Regulo putes renunciandum. Te
decipi a me nō oportet. Expecto mauricum. Nō dum enim
ab exilio uenerat. ideo nihil alterutram in partē respondere
tibi possum: facturus quicquid ille decreuerit. Illum enim
esse huius consilii ducem: me comitem decet. Paucos post
dies ipse me regulus conuenit in prætoris officio. illuc me
persecutus secretum petit. Ait timere se: ne animo meo pe-
nitus hæreret: quod in centū uirali iudicio aliquando dixis-
set. cum respōderet mihi & Satrio Ruffo. Satrius ruffus cui
non est cum Cicerone æmulatio & qui contentus est elo-
quentia seculi nostri: Respondi nunc me itelligere maligne
dictum quia ipse confiteretur. Cæterum puto honorificum
existimari. Est enim inquam mihi cum Cicerōe æmulatio:
nec sum contentus eloquentia sæculi nostri. Nā stultissimū
credo ad imitandum non optima quæq; proponere. Sed tu
qui huius iudicii meministi: cur illius oblitus es: in quo me
interrogasti: quid de metii Modesti pietate sentirem. expal-
luit notabiliter quamuis palleat semper: & hæsitabundus in-
quit: interrogauit: nō ut tibi nocerem: sed ut modesto. Vide
hominis crudelitatem: qui se nō dissimulet nocere homini
exuli uoluisse. subiunxit egregiam causam. Scripsit inquit
epistolam quandam quæ apud Domitianum recitata ē. Re-
gulus omnium bipedū nequissimus. quod quidē Modestus

scrip
que
uare

mult
est, po
malor
dicam
perime
dere. Mi
constab
tuo non
lia cogn

ad retia se
sed stilus
manus uac
contenna
tatione m
tudo ipsur
gna cogita
licebit auc
gillares fer
Mineruan

Ide i
testa
timo
respōdere uo

scripserat uerissime: Hic fere nobis sermonis terminus. Neque enim uolui progredi longius: ut mihi omnia libera feruarem dum Mauricus uenit. nec me præterit esse Regulū

Est enim locuples factiosus: curatur a multis: timetur a pluribus: quod plerunque amore fortius est. potest tamen fieri: ut hæc concussa labatur. Nam gratia malorum tam infida est quam ipsi. Verum ut idem sapius dicam expecto Mauricū. Vir est grauis: prudens: multis experimentis eruditus & qui futura possit ex præteritis uideri. Mihi & tentandi aliquid & quiescendi illo auctore rō constabit. Hæc tibi scripsi: quia æquū erat te p amore tuo non solum omnia mea facta dictaq; uerum etiam cōsilia cognoscere. Vale.

C. Plinius Cornelio tacito suo S.

Idebis & licet rideas: ego Plinius ille quē nosti: apertis & quidem pulcherrimos cepi: ipse inquis: ipse: nō tamē ut omnino ab inertia mea & quiete discederē: ad retia sedebā. Erāt in proximo nō uenabulum: nō lancea. sed stilus & pugillares: meditabar aliquid enotabamq;: ut si manus uacuas: plenas tamē cera reportarem. Nō est quod contemnas hoc studendi genus. Mirum ē ut animus ab agitatione motuq; corporis excitetur. Iam undiq; siluæ & solitudo ipsumque illud silentium quod uenationi datur: magna cogitationis incitamenta sunt. proinde cum uenabere licebit auctore me: ut panarium & lagunculam: sic etiā pugillares feras. Experieris nō magis dianam montibus: quam Mineruam inerrare. Vale.

C. Plinius Octauio suo Ruffo Sal.

Ide in quo me fastigio collocaris cum mihi idē potestatis idēq; regni dederis: quod Homerus Ioui optimo maximo:

Nam ego quoque simili nutu ac renutu re pōdere uoto tuo possum. Etenim sicut fas est mihi præ
a iiii.

*Comodū rtr. In
uenerunt hris
opam dare*

sertim te exigente excusare bethycis contra unū hominē
aduocationē ita nec fidei nostræ: nec cōstatiæ quē diligis cō
uenit adesse cōtra puiciā quē tot officiis: tot laboribus: tot
periculis etiā meis aliq̄do deuinxerim. Tenebo ergo hoc tē
peramētū: ut ex duobus quoq; alteꝝ petis eligā id potius ī
quo nō solū studio tuo ueꝝ etiā iudicio satisfaciā. Neq; enī
tantope mihi cōsiderandū ē: Quid uir optimus ī p̄sentia ue
lis: quā quid semp̄ sis p̄baturus. Me circa idus octobres spe
ro Romæ futurꝝ. eadēq; hęc p̄sentē quoq; tua meaque
fide Gallo confirmaturum: cui tamē nūc iam licet sp̄deas
de animo meo.

cur enim non usque quaque Homericis
uerſibus agam tecum? quatenus tu me tuis agere non pate
ris: quorum tanta cupiditate ardeo: ut uidear mihi hac sola
mercede corrūpi posse ut uel cōtra bethycos adsim: pene p̄
terii quod minime p̄tereūdū fuit: accepisse me caritas op
timas quæ nūc cum ficiis & boletis certamen habent. Vale.

C. Plinius Pompeio Saturnino suo Salu.

Ero p̄portune mihi redditæ sunt litteræ tuæ quibus
flagitabas: ut tibi aliquid ex scriptis meis mitterem:
Cū ego idip̄um destinassem. Addidisti ergo calcaria
sp̄ote currenti: pariterq; & tibi ueniam recusandi laboris: &
mihi exigendi uerecundiam sustulisti. Nam nec me timide
uti decet eo quod oblatum est: nec te grauari quod depopo
scisti. Non est tamen quod ab homine desidioso aliqd̄ noui
operis expectes. petiturus sum enim: ut rursus uaces sermo
ni: quem apud municipes meos habui bibliothecam dedica
turus. Memini quidem iam te quædam notasse: sed genera
liter: ideo nunc rogo: ut non tantum uniuersitati eius atten
das: uerū etiam particulas qua soles lima p̄sequaris. Erit
enim & post emendationem liberū nobis uel publicare uel
continere. Quin immo fortasse hanc ipsam cuntationem
nostram in alterutram sententiam emédationis ratio redu

cetiquæ aut i
aut dignum
huius cunta
ipſo materia
& clarius: on
pressus demi
munificentia
re. Anceps hic
cineſ. Etenī si
pi solēt: quā dif
de se aut de suis
quanto magis
ea demū recte
obscuritate &
cū: nobis ne tā
beamus ut no
sunt agendæ r
rem nec gratia
Quid utilius fu
prosequi: per ho
cogitationibus
larum lōgiore tr
gitionis comite
exercitatio qua
homines ad cul
multū ac diu p
ritiæ uinculis e
nostra fore uide
consilio traheb
Gladiatores: sed
licebatur. Ocu
gent cōmendat
q̄ reprimi. Vt ue

cet: quæ aut indignū editione: dū sapius retractat inueniet:
aut dignum dum id ipsum experitur efficiet: Quanquam
huius cunctationis meæ causæ non tam in scriptis quam in
ipso materiæ genere consistunt. Est enim paulo gloriosius:
& clarius: onerabit hæc modestiā nostrā: etiam si stilus ipse
pressus demissusq; fuerit. Propterea quod cogimur cum de
munificentia parentum nostrorum: tum de nostra disputa-
re. Anceps hic & lubricus locus est: etiā cū illi necessitas leno-
cines. Etenim si alienæ quoq; laudes page æquis auribus acci-
pi solēt: quā difficile est optinere ne molesta uideatur oratio
de se aut de suis differentis. Nam cum ipsi honestati tum ali-
quanto magis gloriæ eius prædicationiq; inuidemus. atq;
ea demū recte facta minus detorqueamus & carpimus quæ in
obscuritate & silentio reponuntur. qua ex causa sæpe ipse me-
cū: nobis ne tātū quicquid est illud cōposuisse. an & aliis de-
beamus ut nobis: admonet illud quoq; quod pleraque quæ
sunt agendæ rei necessaria: eadē peracta nec utilitatem pa-
rem nec gratiam retinet. Aut ne lōgius exēpla repetamus.
Quid utilius fuit quam munificentiæ rationem etiam stilo
prosequi: per hoc enim assequebamur: primum ut honestis
cogitationibus immoraremur. deinde ut pulchritudinē il-
larum lōgiore tractu peruideremus. Postremo ut subitæ lar-
gitionis comitem poenitentia caueremus: nascebatur ex his
exercitatio quædam cōtemnendæ pecuniæ. Nā cum omēs
homines ad custodiam eius natura restrinxerit: nos contra
multū ac diu pensitatus amor liberalitatis cōmunibus aua-
ritiæ uinculis eximebat. Tantoque laudabilior munificētia
nostra fore uidebatur. quod ad illam nō impetu quosā sed
consilio trahebamur. Accedebat his causis qd nō ludos aut
Gladiatores: sed annuos sumptus in alimēta ingenuorū pol-
licebamur. Oculorum porro & aurium uoluptates adeo nō
egent cōmendatione: ut non tam incitari debeant oratione
q̄ reprimi. Ut uero aliquis libēter educatiōis tediū laborēq;

suscipiat: non præmiis modo; uerū etiam exquisitis adhorta-
tionibus impetrandū est. Nā si medici salubres: sed uolupta-
tis parum habētes cibos blāditiōibus alloquūtur: plequūtur:
quanto magis decuit publice cōsulentē utilissimū munus:
sed p̄ inde nō populare comitate orationis iducere: p̄sertim
cum enitendum haberemus: ut quod parentibus datur: &
orbis properetur: honorēq; paucorum cæteri pariēter expe-
ctarent & incitarentur. Sed ut tunc communibus magis cō-
modis: quam priuata iactantiæ studebamus: cū intentionē
effectumq; muneris nostri uolebamus intelligi: ita nunc in
ratione edendi ueremur: ne forte nō aliorum utilitatibus:
sed propriæ laudi seruisse uideamur. Præterea meminimus
quanto maiore animo fructus honestatis in cōscientia: quā
in fama reponatur. Sequi enim gloria non appeti debet: nec
si casu aliquo nō sequatur: Idcirco quod gloriam nō meruit:
minus Pulchrū ē. ii uero q̄ benefacta sua uerbis adornāt: nō
iō p̄dicare q̄ fecerūt: sed ut p̄dicarēt fecisse credunt. Sic q̄
magnificū referēte alio fuisset: ipso q̄ gesserit recēte uer-
ba nescit: Homines enī cū rē destruere non possunt: iactationē
eius incessunt. Ita si silēda feceris: factū ip̄m: si laudāda: quod
etenī hūc ipsum sermonē nō ad populū: sed apud decuriōes
habui: nec in p̄patulo: sed in curia: Vereor ergo ne sit satis cō-
gruens cum in dicendō assentationē uulgi acclamationēq;
defugerim: Nūc eadem illa editione sectari: Cumq; plebem
ipsā cui cōsulebat limine curiæ parietibusq; discreuerim ne
quam in speciem ambitiois inciderē: nunc eos etiā ad quos
ex munere nostro nihil pertinet p̄ter exemplū: uelut obuia
ostentatione cōquirere. habes cūtationis meæ causas: obse-
quar tamen consilio tuo: cuius mihi auctoritas pro ratione
sufficit. Vale.

C. Plinius Minutio fundano uo. Salu.
Iru est quā singulis diebus in urbe ratio aut constet

aut constet
quem interro
uirilis inter
signandū tel
cauit. Ita hæc
cisse te reput
Tunc enī sub
pli: quod even
aut scribo: aut
netur. Nihil au
niteat. Nemo a
mine ipse repra
nulla spe nullo
Mecū tantū &
O dulce otū
O mare, o litu
iuenitis. q̄ mu
necq; discursum
ocasio: relinquit
ut Attilius nost
otiosum esse qu
C. Pl
I quādo
maxie fl
Euphrat
tulus militare p
ui: & si nō erat l
humanitate qu
de me concepit
addidit. At ego
ne nunc quidem
fictore: nisi artifi
spicere sapientē.

aut constare uideat: pluribus cunctisque non constet. Nam si quem interrogas: hodie quid egisti? respondeat: officio rogæ uirilis interfui: sponsalia aut nuptias frequentavi. ille me ad signandum testamentum: ille in aduocatione: ille in consiliu uocauit. Ita hæc. quo die feceris necessaria: eadē si quotidie fecisse te reputes inania uidentur: multo magis cū secesseris. Tunc enī subit recordatio: quot dies quæ frigidis rebus absumpsi: quod euenit mihi postquam in Laurétino meo aut lego aliquid aut scribo: aut etiā corpori uaco: cuius fulturis animus sustinetur. Nihil audio quod audisse: nihil dico quod dixisse pœniteat. Nemo apud me quæquam sinistra sermōibus carpit. neminē ipse reprehēdo: nisi tamē me cū pagis comode scribo. nulla spe nullo timore sollicitor: nullis rumoribus inq̄tor. Mecū tantū & cū libellis loquor. O regiā sincerāque uitam. O dulce otium honestūque atque pene omni negotio pulchrius: O mare, o litus: uegetumque secretumque quæ multa inuenitis. quæ multa dictatis. Proinde tu quoque strepitū istū inaneque discursum & multos ineptos labores: ut primū fuerit occasio: relinque: teque studiis uel otio trade. Satius est enim: ut Attilius noster eruditissime simul & facetissime dixit: otiosum esse quam nihil agere. Vale.

C. Plinius Atrio Clementi suo Sal.

I quādo urbs nostra liberalibus studiis floruit: nunc maxie floret: multaque clara exēpla sūt. sufficeret unū Euphrates philosophus. Hūc ego in syria cū adolefcētulus militarē penitus & domi inspexi: amarique ab eo laboraui: & si nō erat laborādū: Est. n. obuius & expositus plenusque humanitate quā præcipit: atque utinā sic ipse spem quā tūc ille de me concepit impleuerim: ut ille multum uirtutibus suis addidit. At ego illas nunc miror quia magis intelligo: quāquam ne nunc quidem satis intelligo. ut enī de pictore, sculptore, fictore: nili artifex iudicare: ita nisi sit sapiens non potest prospicere sapientē. Quantū tamen mihi datur cernere: multa

descripta

pulchritudine corporis

i Eufrate sic eminet & elucet: ut mediocriter quoque doctos
aduertant & afficiant: disputat subtiliter grauer ornate: &
frequenter: etiam platoniam illam sublimitatem & latitudinem
effingit. Sermo est copiosus: & uariis: dulcis in primis: & qui
repugnantes quoque ducat: & impellat. Ad haec perceritas cor-
poris. decora facies. demissus capillus. ingens & cana barba.
quae licet fortuita & iania putentur: Illi tamen plurimum uenera-
tionis acquirunt. Nullus horror in cultu. nulla tristitia: mul-
tum seueritatis. reuerentis: ut occursum non reformides.
Vitae sanctitas summa: par comitas. infecta uitia non hoies:
nec castigat errantes: sed emendat. Sequaris monente attentus
& pendes: & persuadere tibi etiam cum persuaserit cupias. Iam uero
liberi tres: duo mates: quos diligentissime instituit: Socer Pom-
peius Iulianus: Cum caetera uita tua uel hoc uno magnus & cla-
rus: quod ipse prouinciae princeps inter altissimas conditiones gene-
rum non honoribus principis. sed sapientia elegit: quod quod ego plu-
ra de uiro quo mihi frui non licet. An ut magis agar quod non li-
cet: Nam distrigor officio ut maximo sic molestissimo: sed eo
per tribunali: subnoto libellos: conficio tabulas: scribo pluri-
mas: Sed illitteratissimas litteras: soleo non nunquam: (Nam id
ipsum quando contingit) de his occupatibus apud Eufra-
tem queri. Ille me consolatur: affirmat & esse hanc philoso-
phiae & quidem pulcherrimam partem: Agere negotium pu-
blicum: cognoscere: iudicare: promerere & exercere iustitiam:
quaeque ipsi doceant in usu habere: mihi tamen hoc unum non
persuadet: fatius esse ista facere: quam cum illo totos dies au-
diendo discendoque consumere. Quo magis te cui uacat hortor
cum in urbe proxime ueneris: uenias autem ob hoc maturius:
illi te expoliendum limandumque permittas: neque enim
ego: ut multi: inuideo aliis bonum quo ipse careo. Sed contra
sensum quendam uoluptatemque percipio si ea quae mihi de-
negantur amicis uideo superesse. Vale.

C. Plinius. S. Fabio iusto suo. S.

pulchritudine negotium

Lim nullas mihi epistolas mittis. Nihil est inquis quod scribam: at hoc ipsum scribe nihil esse quod scribas uel solum illud uide priores incipere solebat. Si uales bene est: ego ualeo: hoc mihi sufficit: est enim maximum: uide re me putas: Serio peto: fac sciam quid agas: quod sine sollicitudine summa nescire non possum. Vale.

C. Plinius Calestrio Tironi Sa. D.

Acturam grauissimam fero: si iactura dicenda est tanti uiri amissio: decessit Corelius ruffus & eodem tempore: quod dolore meum exulcerat. Est enim luctuosissimum genus mortis: quod non ex natura nec fatalis uidetur: Nam ut cumque illis qui finiuntur magnus ex ipsa necessitate solatius est: In his uero quos accersita mors aufert hic insanabilis dolor est: quod creditur posse diu uiuere: Corelium quidem summa ratio quod sapientibus per necessitate est ad hoc consilium copulit: quam plurimas uiuendi causas habentem: optimam conscientiam: optimam famam: maximam auctoritatem: praeterea filiam: uxorem: nepotem: forores: interque tot pignora ueros amicos: Sed tanta longa tanta iniqua ualitudine conflictabatur: ut haec tanta pretia uiuendi mortis rationibus uincerentur. Tertio & xxx. anno ut ipsum audiebam pedum dolore correptus est: patrius hic illi (Nam plerumque morbi quaeque per successiones quasdam: ut alia traduntur) hunc abstinentiam: sanctitatem: quoad uiridis aetas: uicit & fregit: nouissime eum senectute ingrauescentem uiribus animi sustinebat. Cum quidem incredibiles cruciatus & indignissima tormenta pateretur. Nam enim dolor non pedibus solis: ut prius insidebat: sed omnia membra peragabatur. Veni ad eum Domitiani temporibus in suburbano iacentem: Serui e cubiculo recesserunt. habebat enim hoc moris: quotiens intrasset fidelior amicus: quoniam etiam uxor: quam quod omni secreti capacissima: digrediebat. Circutit oculos: & cur inquit me putas hos tantos dolores tanta diu sustinere: ut. isti latroni uel uno die lapsi, dedisses huic anno par corpus: fecisset quod optabat: affuit tamen deus uoto cuius ille copos ut iam se

curus liberq; moriturus multa illa uitæ: sed miora retiacu-
la abruptit: increuerat ualitudo: quã tẽperãtia mitigare cõsue-
uit: tẽtauit: pseuerantẽ cõstãtia fugit. Iã dies alter: tertius: q̄r-
tus: abstinebat cibo. misit ad me uxor eius Hispulla cõmu-
nẽ amicũ. C. Geiniũ cũ tristissimo nũcio destinasse Coreliũ
mori: nec aut suis aut filiaẽ p̄cibus flecti: solũ supeffe me a
quo reuocari posset ad uitã. Cucurri: puenerã i p̄ximũ: Cũ
mihì ab eadẽ Hispulla Iulius atticus nũciat: nihil iã ne me
qdẽ me ipetraturẽ: rã obstinate magis atq; magis iduruisse:
dixerat sane medico admonẽti cibũ.

quã uox
quãtũ admiratiõis i aĩo meo tantũ desiderii reliq̄t. Cogito
quo amico: quo uiro careã. Impleuit quidẽ annũ. vii. & lxx. q̄
ætã etiã robustissimis satis lõga ẽ. Scio euasit p̄petuã uali-
tudinẽ. Scio decessit sup̄stitibus suis: florẽte re. p. q̄ illi om-
nibus suis charior erat: & hoc scio. Ego tamẽ tanq̄ iuuenis
& fortissimi morte doleo: doleo autẽ: licet me ibecillũ putes
meo noĩe. amisi. n. amisi meã uitã testẽ: rectorẽ: magistrũ. i
sũma dicã: qd̄ recẽti dolore cõtubernali meo Caluissio dixi:
Vereor ne negligẽtius uiuã. p̄inde adhibe solatia mihi: non
hãc. senex erat. infirmus erat: hãc enĩ noui: Sed noua aliq̄:
sed magna quã audierim nunq̄. legerim nunq̄. Nã q̄ audiui
quã legi: spõte succurũt: Sed tanto dolore superant̄.

C. Plinius Soffio Senectioni suo S.

Agnũ prouẽtũ poetarũ annus hic attulit. toto mẽse
apriili nullus fere dies quo nõ recitaret aliquis: iuuat
me q̄ uigent studia: p̄ferũt se igrãtia hominũ: & ostẽ-
tãt: tãtũ ad audiendum pigre coitur: pleriq; i statioibus se-
dẽt: tẽpũsq; audiendis fabulis conterũt: subidẽ sibi nũciari
iubent: an iam recitator intrauerit: an dixerit p̄fationem:
an ex magna parte euoluerit librum: tũc demũ ac tũc quoq;
lente cuntanterque ueniũt: nec tamen p̄manẽt: sed ante fi-
nem recedunt. Alii dissimulanter. & furtim: simpliciter alii
& libere. At hercule memoria parentum Claudium Cæ-

sarem fe
causam
subitu n
quicq; n
uenit: au
didisse: se
bendi re
non retar
rique amic
ut studia ne
ueram tem
cessum: & se
recitationi
i cãteris re

Etiã
to n
illu
le scẽtiam n
dibus ut lau
a te mihi mã
aut grãtius a
quo nasci ne
rendus fuisse
ãmilianus a
pauculis ann
nã ita forma
Patria est ei
recidã: mul
tinet ac seruat
ceps: qã nihil a
inter p̄ratorio
dicam an dign
ternam Serran

sarem ferunt cum i palatio spaciaretur audissetq; clamorē:
causam requisisse: cumq; dictum esset recitare Nonianum:
subitu in recitanti inopinatumq; uenisse. Nūc otiosissimus
quisq; multo ante rogatus & identidem admonitus aut nō
uenit: aut si uenit: queritur se diem quia non perdidit per
didisse, sed tanto magis laudandi pbandiq; sunt quos a scri
bendi recitandiq; studio hęc auditorum desidia uel supbia
non retardat. Equidem prope nemini defuit. Erant sane ple
rique amici. Neque enim est fere quisquam: quin nos amet:
ut studia non simulet. His ex causis longius quam destina
ueram tempus in urbe consumpsi: possum iam repetere se
cessum: & scribere aliqd: quod nō recitem: ne uidear quorū
recitationibus affui nō auditor fuisse: sed creditor: Nam ut
i cæteris rebus ita i audiendi officio perit gratia: si reposcat
C. Plinius Iunio Marico Salutem.

Etis ut fratris tui filiaē prospiciā maritū: quod meri
to mihi potissimū inungis. Scis enim q̄topere sūmū
illum uirgē suspexerim dilexerimq;. Quibus ille ado
lescentiam meam exhortationibus fouerit: quibus etiā lau
dibus ut laudandus uiderer effecerit. Nihil est q̄dem quod
a te mihi mādari aut maius aut satius: nihil quod honestius
aut gratius a me suscipi possit: quam ut eligam iuuenem ex
quo nasci nepotes Aruleno rustico deceat: qui quidē diu q̄
rendus fuisset: nisi paratus & quasi prouisus esset. Militius
æmilianus acclinus: qui me ut iuuenis iuuenē: (ē enī minor
pauculis annis) familiarissime diligit: ita reuerē ut senem:
nā ita formari a me & iſtitui cupit: ut ego a uobis solebam.
Patria est ei Brixia ex illa nostra Italia quæ multū adhuc ue
recūdia multū frugalitatis atq; etiā rusticitatis antiquæ re
tinet ac seruat. Pater Minutius Macrinus eq̄stris ordinis pri
ceps: q̄a nihil altius uoluit. Allectus enī a Diuo Vespasiano
inter prætorios honestam quietem huic nostræ ambitioni
dicam an dignitati constantissime prætulit: habet auia mā
ternam Serranam procul a me municipio patauino; nostri

loci mores: Serrana tamen patavinus quoque severitatis exemplum est. Contigit & avunculus ei. P. Acilius. gravitate prudentia: fide prope singulari: In summa nihil erit in domo tua quod non tibi tanquam in tua placeat. Aciliano vero ipsi plurimum vigoris industriae: quique in maxima verecundia quaesturam: tribunatum: praeturam honestissime percurrit ac iam pro se tibi necessitatem ambiendi remisit. Est etiam illi facies liberalis multo sanguine: multo rubore suffusa. Est in genua totius corporis pulchritudo: & quidem Senatorius decor: quae ego nequaquam arbitror negligenda. debet enim hoc castitati puellarum quasi praemium dari. nescio an adiciendum esse patri eius amplas facultates: nam cum imaginor vos: quibus quaerimus generum: si ledum de facultatibus puto: cum publicos mores atque etiam civitatis leges intueor: quae vel in primis census hominum spectandos arbitratur. ne id quidem praetereundum videretur: & sane de posteris & his pluribus cogitanti: Hic quoque in conditionibus diligendi ponendus est calculus. Tu fortasse me putes indulgisse amori meo: supraque ista: quam res patitur sustulisse. At ego fide mea spondeo futurum ut omnia longe ampliora quam a me praedicantur inuenias. diligo quidem adolescentem ardentissime sicut meretur: Sed hoc ipsum amantis est: non onerare eum laudibus. Vale.

C. Plinius Septimio Claro suo Sal. D.

h Eus tu promittis ad cenam: nec uenis: dicitur ius: ad assem impendium reddes: nec id modicum paratae erant lactuca singularis: cocleae trinae: ova bina: alica cum mulso & niue. Nam hanc quoque computabis: immo hanc in primis: quae perit in ferculo: oliuae bethicae, cucurbitae, bulbi. alia mille non minus lauta. Audisses Comedum uel lectorem uel Iyristem: uel quae mea liberalitas omnia. At tu apud nescio quem ostrea: uulvas: echinos Gaditanos maluisti. dabis poenas non dico quas: dure fecisti: inuidisti nescio an tibi: certe mihi

Sed tamen
duissem
hilaris: si
stea te alius

Ma
laud
uariu

totum me tene
ter & ardenter
subita profere
decora const
mire placet:
placent si re
manus sumpt
remulus comp
cier uel breui
sublimitate na
pissior tamen &
fusi quales aut Ca
dinis amaritud
uini quoque: durius
Legit mihi nu
Terentium metr
affirmit: siue
componat aut u
tamque reddide
antequam scrib
remittor: non t
facias & hortor
quod uiuit. At s
solum libros ei
Eiusdem nunc h

Sed tamen & tibi. Quantum nos iussissemus: risissemus: studeissemus. Potes apparatus coenare apud multos: nusquam hilarius: simplicius: incautius: i summa experire. Et nisi potestea te aliis potius excusaueris: mihi semper excusa. Vale.

C. Plinius Erutio suo Salu.

lib. 1. cap. 10.
Mabam Pompeium Saturninum: hunc dico nostis: laudabamque eius ingenium: etiam antequam sciri est quatuor uarium: quam flexibile: quam multiplex esset: nunc uero totum me tenet: habet: possidet. audiui causas agentem acriter & ardeat: nec minus polite & ornate siue meditata siue subita proferret: ad sunt aptae crebraeque sententiae: grauis & decora constructio: sonantia uerba & antiqua. Omnia haec mire placet: cum impetu quodam & flumine peruehatur: placent si retractentur. Senties quod ego cum orationes eius in manus sumpseris: quas facile cuiuslibet ueterum: quorum est aemulus comparabis. Idem tamen in historia magis satisfacet uel breuitate uel luce uel suauitate uel splendore etiam sublimitate narrandi: nam in cōtionibus idem quod in orationibus est: pressior tamen & circūscriptior & adductior: propterea facit uersus: quales aut Catullus aut Caluus. Quatuor illis leporis dulcedinis amaritudinis amoris inserit. Saepe sed data opa mollius leuiusque: duriusculos quosdam & hoc quasi Catullus aut Caluus. Legit mihi nup epistolas: quas uxoris esse dicebat: Plautum uel Terentium metro solutum legi credidi. Quae siue uxoris sunt ut affirmat: siue ipsius ut negat: pari gloria dignus est: quod aut illa componat aut uxorem quam uirginem accepit tam doctam politamque reddiderit. Est ergo mecum per diem totum: eundem antequam scribam: eundem cum scripsi: eundem etiam cum remittor: non tanquam eundem lego. Quod te quoque ut facias & hortor & moneo. neque enim debet opibus eius obesse quod uiuit. At si iter eos quos nunquam uidimus floruisse: non solum libros eius: uerum etiam imagines conquireremus. Eiusdem nunc honor praesentis & gloria quasi satietate la-

guescit: & hoc paruum malignūq; est nō admirari hominē
admiratiōe dignissimū: quia uidere alloqui audire cōplecti
nec laudare tantum: uerum etiam amare contingit. Vale.

C. Plinius Cornelio Cithiano Salutem.

St adhuc hominibus curæ fides & officium: Sunt q
defunctorum quoq; amicos agant. Titinius capito
ab Impatore nostro impetrauit ut sibi liceret statuā
L. Syllani in foro ponere: pulchrum & magna laude dignū
amicicia principis in hoc uti: quantūq; gratia ualeas aliorū
honoribus experiri: Est omnino capito in usu claros cole
re: Miq; est qua religione: quo studio: imagines brutorum
Cassiorum: Catonum domi ubi potest habeat: Idem clarissi
mi cuiusq; uitam egregijs carminibus exornat: Scias ipsum
pluribus uirtutibus abundare: qui alienas sic amat: redditus
est. L. Syllano debitus honor: cuius immortalitati capito pro
spexit pariter & suæ. Neque enim magis decorum & ifigne
est statuam in foro populi romani habere: q̄ ponere. Vale.

C. Plinius Suetonio Tranquillo. Sal. D.

Cribis te perterritum somnio uereri: ne quid aduer
si in actione patiaris: rogas ut dilationem petam: &
pauculos dies certe proximum excusam: difficile est

Refert
sed experiar:
tamen euentura soleas an contraria somniare: mihi reputā
ti somnium meum: Istud quod times tu egregiam actionē
portendere uidetur: susceperam causam Iulii pastoris: cum
mihi quiescenti uisa ē socrus mea aduoluta genibus ne age
rem obsecrare. Et eram acturus adolescentulus adhuc. Erā
in quadruplici iudicio. Eram cōtra potentissimos ciuitatis
atq; etiam Cæsaris amicos. Quæ singula excutere mihi me
tem post tam triste somniū poterant. Egit tamen:

illud
Nam mihi patria & si qd
charius patria fides uidebatur: prospere cessit: atq; ideo illa
actio mihi aures hominū: illa ianuam famæ patefecit: p̄ide

dispice a
uertas: A
tum quo
strophar
tu cum u
nam iud
quidem:

Vi
te
me
familiaris. n
gnitatem tu
censum satis
non decuri
fruumur: of
milia num
stræ diutur
quod admo
dignitate a n
us custodiē
dum est. Val

C.
Requ
mine
uitas
permittat: ali
ticatio etiam
insigenda: rep
dam & pond
mo non ictu
auctoritatibus
tat. Ex nostris

dispice an tu quoque sub hoc exemplo somniū istud ī bonū
uertas: Aut si tutius putas illud cautissimi cuiusque præcep-
tum quod dubites ne feceris: id ipsum rescribe. Ego aliquā
stropham inueniam: agamque causam tuam ut ipsam agere
tu cum uoles possis. Est enī sane alia ratio tua: alia mea fuit;
nam iudicium cētumuirale differri nullo modo: istud ægre
quidem: sed tamen potest. Vale.

C. Plinius Romano Firmo Sal.

Vniceps tu meus & condiscipulus: & ab ineunte æta-
te contubernalis: pater tuus: & matri & auunculo
meo: mihi etiam quantum ætatis diuersitas passa est
familiaris, magnæ & graues causæ: cur suscipere augere di-
gnitatem tuam debeam? Esse autem tibi centum milium
centum satis indicat: quod apud nos decurio es. Igitur ut te
non decurione solum: uerum etiam equite Romano per-
fruumur: offero tibi ad implendas equestres facultates. ccc.
milia nummum. Te memorem huius muneris amicitiaē no-
stræ diuturnitas spondet. Ego ne illud quidem admoneo:
quod admonere deberem: nisi scirem sponte facturum: ut
dignitate a me data quam modestissime urare. nam solliciti-
us custodiendus ē honor: quo etiam beneficium amici tuē
dum est. Vale.

C. Plinius Cornelio Tacito suo Sal.

Requēs mihi disputatio est cum quodam docto ho-
mine & perito: cui æque nihil in causis agēdis ut bre-
uitas placet. Quā ego custodiendā esse cōfiteor: si cā-
permitterat: alioquin præuaricatio est: transire dicenda: præ-
uaricatio etiam cursim & breuiter attingere quæ sint icalcāda:
infigenda: repetenda. Nam plerisque longiore tractu uis q-
dam & pondus accedit: utque corpori ferrum sic oratio ani-
mo non ictu magis quam mora imprimitur: Hic ille mecū
auctoritatibus agit. Ac mihi ex græcis oratiōes lysiaē osten-
tat. Ex nostris gracchorū Catōisq; quoq; sane plurimæ sunt

circumcisæ & breues. Ego Lysia demosthenem: a schinem:
periclem multosque præterea Gracchis: & Catoni Pollio-
nem: Cæsarem: Cælium: in primis. M. Tullium oppono: cu-
ius oratio optima fert esse quæ maxima. Et hercule ut aliæ
bonæ res. Ita bonus liber quisque melior est quo maior. Vi-
des ut statuas: signa: picturas: hominum denique: multorū
que animalium formas: arborum etiam: si modo sint deco-
ræ: nihil magis quam amplitudo commendet. Idem oratiōi
bus euenit: quin & uoluminibus ipsis auctoritatem quādā
& pulchritudinem adiicit magnitudo. Hæc ille multa que
alia: quæ a me in eandem sententiam solēt dici: ut est in di-
sputando inconprehensibilis & lubricus: ita eludit: ut cōtē-
dat hos ipsos quorum orationibus nitar pauciora dixisse: quæ
ediderint: Ego contra puto. Testes sunt multæ multorum
orationes & Ciceronis pro murena: & pro uareno: in quibus
breuis & quasi nuda subscriptio quorūdam criminum solis
titulis indicatur: ex his apparet illum permulta dixisse: cum
ederet omisisse. Idem pro cluentio ait se totam causam uete-
ri instituto solū perorasse. Et pro Cornelio quadriduo egisse:
ne dubitare possimus: quæ per plures dies ut necesse erat la-
tius dixerit: postea recisa ac repurgata in unum librum gran-
dem quidem unū tamen coarctasse. At aliud est actio bonæ:
aliud oratio. Scio nonnullis ita uideri. Sed ego forsitan fallor:
persuasum habeo posse fieri: ut sit actio bona: quæ non sit bo-
na oratio: non posse autem non bonam actionē esse quæ non
sit bona oratio: est enim oratio actionis exemplar & quasi ar-
chetypus. Ideo in optima quaque mille figuras extemporales
inuenimus: in his etiam quas tantum editas scimus: ut in
uerrem: artificem quem. Nam recte admones: polycletum
esse dicebant. Sequitur ergo ut actio sit abolutissima: quæ
maxime orationis similitudinem expresserit si modo iustā
& debitum tempus acceperit: quod si negetur: nulla oratio-
nis: maxima iudicis culpa est. Ad sunt huic opinioni meæ le-

ges: qu
centri b
stare nu
quod n
quente
uet. at p
homin
sam sim
ex diuer
inuentio
alio dictu
aliquid qu
Regulus c
putes exec
premit sa
spōdi poss
putaretia
omnia pe

uerum eti
pos curo &
nem solam
actione plu
colligam. N
sunt iudicu
me præteri
de laudari.

Verum hu
ferunt enim
persuadere c

ges: quæ longissima tempora largiuntur: nec breuitatem di-
centibus: sed copiam: hoc est diligentiam tuadet: quam præ-
stare nisi in angustissimis causis nõ potest breuitas. Adiciã
quod me docuit usus magister egregius: frequenter egĩ: fre-
quenter iudicauĩ: frequenter in consilio fui. aliud alios mo-
uet. at plerumque parua res maximas trahunt: Varia sunt
hominum iudicia: uaria uoluntates. Inde qui eandem cau-
sam simul audierunt: sæpe diuersum: interdum idem. Sed
ex diuersis animi motibus sentiunt. præterea sua quisque
inuentioni fauet: & quasi fortissimum complectitur: cũ ab
alio dictum est: quod ipse præuidit. omnibus ergo dandũ ẽ
aliquid quod teneant: quod agnoscat. Dixit aliquãdo mihi
Regulus cum simul adessemus: Tu omnia quæ sunt i causa
putes exequenda. Ego iugulum statim uideo. hunc premo:
premit sane quod elegit: sed in eligendo frequenter errat. re-
spõdi posse fieri: ut genu esset aut tibia aut talus ubi iugulũ
putaret: at ego inquam qui iugulum prospicere nõ possum:
omnia pertento: omnia experior:

Deniq;
utque in cultura agri non uineas tantum:
uerum etiam arbuta: nec arbuta tantum: uerum etiam cã-
pos curo & exerceo: utque in ipsis campis: non far aut siligi-
nem solam: sed ordeum fabam cæteraq; legumina sero: sic i
actione plura quasi semina latius spargo: ut quæ prouenerit
colligam. Neq; enim minus in perspicua & incerta fallacia
sunt iudicum ingenia: quam tempestatum terrarumq; nec
me præterit summũ oratorem Periclẽ sic a comico Eupoli
de laudari.

Verum huic ipsi pericli nec illa
breuitate uel uelocitate uel utraque (dis-
ferunt enim) sine facultate summa contigisset: nã delectare:
persuadere copiam dicendi spaciumq; desiderat. Reliquere

uero Aculeum in audientium animis is demum potest: qui
nō pūgit: sed ifigit. Adde quæ de eodē Pericle comicus alter

Nō enim amputata oratio & abscissa: sed lata magna &
excella tonat fulgurat omnia deniq; pturbat ac micet: opti-
mus tamē modus est: quis negat? Sed non minus nō seruat
modum qui infra rem: quam qui supra Qui astriclius: quā
qui effusius dicit. Itaq; audis frequenter: ut illud immodice:
& redundanter. Ita hoc ieiune & infirme: alius excessisse ma-
teriam: Alius dicitur non implese: æque uterque: Sed ille i-
becillitate. hic uiribus peccat: Quod certe & si non limatio-
ris: maioris tamen ingenii uitium est: nec uero cum hæc di-
co illum homericum probo: sed hunc
non quia

non & ille mihi ualidissime placeat:

Si tamen detur ele-
ctio illam plenam orationem similem niuibus hibernis id ē
crebram assiduam & largam: Postremo diuinā & cælestem
uolo. At est gratior multis actio breuis. Est quidem: sed ier-
tibus: quorum delicias desidiamq; quasi iudicium respicere
ridiculum est. Nam si hos in consilio habeas nō solū satius
est breuiter dicere: sed omnino nō dicere. ~~Ita~~ est adhuc e-
tentia mea quam mutabo si dissenteris tu. Sed plane cur dis-
sentias explices rogo. Quamuis enim credere tuæ auctori-
ti debeā: Rectius tamen arbitror in tanta re ratione quā au-
toritate superari. Proinde si non errare uideor id ipm quā
uoles breui epistola scribe. Confirmaueris enim iudicium
meum: si errauero longissimam para: non corrumperis te: qui ti-
bi si mihi accederes: breuis epistolæ necessitatem: si dissenti-
res: longissimæ imposui. Vale.

C. Plinius Plinio Paterno suo Salutem.

T animi tui iudicio: sic oculorum plurimū tribuo:
non quia multum ne tibi placeas: sed quia tātū quā-
tum ego sapis. quamquā hoc quoq; multū ē. omissis
iocis: credo decentes esse seruos: qui sunt empti mihi ex cō-
silio tuo: superest ut frugi sint. Quod de uenalibus melius
auribus quam oculis iudicatur. Vale.

C. Plinius Catilio Seuero suo salutem:

Iu iam in urbe hæreo: & quidem attonitus: perturbat
me longa & pertinax ualitudo Titi Aristonis: quem
singulariter & miror & diligo: nihil ē enī illo graui-
us: sanctius: doctius: ut mihi nō unus homo: sed litteræ ipæ:
oēsq; bonæ artes in uno homine summū periculum adire
uideāt. Quā peritus ille & priuati iuris & publici: q̄tū rex:
quantum exemplorum: quantū antiquitatis tenet: nihil est
qd̄ doceri uelis: qd̄ ille docere nō possit. Mihi certe quotiēs
aliquid abditum quæro: ille thesaurus est. Nam quanta ser-
monibus eius fides: quanta auctoritas: quam pressa & deco-
ra cunctatio: quid est quod non statim sciat: & tamen ple-
rumq; hæsitat: dubitat diuersitate rationum: quas acri ma-
gnoq; iudicio ab origine causisque primis repetit: discernit:
expendit. Ad hæc quam parcus in uictu: quam modicus in
cultu. Soleo ipsum cubiculū illius ipsumque lectum ut ima-
ginem quandam priscae frugalitatis aspicere. ornat hæc ma-
gnitudo animi: quæ nihil ad ostentationem: omnia ad cōsci-
entiam refert: recteque facti non ex populi sermone merce-
dē: sed ex facto perit. In summa nō facile q̄s quēquā ex istis
qui sapientiæ studium habitu corporis præferūt: Huic uiro
comparabit. Non quidem gymnasia sectatur: aut porticus:
nec disputationibus lōgis aliorum otium suumq; delectat.
Sed in toga negotiisq; uersatur: multos aduocatione: plures
consilio adiuuat. Nemini tamen istorum castitate: pietate:
iusticia: fortitudine: & primo loco cesserit. Mirareris si inter

esses: qua patientia hanc ipsam ualitudinem toleret: ut do-
lori resistat: ut sitim differat: ut incredibilem februm ardo-
rem immotus opertusque transmittat. Nuper me paucosq;
mecum: quos maxime diligit aduocauit: rogauitque ut me-
dicos consuleremus: de summa ualitudinis: ut si esset insu-
perabilis sponte exiret e uita. Si tamen difficilis & longa: re-
sisteret: maneretque: Dandum enim precibus uxoris: dandū
filiae lachrymis: dādum etiam nobis amicis: ne spes nostras
si modo non essent inanes uoluntaria morte desereret. Id
ergo arduum in primis: & praecipua laude dignum puto.
Nam impetu quodam & instinctu procurrare ad mortem
commune cum multis. deliberare uero & causas eius expen-
dere: utque suaserit ratio uitae mortisque consilium suscipe-
re uel ponere: ingentis est animi: & medici quidem secunda
nobis pollicentur: Superest ut promissis deus annuat. Tan-
demque me hac solitudine exoluat. Qua liberatus Laurē-
tinum meum hoc est libellos & pugillares studiosumque
otium repetam. Nunc enim nihil legere nihil scribere aut as-
sidenti uacat: aut anxio libet. Habes quid timeam: quid op-
tem: quid etiam in posterum destinem. Tu quid egeris: quid
agas: quid uelis agere inuicem nobis: sed latioribus epistolis
scribe. erit confusio meae non mediocre solatium: si tu ni-
hil quereris. Vale.

C. Plinius Pompeio Falconi Salu,

Onsulis an existimem te i tribunatu causas agere de-
cere: plurimum refert: quid esse tribunatum putes
inanē umbram & sine honore nomen: an potestātē
sacrosanctā: & quā in ordinem cogi: ut a nullo ita nec a se q-
dem deceat: Ipse cum tribunus essem: errauerim fortasse: q-
me aliquid putauis: sed tāquam essem: abstinui causis agēdis.
primū quod deforme arbitrabar cui assurgere: cui loco ce-
dere omnes oporteret: hunc omnibus sedentibus stare: &
qui iubere posset tacere quencunq; huic silentiū clepsydra

indici-
dire. E-
tem uic-
pellasse-
derem &
si iurato-
nibus mot-
paucis adu-
quid esse tr-
pienti uiro

Rar-
que

ti a-

mala emptio-
re stultitiam
arriserit preti-
tant uicinitas
modus raris q-
ris porro: ut hi-
caput: refrigere
terere: omnesq;
is possint. Ha-
ellet mihi: ego
mandatur his q-
uam non reli-

C. Plinii. S

indici: & quem interfari nefas esset: hunc etiam cōuitia au-
dire. Et si multa pateretur inertem: si ulcisceretur: insolentem
uideri. Erat hic quoq; æstus: si ante oculos forte me ap-
pellasset: uel ille cui adessem: uel ille contra quem interce-
derem & auxilium ferrem aut quiescerem sileremque: & q̄-
si eiurato magistratu priuatum ipse me facerem. His ratio-
nibus motus malui me tribunum omnibus exhibere: quam
paucis aduocatum. Sed tu: iterum dicam: plurimum interest:
quid esse tribunatum putes. personam tibi imponas: quæ sa-
pienti uiro ita aptanda est ut præferatur. Vale.

C. Plinius Beblio Hispano suo Sal;

Ranquillus contubernalis meus uult emere agellū
quem uenditare amicus tuus dicit. Rogo cures quā-
ti æquum est emat. Ita enim delectabit emisse: nam
mala emptio semper ingrata est: eo maxime quod exprobra-
re stultitiam domino uidetur. In hoc autem agello si modo
arriserit pretium tranquilli mei stomachum multa sollici-
tant uicinitas urbis: oportunitas uia: mediocritas uillæ:
modus rûris qui aduocet magis quam dstringat. Scholasti-
cis porro: ut hic est sufficit abunde tantum soli: ut releuare
caput: refigere oculos: reptare per lîmitem: unam semitam
terere: omnesque uiticulas suas nosse: & numerare arbuscu-
las possint. Hæc tibi exposui: quo magis scires quantum ille
esset mihi: ego tibi debiturus. Si prædiolum istud quod cō-
mendatur his dotibus tam salubriter emerit: ut poenitentiæ
locum non relinquat. Vale.

C. Plinii, S. Nouocomensis Liber primus explicit.

Incipit Secundus liber feliciter. C. Plinius Romano suo
salutem plurimam dicit.

Ost aliquot annos insigne atq; etiā memora-
bile populi Romani oculis spectaculū exhi-
buit publicū funus Verginii ruffi maximi &
clarissimi ciuis & pinde felicitis. Triginta annis
gloriæ suæ supuixit. Legit scripta de se carmi-
na: Legit historias: & posteritati suæ iterfuit.
pfunctus ē tertio cōsulatu: ut summū fastigiū privati hominis
impleret. cū principis noluisset. Cæsares qbus suspectus atque
etiā inuisus uirtutibus fuerat euasit: reliq; incolumem opti-
mū atq; amicissimū tanquam ad hunc ipsum honorē publi-
ci funeris referuatus: annū tertium & octogesimū excessit i-
altissima tranquillitate: pari ueneratione: usus est firma ua-
litudine nisi quod solebāt ei manus tremere: citra dolorem
tamen: aditus tantum mortis durior longiorq; Sed hic ipse
laudabilis. Nam cum uocem præpararet acturus i cōsulatu
principi gratias: Liber quem forte acceperat grandiore &
feni & stanti ipso pondere elapsus est. Hunc dum cōsequitur
colligitq; per leue & lubricum pauimentum fallente uesti-
gio cecidit: coxamque fregit: quæ parum apte collocata re-
luctante ætate male coit. Huius uiri exequiæ magnū orn-
amentum principis: magnum sæculo: magnum etiam foro
rostris attulerunt. Laudatus est a consule Cornelio tacito.
Nā hic supremus cumulus felicitatis eius accessit laudat-
eloquentissimus: & ille quidē plenus annis abiit: plenus bo-
noribus illis etiam quos recusauit: nobis tamen quærens
ac desiderandus est ut exemplar æui prioris. Mihi uero præ-
cipue: qui illum non solum publice quantum admirabamur
tum diligebam. primū quod eadē utriq; regio municipi-
nitima utriq; agri etiā possessiōesq; cōiunctæ: præerea quæ
tutor mihi relictus affectū parentis exhibuit. Sic candidatū

me fu
bus ac
illo di
cerdo
uiffim
retur:
sticue
me hu
bis etia
fis nece
defeam
re: qua
uit enim
num & se
lui tibi m
templati
deo: Verg
dio: alloq
res & hab

Raf
quā

stas: sed ego
scor. qd a te
si nūc saltē
culatio uer
eni Romæ
mori: ppe ad
tum utrunq

C
Agn
ma ē

me suffragio ornauit: sic ad omnes honores meos ex secessi-
bus occurrit: cū iam pridē eiūsmodi officiis renunciaſſet: ſic
illo die quo ſacerdotes ſolēt nominare quos digniſſimos ſa-
cerdotio iudicāt: me ſemp nominabat. Quin etiā in hac no-
uiſſima ualitudine ueritus ne forte iter quicq; uiros ipſe crea-
retur: qui minuendis publicis ſumptibus iudicio ſenatus cō-
ſtituebantur: Cum illi tot amici lenes cōſulareſq; ſupeſſent
me huius ætatis per quem excuſaretur elegit: his quidē uer-
bis etiam ſi filium haberem tibi mandarem. Quibus ex cau-
ſis neceſſe eſt tanquam immaturam mortem eius i ſinu tuo
deſeam: ſi tamen ſas eſt aut flere aut omnino mortē uoca-
re: qua tanti uiri mortalitas magis finita quam uita eſt. Vi-
uit enim uiuetq; ſemper: atq; etiam latius i memoria homi-
num & ſermōe uerſabitur: Poſtquam ab oculis reſceſſit: Vo-
lui tibi multa alia ſcribere: ſed totus animus in hac una cō-
templatione defixus eſt. Verginium cogito: Verginium ui-
deo: Verginium iam uariis imaginibus recentibus tamē au-
dio: alloquor: teneo. cui fortasſe aliquos ciues uirtutibus pa-
res & habemus & habebimus: gloria neminē. Vale.

C. Plinius Paulino ſuo ſalutem.

Raſcor: nec liquet mihi an debeam: ſed irāſcor: ſcis
quā ſit amor iniquus interdū: impotens ſape:
ſemp. hæc tamē cauſa magna ē nescio an iu-
ſta: ſed ego tanq̄ nō minus iuſta quā magna ſit: grauiter ira-
ſcor. qd̄ a te rā diu litteræ nullæ: exorare me potes uno mō:
ſi nūc ſaltē plurimas & lōgiſſimas miſeris. hæc mihi ſola ex-
cuſatio uera: cæteræ falſæ uidebūſ: nō ſum auditurus: non
enī Romæ uel occupatior erā: illud enī nec dii ſināt ut iſir-
mor: ipſe ad uillam partim ſtudiis partim deſidia fruor quo-
rum utruq; ex otio naſcitur.

C. Plinius Nepoti ſuo ſalutem.

Agra iſa ū fama præceſſerat: maior inuētus eſt: ſum
ma ē facultas: copia: ubertas: dicit ſemp ex tempore:

Sed tanquam diu scripserit. sermo græcus immo atticus: p-
fationes tersæ: graciles: dulces: graues iterdum & erectæ: po-
scit controuersias plures: electionem auditoribus pmittit:
Sepe etiam paratus surgit. iam ergo incipit. Statim omnia
ac pene pariter ad manum: sensus reconditi. Occursant uer-
ba: sed q̄lia: quæ sita & exulta: multa lectio in subitis: mul-
ta scriptio elucet: proœmiatur apte: narrat aperte: pugnat
acriter: colligit fortiter: ornat excelsè. Postremo docet. dele-
tat. afficit. Quod maxime dubites crebra
crebri syllogismi circumscripti & effecti: quod stilo quoque
assequi magnum est. Incredibilis memoria: repetit altius q̄
dixit ex tempore. ne uerbo quidem labitur: ad tantam

studio & exercitatione puenit. Nā diebus &
noctibus nihil aliud agit: nihil audit: nihil loquitur: annum
sexagesimum excessit & adhuc scholasticus tatum est: quo
genere hominum nihil aut simplicius aut sincerius aut me-
lius. nos uero q̄ i foro uerisq; litibus terimur multū malitiæ
(quamuis nolumus) addiscimus schola & auditoriū ut ficta
causa res inermis innoxia est: nec minus felix senibus præ-
fertim: Nam quid in senectute foelicius q̄ quod dulcissimū
est in iuuenta: quare ego isæum non disertissimum tatum.
uerum etiam beatissimum iudico: quem tu nisi cognoscere
concupiscis saxeus ferreusq; es. proinde si non ob alia nosq;
iplos: at certe ut hūc audias ueni. Nunq̄ ne legisti Gaditanū
quendam Titi. Liuii nomine gloriaq; commorū ad uisendū
eū ab ultimo terrarū orbe uenisse: statiq; ut uiderat abisse?

Illitteratū iners ac pene etiā turpe ē nō puta-
re tati cognitionē: qua nulla ē iucūdior nulla pulchrior: nul-
la deniq; humanior: dices: habeo hic quos legā nō minus di-
sertos etiā: sed legēdi semp occasio ē: audiēdi nō semp: præ-
terea multo magis ut uulgo dicit̄ uiua uox afficit: Nā licet
acriora sint quæ legas: altius tamē in aīo sedēt: q̄ pnūciatio
uultus: habitus: gestus etiā dicētis affigit: nisi uero fallū puta-

mus
most
cred
eade
tend
stmitaris
sed dilig
uente eo
præter e
enī solua
cuius sic
ad quo
ter uis
uerearis
omnino
prer cond
quod cess
fonte libe
est: ne nim
te uero fa
C
pe
ad
ra mibi ui
intentione
manus hab
Nam in cæ

mus illud æschynis qui cum legisset rhodiis orationem Demosthenis: admirantibus cunctis adiecisse fertur: &

erat æschynes si Demostheni fatebatur tamen longe melius eadem illa pronunciaſſe ipſum qui pepererat: quæ ora huc tendunt ut audias iſæum uel ideo tantū ut audieris. Vale.

C. Plinius Caluinæ ſuæ ſalutem.

I pluribus pater tuus uel uni cuiſlibet aliq̄ etiā mihi debuiſſet fuiſſet fortaiſſe dubitandū an adires hæreditatē etiā uiro grauē. Cum uero ego adductus aſſinitatis officio dimiſſis omnibus qui nō dico moleſtiores: ſed diligentiores erant creditor ſolus extiterim: cumq; uiuente eo nubenti tibi in dotem centum millia contulerim. præter eam ſummā quā pater tuus quaſi de meo dixit: erat enī ſoluenda de meo: Magnū habes facilitatis meæ pignus: cuius fiducia debes famam defuncti pudoremque ſulcipe: ad quod ne te magis uerbis quā rebus hortet: Quicquid patet tuus mihi debuit acceptum tibi fieri iubeo. Nec ē quod uerearis ne ſit mihi iſta oneroſa donatio: Sunt q̄dem nobis omnino modicæ facultates: dignitas ſumptuoſa: reditus propter conditionem agellorum nescio minor an incertior. Sed quod ceſſat ex reditu: frugalitate ſuppletur: ex qua uelut ex fonte liberalitas noſtra decurrit. Quæ tamen ita tēperanda eſt: ne nimia profuſione inareſcat. Sed temperanda in aliis: te uero facile ratio conſtabit: etiā ſi modum exceſſerit.

C. Plinius Luperco ſuo ſalutem.

Actiōnem frequenter & a te eſſlagitatam & a me ſemper promiſſam exhibui tibi: nōdum tamen totam: adhuc enī pars eius p̄politur. Interim quæ abſolutio ra mihi uidebāt nō fuit alienū iudicio tuo traditū iri. Rogo intentionem ſcribentis accommodes: nihil enim adhuc iter manus habui: cui maiorem ſolicitudinem præſtare deberē. Nam in cæteris actiōibus exiſtimatiōi hominum diligen-

tia tantum & fides nostra: in hac etiam pietas subiicietur.
Inde & liber creuit dum ornare patriam & amplificare gau-
demus: pariterque & defensionem eius deseruimus & gloriae:
Tu tamen haec ipsa quantum ratio exegerit refeca. Quoties
enim ad fastidium legentium deliciasque respicio: intelligo
nobis commendationem libri ex ipsa mediocritate peten-
dam. Idem tamen qui a te hac austeritatem exigo cogor id
quod diuersum est postulare ut in plerisque frontem remit-
tas. Sunt enim quaedam adolescentium auribus danda: praer-
sertim si materia non refragetur: Nam descriptiones loco-
rum quae in hoc libro frequentiores erunt non historice
tantum sed prope poeticae profequi fas est. Quod tamen si
quis extiterit qui putet nos latius fecisse quam orationis fa-
cultas exigit: huius ut ita dixerim tristitiam reliquae partes
actionis exorare debebunt: adnixi certe sumus: ut quaelibet
diuersa genera lectorum per plures dicendi species tenere-
mus: Ac sicut ueremur ne quibusdam pars aliqua secundum
suam cuiusque naturam non probetur: ita uidemur posse com-
fidere: ut uniuersitatem omnibus uarietas ipsa commendet.
Nam & in ratione ipsa conuiuiorum quamuis a plerisque
cibus singuli temperemus: totam tamen coenam laudare so-
lemus omnes: nec ea quae stomachus noster recusat adimunt
gratiam illis a quibus capitur. Atque haec ego sic accipi uo-
lo: non tanquam affectum esse me credam sed tanquam af-
sequi laborauerim: Fortasse non frustra: si modo tu curam
tuam admoueris: interim mox iis quae sequentur dices te
non posse satis diligenter id facere: nisi prius totam actionem
cognoueris: Fateor: in praesentia tamen & ista tibi familia-
riora fient: & quaedam ex his talia erunt: ut per partes emen-
dari possint. Etsi enim auulsam statim caput aut membrum
aliquod inspiceres: non tu quidem ex illo posses congruen-
tiam aequalitatemque deprehendere: posses tamen iudica-
re an id ipsum satis elegans esset. nec alia ex causa principiorum

libri
sine
dam
tiam

mih
ma
par
stas
aliud
suis
cum
quit
Ad
ex
con
bi
non
her
comm
si
qu
ful
dam
nit
sub
to
nou
rata

libri circumferuntur, quā quia existimatur pars aliqua etiā sine cæteris esse perfecta, longius me prouexit dulcedo quædam tecum loquendi. Sed iam finem faciam; ne modū quē tiam orationi adhibendum puto: in epistola excedā. Vale.

C. Plinius Auito suo salutem.

Ongum est altius repetere; nec refert: quemadmodū acciderit: ut homo minime familiaris cœnarē apud quendam ut sibi uideatur lautum & diligentem: Vt mihi sordidum simul & sumptuosum: Nā sibi & paucis optima quædam: Cæteris uilia & minuta ponebat, uinum etiā paruulis lagunculis in tria genera descriperat: non ut potestas eligēdi. Sed ne ius esset recusandi. Et aliud sibi & nobis: aliud minoribus amicis: Nam gradatim amicos habet: aliud suis nostrisque libertis: animaduertit qui mihi proximus recumbebat. Et an probarem interrogauit: Negauit tu ergo inquit quam cōsuetudinem sequeris? Eadem omnibus pono. Ad cœnam enim non ad notam inuito, cunctisque rebus ex æquo: quos mēsa & toro æquauit. Etiam ne libertos? etiā: conuictores enim tunc; non libertos puto. Et ille: magni tibi constat? Minime, qui fieri potest, quia scilicet liberti mei non idem quod ego bibunt: sed idem ego quod liberti. Et hercule si gulæ temperes: non est onerosum: quo utaris ipse communicare cum pluribus. Illa ergo reprimenda: illa quæ si in ordinem redigenda est si sumptibus parcas, quibus aliquid quando rectius tua continentia quam aliena cōtumelia cōfulas: Quorsus hæc? ne tibi optimæ indolis iuueni quorundam immensa luxuria spetiem frugalitatis imponat: conuenit autem amori in te meo quotiens tale aliquid inciderit sub exemplo præmonere quid debeas fugere. Igitur memēto nihil magis esse uitādum: quam istam luxuriæ & sordidū nouam societate: quæ cum sint turpissima discreta ac separata turpius iunguntur. Vale.

C. Plinius Macrino suo salutem.

Eri a senatu Vestricio prícipe auctore Spurinae tri-
phalis statua decreta est: non ita ut multis qui nun-
quã in acie steterunt: nunquã castra uiderunt: nun-
quam denique tubarum sonum nisi i spectaculis audierunt:
Vix ut illis qui decus istud sudore & sanguine & factis asse-
quebantur: Nam Spurina brueterum regem ui & armis in-
duxit in regnum ostentatoq; bello ferocissimam gentem: qd
est pulcherrimum uictoriae genus: terrore pdomuit: & hoc
quidem uirtutis praemium. Illud solatiu doloris accepit: qd
filio eius Coctio quem amisit absens: habitus est Honor Ita-
tuae: rarum id in iuene: Sed pater hoc quoque merebatur:
cuius grauissimo uulnere magno aliquo fomento mededu
fuit. Praeterea Coctius ipse tam clarum specimen idolis de-
derat: ut uita eius breuis & angusta debuerit hac ueluti im-
mortalitate perfrui. Nam tanta ei grauitas: auctoritas: fan-
ctitas etiam ut posset senes illos puocare uirtute qbus nuc
honore adaequatus est. Quo quidem honore quantum ego
interpretor no modo defuncti memoriae dolori patris: uez
etiam exemplo prospectum est: acuent ad bonas artes iuue-
tutem: adolescentibus: ut digni sint modo: tanta praemia co-
stituta: acuent principes uiros ad liberos suscipiedos & gau-
dia ex superstitibus: & ex amissis tam gloriosa solatia. His
ex causis statua Coctii publice laetor: nec priuatim minus:
amaui cosummatissimu iuuenem ta ardentem qua nuc impa-
tienter requiro: Erit ergo pergratum mihi hanc effigiem
eius subinde intueri: subinde respicere: sub hac consistere:
praeter hanc commear. Etenim si defunctoru imagines do-
mi positae dolorem nostrum leuant: quanto magis ea qbus
in celeberrimo loco non modo species & uultus illoz: sed
honos & gloria refertur. Vale.

C. Plinius Caninio suo salutem.
Tudes: an piscaris: an uenaris: an simul omnia? pos-
sunt enim omnia simul fieri ad larium nostrum:

Nam lacus pisces:feras siluæ: quibus lacus cingitur. Studia
altissimus iste secessus affatim suggerit: Sed siue oia simul:
siue aliquid facias non possum diccre: inuideo: angor tamē
non & mihi licere: quæ sic concupisco: ut æger uinū balnea
fontes. Nunq̄ hos: ne arctissimos laqueos: si soluere negat:
abrumpam: nunq̄ puto. Nam in ueteribus negotiis noua
acrescunt: nec tamen priora peraguntur: tot nexibus tot q̄
si cathenis maius indies occupationuu agmen extenditur.

C. Plinius Apollinari suo salutem.

Nxium me & inquietum habet peritio Sexti Euritii
mei: afficior cura & quam pro me sollicitudinē non
adii: quasi p̄ me altero patior & alioquin meus pu-
dor mea existimatio mea dignitas ī discrimen adducit. Ego
sexto latū clauū a Cæsare nostro: ego q̄sturā ipetraui: meo
suffragio peruenit ad ius tribunatus petēdi: quē nisi optinet
in senatu: uereor ne decepisse Cæsarem uidear. Proinde adni-
tendum est mihi ut talem omnes eum iudicent qualē eū eē
princeps mihi credidit: quæ causa si studium meum non in-
citarer: adiutum tamen cuperem iuuenem probissimū: gra-
uissimum eruditissimum & omni deniq; laude dignissimū:
Et quidem cū tota domo: Nam pater eius Euritius clarus
uir: sanctus: antiquus: disertus: atq; in agendis causis exerci-
tatus quas sūma fide: p̄ti cōstātia: nec uerecūdia minore de-
fendit: habet auunculum, C. Septicium quo nihil uerius:
nihil simplicius: nihil candidius: nihil fidelius noui: Omnes
me certatim & tamen æqualiter amant: omnibus nūc ego ī
uno referre gratiā possum. Itaq; præhensio amicos: supplico:
ambio domos: stationes circumeo: quātūq; uel auctoritate
uel gratia ualeam precibus experior: Te quoque obsecro ut
aliquam oneris mei partem suscipere tātū putes: reddā uices
si reposces: reddam & si ne reposces: diligeris: coleris: frequē-
taris. Ostende modo uelle te: nec deerunt qui quod tu ue-
lis cupiant. Vale.

C. Plinius Octauio suo Salutem.

Ominem te patientem uel potius durū ac pene crudelē: qui tam insignes libros tam diu teneas: Quo usq; & tibi & nobis inuidebis: tibi maxima laude: nobis uoluptate. Sine per ora hominū ferantur: iisdemq; quibus Romana lingua spatia peruagentur. Magna etiam longaq; expectatio est: quam frustrari adhuc & differe non debes. Enotuerunt quidam tui uersus & iuio te claustra tua refrerunt: hos nisi retrahis in corpus: quandoq; ut errone aliquem cuius dicantur inuenient: Habe ante oculos mortalitatem: a qua asserere te hoc uno monumēto potes. Nā cetera fragilia & caduca non minus quam ipsi homines occidūt desinuntq;: Dices ut soles amici mei uiderint: opto equidem amicos tibi tam fideles: tam eruditos: tam laboriosos: ut tantum curæ intentionisq; suscipere & possint & uelint. Sed dispice ne sit parum prouidum sperare ex aliis: quod tibi ipse non præstes: & de editione quidem interim ut uoles: recita saltem: quo magis libeat emittre: utque tandem percipias gaudium quod ego olim pro te non temere præsumo: Imaginor enim q̄ concursus: quæ admiratio te: qui clamor: quod etiam silentiū maneat: quo ego cū dico uel recito nō minus quam clamore delector. Sit modo silentium acce & intentū & cupidum ulteriora audiendi: hoc fructu tanto tā parato desine studia tua infinita ista cunctatione fraudare: quæ cum modum excedit: uerēdum est: ne inertia & desidia uel etiā timiditatis nomen accipiat.

C. Plinius Arinio suo Salutem.

Olet esse gaudio tibi: si quid actū est ī senatu ordine illo dignum: quamuis enim getis amore secesseris: insidet tamē animo tuo maiestatis publicæ cura. ergo accipe quod p̄ hos dies actū ē personæ claritate famosum: seueritate exempli salubre: rei magnitudine æternum. Martius præficus accusantibus afris quibus procons. præfuit.

Omissa defensione iudices perit. Ego & Cornelius tacitus
adesse puentialibus iussi: existinauimus fidei nostræ conue-
nire notum senatui facere: excessisse priscum inmanitate &
seuitia crimina quibus dari iudices possent: cum ob innocē-
tes condemnados: interficiendos etiam pecunias accepisset:
respondit fronto catus deprecatusq; est: ne qd ultra reperū
darum legem quæreretur: omniaque actionis suæ uela uir
mouendarū lachrymaz peritissimus quodā uelut uēto mi-
serationis impleuit. Magna contentio: Magni utrinque cla-
mores: aliis cognitionem senatus lege cōclusam: aliis liberā
solutamq; dicentibus: quantumq; admisisset Reus: tantū uī
dicandum. Nouissime consul designatus Iulius ferox uir re-
ctus & sanctus Mario qdē iudices iterim cēsuit dādos: euo-
cados autem quibus diceretur innocentū pœnas uēdidisse:
quæ sententia non præualuit modo: sed omnino post rātas
dissenstiones. fuit sola frequens: adnotatūq; est experimētis:
quod fauor & misericordia acres & uehemētes primos īpe-
tus habēt: paulatī cōsilio & ratiōe quasi restincta cōtidunt:
Vnde euenit: ut quod multi clamore permixto tuentur: ne-
mo tacentibus cæteris dicere uelit. patescit enim cum sepa-
raris a turba contemplatio rerum: quæ turba teguntur: ue-
nerunt qui adesse erant iussi Vitelius honoratus. & Flauius
Martianus: ex quibus honoratus trecentis milibus exiliū
equis Romani septemq; amicorum eius ultimam pœnā:
Martianus unius equitis Romani septingentis milibus plura
supplicia arguebat emisit: erat enim fustibus cæsus: Dam-
natus in metallū: strangulatus in carcere: Sed honoratū co-
gnitioni senatus mors opportuna subtraxit. Martianus īdu-
ctus est absente prisco. Itaq; tutius cerealis cōsularis iure le-
natorio postulauit: ut priscus certior fieret. Siue quia mise-
rabiliorē: siue qd iuidiosiorē fore arbitrabat si p̄sens fuisset:
siue (quod maxime credo) quia æquissimū erat cōmune cri-
mē ab utroq; defēdit: & si dilui nō potuisset ī utroq; puniri

Dilata est res in proximum senatum: cuius ipse conspectus
augustissimus fuit: princeps præsidebat: erat enim consul: ad-
huc Ianuarius mensis cum cætera tum præcipue senatorū
frequētia celeberrimus: præterea causæ amplitudo auctaq;
dilatione expectatio & fama inusitumq; mortalibus studiū:
magna & inusitata noscendi omnes undiq; exciuerat: imagi-
nare quæ sollicitudo nobis: qui metus: quibus super tāta re
in illo cœtu præsentē Cæsare dicendū erat. Equidē ī senatu
nō semel egi: quāuis nusquā audiri benignius soleo: tūc me
tamen ut noua oīa nouo metu permouebāt obseruabatq;
(præter illa quæ supra dixi) causæ difficultas: stabat mō cō-
sularis: modo septēuir Epulonū: iam neutrum. Erat igitur
perquam onerosum accusare damnatū: quem ut premebat
atrocitas criminis: ita quasi peractæ miseratio damnationis
tuebatur: ut cunq; tamen animum cogitationemq; collegi:
Cœpi dicere non minore audiētium assensu quam sollicitu-
dine mea: dixi horis pene quinq;. Nam. xxii. clepsydri quas
spaciosissime acceperam: sunt additæ quatuor: Adeo illa ipa
quæ dura & aduersa dicturo uidebāt: secūda dicēti fuerūt:
Cæsar mihi tantum studium: tantam curā etiā (niniū est enī
dicere sollicitudinem) præstitit: ut libertum meum post me
stantem sæpius admoneret uoci lateriq; consulerem: cū me
uehementius putaret intendi: quam gracilitas mea perpeti
posset. Respondit mihi p̄ Martiano Claudius Marcellinus:
missus deinde senatus & reuocatus in posterum. Neq; enim
iam inchoari poterat actio nisi noctis interuētu scinderet.
Postero die dixit p̄ Mario saluius liberalis uir subtilis: dis-
positus: acer: disertus. In ipsa uero causa omnes artes suas p̄-
tulit. Respondit Cornelius tacitus eloquētissime: & qd̄ exi-
mium orationi eius inest. Dixit pro Mario
rursus Fronto catus insigniter: utq; iam locus ille poscebat:
plus in precibus temporis: quam in defensione cōsumpsit.
huius actionem uespera inclusit: nō tamē sic ut abrumpet.

Itaque
pulch
tridu
egreg
lia qu
Itaque
sentent
ligent
fecisse ut
sules deli
collegam
tiam in
poena: qu
utraq; le
tiore uel
uidebat
Sed cum
nuti sentent
rari patieb
relictus mu
gulo questu
seruisset. Et
ritium aud
simæ: supe
nus Legatu
hementerg
moni: quon
prisco ad tu
que de Mart
ipse præterea
dem titulo n
compti semp
te Cornuto re

Iraque in tertium diem probationes exierunt. Iam hoc ipm
pulchrum & antiquū senatū nocte dirimi: triduo reuocari:
triduo contineri. Cornutus tertullus consul designatus uir
egregius & pro ueritate firmissimus censuit septingenta mi-
lia quæ acceperat Marius ærario inferenda: Mario urbe ita-
liaque interdicendum. Martiano hoc amplius Africa: i sine
sententiæ adiecit: quod ego & tacitus iuncta: aduocatiōe di-
ligenter fortiterq; functi essemus arbitrari senatum: ita nos
fecisse ut dignum mandatis partibus fuerit: assenserunt cō-
sules designati: omnes etiam consulares usque ad Pompeiū
collegam: ille & septingenta milia ærario inferenda: & Mar-
tianum in quinquēniū relegādum: Mariū repetundarū
pœnæ: quam iam passus esset censuit relinquendū: Erant in
utraq; sententiā multi: fortasse etiam plures in hac uel solu-
tione uel molliore: Nam quidam ex illis quoq; q Cornuto
uidebantur assensu: hunc qui post ipsos censuerat sequebāt.
Sed cum fieret dissensio: qui sellis cōsulum astiterant i Cor-
nuti sententiā ire cœperunt: Tum illi q se collega: anume-
rari patiebantur: in diuersum transierunt. collega cū paucis
relictus multum postea de impulsoribus suis præcipue de Re-
gulo questus est: qui se in sententiā quam ipse dictauerat de-
seruisset. Est alioquin tam mobile ingenium Regulo ut plu-
rimum audeat: plurimum timeat. hic finis cognitiōis apli-
simæ: superest tamen
nō leue hostilius, firmi-
nus Legatus Martij prisci: qui permixtus causæ grauer ue-
hementerque uexatus est. Nā & rationibus Martiani & ser-
moni: quem ille habuerat in ordine leptitanorum operā suā
prisco ad turpissimū ministerium commodasse: stipulatur:
que de Martiano quinquaginta milia denarioꝝ pbabatur:
ipse præterea accepisse sestertia decem milia Fœdissimo q-
dem titulo nomine unguētarii Qui titulus a uita hominis
compti semper & pumicati non abhorrebat. Placuit cen-
te Cornuto referri de eo. pxiō senatu. Tunc enī casu icertū

an conscientia abfuerat. Habes res urbanas; inuicē rusticas
scribe: quid arbusculæ tuæ; quid uineæ; quid segetes agunt;
quid oues delicatissimæ. In summa nisi æque longā epistolā
reddis; non est quod postea nisi breuissimam expectes.

C. Plinius Arrinio suo salutem.

Illud quod superesse Marji prisca
causæ pxime scripserā nescio an satis circūcisū tamē
& abrasū est. firminus inductus in senatū. Respōdit
crimini noto; secutæ sunt diuersæ sentētia; consulū designa
toꝝ. Cornutus tertullus censuit ordine mouendū. Acutius
nerua in sortitione puintia; rationē eius non habendā. Quæ
sententia tanquam mitior uicit; cum sit alioquin durior tri
stiorq;: Quid enim miserius quam exectum & exemptum
honoribus senatoriis labore & molestia non carere? Quid
grauius; quā tāta ignominia affectū nō in solitudine latere?
Sed in hac altissima specula conspiciendum se monstrādū.
que præbere; præterea quid publice minus aut cōgruēs aut
decorum notatum a senatu in senatu sedere; illisq; ipsis a q;
bus sit notatus æquari; & summotum a proconsulatu qā se
in legatione turpiter gesserat de proconsulibus iudicare; dā
natumq; sordium uel damnare alios uel absoluere; sed hoc
pluribus uisum est. Numerantur enim sententia; non pon
derātur. nec aliud in consilio publico fieri potest; in quo ni
hil est tam inæquale; quam æqualitas ipsa; Nam cum sit ipar
prudētia; par omnium ius est; impleui promissum priorisq;
epistolæ fidem exolui; quam ex spatio temporis iā recepisse
te colligo. Nam festināti & diligenti tabellario dedi; nisi qd
impedimenti in uia passus est. Tuæ nūc partes ut primū il
lā deinde hanc remuneres litteris. Quales istinc redire uber
tina; possunt. Vale.

C. Plinius Prisco suo salutem.

Tu occasiōes obligādi me auidiſſie āplecteris; & ego
nemini libētius deſeo. duabus ergo d. cauſis a te potū

simum petere constitui quod impetratum maxime cupio: re-
gis exercitum amplissimum: Hinc tibi beneficiorum larga
materia: longum praeterea tempus: quo amicos tuos exorna-
re potuisti: conuertere ad nostros: nec hos quidem multos. Mal-
les tu quidem multos: sed meae uerecundiae sufficit unus aut
alter ac potius unus. Is erit uocatus Romanus: pater in eque-
stri gradu clarus: Clarior uirtricus imo pater alius: nam huic
quoque nomini pietate successit mater. E primis ipse cetero-
ris. Hispaniae: scis quod prouintiae iudicium illius: scis quae
sit grauitas: flamen proxime fuit. hunc ego cum simul studere
mus arte familiariterque dilexi. Ille meus in urbe: ille in secessu
contubernalis. Cum hoc serua: cum hoc iocos miscui: Quid enim
aut illo fidelius amico: aut sodale iucundius: mira in sermone:
mira etiam in ore ipso uultuque suauitas. Ad hoc ingenium excussu:
subtile: dulce: facile: eruditum in causis agendis. Epistolas quae
scribit ut musas ipsas latine loqui credas. Amat a me plurimum
nec tamen uincit: Equidem iuuenis statim iuueni quantum
potui per aetatem audivissime contuli: & nup ab optimo pri-
cipe trium liberorum ius impetraui, quod quanquam parce
& cum dilectu daret: mihi tamen tanquam eligeret indulgit:
haec beneficia mea tueri nullo modo melius quam ut augeam
possum: praesertim cum ipse illa tam grate interpretet: ut dum prio-
ra accipit: posteriora mereat. habes quibus quam probatus carusque
sit nobis. Quae rogo pro ingenio pro fortuna exornes tua. In pri-
mis ama hominem. Nam licet tribuas ei quantum amplissimum po-
tes: nihil tamen amplius potest amicitia tua: cuius esse eum usque ad
intima familiaritate capace quo magis scires breuiter tibi stu-
dia mores omnem denique uitam eius expressi. extenderet preces: ni-
si & tu rogari diu uolles: & ego tota hoc epistola fecisse: Ro-
gat enim & quidem efficacissime quae reddit causas rogandi.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Ergo opiaris: distringor ceterum uirilibus causis: quae me exer-
cet magis quam delectat: Sunt enim pleraque parua & exiles.

Raro incidit uel personæ claritate uel negotii magnitudine
insigis; ad hoc pauci cum quibus iuuat dicere: ceteri audaces
atque etiam magna ex parte adolescentuli obscuro ad declamandum
huc transierunt tam irreuerenter: & temere: ut mihi Atilius noster
expressisse dixisse uideat: sic in foro pueros a ceteris uirilibus causis
auspicari: ut ab homero in scholis. nam hic quoque: ut illic primum
coepit esse quod maximum erat hercule ante memoriam meam: ita
maiores natu solent dicere. ne nobilissimis quod adolescentulis
locus erat nisi aliquo consulari producente: tanta ueneratione pul-
cherrimum opus colebatur. nunc refractis pudoris & reuerentiae
claustris omnia patet omnibus. Nec inducitur sed irrumpit: sequuntur
auditores actoribus similes conducti & redempti mancipis:
conueniunt a conductis & redemptis: in media basilica tam palam
sportulae quam in triclinio dantur. Ex iudicio in iudicium pari
mercede transitur: inde iam non inurbane

uocantur iisdem la-
tinum nomen impositum est laudiceni: & tamen crescit idies
foeditas utraque lingua notata. Heri duo nomenclatores mei:
habent sane aetatem eorum: qui nuper togas sumptuerunt: ter-
tis denariis ad laudandum trahebantur: tanti constat: ut sis
disertissimus: hoc pretio quam liber numerosa subsellia implent:
hoc ingens corona colligitur: hoc infiniti clamores commouent:
cum mesochorus dedit signum: opus est enim signo apud non
intelligentes ne audientes quidem. Nam plerique: non audi-
unt nec ulli magis laudant. si quando transibis per basilicam
& uoles scire quo modo quisque dicat. nihil est quod tribunal
ascendas: nihil quod tu prebeas aure: facilis diuinitio. Scito eum
pessime dicere: qui praeter ceteris laudabitur maxime: primus
huc audiendi morem induxit. Largius licinius haecenus ta-
men ut auditores corrogaret. Ita certe ex Quintiliano praec-
eptore meo audisse memini: narrabat autem ille: affectabar
domitium a frum: cum apud centum uiros diceret grauiter
& lete. hoc enim illi actionis genus erat. audit ex proxi-
mo imodicum

insolitu-
tum est r-
ticuit. Et
diceret qu-
centum un-
re incipie-
funditus e-
fracta pron-
ribus excip-
na illis cant-
cabulo pote-
large super-
aetatis mor-
indignitates
tamen solit-

Vo-
nou-
quidem
cupiscentibus
delectant tam-
ui. habent hu-
C.
V qui
dicill-
non ser-
to: quod ius n-
qui nihil aliu-
ut defunctor-
fectas tuerer:
ros: Licet ergo
confirmati obse-
Nam si uerudu e-

insoliturumque clamorem: admiratus reticuit: ubi silentium factum est repetit quod abruperat. Iterum clamor: iterum reticuit. Et post silentium cepit idem tertio: nouissime quis diceret quaesit. Responsum est licinius: tum intermissa causa: centumviri inquit hoc artificium perit: quod alioquin perire incipiebat cum perisse afro uideretur. Nunc uero prope funditus extinctum & euersum est: pudet referre: quae quae fracta pronuntiatione dicantur: quibus quae teneris clamoribus excipiantur: plausus tantum ac sola cymbala & tympana illis canticis defunt: ululatus quidem (nec enim alio uocabulo potest exprimi.) theatris quoque indecora laudatio large supersunt. Nos tamen adhuc & utilitas amicorum & ratio aetatis moratur ac retinet. Veremur enim ne forte non has indignitates reliquisse sed laborem fugisse uideamur. Sumus tamen solito rariores quod initium est gradatim desinendi.

C. Plinius Valeriano suo salutem.

Vo modo te ueteres maris tui? Quo modo emptio noua: placent agri postquam tui facti sunt? Rarum id quidem. nihil enim aequae gratum est adeptis quam concupiscentibus. me prope materna parum commode tractant: delectant tamen ut materna: alioquin longa patientia occaluit. habent hunc finem assiduae querelae: quod quaeri pudet.

C. Plinius Anniano suo salutem.

V quidem pro caetera tua diligentia admones me codicillos atiliani qui me ex parte instituit haereditatem non scriptis habere, quia non sint confirmati testamento: quod ius ne mihi quidem ignotum est: cum sit iis etiam notum qui nihil aliud sciunt: sed ego propria quadam lege mihi dixi: ut defunctorum uoluntates etiam si iure deficerent quasi perfectas tuerer: constat autem codicillos istos atiliani manu scriptos: Licet ergo non sint confirmati testamento: a me tamen ut confirmati obseruabuntur: Praesertim cum delatori locus non sit. Nam si uerendum esset: ne quod ego dedissem populus eriperet:

cunctatior fortasse & cautior eē deberem. Cum uero liceat
hæredi donare quod in hæreditate subsedit: nihil est qđ ob
stet illi meæ legi cui publicæ leges nō repugnant. Vale.

C. Plinius Gallo suo salutem.

Iris cur me laurétinū uel (si ita maius) laurens meū
tāt opere delectet: desinas mirari cū cognoueris gra
tiā uillæ: opportunitatē loci: littoris spatium: decē &
septē milibus passuū ab urbe secessit: ut pactis q̄ agēda fue
rint saluo iā & cōposito die possis ibi manere: Adit nō una
uia: Nā & laurétina & hostiēsis eodē ferūt: sed laurétina a q̄r
to decimo lapide. hostiēsis ab undecimo reliquēda ē. Vtriq̄
excipit iter aliq̄ ex pte arenosum iūctis paulo grauius & lon
gius: equo breue & molle: uaria hinc atq; inde facies: Nā mō
occurrētibus siluis uia coarctatur: mō latissimis pratis diffū
dit & patescit. multi greges ouiuū: multa ibi equorū bouūque
armenta: quæ mōtibus hyeme depulsa herbis & tepore uer
no nitescūt. uilla usibus capax: Nō sūptuosa tutela: cuius in
prima pte atriuū frugi nec tamē sordidū: deīde porticus i. O.
litteræ similitudinē circūactæ: q̄bus paruula sed festiua area
īcludit: egregiū aduersū tēpestates receptaculū: nā speculari
bus ac multo magis iminētibus tectis muniūt. Est cōtra me
dias cauediū hilare: mox tricliniū satis pulchrū qđ in littus
excurrit: ac si quādo Africo mare īpulsū ē fractis iā & no
uissimis fluctibus leuiter adluit. Vndiq; ualuas at fenestras
nō minores ualuas habet: atq; ita a lateribus a fronte q̄si tria
maria p̄spectat: A tergo cauediū: porticū: areā: porticū rur
sus: mox atriuū siluas & lōginquos respicit mōtes: huius a læ
ua retractius paulo cubiculū est amplū: Deīde aliud minus:
quod altera fenestra admittit oriētē: occidētē altera retinet.
hæc & subiacēs mare lōgius qđ sed securius ituef: huius cu
biculi & illius triclinii obiectu īcludit angulus: q̄ purissimū
solē cōtinet & accēdit: hoc hibernaculū hoc etiam gymnasi
um meorum est. Ibi omnes silent uenti exceptis q̄ nubilum

indu cur
angulo cu
neltris om
armariū in
pit: adhare
suspensio
illucq; dige
libertorūq;
hospites poss
uel cubiculu
le plurimo m
titudine æsti
ctum omnib
muni pariet
& estula: cui
eicta sinua
iacet unctua
Mox duæ cel
calida piscina
procal speriff
enrichinc tu
præterea cœr
amoenissimas
lum: in quo te
horreum. Sul
gorem & fon
tem: ortum &
statio buxo au
Nam buxus q
celo apertorū
inarelcit. adiac
umbrosa nudis
& ficus frequer

inducunt & serenum anteq̄ usum loci eripiunt: Adnectitur
angulo cubiculū ī aspida curuatum: quod ambitum solis fe-
neltris omnibus sequitur. parieti eius in bibliothecæ speciē
armariū insertū: est: q̄ nō legendos libros sed lectitandos ca-
pit: adhæret dormitoriū mebz & transitu interiacente qui
suspensus & sublatus cōceptū uaporē salubri tēpamēto huc
illucq; digerit & ministrat. reliqua pars lateris huius seruoꝝ
libertorūq; usibus detinetur plerisq; tam mundis: ut accipe
hospites possint. ex alio latere cubiculū est politissimū deide
uel cubiculum grāde uel modica cōenatio: quæ plurimo so-
le plurimo mari lucet. Post hanc cubiculū cū procestrio: al-
titudine æstiuum: munimento hibernum. Est enim subdu-
ctum omnibus uentis: Huic cubiculo aliud & procestriō cō-
muni pariete iungūtur: inde balinei cella frigidaria spaciōsa
& effusa: cuius ī contrariis parietibus duo baptisteria uelut
eiecta sinuant abunde capacia: sin mare ī pximo cogites: ad-
iacet unctuariū: hypocaulstrum: adiacet ppingeon balinei:
Mox duæ cellæ magis elegantes quam sūptuosæ. cohæret
calida piscina mirifice: ex qua natantes mare aspiciunt: Nec
procul spæristerion: quod calidissimo soli īclinato iā die oc-
currit: hinc turris erigitur: sub qua zetæ duæ totidē in ipsa.
præterea cōenatio quæ latissimū mare longissimum littus
amœnissimas uillas prospicit. Est & alia turris: ī hac cubicu-
lum: in quō sol nascitur conditurque: lata post apotheca: &
horreum. Sub hoc triclinium qđ turbati maris nō nisi fra-
gorem & sonum patitur eumq; iam languidum ac desinen-
tem: ortum & gestationem uidet: qua ortus includitur: ge-
statio buxo aut rore marino ubi deficit buxus ambitur.
Nam buxus qua parte defenditur tectis: abunde uiret: apto
cœlo aperto: 3 uento & quanquā lōginqua aspergine maris
inarescit. adiacet gestationi īteriore circuitu uinea tenera &
umbrosa nudisq; etiā pedibus mollis & cedēs: hortū morus
& ficus frequens uestit: quarū arborum illa uel maxie ferax

est terra: malignior cæteris: ac non deteriore q̄ maris facit
coenatio remota a mari. fruiſ. Cingit Zetis duabus a tergo
quarum fenestris ſubiacet ueſtibulū uile & hortus alius pi-
guior & ruſticus. hinc cryptoporticus prope publici operis
extēditur. Vtrinſq; fenestra a mari plures: ab horto ſingulæ
& alterius pauciores: Hæ cum ſerenus dies & immotus om-
nes: cum hinc uel ide uentus inquietus: qua uenti quieſcūt.
Sine iniuria patent: ante cryptoporticum Xyſtus uolis odo-
ratus: teporem ſolis iſuſi repercuffu cryptoporticus auget:
quæ ut tenet ſolem ſic aquilonem inhihet ſubmouetq;: quā-
tumque caloris ante: tantum retro frigoris: ſimiliter Africū
ſiſtit atque ita diuerſiſſimos uentos alium alio latere fran-
git & ſinit: hæc iucunditas eius hyeme: maior æſtate: Nam
ante meridiem xyſtum: poſt meridiem geſtationes hortiſq;
proximam partem umbra ſua temperat: quæ ut dies creuit
decreuitque modo breuior modo longior hac uel illac ca-
dit: Ipſa uero cryptoporticus tunc maximæ caret ſole cum
ardentiſſimus culmini eius inſiſtit: Ad hoc patentibus ſene-
ſtris fauonios accipit tranſmittitq;: nec unquam aere pigro
& manente ingraueſcit. In capite xyſti deinceps cryptporti-
cus horti Zeta eſt amores mei: re uera amores: iſte poiui: In
hæc heliocaminus quidem alia Xyſtū alia mare utraq; ſoles:
cubiculum autem ualuis. cryptoporticum fenestra pſpicit:
mare contra parietem medium Zeta per quam elegāter re-
cedit: quæ ſpecularibus & uelis obductis reductiſue mō adi-
citur cubiculo: modo auferē: lectum & duas cathedras ca-
pita pedibus mare: a tergo uillæ: a capita ſilæ tot facies lo-
coꝝ: totidē fenestris & diſtinguit & miſcet. lunctū eſt cubi-
culū noctis & ſomni: nō illd uoces ſeruologꝝ: nō maris mur-
mur: nō tēpeſtatū motus. nō fulgurū lumē ac ne diē quidē
ſentit niſi fenestris apertis: tam alti abditiq; ſecreti: illa ratio
quod interiagens andron parietē cubiuli hortiſq; diſtinguir.
Atq; ita omnem ſonum media inanitate cōſumit. applicitū

est cubicul
positū calc
deide ac cu
ultra meri
eū me recip
eius uolup
recti licētia
rū lufibus:
amoenitas d
sunt enī i ſin
loco moueris
ſincerus ac ne
Suggerūt affa
ſis colonia mi
quē una uilla
cōmoditas ſi
uior mora ca
uiffima nūc c
multaq; urbiū
nōnūq; ſoga trā
ctus idurat. ma
mē & ſq; illas opt
neas copias pſta
unt ſi q̄do aq; u
ſor icolere iha
es niſi cōcupiſc
uillalæ noſtræ
C. Pl
Vid a te
ceptoren
ſicio tuo
quasi reſumo: ſed
terior quantum

est cubiculo Hipocausto p exiguū qđ angusta fenestra sup-
positū calorē ut rō exigit aut effūdit aut retinet; pcestrium
deide ac cubiculū porrigit ī solē quē oriētē statim exceptū
ultra meridiē obliquū qđē sed tamē seruat. In hāc ergo zetā
cū me recipio: abesse mihi etiā a uilla mea uideor. Magnāq;
eius uoluptatē ecce saturnalibus p̄cipue capio cū reliq; pars
tecti licētia dieꝝ festisq; clamoribus p̄sonat: nā nec ip̄e meo
rū lusibus: nec illi studiis meis obstrepūt: hāc utilitas: hāc
amoenitas deficit aq; salietū: sed puteos ac potius fōtis habet:
sunt enī ī sūmo & oīo littoris illius mira natura: quocunq;
loco moueris humū obuius & paratus humor occurrit isq;
sincerus ac ne leuiter qđē tanta maris uicinitate corruptus.
Suggerūt affatim ligna p̄ximā siluā: cæteras copias hostiē-
sis colonia ministrat: frugi qđē homini sufficit etiam uicus
quē una uilla discernit: in hoc balnea meritoria tria. Magna
cōmoditas si forte balneū doīni uel subitus aduētus uel bre-
uior mora calefacere dissuadeat. Littus ornāt uarietate gra-
uissima nūc cōtinua: nūc ītermissa tecta uillaz: quæ p̄stant
multaz urbiū faciē siue ip̄o mari siue ip̄o littore utare: qđ
nōnūq; lōga trāqlitas mollit: sæpius frequēs & cōtrarius flu-
ctus idurat. mare nō sane p̄tiosis piscibus abūdat: soleas, ta-
mē & q̄llas optimas egerit: Villa uero nostra ēt mediterra-
neas copias p̄stat: lac ī prīs: Nā illuc e pascuis pecora cōueni-
unt: si qđo aq; umbrāue sectāt. Iustis ne de causis eū tibi ui-
dōr icolere ihabitare diligere secessū: quē tu nimis urbanus
es nisi cōcupiscis atq; utinā cōcupiscas: ut tot tātisq; dotib;
uillulæ nostræ maxia cōmēdatio ex tuo cōtubernio acedat

C. Plinius Mario suo Salutem.

Vid a te iucūdius mihi potuit iniungi quam ut præ-
ceptorem fratris tui liberis quærerem: Nam & bene-
ficio tuo in scholā redeo. Et illam dulcissimā ætatē
quasi resumo: sedeo inter iuuenes ut solebā. Atq; etiam ex-
perior quantum apud illos auctoritatis ex studiis habeam:

Nam proxime frequēti auditorio iter se corā multi ordinis nostri clare iocabantur: intraui: conticuerunt. Quod nō referrem: nisi ad illorum magis laudem quam ad meam pertineret. Ac nisi sperare te uellem posse fratris tui filios probē dicere: quod superest cum omnis qui profitentur audiero: quid de quoque sentiam scribam efficiamque: quantum tamen epistola consequi potero: ut ipse omnes audisse uidearis. Debeo enim tibi: debeo memoriæ fratris tui hanc fidem hoc studium præsertim super tanta re: nam quid magis terest nostra quam ut liberi dicerem tui nisi nunc illos magis amares. Et ut digni illo patre te patruo reperiatur: quam curam etiā si mihi non mandasses uindicasset. Nec ignoro suscipiendas offensas in eligendo præceptore. Sed oportet me non modo offensas: uerum etiam simultates pro fratris tui filiis tam æquo animo subire quam parentes pro suis. Vale

C. Plinius Cereali suo salutem dicit.

Ortaris ut orationem amicis pluribus recitem: faciā quia hortaris: quamuis uehementer addubitē: neque enī me præterit actiones quæ recitent: impetū omnē calorem ac prope nomen suum perdere: ut quas soleant commendare simul & accendere iudicum cōfessus celebritas ad uocatorum expectatio euentus fama nō unius actoris diductumque in partes audiētium studium: ad hoc dicētis gestus incensus: discursus etiam: omnibusque motibus animi cōsentaneus uigor corporis: unde accidit: ut hi qui sedentes agūt quamuis illis maxima ex parte supersint eadem illa quæ fratribus: tamen hoc quod sedent quasi debilitētur & deprimantur. recitantium uero præcipua pronuntiationis adiumenta oculi manus præpediunt. Quo minus mirū est si auditorū intentio relanguescit: nullis extrinsecus aut blādimētis capta aut aculeis excitata, his accedit quæ oratio est quæ loquor pugna & contētiōsa est. porro ita natura cōparatum est: ut ea quæ scripsimus cum labore: etiam cum labore audiri putemus

Et sane quod
dulcia hæc
quidem om
rumque euen
alioquin præ
dex maxie præ
ratibus libro
apud græcos
dissimile. Nā u
ribus legibus a
esse repetenda
aliis colligendi
taro maiore ap
apud indoctos
turi sumus eru
dum examina t
culos pone: idq
exigetur: nos ex
C. Plin
Ssem para
me prior
mū incip
tuo Pisonis: que
num impude
tato inimiciff
tum: at ille et
ea esset: interro
culos: mouet
dū miseram ex
cum tempus. se
rem consulam: q
sacrificium facit
congruere. Illa u

Et sane quotus quisque tam rectus auditor: quem non potius
dulcia hæc & sonantia: quam austeræ & pressa delectent. Est
quidem omnino turpis ista discordia: est tamen quod ple-
rumque euenit: ut aliud auditores: aliud iudices exigant: cum
alioquin præcipue auditor affici debeat: quibus idem si foret iu-
dex maxime promoueret. potest tamen fieri ut quæ in his difficul-
tibus libro istius nouitas lenocinetur: nouitas apud nostros:
apud grecos enim est quiddam quod ex diuerso non tamen omnino
dissimile. Nam ut illis erat moris leges quas ut contrarias prio-
ribus legibus arguebant aliæ: collatione conuincere: ita nobis:
esse repetundarum legi quod postularemus cum hac ipsa lege cum
aliis colligendum fuit: quod nequaquam blandum auribus ipitorum
tamen maiorem apud doctos habere gratiam debet: quanto minore
apud indoctos habet. nos autem si placuerit recitare adhibi-
turi sumus eruditissimum quemque: sed plane adhuc an sit recitan-
dum examina tecum: omnesque quos ego moui in utraque parte cal-
culos pone: idque elige in quo uicerit ratio: a te enim ratio
exigetur: nos excusabit obsequium. Vale.

C. Plinius Caluissio suo salutem.

Ssem para: accipe auream fabulam: fabulas imo: nam
me priorum noua admonuit. Nec refert a qua potissi-
mum incipiam. Verania Pisonis grauer iacebat: huius
dico Pisonis: quem Galba adoptauit: ad hanc Regulus uenit:
primum impudentiam hominis: qui uenerit ad agram: cuius
marito inimicissimus: ipsi inuisissimus fuerat. Esto si uenit
antum: at ille etiam proximus thoro sedit: quo die: quæ hora
nata esset: interrogauit: ubi audiuit: componit uultum: intem-
it oculos: mouet labra: agit digitos: computat: nihil nisi
t diu miseram expectatione suspendat. habes inquit clima-
ricum tempus. sed euades: quod ut tibi magis liqueat aru-
sicem consulam: quem sum frequenter expertus. Nec mo-
sacrificium facit: affirmat exta cum syderum significatio
congruere. Illa ut in periculo credula poscit condicillos:

legatum Regulo scribit: mox ingrauescit: clamat moriens:
O hominem nequam perfidum ac plus etiam quā periurū:
qui sibi per salutem filii peierasset: facit hoc Regulus nō mi-
nus scelerate: quam frequēter: quod iram deorum quos ipse
quotidie fallit ī caput ifelicis pueri detestatur. Velleius Ble-
sus ille locuples, cōsularis nouissima ualitudine cōsistebat:
cupiebat mutare testamentum: Regulus qui speraret aliqd
ex nouis tabulis: quia nuper captare eum cōperat: medicos
hortari rogare quoquo modo spiritum homini progarēt:
postquam lignatum est testamentum: mutat personam: uer-
tit ad locutionem: iisdemque medicis: quousque miserum
cruciat: quid iudicatis bonam mortem: cui dare uitam nō
potestis: moritur Bleus & tanquam omnia audisset: Regu-
lo ne tantulum quidem: sufficiunt duæ fabulæ: an scholasti-
ca lege tertiam poscis: est unde fiat. Aurelia ornata femina
signatura testamētum sumpserat pulcherrimas tunicas: Re-
gulus cum uenisset ad signandum. Rogo inquit has mihi lu-
ges: Aurelia hominē ludere putabat: ille serio instabat. ne
multa: coegit mulierem aperire tabulas: ac sibi tunicas qua-
erat induta legare: obseruauit scribentem: inspexit an scrip-
sisset: & Aurelia quidem uiuit: ille tamen istud tanq̄ mori-
turam coegit: & hic hæreditates hic legata quasi mereatu-
accipit: in ea ciuitate ī qua
iam pridē nō minora p̄mia imo maiora neq̄tia & iprobis-
quā pudor & uirtus habent. Aspice Regulum: qui ex pa-
pere & tenui ad t̄ras opes per flagitia processit: ut ipse mi-
dixerit: cū cōsuleret q̄ cito sextertium sexcēties impleturū
esset: iuenisse se exta duplicata: quibus portendī milies & a-
cēties habiturū: & habebit si mō ut cœpit aliena testame-
qd ē iprobissimū genus falsis ip̄is quoz sunt illa dictauerū.

Incipit liber Tertius feliciter. C. Plinius Caluio suo
lurem plurimam dicit.

minū di
sula qua
& ordinat
hac regulā
quotidie fi
stulo cōti
suū tria: ne
honestissi
plentibus
ber rursu
sumit uxo
xime: q̄ pu
que facta:
ille hoc tēp
tur: pactis se
sider: uel se
que lingua h
tas: mira hi
ubi hora b
ua. ī sole si
hemeter &
senecture: i
dit legentē
ē amicis uel
minus nitid
& corithia e
na distingui
aliqud de no

Escio an ullum iucūdius tempus exegerim: quā
quo nuper apud spurinā fui: adeo quidē: ut nemi-
nē magis in senectute: si mō senescere datum est:
æmulari uelim: nihil enī ē illo genere uitæ disti-
ctius: me aut ut certus fidez: curtus: ita uita ho-
minū disposita delectat: senū p̄sertim. Nā iuuenes adhuc cō-
fusa quædā & quasi turbata nō indecēt: senibus placida oīa
& ordinata cōueniūt: qbus īdustria sera: turpis ambitio est:
hāc regulā spurina cōstātissime seruat: q etiā: pua hæc: si nō
quotidie fiāt: ordine quodā: & uelut orbe circūagit: mane le-
ctulo cōtinet: hora secūda calceos poscit: ambulat milia pas-
suū tria: nec minus animū q̄ corpus exercet: si adsunt amici
honestissimi fermōes explicāt. Si nō: liber legīt interdū etiā
p̄sentibus amicis: si tamē illi nō grauēt. deinde cōsiderat: & li-
ber rursus aut sermo potior libro: mox uehiculū ascēdit: as-
sumit uxorē singularis exēpli: uel aliquē amicorū: ut me p̄-
xime: q̄ pulchrū illud: q̄ dulce secretū: quātū ibi antiquitatis:
quæ facta: quos uiros audias: qbus p̄ceptis ībuare. Quāuis
ille hoc tēperamētū modestiæ suæ īdixerit: ne p̄cipere uidea-
tur: pactis seprē millibus passuū: itez ambulat mille: itez re-
fidet: uel se cubiculo uel stilo reddit. scribit enī & qdē utra-
que līgua lyrica & doctissima: mira illis dulcedo: mira suau-
tas: mira hilaritas: cuius gratiā cumulat sanctitas scribētis:
ubi hora balinei nūciata ē: ē autē hyeme nona: æstate octa-
ua. ī sole si caret uēto ambulat nudus. Deīde mouet pila ue-
hemēter & diu: nē hoc quoq; exercitatōis genere pugnat cū
senectute: lotus accubat: & paulisper cibū differt. iterim au-
dit legentē remissius aliqd & dulcius: p̄ hoc oē tēpus liberū
ē amicis uel eadē facere. uel alia si malint. apponit cœna nō
minus nitida quā frugū: ī argēto puro & antiquo: sunt ī usu
& corinthia qbus delectat: & afficit: frequēter concedis cœ-
na distinguīt: ut uoluptates quoq; studiis condiant: sumit
aliqd de nocte & æstate: nemini hoc lōgū est: rara comitate

cōiuiū trahit: inde illi post septimū & septuagesimū annū
auriū oculorūq; uigor integer: inde agile & uiuidū corpus:
solūq; ex senectute prudentia: hāc ego uitā uoto & cogitatio
ne primo: ingressurus auidissime ut primum ratio ætatis re
ceptui canere permiserit: interim mille laboribus conteror:
quorum mihi & solatium & exemplum est idem spurina: nā
ille quoq; quoad honestum fuit obiit officia: gessit magistra
tus: puintias rexit: multoque labore hoc otium meruit. Igitur
eundem mihi cursum: eundem terminum statuo: idq; iam
nunc apud te sub signo: ut si me longius euehi uideris in ius
uoces ad hāc epistoliam meam & quiescere iubeas: cum iner
tia crimen effugero. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Vod ipse amicis tuis obtulistem: Si mihi eadem ma
teria suppeteret: id nunc iure uideo: a te meis peti
turus. Arianus maturius altinatuū est princeps: Cum
dico princeps nō de facultatibus loquor: quæ illi large sup
sunt: sed de castitate iusticia grauitate prudentia: huius ego
cōsilio ī negotiis: iudicio ī studiis utor. Nā plurimum fide:
plurimum ueritate: plurimum intelligentia præstat. Amat
me: (nihil possum dicere ardentius): ut tu, caret ambitu:
ideo se in equestri gradu tenuit. Cum facile posset ascendere
altissimum: mihi tamen ornandus excolendus est. itaq; ma
gni æstimō dignitati eius aliquid astruere iopinātis: licētis:
immo etiam fortasse nolentis: astruere autem quod sit iplē
didum nec molestum: cuius generis quæ prima occasio tibi
conferas in eum rogo: habebis me. hahebis ipsum grauisi
mum debitorem. Quamuis enim ista non appetat: tā grate
tamen excipit: quam si concupiscat.

C. Plinius Corneliæ Hispullæ suæ salutem.

Vm patrem tuū grauissimū & sanctissimū uix sus
pexerim magis an amauerim dubitem: teq; & in me
uorā eius & in honorem tuū unice diligam: cupiā:

necesse est
tuus auo
nus etiā ci
illustri lau
adolescet
refert a qu
intra contu
ubi est erro
eius extra: l
tor latus: cui
flet. Adest eni
tunæq; dotib
brico ætatis nō
querendus est.
geniorem: am
tas hominis: q
quis: paulo eti
rum: quantum
en dicēdi facult
minum altos re
citore me spon
der nili. p futur
rec minus sã p
eius imaginibus
proinde fauen
primum: mo
dificatur. Vale
C. Plinius
Vamuis & am
hominum fac
qui tamē existi
tum exquirere
re concupisco.

neceſſe eſt: atq; etiam quantum in me fuerit enitar: ut filius
tuus auo ſimilis exiſtat: equidẽ malo materno: q̄q̄ illi pater-
nus etiã clarus: ſpectatusq; cõrigerit: pater quoq; & patruus
illuſtri laude conſpicui: quibus omnibus ita demũ ſimilis
adoleſcet: ſi imbutus honeſtis artibus fuerit: quas plurimũ
refert a quo potiſſimũ accipiat: adhuc illum pueritiã ratio:
intra contubernium tuam tenuit: præceptores domi hũit:
ubi eſt erroribus modica uel etiam nulla materia: iã ſtudia
eius extra limen proferenda ſunt: iam circunſpiciendus rhe-
tor latius: cuius ſcholã ſeueritas: pudor i primis: caſtitas cõ-
ſtet. Adeſt enim adoleſcenti noſtro cum cæteris naturã for-
tunãq; dotibus eximia corporis pulchritudo: cui in hoc lu-
brico ætatis nõ præceptor modo: ſed cuſtos etiam rectorq;
quærendus eſt. Videor ergo demonſtrare tibi poſſe Iulium
genitorem: amatur a me: iudicio tamen meo nõ obſtat cha-
ritas hominis: quã ex iudicio nata eſt: uir eſt emendatus: &
grauis: paulo etiam horridior & durior: ut in hac licentia tẽ-
porum: quantum eloquentia ualeat: pluribus credere potes:
nam dicẽdi facultas aperta & expoſita ſtatim cernitur. Vita
nominum altos reſſus magnãq; latebras habet: cuius p-
renitore me ſponſorem accipe: nihil ex hoc uiro filius tuus
audiet niſi p futurum: nihil diſcet: quod neceſſe rectius fu-
it: nec minus ſæpe ab illo quam a te meq; admonebitur:
tibus imaginibus oneretur: quã nomina: & quanta ſuſti-
at: proinde fauentibus diis trade eum præceptor: a quo
res primum: mox eloquẽtiã diſcat: quã male ſine mo-
tus diſcitur. Vale.

C. Plinius Macrino ſuo ſalutem.

Vaniſ & amici quos præſentes habebã & ſermões
hominum factum meum comprobãſſe uideãt: ma-
gni tamẽ exiſtimo ſcire qd ſentias tuã cuius ſtegrã
conſilium exquirere optaſſem: huius etiã peracta iudiciũ
no. mire cõcupiſco. Cum publicum opus mea pecunia in

choaturus i thulos excurrissim: accepto ut praefectus ara
rii comatu legati puincia bethycæ questuri de procōsula
tu Cæcili clasici aduocatū me a senatu petierunt. Collegæ
optimi meiq; amantissimi d̄ cōmunis officii necessitatibus
prælocuti excusare me & eximere tentarunt: factū ē senatus
consultum perquam honorificum: ut daret prouintialibus
patronus: si ab ipso me impetrassent: legati rursus inducti:
ueq; me iam præsentem aduocatū postulauerūt iplorātes
fidem meam: quam essent contra massam bebiū experti:
a legātes patrociniū fœdus: secuta ē senatus clarissima assen
sio: quæ solet decreta p̄currere: Tū ego delino inq; P.C. pu
tare me iustas excusatiōis causas attulisse: placuit & mode
stia sermonis & ratio: cōpulis autē me ad hoc cōsulū nō so
lū cōsensus senatus: quāquam hic maxime: uerum etiam ali
quidā minores sed tamē numeri: ueniebat i mētem priorū
nostros etiam singulorum hospitiū iniurias accusatiōib; ho
uolūtariis executos: Quo deformius arbitrabar publici ho
spicii iura negligere: præterea cū recordarer quāta p̄ hiis ē
bethycis priore aduocatione etiā pericula subissim cōserā
dū ueteris officii meritū nouo uidebas. Est. n. ita cōperā
ut antiquora beneficia subuertas: nisi illa posteriobus cum
les. Nā q̄libet sæpe obligati si qd unū neges: hoc solū mihi
nerūt qd negatū ē: ducebar ēt quo decesserat classicus: mo
tūq; erat qd i eiusmodi causas solet eē tristissimū periculū
senatoris: uidebā ego aduocationi meæ nō minorē gratiā q̄
si uiueret ille propositā inuidiā nullā in summa cōputatam
si munere hoc iā tertio fungerer faciliore mihi excusatiōe
fore siq; incidisset: quē deberem accusare. Nā cum ē omniū
officiōq; finis aliquis: tum optime libertati uenia obsequio
præparatur: audisti consilii mei motus: superest alteru tra ex
parte iudicium tuum: in quo mihi æque iucūda erit supple
citas dissentiens quam comprobantis auctoritas.
C. Plinius Marco suo salutem.

ordine
nō inuoc
præfectu
ra Pōpor
moriam
xx. quibus
choauit cū
eni ei quie
uictor ibi p
se ab iniuri
na proper
lis istituit
nouissimū
& erectius
xx. unus: na
tū: nec min
na multaq;
magis mira
se anno sext
impeditūq;
Sed erat ac
lucubrare u
studēdi: æst
uel cū tard
parcissimū
differentia
nam ille que
ciū: reuerfus
post cibum
lumebat: æst

Ergratum est mihi: quod tā diligenter libros auūcu-
li mei lectitas: ut habere omnes uelis: quærasque qui
sint omnes: fungar indicis tribus atq; etiā quo sint
ordine scripti: notū tibi faciā. Est enim hæc quoq; studiosis
nō iniucunda cognitio: de iaculatione equestri unus: hūc cū
præfectus alæ militaret: pari ingenio curaq; cōposuit: de ui-
ta Pōponii Secūdi duo: a quo singulariter amatus hoc me-
moriæ amici q̄si debitū munus exoluit. belloꝝ germaniæ.
xx. quibus oīa quæ cū germanis gessimus bella collegit. In-
choauit cū in germania milltaret: somnio monitus. Astitit
enī ei quiescēti drusi neronis effigies: q; germaniæ latissime
uictor ibi periiit: commendabat memoriā suā: orabatque: ut
se ab iniuria obliuionis assereret: studiosi tres in sex uolumi-
na propter amplitudinē diuisi: quibus oratorē ab icunabu-
lis istituit & pficit: dubii sermonis octo scripsit sub Nerone
nouissimis annis cum omne studioꝝ genus paulo liberius
& erectius piculosum seruitus fecisset. a fine aufidii bassi. x
xx. unus: naturæ historiæ. xxvii. opus diffusum erudi-
tū: nec minus uariū q̄ ipsa natura: miraris quod tot uolumi-
na multaq; i his tā scrupulosa homo occupatus absoluerit:
magis miraberis si scieris illū aliquādiu cās actitasse: decessi-
se anno sexto & quinquagesimo: medium tempus distentum
impeditūq; qua officiis maximis: q̄ amicitia p̄cipū egisse:
Sed erat acre ingenium: icredibile studiū: summa uigilātia:
lucubrare uulcanalibus incipiebat: non auspicādi causa: Sed
studēdi: æstate a nocte multa: hyeme uero ab hora septima:
uel cū tardissime ab hora octaua: sæpe sexta: erat sane somni
parcissimi: nonnunquam etiam inter ipsa studia instantis &
differentis: ante lucem ibat ad Vespasianum imperatorem:
nam ille quoq; noctibus utebatur: inde ad legatum sibi offi-
ciū: reuersus domū: quod reliquū tēporis studiis reddebat:
post cibum sæpe: quem interdiu leuē & facilē ueterū more
sumebat: æstate si quid otii: iacebat in sole: liber legebatur:

annotabat excerpebatq; nihil enī legit: quod non excerpet:
dicere etiam solebat nullum esse librum tam malum ut nō
aliqua ex parte prodesset: post solē plerunq; frigida lauabat
aqua: deinde gustabat: dormiebatq; minimum. Mox quasi
alio die studebat in cœnæ tempus: super hâc liber legebat:
annotabatur: & quidem cursim: Memini quendâ ex amicis
cum lector quædam perperam pronunciaisset reuocasse: &
repeti coegisse. huic auunculum meum dixisse intellexeras
nepe: cum ille annuisset: Cur ergo reuocabas: decē amplius
uersus hac tua interpellatione perdidimus: tanta erat parsi-
monia temporis. Surgebat æstate a cœna luce hyeme intra
primâ noctis: & tanquâ aliqua lege cogēte hæc iter medios
labores urbisque fremitum: in lecessu solum balnei tempus
studiis eximebatur. Cū dico balnei: de interioribus loquor.
Nam dum distringitur tergiturque: audiebat aliquid aut di-
ctabat: In itinere quasi solutus cæteris curis huic uni uaca-
bat. ad latus notarius cū libro & pugilaribus: cuius manus
hyeme manicis muniebatur. ut ne cæli quidē asperitas ullū
studii tempus eriperet: qua ex causa romæ quoque sella ue-
hebatur: repeto me correptum ab eo cur ambularē: poteras
iquit has horas nō perdere: nā p̄ire omne tēpus arbitrabaſ:
quod studiis non ipartiretur: hac intētionē tot ista uolumi-
na peregit: electorumq; cōmentarios centū sexaginta mihi
reliquit. opistographos quidem & minutissimis scriptos: q̄
ratōne multiplicatur hic numerus: referebat ip̄e potuisse se
cum procuraret ī hispania uendere hos cōmentarios Lartio
Licinio quadringentis millibus nummum: & tunc aliquāto
pauciores erāt. Nō ne uideſ tibi recordāti q̄tū legerit: q̄tum
scripserit: nec in officiis ullis nec in amicitia principis fuisse:
rursus cum audis quid studiis laboris impenderit: nec scrip-
sisse satis nec legisse: Quid est enī quod nō ille aut occupa-
tiones impedire: aut hæc instantia non possit efficere: itaq;
soleo ridere: Cum me quidam studiosum uocant: qui si cō-

parer ill
tum pub
q; tora u
inertia
quod re
confido
libros fu
eriam ad
stimulis ex

X h
thi
pre
in hac cer
ego quoc
sunt celat
tem: ossa n
rari & cede
lum: pende
quoque ea
for indicat
sint artific
me tanqua
tem: non:
thium dor
ponerem: a
gnum temp
nia quæ a n
nunc iube
meum hon
dos: Ego si
non grauet
tam mecum

parer illi: sum desidiosissimus. Ego autem tantum quem partim publica partim officia amicorum distringunt; quos ex istis quae tota uita litteris assident collatus illi non quasi somno & inertiae deditus erubescat: extendi epistolam: cum hoc solum quod requirebas scribere destinassem: quos libros reliqueris: confido tamen haec quoque tibi non minus grata: quam ipsos libros futura. Quae te non tantum ad legendos eos: uerum etiam ad simile aliquid elaborandum possunt aemulationis stimulis excitare. Vale.

C. Plinius Seuero suo Salutem.

X haereditate quae mihi obuenit: ensi proxime corinthium signum: modicum quidem: sed festiuum & expressum: quantum ego sapio: qui fortasse in omni re: in hac certe perquam exiguum sapio. Hoc tamen signum ego quoque intelligo: Est enim nudum nec aut uitia si qua sunt celat: aut laudes parum ostentat: Effingit senem stantem: ossa musculi: nerui: uenae: rugae: & ut spirantis apparent rari & cedentes capilli: lata frons: contracta facies: exile collum: pendent lacerti: papillae iacent: recessit uenter: a tergo quoque eadem aetas: ut a tergo aetas ipsum quantum uerus color indicat uetus & antiquum: talia denique omnia ut possint artificum oculos tenere: Delectare imperitorum: quod me tanquam tirunculum sollicitauit ad emendum. Emi autem: non: ut haberem domi: neque enim ullum adhuc corinthium domi habeo: uerum ut in patria nostra celebri loco ponerem: ac potissimum in Iouis templo. Videtur enim dignum templo: dignum deo domum. Tu ergo ut soles omnia quae a me tibi iniunguntur: suscipe hanc curam: Et iam nunc iube basim fieri ex quo uoles marmore: quae nomen meum honoresque capiat: Si hos quoque putabis addendos: Ego signum ipsum ut primum inuenero aliquem qui non grauetur: mittam tibi: uel ipse quod maius est afferam mecum: destino enim si tamen officii ratio permiserit

d. iiii.

excurrere isto: Gaudes quod me uenturū esse polliceor: sed
contrahes frontem cū adiecero ad paucos dies: neque enim
diutius abesse me eadem hæc quæ nondum exire patiunt̄.

C. Plinius Caninio Ruffo salutem.

Odo nunciatus est Silius italicus in neapolitano suo
inedia finisse uitam. Causa mortis ualitudō: erat illi
natus isanabilis clauus. Cuius tedio ad mortē irreuo
cabili cōstantia decurrit: usq; ad supremum diem beatus &
felix: nisi quod minorem ex liberis duobus amisit: sed maio
rē meliorēque florentem atque etiam consularem reliquit.
læterat famam suam sub Nerone: credebat̄ spōte accusasse.
Sed in Viteli amicitia sapienter se & comiter gesserat: ex p
consulatu Asiæ gloriam reportauerat: maculam ueteris in
dustriae laudabili otio abluerat: fuit iter principes ciuitatis:
sine potentia sine inuidia: salutabatur: colebatur: multumq;
in lectulo iacens cubiculo semper non ex fortuna frequēti
doctissimis sermonibus dies transigebat: cum a scribēdo ua
caret: scribebat carmina maiore cura: quam ingenio: nōnūq;
iudicia hominum recitatiōibus experiebatur: nouissime ita
suadentibus annis ab urbe secessit: seq; in campania tenuit:
ac ne aduentu quidem noui p̄cipis ide cōmotus ē. Magna
Cæsaris laus: sub quo hoc liberum fuit: magna illius q; hac
libertate ausus est uti: erat usq; ad ema
citat̄is rēphensionem: plures iisdē in locis uillas possidebat:
adamatisq; nouis: priores negligebat. multū ubiq; librorū:
multū statuag: multū imaginū: quas nō habebat modo: ue
rū etiam uenerabat̄. uirgiliū ante omnes: cuius natalem reli
giosius quam suum celebrabat: Neapoli maxime: ubi monu
mentum eius adire ut templū solebat: in hac tranquillitate
annum quintum & septuagesimum decessit: delicato magis
corpore quam infirmo: utq; nouissimus a Nerone factus ē
consul: ita postremus ex oībus quos Nero consules fecerat
decessit. Illd̄ etiā notabile ultimus ex neroniāis cōsularibus

obiit qu
tis hum
breue q
Nero m
sulatum
nuper L
summun
se uidere
Tam angu
cluditur: u
de uideant
immensum
milibus ta
quicquid e
Nā hoc: n
& quaten
quo nos ui
tui caritas e

amici ad am

C

Acis

tam

cello

nū propinqu

dissimum ip

per te uidere

honoribus c

bus honorib

mereri benefi

rum: si qđ ipse

quoq; gloria

amicos meos

obit quo cōfule Nero perit: Quod me recordatē fragilita
tis humanæ miseratio subit: Quid enim tā circuncisum tā
breue quam hominis uita longissima? An non uidetur tibi
Nero modo fuisse: cum iterim ex iis qui sub illo gessere cō-
sulatum: iam nemo superest: quanquam quid hæc miror?
nuper Lucius Piso pater Pisonis illius qui a Valerio festo p
summum facinus i Africa occisus est dicere solebat neminē
se uidere in senatu quem consul ipse sententiam rogauisset:
Tam angustis terminis tātæ multitudinis uiuacitas ipsa cō-
cluditur: ut mihi non uenia solum dignæ: uerum etiam lau-
de uideantur illæ regiæ lachrymæ: Nam ferunt Xerxem cū
immensum exercitum oculis obisset: illachrymasse: qđ tot
milibus tam breuis immineret occasus: sed tāto magis hoc
quicquid est temporis futulis & caduci: si non datur factis:
Nā hęc materia in aliena manu: certe studiis proferamus:
& quatenus nobis denegat diu uiuere: relinquamus aliquid
quo nos uixisse testemur. Scio te stimulis nō egere: ne tamē
tui caritas euocat: ut currētē quoq; instigē sicut tu soles me
cum inuicem se mutuis exhortationibus
amici ad amorem: immortalitatis exacuunt. Vale.

C. Plinius Suetonio tranquillo suo salutem.

Acis pro cætera reuerentia quam mihi præstas: qđ
tam solícite petis ut tribunatum quē a Neratio mar-
cello clarissimo uiro impetraui tibi i Cæsentiū Silua
nū propinquū tuum transferam: Mihi autem sicut ē iucun-
dissimum ipsum te tribunum: ita non minus gratum alium
per te uidere: neq; enim esse congruens arbitror quē augere
honoribus cupias huic pietatis titulis i uidere: qui sūt omī
bus honoribus pulchriores: uideo etiam cū sit egregium &
mereri beneficia & dare: utramq; te laudem simul affecutu-
rum: si qđ ipse meruisti alii tribuas: præterea itelligo mihi
quoq; gloriæ fore: Si ex hoc tuo facto non fuerit ignotum
amicos meos non graue tantum tribunatum posse. uerum

etiam dare: quare ego honestissimæ uoluntati tuæ pareo:
Neque enim adhuc nomen in numeros relatum est: Ideoq;
liberum est nobis siluanum i locum tuum subdere cui cupio
tam gratum esse munus tuum: quam tibi meum est. Vale.

C. Plinius Cornelio Minitiano suo Sal.

Ossum iam perscribere tibi quantum in re. p. puin
ciæ bethycæ causa laboris exhauferim: nã fuit multi
plex: actaq; est sæpius cū magna uarietate: Vnde ua
rietas: unde plures actiões: Cæcilius Classicus hō foedus: &
aperte malus proconsulatū in ea nō minus uiolēter quā for
dide gesserat. Eodē anno quo i Africa Marius Priscus. Erat
aut Priscus ex Bethyca: ex Africa Classicus: idē dictū Bethy
corū: ut plerūq; dolor etiā uenustos facit: Non illepidum fe
rebatur: dedi malum & accēpi: sed Mariū una ciuitas pu
blice multique priuat reum peregerunt. in Classicum tota
prouintia incubuit. ille accusationem uel fortuita uel uolū
taria morte præuertit. Nam fuit mors eius ifamis: ambigua
tamen: Vt enim credibile uidebatur uoluisse exire de uita
cum defendi non posset: Ita mirum pudorem damnationis
morte fugisse quem non pudisset damnanda cōmittere:
Nihilominus bethyca etiam in defuncti accusatiōe p̄stabat.
prouisum hoc legibus: intermissum tamen & post longam
intercapedinem tunc reductum: addiderūt bethyci: quot si
mul sotios ministrosque classici detulere nominatimque in
eos inquisitionem postulauere: aderam bethycis: mecumq;
Lucius Albinus: uir in dicendo copiosus ornatus: quem ego
cum olim mutuo diligerem ex hac officii societate: amare
ardentius cœpi: habet quidē gloriam in studiis præsertim
quiddam nobis tamen nullum certam
men nulla contentio cum uterque pari iugo non pro se sed
pro causa niteretur: Cuius & magnitudo & utilitas uisa est
postulare ne tantum oneris singulis actionibus subiremus.
Verebamur ne nos dics: ne uox ne latera deficerent: si roa

crimina: tot reos uno uelut fasce complecteremur: Deinde
ne iudicum intentio multis nominibus multisq; causis nõ
lassaretur modo: uerum etiam confunderet. Mox ne gratia
singulorum collata atque permixta pro singulis quoque ui
res omnium acciperet: postremo ne potentissimi uilissimo
quoque quasi piaculari dato alienis poenis elaberent: Etenim
tum maxime fauor & ambitio dominatur: cum sub aliqua
specie leueritatis delitescere potest. Erat in consilio tertoria
num illud exemplum: qui robustissimum & firmissimum mi
litem iussit equi caudam: reliqua nosti: Nam nos quoq; tam
numerofum agmẽ reorum ita demum uidebamus posse su
perari: si per singulos carpere: placuit i primis ipsum Classi
cum ostendere nocentem: hic aptissimus ad socios eius &
ministros transitus erat: quia sotii ministrique probari nisi
illo nocente nõ poterat. Ex quibus duos statim Classico iuxti
mus Bebium probum & Fabium hispanum: utrunque gra
tia hispanum etiam facundia ualidum: Et circa classicum q
dem breuis & expeditus labor: sua manu reliquerat scriptu
quid ex quaque re: Quid ex quaque causa accepisset: Mife
rat etiam epistolas romam ad amiculam quãdam iactantes
& gloriosas his quidem uerbis. liber ad te uenio: iam sexter
tium quadragies redegit parte uendita bethycorum. circa hi
spanum & probum multum sudoris: Horum antequam cri
mina ingrederer. necessarium credidi elaborare ut cõstaret
ministeriũ crimen esse: quod nisi fecissem ministros frustra
probassem: Neque enim ita defendebantur ut negarent sed
ut necessitati ueniam precarentur: esse enim se prouinciales
& ad omne proconsulum imperium metu cogi: solet dicere
Claudius restitutus qui mihi respondit uir exercitatus & ui
gilans: & quãlibet subtilis paratus: Nunq̃ sibi tantũ caliginis:
tantum perturbationis effusum: quãtum prærepta & extor
ta defensionis suã cerneret i quibus omnem fiduciam repo
nebat: Cõsiliũ nostri exitus fuit bona Classici quã habuisset

ante prouinciam placuit senatoꝝ a reliquis seperari: Illa filiæ
ac spoliatis relinqui: additum est: ut pecuniæ quas creditori
bus soluerat reuocarétur: hispanus & probus i quinqueniũ
relegati: Adeo graue uisum est quod initio dubitabat: An
omnino crimen esset: Post paucos dies Claudiũ fulcũ Classi
ci genez: & Tiloniũ priscũ qui tribunus cohortis sub Clas
sico fuerat: accusauimus dispari euentu: prisco in biennium
italia iterdictũ: absolutus est fuscus. Actione tertia commo
dissimũ putauimus plures cõgregare. ne si longius esse ex
tracta cognitio satietate & tedio quodã iustitia cognoscẽtiũ
seueritatq; lãguesceret: alioquin supererãt minores rei data
opera hũc in locũ reseruati: excepta tamen Classici uxore: q̃
sicut implicita suspicionibus: ita nõ satis conuinci probatio
nibus uisa est: nam Classici filia quæ & ipsa inter reos erat:
ne suspicionibus quidẽ hærebat. Itaq; cum ad nomen eius i
extrema actione uenisset: neq; enim ut initio sit etiã i fine
ferendum erat: ne per hoc totius accusationis auctoritas mi
nueretur: honestissimũ credidi nõ premere imerentẽ: idque
ipsum dixi & libere & uarie. Nam modo legatos iterrogabã
docuissent ne me aliquid quod reprobati posse cõsiderent:
modo cõsiliũ a senatu petebã: putaret ne debere me. Si quã
haberem in dicendo facultatem: in iugulum innocentis q̃ si
telum aliquod intendere: postremo totum locũ hoc sine cõ
clusi: Dicer aliquis iudicas ergo: Ego uero non iudico: Me
mini tamen me aduocatum ex iudicibus datum: hic nume
rosissimæ causæ terminus fuit: quibusdã absolutis: pluribus
damnatis atq; etiam relegatis: aliis in tempus: aliis inperpe
tuum: Eodem senatus consulto: industria fides constantia
nostra plenissimo testimonio cõprobata ẽ: dignũ solũq; par
pretio tanti labori. Cõcipere animo potes q̃ sumus fatigati.
Quibus totiens agendum: totiens altercandũ: tam multi te
stes interrogãdi subleuandi refutandi: iam illa quam ardua
quã molesta: Tot reorum amicis secreto rogãtib; negare:

aduersantibus palam obfistere. Referam unum aliqd ex hīs
quæ dixi: cum mihi quidā ex iudicibus ipsis pro reo gratio-
sissimo reclamarent: non minus inq̄ hic inocens erit: Si ego
omnia dixerō: coniectabis ex hoc quātas contētiōes quātas
etiam offensas subierimus dūtaxat ad breue tempus. Nam si
des in præsentia eos q̄bus resistit offendit: deinde ab illis ip̄is
fufcipitur laudaturq̄: non potui te magis ī rem præsentem
perducere: dies nō fui tanti: Quid enim mihi cū tam longa
epistola: Nolite ergo identidē quærere quid Romæ gerat:
& tamen memento etiam non esse epistolā longā: quæ tot
dies: tot cognitiones: tot deniq̄ reos causasq̄ complexa sit:
Quæ omnia uideor mihi non minus breuiter quā diligēter
persecutus. Temere dixi diligēter: succurrit qđ præterierā:
& quidem sero: sed quāq̄ præpostere reddetur facit hoc Ho-
merus multiq̄ illius exemplo. Est alioquin perdecorū: a me
tamen non ideo fiat: E testibus quidam siue iratus q̄ euoca-
tus esset inuitus: siue subornatus ab aliquo reorum ut accu-
sationem exarmaret: Norbanū Lacinianū legatum & inquisi-
torem reū postulauit tanquā in causa castæ: uxor hæc Claf-
fici: præuaricaret: Est lege cautū: ut reus ante peragatur: tūc
de præuaricatore quærat: uidelicet quia optie ex accusatio-
ne ipsa accusatoris fides æstimat. Norbano tamē nō ordo le-
gis: nō legati nomē: nō inquisitionis officiū præsidio fuit. Tā-
ta cōflagrauit iuidia homo alioquin flagitiosus & Domitia-
ni tēporibus usus: ut multi: electusq̄ tunc a prouincia ad in-
quirendum nō tanquam bonus & fidelis: Sed tanquā Claf-
fici inimicus. Erat ab illo relegatus: dari sibi diē ad diluenda
crimina postulauit. Neutrum impetrauit: coactus est statim
respondere: respondit: malum paruumque ingenium homi-
nis facit Vt dubitem confidenter an constanter. Certe pa-
ratissime: obiecta sunt multaque magis quam præuarica-
tio nocuerunt: Quin etiam duo consulares Pompeius Ruf-
sus & Libo frugi læserunt eum testimonio tanquam apud

iudicem sub Domitiano salui liberalis accusatoribus affu-
set: damnatus & in insulâ relegatus est: itaq; cū castam accu-
sarem: nihil magis pressi: q̄ q̄ accusator eius præuarcationis
crimine corruisset: pressi tamen frustra: Accidit enī res con-
traria & noua ut accusatore præuarcationis damnato rea sol-
ueretur: quæris quid nos dum hæc aguntur: indicauimus
senatui ex Norbano didicisse nos publicā causam: rursusq;
debere ex integro discere si ille præuarcator probaret: Atq;
ita dum ille peragitur reus: sedimus: Postea Norbanus omni-
bus diebus cognitionis interfuit: eandemque usq; ad extre-
mum uel constantiam uel audaciam pertulit: interrogo ipse
me an aliquid omiserim: rursus & rursus pene omisi: Sumo
die saluius liberalis reliquos legatos grauius increpuit tanq̄
non omnes quos mandasset prouicia reos peregissent: Atq;
ut est uehemens & disertus in discrimen adduxit: protexi ui-
ros optimos eosdemq; gratissimos: mihi certe debere se p̄-
dicant quod illum turbinē euaserint: hic erit epistolæ finis:
litteram non addam etiam si aliquid adhuc p̄terisse me sen-
fero. Vale.

C. Plinius Spurinæ & Cocinæ suæ salutem,
Composuisse me quædā d̄ filio uestro nō dixi uobis:
cum proxime apud uos fuit: primū quia nō iō scrip-
seram ut dicerē: sed ut meo amori meo dolori satisfac-
cerē: deinde quia te Spurina cum audisses recitasse me: ut mihi
ipse dixisti: quid recitassem. simul audisse credebā: præterea
ueritus sum ne uos festis diebus cōfunderē: si ī memoriā
grauissimi luctus reduxissem: Nunc quoq; paulisp̄ hæsitaui
id solū qd̄ recitauī mitterē exigētibus uobis: an adicere q̄ ī
aliud uolumē cogito referuare: Neq; n. affectibus meis uno
libello charissimā & mihi sanctissimā memoriā p̄seq; satis ē
cuius famæ latius cōsulet: si dispelata & digesta fuerit: Vere
hæsitati mihi oīa quæ iā cōposui uobis exhiberē: An adhuc
aliq̄ differre: simplicius & amicus uisum ē: omnia: præcipue

cū affirmetis inter uos futura donec placeat emittere: Quā
superest rogo ut pari simplicitate si qua existimabitis addē
da: cōmutāda: omittenda: iudicetis. Mihi difficile ē hucusq;
intendere animū in dolore: difficile: sed tamen ut sculptore
ut pictorem q; filii uestri imaginem faceret admoneretis qd
exprimeret: quid emendare deberet: ita me quoque formate
regite qui nō fragilem & caducam sed immortalem ut uos
putatis effigiem conor efficere: q; hoc diuturnior erit: quo
uerior: melior: absolutior fuerit. Vale.

C. Plinius lulio genitori suo salutem.

St omino artemidori nostri tam benigna natura: ut
officia amicorum in malis extollat. inde etiam meū
meritū ut uera: ita supra meritū prædicatione circū
feret. Equidē cū essent philosophi ab urbe sumoti sui apud
illū in suburbano: & quo notabilius hoc est. piculosius eēt:
sui prætor: pecuniā etiam qua tunc illi ampliore opus erat:
ut æs alienum exolueret cōtractum ex pulcherrimis causis
mufantibus magnis quibusdam & locupletibus amicis mu
tuatus ipse gratuitam dedi. Atq; itaq; hoc feci cum septem
amicis meis aut occisis aut relegatis: occisis senectione: rusti
co: Heluidio. Relegatis Maurico: Gratilla: Aria. Fania. Tot
circa me iactis fulminibus quasi ambustus mihi quoq; im
pendere idem exitium certis quibusdā notis augurarer. Nō
ideo tamē eximiā gloriā meruisse me ut ille prædicat credo:
sed tantū effugisse flagitium. Nam & C. Musonium socerū
eius quantū licitum est per ætatem cū admiratione dilexi &
Artemidox ipsum iā tū cū in Syria tribunus militarē: a cta
familiaritate cōplexus sum: idq; primū nō nullius idolis de
di specimen: quod uirū aut sapientem aut proximum simil
limumque sapienti intelligere sum uisus. Nam ex omnibus
qui nunc se philosophos uocant uix unū aut alterū iuenies
tanta sinceritate: tāta ueritate: Mitto q; patientia corpis hyc
mes iuxta & ætates ferat: ut nullis laboribus: cedat ut: nihil

in cibo: in potu: uoluptatibus tribuat: ut oculos animumque
contineat. Sunt hæc magna sed in alio: in hoc uero minima
si cæteris uirtutibus comparent: quibus meruit ut a. C. Mu-
sonio ex omnibus omnium ordinum affectatoribus gener assu-
meretur. Quæ mihi recordanti est quidem iucundum: quod
me cum apud alios tum apud te tantis laudibus cumulat: ue-
reor tamen ne modum excedat: quem benignitas eius (illuc
enim reuertor unde cœpi) non solet tenere: Nam in hoc uno
interdum uir alioquin prudentissimus honesto quidem: sed ta-
men errore uersat: quod pluris amicos suos: quod sunt arbitrat. Vale

C. Plinius Catilio Seuero suo salutem.

Eniam ad coenam: sed iam nunc paciscor sit expedita:
sit parca: socraticis tantum sermonibus abundet: in his
quoque teneat modum: erunt officia ante Lucana in quæ
incidere impune ne Catoni quidem licuit: Quæ tamen. C. Cæ-
sar ita reprehendit ut laudet: Describit enim eos quibus ob-
uius fuerit: Cum caput ebrii retexissent erubuisse: deinde
adiicit: putares non ab illis Catonem: sed illos a Catone de-
prehensos. potuit ne plus auctoritatis tribui Catoni: quæ si
ebrius quoque tam uenerabilis erat: Nostræ tamen coenæ ut ap-
paratus & impendii: sic temporis modus constet: neque enim
ii sumus quos uituperare ne inimici quidem possint nisi u-
simul laudent. Vale.

C. Plinius Voconio Romano suo salutem.

Ibrum: quo nuper optimo principi consul gratias eg-
misi exigenti tibi: missurus & si non exegisses: in hoc co-
sideres uelim ut pulchritudine materia: Ita difficul-
tate: in cæteris enim lectoris nouitas ipsa intentum habet. In ha-
nota uulgata dicta sunt omnia: quo fit ut quasi otiosus secutus
lector tantum elocutioni uacet: in qua satisfacere difficilius.
Cum sola aestimatur. Atque utinam ordo saltim & transitus
figuræ simul spectarentur: Nam inuenire præclare: enuncia-
magnifice. Interdum etiam barbari solent: disponere apte: figura

Varie: nisi eruditus negatum est: Nec uero affectanda sunt
semper elata & excelsa: Nam ut in pictura lumen: non alia res
magis quam umbra commendat. Ita orationem tam summam
quam attolere decet: Sed quod ego haec doctissimo uiro? Quin
potius illa adnota: quae putaueris corrigenda: Ita enim magis
credam caetera tibi placere si quaedam displicuisse cognouero.

C. Plinius Acilio suo Salutem.

Em atrocem nec tantum epistola dignam Largius Mace
do uir praetorius a seruis suis passus est: superbus alioquin
dominus & saeuus: & qui seruissimum patrem suum pater
mo minimum meminisset: lauabatur in uilla Formiana: repen
te eum serui circumstant: alius fauces inuadit: alius os uerberat:
alium pectus & uentrem: Atque etiam secundum dictum uereda con
tundit: & cum exanimem putarent: abiciunt in feruens pa
uimentum: ut experirentur an uiueret: ille siue quia non sen
tiebat: siue quia se non sentire simulabat immobilis & exten
tus fide peractae mortis impleuit: Tum demum quasi aestu
solutus effertur: Excipiunt serui fidioliores: Concubinae cum
ululatu & clamore concurrunt: Ita & uocibus excitatus & re
creatus frigore loci sublatis oculis agitatoque corpore: Viue
re se: & iam tutum erat: confitetur: Difugiunt serui quoque ma
gna pars comprehensa est: caeteri requiruntur: ipse paucis
diebus aegre refocillatus non sine ultionis solatio decessit:
ita uiuus uindicatus ut occisi solent. Vides quot periculis:
quot contumeliis: quot ludibriis simus obnoxii: nec est quod quod
quam possit esse securus quia sit remissus & mitis. Non enim
iudicio domini sed scelere perimuntur: uerum haec haec haec
quid praeterea noui. Quid: nihil alioquin subiungerem: Nam
& charta adhuc superest & dies feriatus patris plura coteri:
Addam quod oportune De eodem Macedone succurrit: cum in publico
Romae lauaret: notabilis atque etiam ut exitus docuit ominosa
res accidit. Eques romanus a seruo eius ut transitum daret: ma
nu leuiter admotus conuertit se: nec seruum a quo erat tractus

sed ipsum Macedonem tā grauit̄ palma percussit: ut pene concideret. Ita balneum illi: quasi per gradus: quosdam primum contumeliae locus deinde exitii fuit. Vale.

C. Plinius Proculo suo Salutem.

Etis ut libellos tuos in secessu legam: examinem an editione sint digni: adhibes. preces: allegas exemplū.

Rogas enī ut aliquid succitui temporis studiis meis subtrahā: impertiam tuis: adiicis. M. Tullium mira benignitate poetarum īgenia fouisse: Sed ego nec rogandus sū: nec hortādus: nam & poetice ipsam religiosissime ueneror: & te ualidissime diligo. Faciam ergo quod desyderas tā diligēter quam libenter: Videor autem iam nūc posse recribere: esse opus pulchrum: nec supprimendum quantū existimare licuit ex his quae me praesente recitasti: si modo mihi nō imposuit recitatio tua: legis enim suaussime & peritissime: cōfido tamen me non sic auribus duci: ut omnes aculei iudicii mei illarum delinimentis restringantur: heberētur fortasse & paululum retundantur: euelli quidem: extorqueriq; non possunt: igitur non temere iam nunc de uniuersitate pronūcio: de partibus experiar legendo. Vale.

C. Plinius Nepoti suo Salutem.

Nnotasse uideor facta dictaq; uirorū foeminarūq;: alia clariora eē: alia maiora: cōfirmata ē opinio mea hesternō sania sermone: neptis haec arria illius quae marito & solatiū mortis & exēplum fuit: Multa referebat auia suae: nō minora hoc: Sed obscuriora quae tibi existimo tā mirabilia legēti fore quā mihi audienti fuere. aegrotabat Caecina Paterus maritus eius: aegrotabat & filius utriq; mortifere ut uidebat: filius decessit eximia pulchritudine: pariter uerecūdia: & parentibus nō minus ob alia charus quā quod filius erat. huic illa ita funus parauit: ita duxit exequias: ut ignoraret maritus: quin immo & quotiens cubiculum eius intraret: uiuere filium: atq; etiā cōmodiorē esse simulabat.

Ac per sepe
quieuit: libe
lachryma u
dolori dabat
orbitatem fo
ferrum string
porrigere mar
nam: pate non
aeternitas ante
nitatis sine pra
amissoque filio
Illyrico contra
occiso Scriboni
uem. Aria mi
enim inquit da
rum e manu ci
Omnia sola pra
nauculam inger
apud Claudium
diciū. Ego inquit
occisus est: & uir
pulcherrimā mo
chra sea gener eiu
lia dixisset: tu uis
trici mori mecum
mixerit tecum: qu
ponso curam suor
legit inquit: potes
non potestis. Dum
pariet caput ingen
eram inquit uobis
m utam: si uos fac
nem illo: pate non

Ac persæpe interroganti quid ageret puer: respōdebat: bene
quieuit: libenter cibum sumpsit: deinde cum diu cohibitæ
lachrymæ uincerent prorumperentq; egrediebatur: tum se
dolori dabat: satiata siccis oculis: cōposito uultu redibat tāq̃
orbitatem foris reliquisset, præclarum qdē illud eiusdem:
ferrum stringere: perfodere pectus: extrahere pugionem:
porrigere marito: addere uocem immortalem ac pene diui
nam: pæte non dolet: sed tamen ista facienti dicēti: gloria: &
æternitas ante oculos erant: quo maius ē sine præmio æter
nitatis sine præmio gloriæ abdere lachrymas: operire luctū:
amissoque filio matrem adhuc agere: Scribonianus arma in
Illyrico contra Claudium mouerat: fuerat Pætus in ptibus:
occiso Scriboniano Romam trahebatur. Erat ascēsurus na
uem. Aria milites orabat: ut simul imponeretur: Nempe
enim inquit daturi estis cōsulari uiro seruulos aliquos: quo
rum e manu cibum capiat: uestiatur: a quibus calcietur.
Omnia sola præstabo: non impetrauit: conduxit piscatoriā
nauiculam ingensq; nauiginm minimo secuta est. Eadem
ipud Claudium uxori Scriboniani cum illa profiteretur in
liciu. Ego inquit te audiam Cuius in gremio Scribonianus
occisus est: & uiuis. Ex quo manifestum est ei consilium
ulcherrimæ mortis non subitam fuisse. Quin etiam cum
hæsa gener eius deprecaretur: ne mori pergeret: interque
ia dixisset: tu uis ergo filiam tuam: si mihi pereundum fu
erit mori mecum: respondit: si tamdiu tantaque concordia
uixerit tecum: quam ego cum pæto: uolo: auxerat hoc res
ponso curam suorum: Attentius custodiebat: sensit: & nihil
aitis inquit: potestis enī efficere ut male moriar: ne moriar
non potestis. Dum hæc dicit exiit cathedram: aduersoq;
prietū caput ingenti impetu impexit: & corruit. focillata di
xam inquit uobis inuēturam me quamlibet durā ad mor
tam uiam: si uos facilem negassetis: Vident ne hæc tibi ma
icem illo: pæte non dolet: ad quod per hæc puentū ē. Cum

interim illud quidem igens fama: hæc nulla circumferet? Vnde colligit quod initio dixi alia esse clariora: alia maiora. Vale.

C. Plinius Seueriano suo Salutem.

Ecce ne omnia quod iam pridem epistolæ tuæ cessat: an non recte: an occupatus es tu? An tu non occupatus: Sed occasio scribendi uel rara uel nulla: Exime hunc mihi scrupulum: cui par esse non possum: Exime autem uel data opera Tabellario misso: ego uaticum ego etiam premium dabo: nunciet modo quod opto: ipse ualeo: si ualere est suspensum & anxium uiuere: Expectantem in horas: timereque pro capite amicissimo quicquid accidere homini potest. Vale.

C. Plinius Curio Seuero suo Salu.

Efficio consulatus iniunxisti mihi: ut rei publice nomine principi gratias agerem: quod ego in senatu cum ad rationem & loci & temporis ex more fecissem: bono cui conuenientissimum credidi eadem illa spatiosius & uberius uolumine amplecti: primū: ut imperatori nostro uirtutes suæ ueris laudibus commendarentur: Deinde ut futuri principes non quasi a magistro sed tamen sub exemplo præmonerentur qua potissimum uia possent ad eandem gloriam niti. Nam præcipere qualis esse debeat princeps: pulchrum quidem: sed onerosum ac prope superbum est: laudare uero optimū principem ac per hoc posteris uelut e specula lumen quod sequatur ostendere: idem utilitatis habet. arrogantia nihil: Cæpi autem non mediocrem uoluptatem: quod hunc librum cum amicis recitare uoluisset non per codicillos: non per libellos: Sed si commodum: & si ualde uacaret admoniti nunquam porro aut ualde uacat Romæ. aut commodum est audire recitantem: fœdissimis insuper tempestatibus per biduum conueniunt. Cumque modestia mea finem recitationi facere uoluisset: Ut adicerem tertium diem exegerunt: Mihi hunc honorem habitum putem an studiis: studiis malo quod prope extincta reuoluentur. At cui materiae hanc sedulitatem præstiterunt:

Nempe quæ
tamen uel p
citare & qui
quentius qua
scribitur: Ac
quod res ante
bilis facta est
mire probant
maxime latifac
quod omnibus
omnium futura
cur olim theatr
spem adducor
cos doceant: O
placere uiderin
genere materia
quæ præstius &
tantius scripsi: p
men segnius præ
iam uenerit quo
uel iusta possessio
cognitis uolui ta
mine & meo cap
C. Pl
Stumo te
agris meis
his me m
Solicitant primū
minus utile quam
quod uaticum inuis
storibus habere
tum tueri: inest hu
amptus artienfium

Nempe quā ī senatu quoq; ubi perpeti necesse erat grauari
tamen uel puncto temporis solebamus eadem nunc & q re
citare & qui audire triduo uelint inueniuntur; non quia elo
quentius quam prius. Sed quia Liberius ideoque libentius;
scribitur. Accedet ergo hoc quoq; laudibus p̄cipis nostri;
quod res antea tam inuisa quam falsa; nunc ut uera ita ama
bilis facta est; Sed ego cum studium audientiū; tum iudiciū
mire probaui; animaduerti enim seuerissima quæque uel
maxime satisfacere; nemini quidem me nō multis recitasse,
quod omnibus scripsit; nihilominus tamen tāquam sit eadē
omnium futura sententia; hac seueritate aurium lætor; ac si
cut olim theatra male canere musicos docuerunt; ita nunc ī
spem adducor posse fieri; ut eadē theatra bene canere musi
cos doceant. Omnes enim qui placendi causa scribunt q̄lia
placere uiderint scribent. Ac mihi quidem confido in hoc
genere materiae latioris stili constare rationem; cū ea potius
quæ præssiis & astrictius quā illa quæ hilaris & q̄si exul
tantiis scripsit; possint uideri accersita & iuducta. Nō ideo ta
men segnius precor ut quandoque ueniat dies; utinamque
iam uenerit quo austeris illis seuerisque dulcia hæc blādaq;
uel iusta possessione decedant; habes acta mea tridui; quibus
cognitis uolui tantum te uoluptatis absentē & studiorū no
uine & meo capere; quātū præsens percipere potuisses. Vale.

C. Plinius Claudio Ruffo suo salutem.

Sumo te in consilium rei familiaris ut soleo; prædia
agris meis uicina atq; etiam infecta uenalia sunt; in
his me multa sollicitat; aliqua nec minora deterrēt;
solicitant primū ipsa pulchritudo iungendi; deinde qd̄ nō
minus utile quam uoluptuosum posse utraq; eadem opera;
eadē uiatico inuisere; sub eodem procuratore ac pene iisdē
storibus habere unam uillam colere & ornare; alteram tā
tūm tueri; inest huic computationi sumptus supellestilis;
sumptus atriensium; topiariorū fabrorum; atque uenatoriū

instrumenti: quæ plurimum refert unum in locum cõferas
an in diuersa dispergas. Contra uereot ne sit incautum rem
tam magnã iisdem tempestatibus iisdem calibus subdere:
Tutius uidetur incerta fortunæ possessionum uarietatibus
experiri, habet etiam multum iucunditatis soli cæliq; mu-
tatio: ipsaque illa peregrinatio intersita: Iam quod delibera-
tiõis nostræ caput est: agri sunt fertiles: pingues: aquosi: Cõ-
stat campis: uineis: siluis: quæ materiam & ex ea redditum si-
cut modicum ita statum præstant. Sed hæc foelicitas terræ i-
becillis cultoribus fatigatur: Nam possessor prior sæpius
uëdidit pignora: & dum reliquam colonorum minuit ad tẽ-
pus: uires imposterum exhaustit. Quarum defectione rursus
reliqua creuerunt: Sunt ergo instruendi eo plures: quod
frugi mancipiis, nam nec ipse usquã uinctos habeo: nec ibi
quisquã superest ut scias quãti uideantur posse emi. Sester-
tio tricies: non quia non aliquãdo quinquagies fuerint: uege-
& hac penuria colonorum & communi temporis iniquitate
ut redditus agrorum sic etiam pretium retro abiit: Quæris
an hoc ipsum tricies facile colligere possimus: Sum quidem
prope totus in prædiis: aliquid tamen fœnore nec molestũ
erit mutuari: accipiã a focru cuius arca nõ secus a mea utor:
Proinde hoc te nõ moueat: Si cætera nõ refragantur: Quæ
uelim quam diligentissime examines: Nam cum i omnibus
rebus tum in disponendis facultatibus plurimũ tibi & usus
& prouidentia superest. Vale.

C. Plinius Messio maximo suo salutem:

Eministi ne te sæpe legisse quãtas cõtentiones exci-
tari lex tabellaria: quãtũq; ipsi latori uel gloriae uel re-
prehensionis attulerit: At nũc i senatu sine ulla defen-
sione hoc idẽ ut optimũ placuit, omnes comitioꝝ die tabel-
las postulauerũt. Excesseramus sane manifestis illis aptisq;
suffragiis licentiã cõcionũ: non tempus loquendi: nõ tacendi
modestia: nõ dẽiq; sedẽdi dignitas custodiebat: Magni uidiq;

diffonici
multa agi
deo delicti
posita mo
sunt se
tato noie
explicabat
uerat: uel eu
Addebat qu
quebat: plus
natales cõper
diebat senatu
præualebant
suffragia qua
remediũ fuit
dẽte tẽpore
lũ ne tacitis
eadẽ honestat
patici uerẽt: Se
lariũ habebim
ut in recuperato
apprehensi fin
ut aliqd noui
cuius materia
tanto minus o
tia quid agis: E
quocq; litteræ a
bus in clu sum:
te cõmuni solus
flubri tẽpanet
mo fõte decurr
quali ministrare
C. PL

diffonij clamores: pcurrebant omnes cum suis candidis:
multa agmina i medio: multiq; circuli & idedora cofusio: A
deo descueramus a cofuetudine parētū; apud quos oia dif-
pofita moderata trāqlla maiestātē loci pudorēq; retinebāt:
fupfunt senes ex qbus audire soleo hūc ordinē comitiōq; ci-
tato noie cādidiati filētiū summū: dicebat ipse p se: uitā suā
explicabat: testes & laud itores dabat: uel eū sub quo milita-
uerat: uel eum sub quo quæstor fuerat: uel utq; si poterat:
Addebat quofdā ex suffragatoribus: illi grauitē & parce lo-
quebāt: plus hoc q̄ preces pderat: nōnunq̄ candidatus aut
natales cōpetitoris: aut annos: aut etiā mores arguebat: Au-
diebat senatus grauitate cenforia: ita sapius digni q̄ gratiosi
præualebant: quæ nunc imodico fauore corrupta ad tacita
suffragia quasi ad remediū decurrerūt: quod interim plane
remediū fuit: erat enī nouū: & subitū: Sed uereor ne proce-
dēte tēpore ex ipso remedio uitia nascantur: Est enī pericu-
lū ne tacitis suffragiis impudentia irreparat: Nā quoto cuique
eadē honestatis cura secreto quæ palā: Multi famā: cōsciētā
pauca uerēt: Sed nimis cito de futuris: iterī beneficio tabel-
lariū habebimus magistratus: q̄ maxime fieri debuerūt: Nā
ut in recupatoriis iudiciis: Sic nos i his comitiis q̄si repente
apprehensi sinceri iudices fuimus. Hæc tibi scripsi primū:
ut aliqd noui scriberē: deinde ut nōnunq̄ de re. p. loquerer:
cuius materiæ nobis quāto rarior quam ueteribus occasio
tanto minus omittenda est: Et hercule quousque illa uulga-
ria quid agis: Eho: ecquid commode uales: habeant nostræ
quoq; litteræ aliqd nō humile nec sordidū nec priuatis re-
bus inclusum: sunt qdē cūcta sub unius arbitrio: q̄ p utilita-
te cōmuni solus omniū curas laboresq; suscepit: qdā tamen
salubri tēpamēto ad nos quoq; uelut riui ex illo benignissi-
mo fōte decurrūt: quos & haurire ipsi & absentibus amicis
quasi ministrare epistolis possumus, Vale.

C. Plinius Cornelio Prisco suo Salutem.

Vdico Valeriū martialē decessisse. Et moleste fero;
Erat hō ingeniosus: acutus: acer: & q plurimū i scribē
do & salis haberet & fellis: nec cādoris minus: psecu
tus erā uiatico secedentē: dederā hoc amicitia: dederā etiā
uersiculis quos de me cōposuit: fuit moris antiq eos q uel
singuloꝝ laudes uel urbiū scripserāt: aut honoribus aut pe
cunia ornare: nostris uero rēporibus: ut alia speciosa & egre
gia: ita hoc i pris exoleuit. Nā postq̄ dsumus facere laudada
laudari quoq; i ep̄rū putamus: Quæris q sint uerticuli: qbus
gratiā rettuleri: Remittere te ad ipsum uolumē: nisi quodā
tenerē: Tu si placuerint hi: ceteros i libro regres: alloquitur
musam: mādat: ut domū meā ex gliis quærat: adeat reueren
ter: sed ne tēpore nō tuo disertā pulses ebria ianuā uideto:
totoꝝ dat tetricæ dies mineruæ: dū cētū studet auribus uiro
rū: hoc qd secula posteriq; possint arpinis quoq; comparare
chartis: seras tutior ibis ad lucernas: hæc hora ē tua cū sunt
Lyeus: dū regnat rosa: dū madent capilli: tūc me uel rigidi
legāt catones: merito ne eum: q hæc de me scripsit & tūc di
misi amicissime. Et nunc ut amicissimum defunctum eē do
leo: Dedit enim mihi quantum maxime potuit: daturus am
plius si potuisset: tamen si quid homini potest dari maius q̄
gloria & laus & æternitas: at non erunt æterna: quæ scripsit:
nō erunt fortasse: ille tamē scripsit tanq̄ essent futura. Vale.

C. Plinii Se. Nouocomensis Liber Quartus Incipit.
C. Plinius Fabato Socero suo Salutem.

Vpis post lōgū tēpus neptē tuā meq; una ui
dere: gratū est utriq; nostrū qd cupis: mutue
mehercule: nā iuicē nos i credibili quodā del
drio uestri tenemur: qd nō ultra differemus.
Atq; adeo iā sarcinulas alligauimus. festinatu
ti: q̄rū rō itineris pmiserit: Erit. n. una sed br

uis mora: desicctemus i thulos: nō ut agros rēq; familiarē
oculis subiiciamus: id enī postponi pōt: Sed ut fungamur ne
cessario officio: oppidū est pdiis nostris uicinū nomen tifer
niū tyberinū: qđ me pene adhuc pueq; patronū cooptauit
tāto maiore studio quanto minore iudicio aduentus meos
celebrat: pfectionibus angitur: honoribus gaudet: i hoc ego
ut referre gratiā: (nā uinci in amore turpissimum est:) Tem
plū pecunia me extruxi: cuius dedicationē cū sit paratū: dif
ferre lōgius irreligiosum ē: erimus ibi ergo dedicatiōis die:
quem epulo celebrare constitui: Subsistemus fortasse & se
quenti die sed tanto magis uia ipsam corripiemus: contigat
modo te filiāq; tuam fortes inuenire: nam hilares certū est
si nos icolumes receperitis. Vale.

C. Plinius, S. Clementi suo Salutem;

Egulus filium amisit: hoc uno idignius: quod
necio an malū putet: Erat puer acris ingenii sed am
bigui: qui tamē posset recta sectari: si patrē nō refer
ret: hūc Regulus emācipauit: ut hæres matris existeret: Mā
cipatum ita uulgo ex moribus hominis loquebantur. scēda
& insolita parētibus indulgentiā simulatiōe captabat incre
dibile: sed Regulum cogita: Amisum tamen luget insane:
habebat puer manulos multos & iunctos: & solutos: hēbat
canes maiores minoresq;: habebat lusciniā: psittacos: metu
sas: omnes Regulus circa rogum trucidauit: nec dolor erat
ille: Sed ostentatio doloris: conuenitur ad eum mira celebri
tate: Cuncti detestantur: oderunt: & quasi probent: quasi di
ligant: cursant: frequentant: Utque breuiter quod sentio
enūntiem: in Regulo demerendo Regulum imitantur: Te
net se trans tyberim i hortis i quibus latissimū solum: porti
cibus immensis: ripam statuis suis occupauit: ut est in sum
ma auaritia sumptuosus: in summa infamia gloriosus: uexat
ergo ciuitatem i saluberrimo tēpore: & quod uexat solariū
putat dicit se uelle ducere uxorem: hoc quoque sicut alia

peruerse: audies breui nuptias Iugentis senis: quorum alte &
immaturum: alterum serum est: Vnde hoc augurer quæris:
non quia affirmet ipse quo mendacius nihil est: Sed quia cer-
tū est Regulū esse factū: quicquid fieri nō oportet. Vale.

C. Plinius. S. Adriano suo Salutem.

Vod semel atq; iterum consul fuisti similis antiq;
quod proconsul Asiæ. qualis ante te q̄lis post te uix
unus aut alter. Nō finit enī me uerecūdia tua dicere:
nemo: qđ sanctitate quod auctoritate quoq; princeps ciuita-
tis: Est quidem uenerabile & pulchrum: ego tamen te uel
magis in remissioribus miror. Nam seueritatem istam pari
iucunditate condire: summæq; grauitati tantum comitatis
adiungere nō minus difficile quam magnum est: id tu cum
incredibili quadam suauitate sermonum: tum uel præcipue
stilo assequeris: nā & loquenti tibi illa homerici senis mella
profluere: & quæ scribis complere apes floribus & inectere
uidentur: ita certe sum affectus ipse cum græca epigramata
tua: cum iambos maxime legerē: quantum ibi humanitatis:
uenustatis: quam dulcia illa: quam amantia: quam arguta:
quam recta: Callimachum me uel Herodem uel si quid his
melius tenere credebam: Quorum tamen neuter utrunque
aut absoluit. aut attigit: hominem ne Romanum tā græce
loqui: Non mediis fidiis ipas athenas tam atticas dixerim.
Quid multa: iuideo græcis qđ illoꝝ lingua scribere malui:
stineq; enī cōiectura eget qđ sermōe patrio exprimere pos-
sis: cū i hoc isititio & iducto tā p̄clara opera p̄feceris. Vale.

C. Plinius. S. Sossio suo Salutem.

Aluifiū nepotē ualidissime diligo: uig; idustriū rectū
disertū: Quod apđ me uel potissimū ē: Idē. C. Caluifiū
cōtubernalē meū amicū tuū arcta p̄pinq̄tate cōplectit: Est
.n. filius sororis: hūc rogo semestri tribunatu splēdidiorē &
sibi & auūculo suo facias: obligabis me: obligabis Caluifiū
nostrū: obligabis ipm nō minus idoneū debitorem quā nos
putas: Multa beneficia in multos cōtulisti: ausim cōtendere

nullū

miror:
dio: hoc
intentione
certamen
tutibus tu
oratio sin
cū legeris
la prælog
breues: q
ultra cau

H
ab
Lau
ter rectū &
tu: ibi enim
ipum me
reū plenū:
fructuosa

Aep
ciat
ut n
facere: hoc
are: illum
uero & nup
recitauit: deu
exemplaria n

nullū te melius: æq; bene unū: aut alteꝝ collocasse. Vale.

C. Plinius Sparso suo Salutem.

Eschynem aiunt petētibus rhodiis legisse orationē suam. deinde Demosthenis summis utranq; clamori bus. Quod tātorum uirorum contigisse, scriptis nō miror: cū orationē meā pxime doctissimi homines hoc studio: hoc assensu: hoc etiā labore p biduum audierim. quāuis intentionem eorum nulla hinc & inde collatio: nullū quasi certamen accederet. Nam rhodii cum ipsis orationum uirtutibus tum etiam cōparationis aculeis excitabant; nostra oratio sine æmulationis gratia probabatur: an merito scies cū legeris librū: cuius amplitudo nō finit me lōgiore epistola præloq. oportet enim nos in hac certe i qua possumus eē breues: quo sit excusatius Quod librum ipsum non tamen ultra causā amplitudinem extendimus. Vale.

C. Plinius Nasoni suo Salutem.

Husci grandine excussi: i regione transpadana sūma abundantia sed parum utilitatis nunciatur. Solū mihi Laurētīnū meū i reditu: nihil quidē ibi possideo pter tectū & hortū statimq; harenas. Solū tamē mihi in reditu: ibi enim plurimū rescribo: nec agrum quē nō habeo: sed ipsum me studiis excolo: ac iā possum tibi ut aliis i locis horreū plenū: sic ibi scriniū ostēdere. Igitur tu quoq; si certa & fructuosa p̄dia cōcupiscis aliqd in hoc littore para. Vale.

C. Plinius Lepido suo Salutem.

Aepe tibi dico inesse uim Regulo: mirum ē quā efficiat in quod incubuit: placuit ei lugere filium: luget ut nemo: eius statuas placuit & imagines q̄ plurimas facere: hoc oībus officinis agit: illū coloribus: illū cera: illū ære: illum argento: auro: ebore: marmore effingit. Ipse uero & nuper adhibito ingenti auditorio libꝝ de uita eius recitauit: de uita pueri tecitauit. Tamen eundem librum in exemplaria mille trāscriptū per totam Italiam prouintiasq;

dimisit. Scripsit publice ut a decurionibus eligeretur uocati-
ssimus aliquis ex ipsis qui legeret eum populo. factum est:
hanc ille uim seu quo alio nomine uocanda est intentio. Quic-
quid uelis optinendi si adoptiora uertisset: quantum boni effi-
cere potuisset quam minor uis bonis quam malis inest: ac sic

ita recta ingenia debilitat uerecundia: per-
uersa confirmat audacia. Exemplo est Regulus: imbecillum
latus: os confusum: haesitans lingua: tardissima inuentio est:
memoria nulla: nihil denique praeter ingenium insanum: & ta-
men eo impudentia ipsorum illo furore puenit ut plurimis ora-
tor habeatur. Itaque Haerennius sentio mirifice illud Catonis
de oratore in hunc e contrario uertit: orator est Vir malus di-
cendi imperitus. Non me hercule Cato ipse tam bene uerum
oratorem quam hic Regulum expressit: Habes ne quo tali
epistola parem gratiam referas: omnes si scripseris nunc aliquis
in municipio uestro ex sodalibus? num etiam ipse tu hunc
luctuosum Reguli librum ut circulator in foro legeris si li-
cet ut ait Demosthenes
est enim tam impetus ut risum magis possit exprimere quam
gemitum: credas non de puero scriptum sed a puero. Vale.

C. Plinius Arriano suo Salutem.

Ratularis mihi quod acceperim auguratum: iure gra-
tularis: primum quod grauissimi principis iudicium
in minoribus etiam rebus consequi pulchrum est: deinde
quod sacerdotium ipsum cum priscum & religiosum: tum hoc
quoque sacrum plane & insigne est: quod non admittitur uiuenti.
Nam alia quamquam dignitate prope modum paria ut tribuuntur:
sic auferuntur: in hoc fortunae haecenus licet: ut dari possit.
Mihi uero etiam illud gratulatione dignum uideatur: quod successi
Iulio frontino principi uiro: qui me nominationis die per hos
continuos annos inter sacerdotes nominabat tamquam in locum suum coap-
taret: quod nunc euentus ita comprobauit ut non fortuitum uideretur.

Te qd
Quod
eius inf
cerdoti
colectu
possim
multis c
ninium

Au
fus
fian

dit: tade ab
amicus a
q bithyn
defensus
contra eu
cessit The
respon di ego
fundameta
ris claritate
tione delate
factio si
de me uolu
in aliis eni
modo: uer
quod hom
ut amicus a
haec accusat
lex munera
sentio is igre
qd cofiteri
crimen no d

Te quidem (ut scribis) hoc maxime delectat auguratus meus.
Quod M. Tullius augur fuit: Lætaris enim quod honoribus
eius insistam: quæ æmulari in studiis cupio, sed utinam ut sa-
cerdotium idem & consulatum multo etiam iuuenior quam ille sum
cōsecutus: ita senex saltem ingenium eius aliqua ex parte assequi
possim. Sed nimirum quæ sunt in manu hominum & mihi &
multis cōtigerunt: illud uero ut adipisci arduum sic etiam sperare
nimium est: quod dari nisi a diis non potest. Vale.

C. Plinius Vrsus tuo Salutem.

Aufam per hos dies dixit Iulius Bassus homo laborio-
sus: & aduersus suis clarus, accusatus est sub Vespasiano a
priuatis duobus: ad senatum remissus diu pepedit: tandem
absolutus iudicatusque est. Titum timuit ut domitiani
amicus a Domitiano relegatus est: reuocatus a Nerua sortitusque
bithyniam redit reus: accusatus non minus acriter quam fideliter
defensus uarias sententias habuit: plures tamen mitiores: egit
contra eum Pōponius Rufus uir pitus & uehemens: ruffo suc-
cessit Theophanes unus ex legatis fax accusatiōis & origo:
respondi ego: nam mihi Bassus iunxerat: ut totius defensionis
fundamenta iacerem: dicerem de ornamentis suis: quod illi & ex gene-
ris claritate & ex piculis ipsis magna erat: dicerem de cōspira-
tione delatorum: quæ in quaestu habebatur: dicerem causas quibus
factiosissimum quemque ut illum ipsum Theophanem offendisset: eun-
dem me uoluerat occurrere crimini: quo maxime premebatur:
in aliis enim quamuis auditu grauioribus non absolutione
modo: uerum etiam laudem merebatur: hoc illum onerabat:
quod homo simplex & incautus quædam a prouincijs libus:
ut amicus acceperat: Nam fuerat in prouincia eadem quaestor:
hæc accusatores furta & rapinas: Ipse munera uocabat. Sed
lex munera quoque accipi uetat: hic ego quod agerem: quod iter de-
fensionis ingredi erem: negarem: uerebar: ne plane furtum uideretur
quod cōfiteri timerem: propterea rem manifesta inficiari argenti erat
crimen non diluentis: praesertim cum reus ipse nihil integrum

aduocatis reliquisset: Multis enim atq; etiā principi dixerat
sola se munuicula duntaxat natali suo aut accepisse saturna
libus: & plerisq; misisse. Veniā ergo peterem: lugularē reum
quem ita deliquisse cōcederē: ut seruari nisi uenia nō posset:
tanquam recte factum tuerer. Non illi profuissem: sed ipse
impudens extituissem: in hac difficultate placuit quiddam me
dium tenere: Videor tenuisse: actionem meam ut plia solet
nox diremit: egerā horis tribus & dimidia: supererat Sēsqui
hora: Nam cum ex lege accusator sex horas: nouem reus ac
cepisset: ita diuiserat tempora reus: inter me & eum qui di
cturus post erat: ut ego quinq; horis: ille reliquis uteretur:
mihī successus actionis silentium finemq; suadebat. Temera
riū est enī secūdis nō esse contentū: Ad hoc uerebar: ne me
mox corporis uires iterato labore deficerent: quā difficilior
ē repetere quā iūgere. Erat etiā piculū ne reliq; actio mea &
frigus ut deposita: & rediū ut relūpta pateret. ut enim faces
ignē assidua cōcussioe custodiūt: dimissum egerriē reparat:
Sic & dicentis calor & audientis itentio cōtinuatione serua
tur: Intercapedine & quasi remissioe languescit: Sed Bassus
multis precibus. pene & lachrymis obsecrabat implerē meū
tempus: parui utilitatemq; eius prætuli meā. bene cessi: in
ueni ita erectos animos senatus: ita recentes: ut patior actioe
incitati magis quam fatiati uiderent. Successit mihi Lucius
albinus tā apte: ut oratioes nostrā uarietate duarū cōtextū
unius habuisse credant. Respōdit Hærennius pollio istāter
& grauior: Deinde Theophanes rursus: fecit enī hoc quoq;
ut cætera ipudentissime: qđ post duos & cōulares & diser
tos tēpus sibi & quidē laxius uēdicauit: Dixit in noctē atq;
etiā illatis lucernis: postero die egerūt p Basso Nomulus &
frōto mirifice: quarrū diē pbatioes occupauerūt. Celsus Be
bius macer cōsul dsignatus lege repetūdarū Bassum teneri.
Cepio hūpo salua dignitate iudices dandos: Vterque recte:

Qui he
sciret
eum: qu
taret ho
sine rat
Itato: p
ad cenie
potes ex
tam fauor
in senatu
Nam quib
rigidam d
dissolutan
guēs esse
sentētia:
sunt refer
batur enī
Bassum ac
quarū max
secuti: Paul
Missio senat
more: magi
renouata d
men: & i pr
bis hanc in
expectabis
neque enim
Vale.

Crib
seru
ascriptisse: le
quid sentiam

Qui fieri potest inquis? cum tam diuersa censuerint: quia
sciuit & macro legem intuenti consentaneum fuit danare
eum: qui contra legem munera acceperat: & Cepio cum pu-
taret licere senatui licet & mitigare leges & itedere: non
sine ratione ueniam dedit: facto uectito quidem non tamen in-
sitato: pualuit sententia Cepionis: Quinimo consurgenti ei
ad cenendum acclamatum est quod solet residentibus: Ex quo
potes existimare quato consensu sit exceptum cum diceret: quod
tam fauorabile fuit cum dicturus uideretur: Sunt tamen ut
in senatu: ita in ciuitate in duas partes hominum iudicia diuisa:
Nam quibus sententia Cepionis placuit: sententiam macri ut
rigidam duramque reprehendunt: Quibus macri illam alteram
dissolutam atque etiam incongruentem uocant: Negant enim con-
gruas esse retinere in senatu cui iudices dederis. Fuit & tertia
sententia: Valerius paulinus assensus Cepioni hoc apertius cen-
suit referendum de Theophane cum legatione renunciasset: Argue-
batur enim multa in accusatione fecisse: quae illa ipsa lege quae
Bassum accusauerat tenerentur: Sed hanc sententiam consules
quam maxime parti senatus mire probabatur: non sunt pro-
secuti: Paulinus tamen & iustitiae famam & constantiam tulit:
Misso senatu Bassus magna hominum frequentia: magno cla-
more: magno gaudio exceptus est: fecerat eum fauorabilem
renouata discriminum uetus fama notumque periculis no-
men: & in procero corpore mœsta & squalida senectus: habe-
bis hanc interim epistolam ut a
expectabis orationem plenam onustamque: expectabis diu:
neque enim leuiter & cursim ut de re tanta retractanda est:
Vale.

C. Plinius, S. Sabino suo salutem:
Cribis mihi Sabinam quam nos reliquit haeredes modestum
seruum suum nusquam liberum esse iussisse: eidem tamen sic
ascripisse: legatum modesto quem liberum esse iussi: Quæris
quid sentiam: contuli cum prudentibus: cum peritis iuris: conuenit

Inter omnes nec libertatem deberi: quia non sit data: nec le-
gatum: quia seruo suo dederit: Sed mihi manifestus error ui-
detur: ideoque puto nobis quasi scripserit Sabina faciendum quod
ipsa scripsisse se credidit: Confido accessurum te sententiae meae:
Cum religiosissime soleas custodire defunctorum uoluntatem:
quam bonus haeredibus intellexisse pro iure est. Neque enim
minus apud nos honestas: quam apud alios necessitas ualet:
moretur ergo in libertate sinentibus nobis: fruatur legato:
quasi omnia diligentissime cauerit: cauit enim quae haeredes
bene elegit. Vale.

C. Plinius. S. Cornelio Minutiano suo Sal.

Vdisti ne Valerium Licinianum in Sicilia profiteri?
Nondum te puto audisse: Est enim recens nuncius
proptorius: hic modo iter eloquentissimos causarum actio-
res habebat. Nunc eo decidit: ut exul de senatore: rhetor de
oratore fieret: Itaque ipse in praefatione dixit dolenter & graui-
ter. Quos tibi fortuna ludos facis? Facis enim ex praefessoribus
senatores: ex senatoribus praefessores. Cui sententiam tantum bilis:
tantum amaritudinis inest: ut mihi uideatur ideo professus ut
hoc diceret: idem cum graeco pallio amictus intrasset. Careret
enim togae iure: quibus aqua & igni interdictum est: post-
quam se composuit: circumspexitque habitum suum: latine
inquit Declamaturus sum dicens tristitia & miseranda. Di-
gnum tamen illum qui haec ipsa studia incesti scelere macu-
larit: confessus est quidem incestum sed incertum utrum
quia uerum erat an quia grauiora metuebat si negasset. Fre-
mebat enim Domitianus: aestuabaque ingenti inuidia desti-
tutus: nam cum Corneliam Maximillam uestalem desodere
uiuam concupisset ut qui illustrari saeculum suum eiusmodi
exemplis arbitraretur Pontificis maximi iure seu potius in-
manitate tyranni licentia domini reliquos pontifices non in regia
sed in albanam uillam conuocauit. nec minore scelere quam quod ulcisci
uidebatur: absentem inauditamque damnauit incesti: cum ipse

fratris h
disset: N
deso die
ros deo
tabar: M
uir: blad
principis
an inno
subterrane
ri stola: uer
uerlata e &
pore puro
doris:
eques rom
gis caedere
ergo Dom
pit Licinia
berram. Ille
& uirgas pa
niam: fecit: l
quidam qua
eni ex aduo
tum hoc Do
absoluit no
instandiu: ip
ante quam
mum dedit
translatu est
tuna praefati
tibi: qui non
sedulo scribo
absuisti. nihil
incestum: Sur

fratris filiam incesto non polluisset solum uerum etiā occi-
disset. Nam uidua abortu periit: missi statim pontifices qui
desodiendam necadāq; curarēt: illa nūc ad uestiā nūc ad cæte-
ros deos manus tendēs multa sed hoc frequētissime clami-
tabat: Me Cæsar incestā putat: q̄ sacra faciente uicit: triūpha-
uir: blādiens hęc an irridens ex fiducia sua an ex cōtemptu
principis dixerit dubium ē: dixit donec ad suppliciū nescio
an innocens certe tanq̄ nocēs ducta est. Quin etiā cū i illud
subterraneum cubiculum demitteretur: hęc sissetq; descēde-
ti stola: uertit se ac recollegit: cū ei: carnifex manū daret ad-
uersata ē & resiliit foedumq; cōtactū quasi plane a casto cor-
pore puroq; nouissima sactitate reiecit: oībusq; numeris pu-
doris:

præterea celer
eques romanus cui Cornelia obiiciebatur cū i comitio uir-
gis cædere i hac uoce p̄fiterat: qd feci: Nihil feci. Ardebat
ergo Domitianus & crudelitatis & iniquitatis infamia arri-
pit Licinianum quod in agris suis occultasset Corneliæ li-
bertam. Ille ab his qbus erat curæ præmonetur: si comitiū
& uirgas pati nollet ad confessionem cōfugeret quasi ad ue-
niam: fecit: locutus est pro absente Hærennius senerio tale
quidam quale est illud:

Ait
enī ex aduocato nūcius factus sum: Licinianus recessit: gra-
tum hoc Domitiano: adeo qdē ut gaudio p̄diret diceretq;
absoluit nos Licinianus: adiecit etiā nō esse uerecūdiæ eius
instandū: ipsi uero permisit si qua posset ex rebus suis rapet
ante quam bona publicarentur. exiliumq; molle uelut præ-
mium dedit. Ex quo tamen postea clæmentia Diui Neruæ
translatu est in siciliam ubi nunc profiterur: seque defor-
tuna præfationibus uindicat: uides quam obsequēter præ-
tibi: qui non solum res urbanas uerum etiam peregrinas tā
sedulo scribo: ut altius repetam: & sane putabam te q̄a tunc
abfuissti. nihil aliud de Liciniano audisse: quam relegatū ob
incestum: Summam enim rerum nunciat fama nō ordinē:

mereor ut uicissim quid in oppido tuo quid in finitimis agatur: (solent enim notabilia quaedam incidere): per scribas: de niq; quicquid uoles dummodo non minus longa epistola nuncies: ego non paginas tantum sed etiam uersus syllabasque numerabo.

C. Plinius Arriano suo Salutem.

Mas Aegnatium Marcellinum atque etiam mihi saepe commendas: amabis magis commendabisque: si cognoueris eius recens factum. Cum in puertiam quaestor exisset scribaeque qui sorte obrigerat ante legitimum tempus salarii amississet quod acceperat scribae daturus intellexit & statuit subsidere apud se non oportere. Itaque reuersus Caesare: deinde Caesare auctore senatum consuluit: quod fieri de salario uellet: & parua quaestio sed tamen quaestio haereditas scribae sibi: profecti aerario populorum uindicabant: acta causa est. dixit haereditum aduocatus: deinde populi: uterque percomode. Caelius Strabo aerario cessit inferendum: Bebius macer haereditibus dandum: obtinuit Strabo: tu lauda Marcellinum ut ego statim feci: quis enim abunde sufficiat illi quod est a principe & a senatu probatus: gaudebit tamen testimonio tuo: omnes enim qui gloria famaque ducuntur mirum in modum assensio & laus a minori bus etiam profecta delectat: Te uero Marcellinus ita ueret: ut iudicio tuo plurimum tribuat: accedit his: quod si cognorit factum suum isto usque penetrasse: necesse est laudis suae ipatio & cursu & peregrinatione laetetur. Etenim nescio quo pacto uel magis homines iuuat gloria lata quam magna. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Alcum te in urbem uenisse gaudeo: uenisti autem si quando alias nunc mihi maxime desideratus: ipse adhuc pauculis diebus in Tusculano commorabor: ut opusculum quod est in manibus absoluam. Vereor enim ne si hanc intentionem iam in fine laxauero: aegre resumam: interim ne quod festinationi meae pereat: quod sum praesens petiturus hac quasi praecursoria epistola rogo, sed prius accipe causas rogandi:

deinde ip
nit ad me
studes in
& pater er
rum) qm
uehement
plures par
re. Vbi eni
pudicius co
nore sumptu
nia conducen
uatica i ea q
dibus: atq; ad
p rep. nostra
conferre uo
timerem ne
ut accidere
ce conducunt
reibus solis i
iudicandi nec
alieno neglig
operam ne a m
turus. & ab his
animum ex m
debeam confe
hil gratius pati
stantiq; ab inf
leant. atque uti
finitimis oppid
sua aliena in loc
putauit altius &
gratum mihi fo
pret magnitudi

deinde ipsum quod peto: proxime cum in patria mea fui ue-
nit ad me salutadū municipis mei filius p̄textatus: ego huic
studes inquam: respondit etiam: ubi? Mediolani: cur nō hic?
& pater eius: (erat enim una: atq; etiam ipse adduxerat pue-
rum) quia nullos hic p̄ceptores habemus. quare nullos? nā
uehementer itererat uestra qui patres estis & opportune cū
plures patres audiebāt liberos uestros hic potissimū disce-
re. Vbi enim aut iucundius morarentur quam ī patria aut
pudicius continerentur quam sub oculis parētum aut mi-
nore sumptu quam domi. quantulum est ergo collata pecu-
nia conducere p̄ceptores: quod nunc in habitationes in-
uiaticas ī ea quæ peregre emunt impenditis adiciere merce-
dibus: atq; adeo ego qui nundū liberos habeo paratus sum
p̄ rep. nostra quali p̄ filia uel parente tertiā partē eius quod
conferre uobis placebit dare. Totum etiam pollicerer: nisi
timerem ne hoc munus meum quandoq; ambitu corrūpē-
ut accidere multis ī locis uideo ī quibus p̄ceptores publi-
ce cōducuntur. huic uitio occurrī uno remedio potest si pa-
rētibus solis ius cōducendi relinquatur. in eadem religio recte
iudicandi necessitate collationis addatur. Nam q; forlasse d̄
alieno negligentēs certe de suo diligentes erunt. dabuntq;
operam ne a me pecuniam non nili dignus accipiat: si accep-
turus. & ab his erit: proinde conspirare consentite: maiorēq;
animum ex meo sumite qui cupio esse quam plurimū quod
debeam conferre: nihil honestius p̄stare liberis uestris ni-
hil gratius patriæ potestis: educentur hic qui hic nascūtur:
statimq; ab infantia natale solum amare frequentare cōsue-
scant. atque utinam tam claros p̄ceptores inducatis ut in
finitimis oppidis hinc studia perantur. utque nunc liberi no-
stri aliena in loca: ita mox alieni hūc in locū confluant. Hæc
putaui altius & quasi a fonte reperenda: quo magis scires q̄
gratum mihi foret: si susciperes quod iniūgo: Iniūgo aut: &
p̄ rei magnitudine rogo: ut ex copia studiorum quæ ad te

ex admiratione ingenti tui conuenit circūspicias præcepto-
res quos sollicitare possimus sub ea tamē cōditōe: ne cui si-
dē meā obstringam: omnia enim libera parētibus seruo. Illi
iudicent: illi eligant: ego mihi curam tantum & impendiū
uindico. Proinde si quis fuerit repertus qui ingenio suo fidat
eat illuc ea lege ut hinc nihil aliud certum quam fidutiam
suam fuerat. Vale.

C. Plinius Paterno suo Salutem.

V fortasse orationem ut soles & flagitas & expecta:
At ego quasi ex aliqua peregrina delicataque merce
lusus meos tibi prodo: Accipies cū hac epistola hen-
decasyllabos nostros: quibus nos in uehiculo i balneo inter
coenā oblectamus otiiū tēporis: his iocamur ludimus: ama-
mus: dolemus: querimur: irascimur: describimus aliqd mō:
altius modo prestius: atq; ipsa uarietate tentamus efficere:
ut aliis alia quædam fortasse omnibus placeant: Ex qbus ta-
men si nonnulla tibi paulo petulantiora uidebūtur: erit eru-
ditionis tuæ cogitare summos illos & grauissimos uiros q
talia scripserunt non modo a lasciuia rerum: sed ne uerbis q
dē nudis abstinuisse: quæ nos refugimus nō q̄a seueriores:
unde enim: sed quia timidiore sumus: scimus aliqñ huius
opusculi illam esse uerissimā legē: quam Catullus expressit.
Nam castum esse decet pium poetā ipsum: uersiculos nihil
neesse est: qui tunc deniq; habent salem & leporem: si sunt
molliculi & parum pudici. Ego quanti faciam iudiciū tuū
uel ex hoc potes æstimare: qd̄ malui omnia a te penitentiari: q̄
electa laudari. & sane quæ sunt cōmodissima desinūt uideri
cum paria esse cœperunt. Præterea sapiens subtilisq; lector
debet non diuersis conferre diuersa: sed singula expendere:
nec deterius aliud putare quod est i suo genere perfectum.
Sed quid ego plura? Nam longiore præfatione uel excusare
uel commendare ineptias ineptissimum est. Vnum illud
prædicendum uidetur cogitare me has nugas ita inscribere

hendeca
inde siue
poemata
tātū hēc
lo meo c
lo. Nam
solum po
& human

I qu
Rut
nog
numerē: Id
liaritate cō
fo quoq; n
cicias uel t
ri plures: N
quod faciū
riq; etiā sim
bus ille des
& qd̄ ex Sa
ipexeris. H
domū uno
primū deid
tibi ominar
uirtutis tua
autem ut sit
si Asinius B
sentire & dic
patre melior
credere soles
ditionis: inge
pertus inueni

hendecasyllabi: qui titulus sola metri lege cōscribitur. Proinde siue epigrāmata siue edulia siue æglogas siue (ut multi) poemata seu qđ aliud uocare malueris; Licebit uoces. Ego tātū hēdecasyllabos p̄sto: a simplicitate tua peto qđ de libello meo dicturus es aliis mihi dicas: neq; ē difficile qđ postulo. Nam si hoc opusculum nostrum aut potissimum eēt aut solum posset durum uideri dicere. Quære quid agas. Molle & humanum est habes quod agas. Vale.

C. Plinius Fundano suo Salutem.

I quid omnino: hoc certe iudicio facio quod Asiniū Ruffum singulariter amo: Est homo eximius & bonoq; amātissimus: Cur enī nō me quoq; iter bonos numerē? Idē Corneliū Tacitū scis quem uirum: arcta familiaritate cōplexus ē: proinde si utrunq; nostrū p̄bas: de Ruffo quoq; necesse est idē sentias: quū sit ad cōnectendas amicitias uel tenacissimū uinculū morū similitudo. Sūt ei liberi plures: Nam in hoc quoq; functus est optimi ciuis officio quod sacūditate uxoris large frui uoluit eo saculo: quo plerisq; etiā singulos filios orbatīs præmia graties faciunt: quibus ille despectis auī quoq; nomen assumpsit: est enī auus & qđē ex Saturio firmo: quē diliges ut ego: si ut ego p̄pius inspexeris. Hæc eo ptinent ut scias q̄ copiosam q̄ numerosā domū uno beneficio sis obligaturus: ad quod petēdū uoto primū deīde bono quodā omine adducimur. Optamus enī tibi ominamurq; ī proximum annum Consulatum: Ita nos uirtutis tuæ: ita iudicia Principis augurari uolunt. Cōcurrit autem ut sit eodem anno quæstor maximus ex liberis Ruffi Asinius Bassus iuuenis: nescio an dicam quod me pater & sentire & dicere cupit, adolescentis uerecundia uetat ipso patre melior. difficile est ut mihi de absente credas: quāquā credere soles omnia. tantum in illo idustriæ: probitatis: eruditionis: ingenii: studii: memoriæ denique esse: quantum expertus inuenies. Vellem tam ferax saculum bonis artibus

haberemus: ut aliquos Basso præferre deberes: Tum ego te primus hortarer moneremque circumferres oculos ac diu penitares quem potissimum eligeres. Hunc uero sed nihil uolo de amico meo arrogantius dicere: hoc solum dico dignum esse iuuenem quem more maiorum in filii locum assumes. Debent autem sapientes uiri ut tu: tales a rep. liberos accipere: quales a natura solemus optare. Decorus erit tibi Consuli quæstor patre prætorio: propinquis consularibus quibus iudicio ipsorum quanquam adolescentulus adhuc iam tamen inuicem ornamento est. Proinde indulge precibus meis. obsequere consilio: & ante omnia si festinare uideor ignosce: primum quia uotis suis amor plerumque præcurrit: Deinde quod in ea ciuitate in qua omnia quasi ab occupantibus aguntur quæ legitimum tempus expectant non matura sed sera sunt: In summa quod rerum quas assequi cupias præsumptio ipsa iucunda est. reuereatur iam te Bassus ut consulem. Tu dilige illum ut quæstorem: Nos denique utriusque uestrum amantissimi duplici lætitia perfruamur: etenim cum sic te: sic Bassum diligamus: ut & illum cuiuscunque & tuum quemcunque quæstorem in petendis honoribus omni opere omni labore omni gratia simus adiuturi: perquam iucundum nobis erit si in eundem iuuenem studium nostrum & amicitia nostra & cōsulatus tui ratio contulerit: si denique precibus meis tu potissimum adiutor accesseris: cuius senatus & suffragio libentissime indulgeat & testimonio plurimum credat. Vale.

C. Plinius Valerio Paulino salutem.

Aude meo: gaude tuo: gaude etiam publico nomine. Adhuc honor studiis durat. proxime cum dicturus apud centumuiros essem: audeundi mihi locus nisi a tribunali nisi per ipsos iudices non fuit: tanta stipatiæ Cætera tenebantur: Ad hoc quidam ornatus adolescens scissis tunicis ut in frequētia solet fieri: sola uelatus toga persistit

& quide
bore m
stræ pra
gant: n
elaboren

D
cō
gra
ut scia. roga
mum est: ar
dem cum i
ritas sed ta
atque hic i
ior agenda
rale est em
existimari
omnia ista
uir: quo nen
liorem deniq
cepissem qu
postquam pe
ille lecretum
Adolescenti
audebo dice
meus i peten
andis deduct
ille deniq: in
cillus & lenio
tum ille fama
principem adst
Neruum Imp
dibus ferrent:

& quidem horis septem: Nam tamdiu dixi: magno cum labore maiore cum fructu. Studeamus ergo nec desidiæ nostræ prætendamus alienam: sunt qui audiant: sunt qui legant: nos modo dignum aliquid auribus: dignum chartis elaboremus. Vale.

C. Plinius Gallo suo salutem.

Admones & rogas ut suscipiā absentis Corelliæ causā cōtra C. Cæciliū cōsulē designatū. Quod Admones gratias ago: quod rogas queror: admoneri enī dēbeo: ut scia. rogari nō: ut faciam quod mihi non facere turpissimum est: an ego tueri Corelli filiam dubitem? Est mihi quidem cum isto contra quem me aduocas non plane familiaritas sed tamen amicitia. Accedit huc dignitas hominis: atque hic ipse cui destinatus est honor: Cuius nobis hoc maior agenda reuerentia est: quod iam illo functi sumus. Naturale est enim: ut ea quæ quis adeptus est ipsa quā amplissima existimari uelit: Sed mihi cogitāti ad futurum Corelli filia: omnia ista frigida & inania uidentur. Obuersatur oculis ille uir: quo neminem ætas nostra grauiorem: sanctiorē: subtiliorem denique tulit. quem ego cū ex admiratione diligere cœpissē quod euenire contra solet magis admiratus sum postquam penitus inspexi: Inspexi enim penitus: nihil amē ille secretum: non iocularē: non serium: non triste: nō lætū: Adolescentulus eram etiam mihi ab illo honor atq; etiam audebo dicere etiam reuerētia ut ab æquali habebatur. Ille meus ī petendis honoribus suffragator & testis: ille in iocandis deductor & comes. ille in gerēdis cōsiliator & rector: ille deniq; in omnibus officiis nostris quanquam & imbecillus & senior quasi iuuenis & ualidus cōspiciebatur. Quātum ille famæ meæ domi: in publico: quantum etiam apud principem adstruxit. Nam cū forte de bonis iuuenibus apud Neruam Imperatorem sermo incidisset: & plerique me laudibus ferrent: Paulisper se intra silentium tenuit: quod illi

plurimum auctoritatis: addebat: deinde grauitate quam no-
ras: necesse est inquit partius laudem Secundum: quia nihil
nisi ex consilio meo facit: Qua uoce tribuit mihi quantum
petere uoto in modicum erat: nihil me facere non sapientif-
sime: cum omnia ex consilio sapientissimi uiri facerem.
Quin etiam moriens filiae suae ut ipsa solet praedicare mul-
tos quidem amicos tibi in longiore uita parauit: Praecipuos
tamen Secundum & Cornutum. Quod dum recordor in-
telligo mihi laborandum: ne qua parte uidear hanc de me
fiduciam prouidentissimi uiri destituisse. Quare ego uero
Coreliae adero promptissime: nec subire offensas recusabo.
quanquam non solum ueniam me: uerum etiam laudem
apud istum ipsum a quo ut ais noua lis fortasse ut foeminae
intenditur: arbitror consecuturum: si hac eadem in actione
latius scilicet & uberius quam epistolarum angustiae sinunt
contigerit mihi uel in excusationem uel etiam in commen-
dationem meam dicere. Vale.

C. Plinius Antonio suo salutem.

Vemadmodum magis approbare tibi possum quan-
topere miror Epigrammata tua graeca quam quod
quaedam aemulari latine & exprimere tentauit. In de-
terius quidem accidit hoc: primum imbecillitate ingenii mei:
deinde inopia ac potius ut Lucretius ait egestate patrii ser-
monis. Quod si haec & quae sunt latina & mea haere tibi ali-
quid uenustatis uidebuntur: quantum putas inesse eis gratiae:
quae mihi & a te & graece proferuntur? Vale.

C. Plinius Hispullae suae salutem.

Um sis pietatis exemplum: fratremque optimum & ama-
tissimum tui pari caritate dilexeris: filiamque eius ut
tuam diligas: nec tantum amita eius uerum etiam
patris amissi effectum repraesentans: non dubito maximo ti-
bi gaudio fore: cum cognoueris dignam patre: dignam te: di-

gnam auo euadere. Summum est acumen: sūma frugalitas: amat me quod castitatis indicium est. Accedit his studium litterarum: quod ex mei caritate concepit. Meos libellos habet: lectitat: ediscit etiam. Qua illa sollicitudine: cum uideor acturus: quanto cum egi gaudio afficitur? Disponit qui nuncient sibi quem ad sensum: quos clamores excitarim: quem euentum iudicii tulerim. Eadem si quando recitem in proximum discreta uelo sedet laudesque nostras auidissimis auribus excipit: uersus quidem meos cantat & forma atque cithara non artifice aliquo docente: sed amore quod magister est optimus. His & causis in spem certissimam adducor perpetuam nobis maioremque indies futuram esse concordiam. Non enim ætatē meā aut corpus quæ paulatim occidunt ac senescunt: sed gloriam diligit. Nec aliud deest tuis manibus educatam: tuis præceptis institutam: quæ nihil in contubernio tuo uiderit nisi sanctum honestumque. Quæ denique amare me ex tua prædicatione consueuerit. Nam cum matrem meam parentis loco uenerere: me a pietate statim formare laudare talemque qualis nunc uxori meæ uideor ominari solebas. Certatim ergo tibi gratias agimus. Ego quod illam mihi illa quod me sibi dederis quasi inuicem elegeris. Vale.

C. Plinius Nonio maximo suo salutem.

Vidēsenferim de singulis, libris tuis notum tibi ut quemque perlegeram feci. Accipe nūc quid de ueris generaliter iudicem. Est opus pulchrum: ualidum: acre: sublime: uarium: elegans: purum: figuratum: spatiosum etiam & cum magna tua laude diffusum. In quo tu ingenii simul dolorisque uelis latissime uectus es: & horum utrumque inuicem adiumento fuit. Nam dolori sublimitatem & magnificentiam ingenii: ingenio uim & amaritudinem dolor addidit. Vale.

C. Plinius Velio Cereali suo salutem.

Ristem & acerbū casum Heluidiæ Soror: utraq; a
partu utraq; filiā enixa decessit. afficior dolore: (nec
tamē supramodū doleo): Ita mihi luctuosum uidef:
qđ puellas honestissimas ī flore primo fæcunditas abstulit:
Angor infantū forte quæ sunt parētibus statī & dū nascūt
orbata. Angor optimorū maritorū: angor etiā meo noīe. Nā
patrē illarū defunctū quoq; p̄seuerantissime diligo: ut actio
ne mea librisq; testatū est. Cui nūc unus ex tribus liberis lu-
perest: domūq; pluribus adminiculis paulo ante fundatam
desolatus fulcit ac sustinet: Magno tamē fomento dolor me-
us acq̄scet: si hunc saltrē fortrē & icolumen parēq; illi patri:
illi auo fortuna seruauerit: Cuius ego p̄ salute pro moribus
hoc sum magis anxius: quod unicus factus est. nosti in amo-
re mollitiā ai mei: nosti metus: Quo minus te mirari opor-
tebit quod plurimū timeā de quo plurimū spero. Vale.

C. Plinius Sempronio Ruffo suo salutem.

Nterfui principis optimi cognitioni in consiliū ad-
sumptus: gymnicus agon apud Viēntes ex cuius-
dā testamento celebrabat. Hunc Trebonius Ruffi-
nus uir egregius nobisq; amicus in duumuiratu suo tollen-
dum abolendumq; curauit. Negabatur ex auctoritate publi-
ca fecisse. Egit ipse causam nō minus foeliciter quā diserte.
Cōmendabat actionem quod tanquam homo romanus &
bonus ciuis in negotio suo & mature & grauiter loquebat.
Cum sententiā prorogarentur. Dixit Iunius Mauricus quo-
uiro nihil firmitus nihil uerius: non esse restituendū Viēn-
sibus agona: adiecit: uellem etiam tolli posset Romæ. con-
stāter inquis & fortiter. Quid ni? Sed hoc fortiter Maurico
nouum non est. Idem apud Neruam Imperatorē nō minus
fortiter. Cœnabat Nerua cum paucis. Vegento recūbebat
proximus atque etiam in sinu. Dixi omnia: Cum hominē
nominauī icidit sermo de Catullo Messallino q̄ luminibus
orbatus īgenio sæuo mala cæcitatē addiderat: nō uerebat:

non erub
nō secus
quēq; cō
i cōmun
putamus
naret: lon
res Viēn
nensium u
in corporib
capite diffur

C
Agn
gnor
ferre

corpus agit
tare. Cūq; p
senescere op
exercitus rex
Nā & prima u
partire debent
reddūt. Quād
imitari istud p
mei nō delidi

C.

Roxin
dicio c
æque i
cepi reputare
habuissem. Sol
nes aut fragilita
Quidā ex iis qu
xas & ualitud
fuitur. alius ex

non erubescere: non miserabatur. quo sapius a Domitiano
non secus ac tela quæ & ipsa cæca & iprouida ferunt in optimū
quæque cōtorquebat. De huius neqtia sanguinariisq; sententiis
in cōmune oēs sup cœnā loquebat. Tū ipse Imperator. Quid
putamus passurū fuisse si uiueret. Mauricus nobiscum cœ-
naret: longius abii. Libens tamen. placuit agona tolli: q mo-
res Vienensium infecerat: ut noster hic omnium. Nam Vie-
nensium uitia intra ipsos residunt: nostra late uagant. Vtq;
in corporibus sic in imperio grauissimus est morbus qui a
capite diffunditur. Vale.

C. Plinius Pomponio Basso suo salutem.

Agnā cepi uoluptatē: cum ex cōmunibus amicis co-
gnoui te ut sapiētia tua dignū ē & disponere otium &
ferre: habitare amœnissime: & nūc terra nunc mari
corps agitare: multū disputare. multū audire: multū lecti-
tare. Cūq; plurimū scias: quotidie tamē aliqd addiscere. Ita
senescere oportet uix q magistratus amplissimos gesserit:
exercitus rexit: totūq; se reip. quādiu decebat oprulerit.
Nā & prima uitæ tēpora & media patriæ: extrema nobis im-
partire debemus ut ipse leges monēt quæ maiore ānis otio
reddūt. Quādo mihi licebit: quādo p ætatē honestum erit
imitari istud pulcherrimæ quietis exemplū: quādo secessus
mei nō desidæ nomē sed trāquillitatis accipient. Vale.

C. Plinius Fabio Valenti suo salutem.

Roxime cum apud Centumuiros in quadruplici iu-
dicio dixissem: subit recordatio egisse me iuuenem:
æque in quadruplici. pcessit animus ut solet lōgius:
cepi reputare quos in hoc iudicio quos in illo sortios laboris
habuissem. Solus erā qui in utroq; dixissem: tātās cōuersio-
nes aut fragilitas mortalitatis aut mobilitas fortunæ facit.
Quidā ex iis qui tūc egerant decesserunt: exulant alii: huic
ætas & ualitudo silentium suasit: hic ipōte beatissimo otio
fruitur. alius exercitum regit: illū ciuilibus officiis picipis

amicitia exemit: Circa nos ipsos q̄ multa mutata sunt: studiis periclitati sumus. Rursusque processimus: profuerunt nobis amicitiae bonorū & obsuerunt: iterumque profunt. Si computes annos: exiguum tempus. si uices rerum: æuū putes: Quod potest esse documento nihil desperare: nulli rei fidere: cum uideamus tot uarietates tam uolubili orbe circumagi. Mihi autem familiare est omnes cogitationes meas tecum cōmunicare: iisdemque te uel præceptis uel exemplis monere: quibus ipse me moneo: quæ ratio huius epistolæ fuit. Vale.

C. Plinius Messo maximo suo Salutem.

Criperam tibi uerēdum esse: ne ex tacitis suffragiis uitium aliquod existeret: factum est proximis comitiis in quibusdā tabellis multa iocularia atq; etiā fœda dicta: in una uero p̄ candidatorū nominibus suffragatorum nomina inuenta sunt. Excāuit senatus magnoque clamore & qui scripserat iratum principem est cōprecatu. ille tamen sefellit & latuit fortasse etiam inter indignantis fuit. Quid hunc putamus domi facere qui in tanta re tam serio tempore tam scurriliter ludat? Qui deniq; omnino in senatu dicax & urbanus & bellus est: Tantum licentiæ prauis ingeniis adiicit illa fidutiā: Quis enim sciet? poposcit tabellas: stilum accepit: dimisit caput: neminem ueretur: sed contemnit. Inde ista ludibria scena & pulpito digna quo te uertat: quæ remedia conquiras? ubique uitia remediis fortiora

Cui multum quotidie uigiliarum: multum laboris adiicit hæc hostra iners sed tamen effrænata petulantia. Vale.

C. Plinius Nepoti suo Salutem.

Etis ut libellos meos quos studiosissime comparasti recognoscendos emendandosq; curem. faciam. quid enī suscipere libentius debeo te presertim exigente?

Nā cū uir grauissimus: doctissimus: disertissimus sup hæc

occupat
tes scrip
uidend
cua offer
modiffi
istis add
lector h

Erta
gur
min

ta sublimi
multa cur
absolutiu
quod me
quod ego
te iudicem
lus occurrer
mina uerfib
Caluus uete
prior: ls m
putatque a
quis sapias
quam expre
to: quem tr
ama iuuen
tali: quod ill
Antonino: q
Possis ex hoc
lescens qui a
uerissimum.

occupatissimus maximæ prouintiæ præfaturus tanti pu-
tes scripta nostra circumferre tecum: Quantopere mihi pro-
uidendum est ne te hæc pars sarcinarum tanquam superua-
cua offendant. Adnitar ergo primum ut comites istos quacum-
modissimos habeas: deinde ut reuersus inuenias quos uelis
istis addere. Neque enim mediocriter me ad noua opera tu-
lector hortaris. Vale.

C. Plinius Falconi suo Salutem.

Terminus dies est quot audiui recitantem Sentium Au-
gurium cum summa mea uoluptate immo etiã ad-
miratione. poetica appellat: multa tenuiter: mul-
ta sublimiter: multa uenuste: multa tenere: multa dulciter:
multa cum bile. Aliquot annis puto nihil generis eiusdem
absolutius scriptum: nisi forte me fallit aut amor eius aut
quod me ipsum laudibus uexit: Nam lemma sibi sumpsit
quod ego interdum uersibus ludo. Atque adeo iudicii mei
te iudicem faciam: si mihi ex hoc ipso lemmate secundus uer-
sus occurrerit: nam cæteros teneo & iam explicui. Cato car-
mina uersibus minutis his olim quibus & meus Catullus &
Caluus ueteresque. Sed quid ad me: unus Plinius est Mihi
prior: Is mauult uersiculos foro relicto & querit quod amer-
putatque amari. ille Plinius ille. Quid Catones. I nunc quis-
quis sapias amare noli. Vides quam acuta omnia quam apta
quam expressa. Ad hunc gustum totum librum repromit-
to: quem tibi ut primum publicauerit exhibebo. Interim
ama iuuenem & temporibus nostris gratulare pro ingenio
tali: quod ille moribus adornat: uiuit cum Spurina: uiuit cum
Antonino: quorum alteri affinis: utriusque contubernalis est.
Possis ex hoc facere coniecturam quam sit emendatus ado-
lescens qui a grauissimis senibus sic amatur. Est enim illud
uerissimum. Vale.

C. Plinius Iulio Seuero suo Salutem.

Aerennius seuerus uir doctissimus magni aestimat in bibliotheca sua ponere imagines municipum tuorum Cornelii nepotis. & Titi atii: petitque si sunt istic ut esse credibile est exscribendas pingendasque deilegem. Quam curam tibi potissimum iniungo: primum quia desideris meis amicissime obsequeris: Deinde quia tibi studiorum summa reuerentia: summus amor studiosorum: postremoque patriam tuam omnisque qui nomen eius auxerunt ut patriam ipsam ueneraris & diligis. Peto ut pictorem quod diligentissimum assumas. Nam cum est arduum similitudinem effingere ex uero: tum longe difficillima est imitationis imitatio. Quare rogo ut artificem quem elegeris ne in melius quidem finas aberrare. Vale.

C. Plinius Romano suo Salutem.

Illa tu cum proximo res agentur quoquo modo ad indicandum ueni: Nihil est quod in dextram aurem fiducia mei dormias: non impune cessatur. Ecce Licinius nepos praetor acer & fortis uir multam etiam dixit Senatori: Egit ille in senatu causam suam: egit autem sic ut deprecaretur: remissa est multa: sed timuit: sed rogauit: Sed opus uenia fuit, dices non omnes praetores tam seueri, falleris. Nam uel instituere uel reducere eiusmodi exemplum non nisi seueri: institutum reductum uel exercere etiam lenissimi possunt. Vale.

C. Plinius Surræ suo Salutem.

Tuli tibi ex patria mea pro munusculo quaestionem altissima ista eruditione dignissima: Fons oritur in monte: per saxa decurrit: excipitur cœnatiuncula manu facta. Ibi paululum retentus in larium lacum decidit: huius mira natura. Ter in die stans auctibus, ac diminutionibus crelecit decrelecitque. Cernit id palam & cum summa uoluptate deprehenditur, iuxta recumbis & uesceris. Atque etiam ex ipso

fontem:
momen
aliud po
tegitur
que iteg
fortis & f
rit aut de
eiusde uic
exitus: Na
quasdam o
sistunt: quo
quaque ille r
hic humor
flumina qu
uioque ad
excursum
cetera men
rius & pig
An nescio qu
nitiu e suscit
lat. Scrutare
mihi abunde

Liber. C.

E
g
la
rel
uerum praeto
manos. Curian
leg prauidici

fonte: nam est frigidus: potas. interim ille certis dimensibus
momentis uel subtrahitur uel assurgit. Annulum seu quid
aliud ponis in sicco alluitur sensim ac nouissime operit de
regitur rursus paulatim deseritur: Si diutius obserues utrū
que iteꝛ atq; tertio uideas. Spiritus ne aliquis occultior os
fōris & fauces modo laxat modo iccludit prout ī latus occur
rit aut decessit expulsus. Quod ī ampullis ceterisq; generis
eiusdē uidemus accidere: quibus nō hians nec statim patēs
exitus: Nam illa quoque quanquam prona & uergentia per
quasdam obluſtantis animæ moras crebris q̄si singultibus
sistunt: quod effundunt. An quæ oceano natura fōti quoq;
quaq; ille ratione aut impellitur aut resorbet hac modicus
hic humor uicibus alternis supprimitur & egeritur. An ut
flumina quæ in mare deferuntur aduersantibus uentis ob
uioque æstu retorquentur: ita est aliquid quod huius fontis
excursum per momenta repercuriat. An latentibus uenis
certa mensura: quæ dum colligit quod exhauserat minor ē
rius & pigrior: Is cum colligit agilior maiorque profertur.
An nescio qd̄ libramētū abditum & cæcum quod cū exina
nitiū ē suscitāt & elicit fontē: cū repletur morat & strangu
lat. Scrutare tu causas. potes enī quæ rātū miraculū efficiūt:
mihi abunde est si satis expressi quod efficitur. Vale.

Liber. C. Plinii Epistolarum Quintus Incipit.

C. Plinius Seuero suo Salutem.

Egatum mihi obuēit modicum sed amplissimo
gratius. Cur amplissimo gratius: Pomponia Gal
la exhæredato filio Assudio Curiano hæredem
reliquerat me: dederat cohæredes Sertorium le
uerum prætorium uirum aliosque splendidos equites ro
manos. Curianus orabat ut sibi donarem portionem meā:
seq; præiudicio iuuaem. Eandem tacita conuentione saluā

mihī pollicebatur. Respondebā nō cōuenire moribus meis
aliud palam: aliud agere secreto. præterea non esse satis ho-
nestū donare & locupleti & orbo: In summa non profuturū
ei si donassem: profuturum si cessissem. esse autem me para-
tum cedere si iniquū exhæredatū mihi liqueret. Ad hoc ille.
rogo cognoscas. Cuntatus paulum: faciam inquā. Neq; enī
uideo cur me minorem putem quā tibi uideor. Sed iā nunc
memento non defuturam mihi constantiam: si ita fides du-
xerit secundum matrem tuam pronuntiandi. Vt uoles ait.
Voles enim quod æquissimum. Adhibui i consilium duos:
quos tūc ciuitas nostra spectatissimos habuit Corelium &
Frōtinū. his circūdatus in cubiculo meo sedi. Dixit Curia-
nus quæ p se putabat. Respondi paucis ego. Nec enī aderat
alius qui defunctæ pudorem tueretur. Deinde secessi & cō-
siliū sententia: Videtur inquā Curiane mater tua multas
habuisse causas irascendi tibi. Post hoc ille: cum cæteris sub-
scripsit centumuirale iudicium mecum nō subscripsit: Ap-
perebat iudicii dies. Cohæredes mei componere & trāsfigere
cupiebat non diffidentia causæ sed metu temporum. Vere-
bātur qd uidebāt multis accidisse: ne ex centumuirali iudicio
capitis rei exirent. Et erant quidam in illis quibus obtici &
gratille amicitia & rustici possent. Rogant ut cū Curiano lo-
quar. Conuenimus in ædem concordia. Ibi ego si mater in-
quam te ex parte quarta scripsisset hæredem: non queri pos-
ses. Quid si hæredem quidem instituisset exasse. sed legaris
ita exhaustisset ut nō amplius apd te quā quarta remaneret?
Igitur sufficere tibi debet si exhæredatus a matre quartam
partem ab hæredibus eius accipias: quā tamen ego augebo.
scis te nō subscripsisse mecum & biennium transisse: oiaq;
uſucepisse. Sed ut te cohæredes mei tractabiliorē experian-
tur: utq; tibi nihil abstulerit reuerētia mei. offero p mea par-
te tātundē. Tuli fructū nō cōsciētia modo uerū etiā famæ
Ille ergo curianus legatū mihi reliquit: & factū meū nisi forte

blandior
scripti: q
aliter tec
existima
iple capi
an iis qu
præmiun

Ca
cul
ris t
epistolas st
Diomedis
tua: hoc n

V
ue
te c

diuersitate
dam qui ser
simpliciterq
bus ego ut
uenticulos
mimos. &
rea rideo. i
breuiter am
esse de mon
doctissimos
me scribere
quantosq; a
errare me se
lulus etiam e
uuentium n

blandior mihi antiquorum notabili more signauit. Hæc tibi scripsi: quia de omnibus quæ me delectant; uel angunt: non aliter tecum quam mecum loqui soleo. Deinde quod durū existimabā te amantissimum mei fraudare uoluptate: quā ipse capiebā. Nec enim sum tā sapiēs quod nihil mea iterfit an tuis quæ honeste fecisse me credo testificatio quædā & q̄si præmium accedat. Vale.

C. Plinius Flacco suo salutem dicit.

Cæpi pulcherrimos turdos: cum quibus parem calculū ponere nec urbis copiis ex Laurentino: nec maris tam turbidis tēpestatibus possum. recipies ergo epistolas steriles & simpliciter igratis: ac ne illā q̄dē solertiā Diomedis ī permutādo munere imitantis. Sed: quæ facilitas tua: hoc magis dabis ueniā quod se nō mereri fatētur. Vale.

C. Plinius Aristōni suo salutem.

Vm plurima officia tua mihi grata & iucūda sunt: tū uel maxime quod me celādū nō putasti fuisse apud te de uersiculis meis multū copiosūq; sermonē: eūq; diuersitate iudiciorū longius processisse. extitisse etiā quosdam qui scripta quidem ipsa nō improbarēt; me tamen amice simpliciterq; rephenderent; q; hoc scriberē recitarēq;. Quibus ego ut augeam meam culpā ita respōdeo, facio nōnūq; uersiculos seueros parū, facio & comœdias, audio & specto mimos, & Lyricos lego & Satyricos itelligo aliquando prærea rideo, iocor, ludo, utq; omnia innoxia remissionis genera breuiter amplectar: homo sum. Nec uero moleste fero hāc esse de moribus meis existimationem, Vt qui nesciunt talia doctissimos grauissimos sanctissimos homines scriptitasse me scribere mirent. Ab illis autem quibus notum est quos quantoq; auctores sequar facile impetrari posse cōfido: ut errare me sed cum illis sinant: quorum nō seria modo uerū lusus etiā exprimere laudibile est. An ego uerear: neminē uiuentium ne quam in speciem adulationis icidā nomīabo.

Sed ego uere ar ne me non satis deceat quod decuit. M. Tul-
lium. C. Caluam; Asinium Pollionem. M. Messallam. Qu.
Hortensium. M. Brutum; L. Syllam. Qu. Catulum. Qu. Scæ-
uolam Ser. Sulpicium Varronem Torquatū immo torqua-
tos C. Memmium Lentulum. Getulicum; Annæū Senecam
& proxime Virginium Ruffum; & si non sufficiunt exēpla
priuata. Diuum Iulium Diuum Augustum Diuum Neruā
T. Cæsarem. Neronem enim tranleo: quamuis sciam non
corrumpi i deterius quæ etiā a malis aliquādo sed honesta
manere quæ sæpius bonis fiunt: inter quos uel p̄cipue nu-
merandus est P. Virgilius: Cornelius nepos: & prius Ennius
Actiusq; Non quidem hi senatores: sed sanctitas morū non
distat ordinibus: Recito tamen quod illi an fecerint nescio
etiam: sed illi iudicio suo poterant esse contenti: mihi mode-
stior constantia est: quam ut satis absolutum putem quod a
me probetur. Itaq; has recitandi causas sequor. Primum q̄
ipse qui recitat aliquando acrius scriptis suis auditorū reue-
rentiam intendit. Deinde q̄ de quibus dubitat quali ex cōsi-
lii sentētia statuit. Multa etiam a multis admonetur & si nō
admoneat quid quisq; sentiat p̄spicit ex uultu oculis: nutu:
manu: murmure: silentio. quæ satis apertis notis iudicium
ab humanitate discernunt. Atq; adeo si cui forte eorum q̄
interfuerunt curæ fuerit eadē illa legere: intelliget me quæ
dam aut cōmutasse aut præterisse fortasse etiam ex suo iu-
dicio quamuis ipse nihil dixerit mihi. Atq; ita hoc di'puto
quasi populum in auditorium nō in cubiculū amicos aduo-
carim: Quos plures habere multis gloriosum: repræhensioi
nemini fuit. Vale.

C. Plinius Valeriano suo salutem.

Es parua sed initium non paruum. Vir prætorius so-
lers a senatu petit ut sibi instituere in agris suis nun-
dinas p̄mitteretur. Cōtradixerunt Vicentinoꝝ lega-
ti. affuit Tulcillus nominatus. dilata causa est alio senatu.

Vicentini
lapi ne u
prætor
titan tun
mura: an
Nepos po
die. Sed q
racita tan
aures tuas
cognoscas
spectatorq;

Vno
gra
ner
solebā. Era
promptissi
teri testame
quibus offer
illud quod p
enim agendis
occisorum a
soluerat. sub
historiamq;
piebat: quāto
acerba sempe
quid parant
uiuunt: uiuen
cogitant & m
non repentina
pat. C. quidem
Vifus est sibi p
compositus in

Vicentini sine aduocato intrauerunt, dixerunt se deceptos, lapsi ne uerbo: An quia ita sentiebant. Interrogati a nepote prætore quæ docuissent responderunt: quod prius iterrogati: an tunc gratis affuissent responderunt Sex milibus nummum: an rursus aliquid dedissent, dixerunt mille denarios. Nepos postulauit ut nominatus induceretur, hæctenus illo die. Sed quantum auguror longius res procedet. Nam pleraque tacita tantum & omnino commota latissime serpunt. Erexī aures tuas quædiu nunc oportet quamblande roges ut reliquæ cognoscas: si tamen non ante ob hæc ipsa ueneris Romam spectatorque malueris esse quam lector. Vale.

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Vnciatu mihi C. Fanium decessisse: qui nuncius graui me dolore cõfudit, primum quia amari hominem elegantem & disertum: deinde quod iudicio eius uti solebam. Erat enim natura acutus. Vsu exercitatus, uarietate promptissimus. Angit me super ista casus ipsius, decessit ueteri testamento, misit quos maxime diligebat: profecutus est quibus offensior erat. Sed hoc ut cunq; tolerabile: grauius illud quod pulcherrimum opus imperfectum reliquit quibus enim agendis causis distringeretur: scribebat tamen exitus occisorum aut relegatorum a Nerone: & iam tres libros ab soluerat, subtiles, & diligentis & latinus, atq; inter sermonem historiamq; medios. Ac tanto magis reliquos perficere cupiebat: quæto frequentius hi lectitabantur. Mihi autem uidebat acerba semper & immatura mors eorum qui immortale aliquid parant: Nam qui uoluptatibus dediti quasi in diem uiuunt: uiuendi causas quotidie finiunt: Qui uero posteros cogitant & memoriã sui operibus extendunt: his nulla mors non repentina est: ut quæ semper incohatum aliquid abruptat. C. quidem Fanius quod accidit multo ante præsensit. Visus est sibi per nocturnam quietem iacere in lectulo suo compositus in habitu studentis: habere ante se scrinium ita

ut solebat. Mox imaginatus uenisse Neronem in thoro re-
disse. pmpfisse librū primū quē de sceleribus eius ediderat:
eumq; ad extremum reuoluissē. idem in secundo ac tertio
fecissē. tunc abissē. expauit. & sic interpretatus est tanquam
idem sibi futurus esset scribēdi finis: q; fuisset illi legendi: &
fuit idem. Quod me recordantē miseratio subit quantum
uigiliarum quantum laboris exhauserit frustra. occurrant
animo mea mortalitas: mea scripta. Nec dubito te quoq; ea
dē cogitatione terreri pro istis quæ inter manus habes. Pro-
inde dū suppetit uita: enitatur ut mors quam paucissima
quæ abolere possit inueniat. Vale.

C. Plinius Apollinari suo salutem.

Mau curam & sollicitudinem tuā: q; cū audisses me
æstate Thuscōs meos periturū: ne facerē suastisti: dū
putas insalubris. & sane grauis & pestilēs ora Thu-
scōz quæ p littus extēdit. Sed hi pcul a mari recesserūt: qn
etiā Apēnino saluberrimo mōtiū subiacēt. Atque adeo ut
oēm p me metū pōas: accipe tēperie cæli: regiōis sit ū. uillæ
amœnitatē: q; & tibi auditu & mihi relatu iocūda erūt. Cæ-
lū ē hyeme frigidū & gelidū. myrtos oleas q; alia æstiuo tē-
pore lætant aspernat & respuit. Læz tamē patit atq; etiā
nitidissimā profert iterdū: sed nō sæpius q; sub urbe nostra
necat. Aestatis mira clamētia. semper aer spiritu aliquo mo-
uet: frequētius tamē auras q; uētos habet: hinc tenes multos
uideas. auos proauosq;. Iā iuuenum audias fabulas ueteres
fermōesq; maiorū. Cū ueneris illo putes te alio sæculo natū
Regionis forma pulcherrima. imaginare Amphitheatz al-
quod imēsū & q̄le' sola regē natura possit effingere. Læz
& diffusa planities mōtib; cingit. Montes summa sui partē
pccera nemora & antiq; habēt. frequēs ibi & uaria uenatio
Inde crebræ siluæ cū mōte ipso descendūt: has iter pingue
terreniq; colles: (neq; enī facile utquā saxū: etiam si quarat
occurrit:) planissimis cāpis fertilitate nō cedūt: opimamq;

messiem ferius tantū sed nō minus pcoquit. Sub his p̄ latus
omne uineæ porriguntur. Vnamq; faciem lōge lateq; conte
xunt. Quax̄ a fine imoq; q̄si margine arbuta nascūt. prata
inde campiq; Cāpi quos nō nisi īgentes boues & fortissima
aratra perfringunt; tātis glebis tenacissimū tolū cū p̄secat;
affurgit ut demū nono sulco perdomet. Prata florida & gē
mea trifoliū aliasq; herbas teneras sempq; molles & q̄si no
uas alūt; Cūcta enī perennibus riuis nutriunt. Sed ibi aquæ
plurimū; palus nulla q̄a deuexa terra qcq; liquoris accipit
nec absorbit effundit ī Tyberī. Medios ille agros secat na
uiū patiens; oīsq; fruges deuēhit ī urbē hyeme dūtaxat & Ve
re. æstate summittit ī mensiq; fluminis nomē arētī alueo de
serit; Autūno reassumit. Magnā capies uoluptatē si hunc re
gionis sitū ex monte prospexeris; Neq; enim terras tibi sed
formā aliquam ad eximiā pulchritudinē pictā uideberis cer
nere; ea uarietate ea descriptiōe quocūq; iciderint oculi refi
ciunt. Villa ī colle imo sita prospicit quasi ex sūmo; ita leui
ter & sensim cliuo fallēte cōsurgit; ut cū ascēdere te nō pu
tes; sentias ascendisse. A tergo Apenninū sed longius habet.
Accipit ab hoc auras, q̄libet sereno & placido die nō tamen
acres & imodicas sed spatio ipso lassas & ī fractas. magna sui
pre meridiē spectat; æstiuūq; solē ab hora sexta; hybernū ali
quāto maturius; quasi iuitat ī porticū latā & pro modo lon
gam; Multa ī hac mēbra. atriū etiā ex more uetere. ante por
ticū xyrtus cōcisus ī plurimas species distinctusq; buxo; de
missus inde pronusq; puluinus cui bestiarum effigies iuicē
aduersas buxus inscripsit. Acanthus in plano mollis & pene
dixerim liquidus. ambit hunc ambulatio pressis uarieque
tonsis uiridibus inclusa; ab his gestatio ī modum circi quæ
buxum multiformem humilisq; & retentas manu arbuscu
las circuit. omnia maceria muniuntur. hanc gradata buxus
operit & subtrahit; Pratum inde non minus natura quam
superiora illa arte uisendum. Cāpi deinde. porro multaque

alia prata & arbutta. A capite porticus Triclinium excurrit
ualuis Xystum definentē & protinus pratum multūq; ruris
uidet fenestris. hac latus Xysti & quod profilit uillæ ac adia
centis hippodromi nemus comasq; p̄spectat. Cōtra mediā
fere porticū zeta parū recedit; cingit areolam quæ quatuor
platanis inumbratur; Inter has marmoreo labro aq̄ exūdat;
circūiectasq; platanos & subiecta platanis leni aspergine fo
uet. Est i hac Zeta dormitoriū cubiculū quod die clamorē
sonum excludit; iūctaq; quotidiana amicoꝝ cœnatio. Areo
lā illā porticus alia eadēq; omnia quæ porticus aspicit. est &
aliud cubiculū a p̄xima platano uiride & umbrosum mar
more excultū podio tenus; nec cedit gratiæ marmoris ra
mos ifidētesq; ramis aues imitata pictura fonticulus. In hoc
fonte crater; circa siphōculi plures miscēt iucūdiffimū mur
mur. i cornu porticus amplissimū cubiculum Triclinio oc
currit; Aliis fenestris Xystū. aliis despicit pratum; Sed ante
piscinam quæ fenestris feruit ac subiacet. strepitu uisūque
iucunda; Nam ex edito defiliens aqua suscepta marmore al
bescit. Idem cubiculum hieme tepidissimū qa plurimo sole
perfundit; Coheret hypocauston; & si dies nubilus immisso
uapore solis uicem supplet. Inde apodyteriū Balnei laxū &
hilare excipit cella frigidaria i q̄ baptisteriū amplū atq; opa
cū. Si natate latius aut tepidius uelis i area piscina ē. i proxi
mo puteus ex quo possis rursus astrigi si pœniteat teporis;
frigidariæ cellæ connectitur media cui sol benignissimæ ē
præsto. caldariæ magis. prominent enim i hac tres discessio
nes duæ i sole; tertia a sole lōgius; a luce nō lōgius; apodyte
rio suppositū ē Sphæristeriū quod plura genera exercitatio
nis; plurisq; circulos capit nec procul a balneo scalæ quæ in
cryptoporticū ferūt; prius ad dietas tris. hæg; alia areolæ illi
i qua platani quatuor; alia prato; alia uineis iminet diuersis.
diuersasq; cæli partes ut prospēctus habet. in summa crypto
porticu cubiculum. ex ipsa cryptoporticu excisum qd̄ hip

podro
foli m
num
crypto
gere u
apenir
uis æq
tere T
tiorē ab
prospēct
ptoportu
cōtētaq;
que cryp
mediū c
duæ i q̄
sol aut
q; tecto
intran
uestiunt
Hedera tr
suo copul
nit Lauru
podromi
faciē. Cup
nigriorq;
diem recip
sole disting
ēto limite
buxis ditio
formas mil
ni dicitur m
ta s̄ poma
tatio mediū

podromum vineas mōtes intuetur. Iūgitur cubiculū obuiū
foli maxime hyberno. hinc oritur Zeta: quæ uillæ hipodro-
mum adnectit. hæc facies. hic usus a fronte a latere. æstiu-
a cryptoporticus i edito posita quæ nō aspicere uineas sed tā-
gere uidetur. In mediā Triclinium saluberrimum afflatū ex
apeninis uallibus accipit. Post latissimis fenestris uineas ual-
uis æque uineas sed per cryptoporticum quasi admittit. a la-
tere Triclinii quod fenestris caret: scalæ cōuiuio utilia secre-
tione abitu suggerūt. In fine cubiculū cui nō minus iucūdū
prospectū cryptoporticus ipa quā uineæ præbēt. Subest cry-
ptoporticus subterraneæ similis: æstate: iclulo frigore riget:
cōtēraq; aere suo nec desiderat auras nec admittit: post utrā
que cryptoporticū unde tricliniū desinit: incipit porticus æte
mediū diē hyberna: iclinato diē æstiuā. hac adeūtur diætæ
duæ: q̄rum i altera cubricula quatuor: altera tria ut circuit
sol aut sole utuntur aut ūbra. Hæc dispositionē amœnitatē
q; tectorū lōge p̄cedit hipodromus. medius patescit. statiq;
intransium oculis totus offert. platanis circuiç. Illæ hedera
uestiuntur: utq; summæ suis: ita imæ alienis frōdibus uirēt.
Hedera truncū & ramos pererrat: uicinaq; platanos trāsitu
suo copulat. has buxus. iteriacet. Exteriores buxos circūue-
nit Laurus: Vmbræq; platanorū suā cōfert. Rectus hic hip-
podromi limes: i extrema parte hemicyclo frangit: mutatq;
faciē. Cupressis ambitur & tegitur densiore umbra opacior
nigriorq; interioribus circulis: sunt enim plures: purissimū
diem recipit: Inde rosas effert: umbrarūq; frigus nō ingrato
sole distinguit. Finito uario illo multipliciq; curuamine re-
cto limite reddiç ne huic uni. Nā uix plures intercedētibus
buxis diuidunt: alibi pratulū: alibi ipsa buxus interuenit in
formas mille descripta: litteris iterdū quæ mō nomē domi-
ni dicūt: modo artificis: alternis metulæ surgūt: alternis i ser-
ta sç poma & i ope urbanissimo subita uelut i lati ruris imi-
tatio mediū i spaciū breuioribus utrinq; platanis adornat.

Post has acanthus hinc inde lubricus & flexuosus. deinde plu-
res figuræ pluraq; nomina. in capite stibadiū cādido marmo-
re uite protegī: Vitem quatuor columnellæ carystia sub-
eunt: E stibadio aq; uelut expressa cubantiū pōdere siphon-
culis effluit. cauato lapide suscipit. gracili marmore cōtine-
tur: atq; ita occulte tēperat ut impleat nec redūdet. Gusta-
toriiū grauiorq; cōnatio margini iponit: leuior nauicularū
& auuū figuris innatās circuit. cōtra fons egerit aquā & reci-
pit: nā expulsa in altū in se cadit iunctiq; hiatibus & absorbet
& tollit: e regione stibadii aduerlū cubiculū tantū stibadio
reddit ornatus: quātū accipit ab illo. a marmore splēdet ual-
uis: uiridia pminer texit alia uiridia superioribus atq; inferio-
ribus fenestris suspicit despicitq;: Mox zetecula refugit q̄si
in cubiculū idē atq; aliud: lectulus hīc: & undiq; fenestræ &
tamē lumē obscurū umbra p̄mēte: Nam lætissima uitis per
omne tectū in culmē nitit & ascēdit. Nō secus ibi q̄ in nemore
iaceas: imbrē tātū tanq̄ in nemore nō sentias. hic quoq; fons
nascit: simulq; subducit: Sunt loci pluribus disposita sedi-
lia e marmore: quæ ambulatiōe fessos ut cubiculū ipm iu-
uant. fonticuli sedibus adiacent p totū hippodromū indu-
ctis phystulis: strepūt riui: & q̄ manus duxit sequūt: his nūc
illa uiridia nūc hæc iterdū simul omnia lauant: uitassem iā
dudū ne uiderer argutior nisi pposuissem oēs angulos tecū
epistola circūire. Neq; enim uerebar ne laboriosum esset ti-
bi legenti quod absenti non fuisset: præsertim cum iterq; e-
scere si liberet depositaq; epistola quasi residere sapius pos-
ses: præterea idulsi amoris meo: amo enī quæ maxima ex pre-
ipse incohauit aut icohata percolui. In summa cur nō aperiā
tibi uel iudicium uel errorem? Primum ego officium scrip-
toris existimo ut titulum suum legat: & identidem interro-
get se quid coeperit scribere: sciatque si materiæ immoratur
non esse longum: longissimum si aliquid accersit atq; attra-
hit. Vides quot uersibus Hōerus: quot Virgilius arma: hic

ænez: Achil
facit quod i
cōsectetur &
curius hic e
magnis: cum
nihil iductū
bit sed uilla
ne secundū l
hoc in quo ex
scularis Tybu
illa quæ retuli
nulla necessita
omnia & quie
lū ut aer liq̄ d
Nam studiis
nulquam sal
quos eduxera
in posterum h

C. h
Ec hæc
stat. Sat
drante
nē quadringer
si defuncti uo
cti uoluntas u
rus accipiant:
nem patriā uo
tuli huic. cccc.
denegem? scio
eandē rē pub.
me decuriōes c
deste: deinde sub
illius hoc mun

æneæ: Achillis ille describat: breuis tamen uterque est: quia
facit quod instituit. Vides ut aratus minutissima etiã sydera
cõflectetur & colligat: modum tamen seruat. Non enim ex-
cursus hic eius sed opus ipsum est]. Similiter nos ut parua
magnis: cum totam uillam oculis tuis sabiicere conamur si
nihil iductũ & quasi deuiũ loqmur: nõ epistola quæ descri-
bit sed uilla quæ describit magna est. Vex illuc unde cœpi
ne secundũ legẽ meam iure repræhendar si longior fuero i
hoc i quo excessi, habes causas cur ego Thuscos meos Thu-
sculanis Tyburtinis Prænestinisq; meis præponã. Nã super
illa quæ retuli altius ibi otium & pinguis eoque securius,
nulla necessitas togæ, nemo accersitor ex proximo, placida
omnia & quiescentia: quod salubritate regiõis ut purius cæ-
lũ ut aer liqdiõr accedit, ibi animo; ibi corpe maxie ualeo;
Nam studiis animum: uenatu corpus exerceo; mei quoque
nusquam salubrius degunt: usq; adhuc certe neminẽ ex his
quos eduxeram mecum: uenia sit dicto: ibi amisi: dii modo
in posterum hoc mihi gaudiũ: hãc gloriã loco seruẽt. Vale.

C. Plinius Caluisio suo Salutem.

Ec hæredem institui nec præcipere posse rem pu. cõ-
stat. Saturninus autem qui nos reliq; hæredes qua-
drantem rei pu. nostræ: deide quadrantẽ præceptio-
nẽ quadringentorũ milium dedit: hoc si ius aspicias: irritũ:
si defuncti uoluntatem ratũ & firmum est. Mihi aut defun-
cti uoluntas uereor quã in partem Iuriscõs. quod sim dictu-
rus accipiant: Antiquior iure est utiq; in eo quod ad cõmu-
nem patriã uoluit peruenire, an cui de meo his adiciẽs cõ-
tuli huic, cccc. miliũ paulo amplius tertiã partẽ ex aduẽtitio
denegem? scio te quoq; a iudicio meo non abhorrere: cum
eandẽ rẽ pub. ut ciuis optimus diligas. Velim ergo cũ pxi-
me decuriões cõtrahent qd sit iuris dicas, parce tamẽ & mo-
deste: deide subiũgas nos, cccc. miliũ sicut pcepit saturninus
illius hoc munus: illius liberalitatis tamẽ obsequiũ uocẽt:

hæc ego scribere publice superſedi: primū quod meminera
pro neceſſitudine amicitia: tuæ & debere te & poſſe p̄inde
meis ac tuis partibus fungi: deinde quia uerebar ne modū
tibi quem in ſermone cultodire facile eſt tenuiſſe ī ep̄ſtola
nō uiderer: Nā ſermonē uultus geſtus: uox ipſa moderatur:
ep̄ſtola omnibus cōmendationibus deſtituta malignitatē
interpretantium exponit. Vale.

C. Plinius Capitoni ſuo Salutem.

Vades ut h̄ſtoriā ſcribam: & ſuades nō ſolus: multi
me hoc ſæpe monuerūt: & ego uolo nō q̄a cōmode
facturū eſſe cōfido: id enī temere credas niſi exptus:
Sed q̄a mihi pulchrū ī primis uideſ nō pati occidere q̄bus
æternitas debeat: aliorūq; ſamam cum ſua extedere. Me
aut̄ nihil æque ac diuturnitatis amoris cupido ſollicitat res
homīe digniſſimæ p̄ſertim q̄ nullius ſibi cōſcius culpæ poſ-
ſteritatis memoriā nō reformidet: Itaq; diebus ac noctibus
cogito: ſi q̄ me quoq; poſſim tollere humo. Id. n. uoto meo
ſufficit: illud ſupra uotū: uictorq; uirū uolitare p̄ ora: q̄q. o.
Sed ſatis ē qd̄ p̄pe ſola h̄ſtoria polliceri uideſ: oratiōi enī &
carmini p̄ua gratia niſi eloquētia ē ſumma. h̄ſtoria quoquo
modo ſcripta delectat: Sunt enī hoīes natura curioſi. & qua
libet nuda rez̄ cognitiōe capiūt: ut q̄ ſermōculis etiā fabel-
liſq; ducāt: me uero ad hoc ſtudiū īpellit domeſticū exēplū:
Auunculus meus idemq; p̄ adoptionē pater h̄ſtorias & qui
dē religioſiſſime ſcripſit. Inuenio aut̄ apud ſapiētis honeſtiſ-
ſimū eſſe maiorz̄ ueſtigia ſeq; ſi modo recto itinere p̄ceſſe-
rint. Cur enī cū tot egi magnas & graues cauſas has etiam ſi
mihi tenuis ex his ſpes deſtino retractare ne tātus ille labor
meus niſi hoc quod reliquum eſt ſtudiū addidero mecū pa-
riter itercidat. Nam ſi rationem poſteritatis habeas quicq; d̄
non eſt peractum P. ro. non inchoatum: dices potes ſimul &
reſcribere actiones & cōponere h̄ſtoriā. Vtinā. Sed utrunq;
tam magnum eſt ut abunde ſit alterum efficere. Vnde ui-

ceſſimo a ta
praſtare de
huic oneri
cōmunia: ſe
rat illa. nar
& ex medio
niunt. hanc
rubæ decet.
tractu & ſua
uerba: alius le
thucydides ai
terum h̄ſtori
lia & hoc ipſo
tāta q̄ſi collu
ueniet ne a f
men iam nū
Vetere & ſcri
intacta & nou
tantis uitiiſ h
daueris parcus
me nō tardat
ſruas ad quoc
pato alia rurſ
C.
Arie n
triftia
bant: n
turū ſtatim ut
Trifte illud qu
hoc quidem tr
ſime inexplica
ſolum uerum
dum ex quaſt
amantiſſimo.

cessimo ætatis anno dicere i foro ceepi: & nunc demũ quid
præstare debeat orator adhuc tamen p caliginẽ uideo: qd si
huic oneri nouũ accesserit, hẽt qdẽ oratio & historia multa
cõmunia: sed plura diuersa i his ipsis quæ coia uident. Nar-
rat illa, narrat hæc, sed aliter, huic pleraq; humilia & sordida
& ex medio perita, illi oia recondita: splendida: excelsa cõue-
niunt, hanc sapius ossa: musculi: nerui: illã tori quidã & q̃si
tubæ decet. Hæc uel maxime ut: amaritudine: instantia: illa
tractu & suauitate atq; etiã dulcedine placet. Postremo alia
uerba: alius sonus: alia constructio: Nã plurimum refert ut
thucydides ait: itema sint an agonisma quoz alterũ oratio
terum historia: & ex his causis non abducor ut duo dissimi-
lia & hoc ipso diuersa q; maxima confundam misceamq;: ne-
tãta q̃si colluuiõẽ turbatus ibi faciã qd hic debeo quæ iteri
ueniet ne a forẽsibus uerbis recedã aduocandi peto. Tu ta-
men iam nũc cogita quæ potissimũ tempora aggrediamur.
Vetera & scripta aliis parata inquisitio: sed onerosa collatio,
intacta & noua graues offensæ: leuis gratia, hãc p̃terea q; in
tantis uitis hominũ plura culpãda sunt q̃ laudãda, tũ si lau-
daueris parcus: si culpaueris nimius fuisse dicaris, hæc autẽ
me nõ tardat: est enĩ mihi p̃ fide satis animi, illud peto præ-
struas ad quod hortaris eligasq; materiã ne mihi tã scribere
pato alia rursus cũctatiõis & moræ iusta ratio nascat, Vale.

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Arie me adfecerũt litteræ tuæ: nã partim læta parti
tristia continebant. Læta q; te in urbe teneri nũcia-
bant: nollẽ inquis: sed ego uolo, præterea qd recita-
turũ statim ut uẽissem pollicebãt. Ago gratias qd expector:
Triste illud quod Iulius ualens grauiter iacet, quãquam ne
hoc quidem triste: si Iulius utilitatibus æstimetur q̃ maturis
sime inexplicabili morbo liberari. Illud plane non triste
solum uerum etiam luctuosum: qd Iulius auitus decessit:
dum ex quæstura redit, decessit in nauem: procul a fratre
amantissimo, procul a matre: a sororibus, nihil ista ad

mortuum pertinent: sed pertinuerūt cū moreret. pertinent ad hos qui supersunt. iā q̄ in flore primo tantæ indolis iuuenis extinctus est summa cōsecuturus si uirtutes eius maturissent: q̄ ille studioꝝ amore flagrabat: quantū legit: q̄tū etiā scripsit: quæ nūc omnia cū ipso sine fructu posteritatis aruerunt: Sed qd ego idulgeo dolori cui si frænos remittas nulla materia non maxima est. finem epistolæ faciam: ut facere possim etiā lachrymis quas expressit epistola. Vale.

C. Plinius Antonino suo Salutem.

Vm uersus tuos æmuloꝝ: tū maxime q̄ sint boni experior: Vt enī pictoꝝ pulchrā absolutaq̄ faciē raro nisi ī peius effingūt: ita ego ab hoc archetypo laboro & decido. Quo magis hortor ut q̄ plurima p̄feras: quæ imitari oēs cōcupiscant: nemo aut paucissimi possint. Vale.

C. Plinius Tranquillo suo Salutem.

Ibera tandē hendecasyllaboꝝ meoꝝ fidē: q̄ scripta tua coibus aicis spopoderūt: appellāt quotidie & flagitāt: ac iā piculū ē ne cogāt ad exhibēdū formulam accipe. lūme ipse ī edēdo hæsita torruola tamen: meā quoq̄ cūctationē tarditatēq̄ uicisti. Proīde aut rūpe moras: aut caue ne eosdē istos libellos quos tibi hēdecasyllabi nostri bladiitiis elicere nō possunt: cū uitiosius schazontes extorquet perfectū opus absolutūq̄ est: nec iā splendescit lima: sed attentur. patere me uidere titulū tuum. patere audire describi. legi. uenire uolumina tranquilli mei: æquū est nos in amore tam mutuo eandem percipere ex te uoluptatem: qua tu perfrueris ex nobis. Vale.

C. Plinius Fabato profocero suo salutem.

Ccepi litteras tuas ex q̄bus cognoui speciosissimā te porticū sub tuo filiūq̄ tui nomine dedicasse: sequēti die ī portæ ornatū pecuniā pmisisse: ut initiū liberalitatis esset cōsumatio prioris. gaudeo primum tua gloria cuius ad me pars aliq̄ p̄ necessitudine redūdat. Deīde q̄ memoriam Soceri mei pulcherrimis operibus uideo proferri.

Postremo
coli uicun
cor: ut an
Nam liqui
listi inche
cuius pulc

Ec
ua
dupl
rera ut adm
bā iueni qui
dā emēdāda
ex titulo co
tetita cōsu
de uniuers
uel cautior
uel illuc auc

C
T tu
tibi q̄
scilicet
lo accusate
ueq̄ etiā sub
uocatione se
etiā ī curia u
enī ne deside
gratia: fama: c
repugnaret. a
sane prius tan
multūq̄ lach
exercitatus op
bilis & tuti

Postremo q̄ patria nostra florescit: quā mihi a quocūq; ex-
coli iucundū: a te uero lætissimū est. Quod superest deos pre-
cor: ut animū istū tibi: animo isti tēpus glōgissimū tribuāt.
Nam liquet mihi futurum: ut peractō quod maxime p̄mi-
sisti inchoes aliud: Nescit enī semel icitata liberalitas stare:
cuius pulchritudinē usus ipse cōmendat. Vale.

C. Plinius Scauro suo salutem.

Excitaturus oratiūculā quā publicare cogito: aduoca-
ui aliquos ut uererer paucos: ut ueḡ audirē. Nā hic
duplex ratio recitādi. Vna ut sollicitudine icēdar: al-
tera ut admonear si qd forte me ut meū fallit: tui qd pete-
bā iueni qui mihi copiā cōsiliū sui facerent. Ipse p̄terea quæ
dā emēdāda annotaui: emēdaui librū quē misi tibi: materiā
ex titulo cognosces: cætera liber explicabit: quē iā nūc oportet
ita cōsueicere ut sine præfatione intelligat. Tu uelim qd
de uniuerso quid de partibus sentias scribas mihi. Ero enī
uel cautior in continendo uel constantior in edendo si hūc
uel illuc auctoritas tua accesserit. Vale.

C. Plinius Valeriano suo salutem.

Tu tu rogas & ego promisi si rogasses scripturū me
tibi: quē habuisset euētū postulatio nepotis circa tu
scilū nominatū. iductus ē noiatus: egit ipse p̄ se nul-
lo accusate: etenī legati Vicētinoḡ nō modo nō p̄slerūt eū:
ueḡ etiā subleuauerūt: summa defensionis. nō fidē sibi ī ad-
uocatione sed cōstantiā defuisse: descendisse ut actuḡ: atq;
etiā ī curia uisū. deīde sermōibus amicoḡ recessisse: monitū
enī ne desiderio Senatoris nimīā quasi de nūdinis sed q̄si de
gratia: fama: dignitate certātis tā p̄tinaciter p̄sertim ī Senatu
repugnaret, alioquin maiorē inuidiā proxime passurus erat.
sane prius tamē paucis adclamatū exeuntis subiunxit p̄ces
multūq; lachrymaḡ: quinetiam tota actiōe homo ī dicēdo
exercitatus opam dedit: ut de p̄cari magis: id enī & fauora-
bilis & tutius: q̄ defendi uideret. Absolutus est sententia

designati consulis afrani dextrī cuius hæc sūma melius qđ
noiatū fuisse factū: si cautā Vicētinorū eodē aīo quo iuce
perat ptulisset: qā tamē i hoc genus culpæ nō fraude icidif
set nihilq; dignū animaduersione admisisse cōvinceret libe
rādū. ita tamē ut Vicētinis qđ acceptat redderet. assenserūt
oēs pter Luciniū. Is interdicēdū ei aduocationē i qnquēniū
cēluit: & quis neminē auctoritate traxisset cōstāter i lētētia
mālit: qnetiā dextrū q primus diuersum censuerat plata le
ge de senatu habēdo iurare coegit eripuisse qđ cēfuisset: cui
qđ legitime postulatiōi a qbusdā reclamātū est: exprobrare
enī lētētia dicerent: Nigrinus tribunus plebis recitauit li
bellū disertū & grauē quo questus ē uenire aduocatiōes. Ve
nire etiā puaricatiōes: i lites coiri & gloriæ loco poni ex spo
liis ciuū magnos & statutos redditus: recitauit capita legū:
admonuit senatū cōsultorū: i sine dixit petendū ab optimo
pripice ut qā leges qā senatū cōsulta cōtēnerent ipse tantis
mederet. pauci dies & liber picipis seuerū & tamē mode
ratus. leges ipm: ē i publicis actis: q me iuuat q i causis agen
dis nō mō pactione: dono: munere: ueq; etiā Xenis semp ab
stinui. oportet qđ quæ sunt ihonesta nō qsi illicita sed qsi
iubēda uitare: iucundū tamē si prohiberi publice uideas qđ
nunq; tibi ipse pmiseris: erit fortasse imo nō dubie huius p
positi mei & minor laus & obscurior fama: cū omnes ex ne
cessitate facient quod ego sponte faciebam. iterim fruor uo
luptate: cum alii diuinum me: alii meis rapinis: meæ auari
tiæ occursum: per ludum acceptum dicitant. Vale.

C. Plinius Pontio suo salutem.

Ecesseram in municipium: cum mihi nunciatū est

Cornutum tertullum accepisse æmyliæ uiaē curam.

Exprimere nō possum: quanto sim gaudio affectus:

& ipsius & meo noīe: ipsius q; scilicet sicut ē ab omni ambi
tione lōge remotus. debet tamen ei iucūdus honor eē ultro
datus: Meo q; aliquanto magis me delectat mandatum

mihī offic
augeri dig
melius: q
antiquita
qua aliq
experimet
ætas nostr
citiarum a
culum nece
ga quali uo
tū ego qui u
magistrū: ut
q; uitæ mere
priuatim m
ut prius uer
epistolā ext
me agentē h
erā cū amita
agellos. audie
inuitus & cau
perā etiam it
meatus: eoq; i
moneor: cupi
ne q; cū i urb
C.
Ristiff
defunc
lius: ne
us uidi. nodū a
matronalis gra
nali uerecūdia:
cos paternos &
ut pædagogos:

mihī officium postquā par cornuto datū uideo : neq; enim
augeri dignitatē q̄ æquari bonis gratius; Cornuto autē qd
melius: quid sanctius: quid ī omni genere laudis ad exēplar
antiquitatis expressius: quod mihī cognitum est non fama;
qua aliqñ optima & meritissima fruit: sed longis magnisq;
experimētis: una diligimus: una dileximus omnes fere quos
ætas nostra ī utroq; lexu æmulādos tulit: quæ societas ami-
citarum arctissima nos: familiaritate coniunxit. Accessit uī
culum necessitudinis publicæ. Idem enim mihī ut scis colle-
ga qualī uoto petitus in præfectura ærarii fuit & ī cōsultatu
tū ego qui uir & quātus esset altissime īspexi: cū sequerer ut
magistrū: ut parētem uererer: quod nō tā ætatis maturitate
q̄ uitæ merebatur: his ex causis ut illi sic mihī gratulor: nec
priuatim magis q̄ publice: tandem homines nō ad pericula
ut prius uerum ad honores uirtute perueniunt. In infinitū
epistolā extendā: si gaudio meo īdulgeā. præuertā ad ea quæ
me agentē hic nunciū depræhēdit. Erā cū profocero meo.
erā cū amita uxorī. Erā cū amicis diu desideratis: circūbā
agellos. audiebā multū querelāq; rusticāq;. rationes legebā
inuitus & causis: malis enī chartis lum litteris iniciatus cō-
perā etiam itinerī me præparare: nam includor angustiis cō-
meatus: eoq; ipso qd delegatū Cornuto audio officiu mei ad
moneor: cupio te quom tub idē tēpus Cāpania tua remittat
ne qd cū ī urbē rediero cōtubernio nostro dies peat. Vale.

C. Plinius Marcellino suo salutem.

Risissimus hæc tibi scribo. Fūdani nostri filia mior
defuncta: qua puella nihil unquam festiuus: amabi-
lius: nec mō lōgiore uita sed pene īmortalitate digni-
us uidi. nōdū annos. xiiii. expleuerat: & iā illi talis prudētia:
matronalis grauitas erat. & tamē suauitas puellaris cū uirgi-
nali uerecūdia: ut illa patris ceruicibus ihærebat: ut nos ami-
cos paternos & amāter & modeste cōplectabatur: ut nutrices:
ut pædagogos: ut pceptores p suo quēq; officio diligebat:

quā studiose quā itelligēter lectitabat. Vt parce custoditeq;
ludēbat: q̄ illa tēperātia q̄ etiā cōstātia nouissimā ualitudinē
tulit. medicis obsequēbat: tororē primū adhortabā: ipsamq;
se destitutā corporis uiribus uigore animi sustinebat: dura-
uit hic illi usq; ad extremū: nec aut spatio ualitudis aut me-
tu mortis ifractus ē: quo pluris grauioreq; causas nobis re-
linqueret & desiderii & doloris. O triste plane acerbūq; fu-
nus morte ipsa mortis tēpus idignius. lā destinata erat egre-
gio iuueni: lā electus nuptiarū dies: lā nos aduocati. Quod
gaudiū: quo mœrore mutatū ē? Nō possū exprimere uerbis
q̄tū aīo uulnus accepim: cū audiui fūdaniū ut multa luctuo-
sa dolore iuenit p̄cipientē qd̄ i uestes: margaritas: gēmas fue-
rat erogaturus: hoc i tura & i unguēta & odores ip̄deref.
Est qd̄ ille eruditus & sapiēs: ut q se ab ineūte aetate altiori-
bus studiis altiusq; dediderit: sed nūc oīa quærit. sæpe quæ
dixit aspernat: expulsisq; uirtutibus & talis pietas ē cui igno-
sces: laudabis etiā si cogitaueris qd̄ amisit: amisit enī filiā:
quæ nō mīus formā oris eius q̄ os uultūq; referebat: totūq;
patrē mira similitudine exscripserat. Proinde si quas ad eū
de dolore litteras mittes: memento habere solatiū nō quasi
castigaturę & nimis forte: sed molle & humanū. Quod ut
facilius admittat multū fauet mediū tēporis spatiū. Vt n. cru-
dū adhuc uulnus medētū manus reformidat: Deinde patif
atq; ultro requirit: sic recēs animi dolor cōsolatiōes reicit ac
refugit: mox desiderat & uehemēter ad motis acq̄escit. Vale.

C. Plinius Spurinæ suo salutem.

Cio quātope bonis artibus faueas: quantū gaudii ca-
pias: si nobiles iuuenes dignū aliqd̄ maioribus suis
faciāt: quo festinātius nūcio tibi fuisse me hodie i au-
ditorio Calpurni Pisonis. Recitabat tacte pingmon eruditā
sane luculentāq; materiā. scriptæ legis erat. fluētibus teneris
& enodibus sublimibus etiā ut poscit loco alte enī & ua-
rie nūc atollebat: nūc residebat: excelsa dep̄ssis: exilia plenis:

leueris iuc
ce suauissi
licitudinis
quo pacto
ne plura: q
tione finit
acerrimus
coepisset: lu
ris p̄ferret: g
tri qui in au
alter eloquē
primum me
talia tibi sæ
fectum: mir
pulchrum m
scentis tacit
latis magnu

C
Ene e
habes
la am
qua se cōpos
ret: Ego i Th
cio: nec tam
capere aliqu

C
Ideo q̄
tebor
home
familia: q̄ si e
mē ifirmitas
tas exhibēda
p̄bus officio

seueris iucūda mutabat: oīa īgenio pari: cōmēdabat hęc uo-
ce suauissima: uoce uerecūda: multum sanguinis: multū so-
licitudinīs in ore: magna ornamenta recitantis. Etenī nescio
quo pacto magis ī studiis hoīes timor quam fidutiā decet.
ne plura: quanq̄ libet plura quo sunt pulchriora de ui recita-
tione finita multum ac diu exosculatus adolescentem: q̄ est
acerrimus stimulus monendi: laudibus incitauī pergeret q̄
coepisset: lumenq̄ quod sibi maiores sui prætulissent poste-
ris p̄ferret. gratulatus sum optimæ matri gratulatus & fra-
tri qui in auditorio illo non minore pietatis gloriā quā ille
alter eloquētīæ retulit. tam notabiliter pro fratre recitante
primum metus eius mox gaudium eminuit: Dii faciant ut
talia tibi sæpius nunciem: faueo enī sæculo: ne sit sterile ef-
fectum: mireq̄ cupio ne nobiles nostri nihil ī domibus suis
pulchrum nisi imagines habeant quæ nunc mihi hos adole-
scentis tacite laudare adhortari: & quod amborum gloriæ
satis magnum est: id cognoscere uidentur. Vale.

C. Plinius Marco tuo Salutem.

Ene est mihi: quia tibi bene est. habes uxorem tecū:
habes filiū: frueris mari: fontibus: uiribus: agro: Vil-
la amœnissima: neq̄ enī dubito esse amœnissimā in
qua se cōposuerat homo felicior ante quā fœlicissimus fie-
ret: Ego ī Thuscis & uenor & studeo: quæ iterdum simul fa-
cio: nec tamē adhuc possum p̄nūciare utrum sit difficilius
capere aliquid an scribere. Vale.

C. Plinius Paulino suo Salutem.

Ideo q̄ molliter tuos habeas: quo simpliciū tibi cōfi-
tebor qua idulgētia meos tractē. est mihi semp ī aīo
homeriū illud & hoc nostrū pater-
familīæ. q̄ si essem natura asperior & durior frāgeret me ta-
mē ifirmitas Liberti mei Zosimi: Cui tāto maior humani-
tas exhibēda ē: q̄to nūc utilior humanitas agrotātī: Est hō
p̄bus officiosus litteratus: & ars q̄dē eius & q̄si īscriptio co-
h

moedus: i q̄ plurimū facit: Nā pnūciat acriter: sapiēter: apte:
decēter: Etiā utiſ Cithara perite ultra quā comcedo neceſſe
ē. Idē tā cōmode oratiōes & hitorias & carmīa legit: ut hoc
ſolū didiciſſe uideat. hęc tibi ſedulo expoſui: quo magis ſci
res q̄ multa unus mihi & quā iucūda miniſteri p̄ſtaret. ac
cedit lōga iā caritas hoīs quā ipſa pericula auxerunt: Eſt enī
natura cōparatū: ut nihil æque amorē iciter & accēdat quā
carēdi metus: quē ego p̄ hoc nō ſemel patior: nā āte aliquot
annos: dū intente iſtanteq; pnūciat: ſanguinē reiecit: atq;
ob hoc in ægiptū miſſus a me: poſt longā peregrinationem
cōfirmatus redit nup: deinde dū p̄ continuos dies impatus
uoci ueteris iſfirmitatis tuſſicula admonet. auſus ſanguinē
reddidit. Qua ex cauſa deſtinauī eū mittere i prædia tua: quæ
foroiuli poſſides. audiui enī te ſæpe referētē eſſe ibi aera ſa
lubrē: & lac eiꝰ ſmodi curationibus accōmodatiſſimū: rogo
ergo ſcribas tuis ut illi uilla ut illi domus pateat. offerat etiā
ſumptibus eiꝰ ſi quod opus erit: erit autem opus modico:
eſt enim parcus & continens: ut non ſolum delicias: uerum
etiam neceſſitates ualitudinis frugalitate reſtringat. ego p̄
ficiſcenti tantum uiatici dabo quantū ſufficit & eunti i tua.
C. Plinius Vrſo ſuo Salurem.

Terum bithyni breue tēpus a Iulio Baſſo & Ruſiū
Varenū quem proconſulem detulerunt Varenū:
quē aduerſus Baſſum & poſtularant & acceperant.
inducti in ſenatū inquisitionē poſtulauerūt. tū Varenus pe
tit: ut ſibi quoq; deſenſionis cauſa uocare teſtes liceret: recu
ſantibus bithynis cognitio luſcepta ē ei pro Varenō nō niſi
euentu. nam bene an male liber iudicabit. In actionibus enī
utramq; in partem fortuna dominatur. multum commen
dationis & detrahit & adfert memoria: uox: geſtus: tempus
iplum: poſtremo uel amorem uel odiū rei. liber offenſionis.
liber gratia & liber ſecūdis: gratia caſibus & aduerſis caret:
& reſpōdit mihi Fōreius magnus unus ex bithynis pluribus

uerbis ſat
uolubilis
quaſi tor
nuſte ſole
nam eloq
credamus
pellat mu
contigit.
ter: culre
acilius ruffi
poſtulation
fuit. Cornel
uicitq; nū
ſam: nec ſa
ſum episto
eſt homer
mihi ne gr
uel maxie

Elce
prox
debe
tis ſilentū
eximif dies
morari ter
p̄poſuerat
reos: execut
edicto ſenat
us q̄ agere i
miſiſſe: cau
catis & en
facto nepot
raturus an

uerbis sanctissimis rebus est plerisque graecorum ut cito copia uolubilis tam longas tamque rigidas periodos uno spiritu quasi torrente contorquent. Itaque Iulius candidus non inuenuste solet dicere aliud esse eloquentiam aliud loquentiam. nam eloquentia uix uni aut alteri: iam non sumus Antonii: credamus nemini. haec uero quam Candidus loquentiam appellat multis atque etiam impudentissimo cuique maxime contigit. Postero die dixit pro Vareno homulus calide acriter: culte. contra Nigrinus praese se grauius orate: censuit acilius ruffus conf. designatus inquisitionem bithynis danda: postulationem Vareni silentio praeteriit. haec forma negandi fuit. Cornelius priscus actoribus quae petebat & reo tribuit uicitque numero: impetrauimus rem negligenter compraesam: nec satis suis tantum iustam: tamen quare iustam non sum epistola executurus, ut desideres actionem: Nam si uegetum est homericum illud a te prouidendum est mihi ne gratiam nouitatis & flore illud quae orationum illa uel maxime commendant epistolae loquacitate praetera. Vale.

C. Plinius Ruffo suo Salutem.

Ascenderam in basilicam Iuliam auditurus quibus proxima comperendinatione respondere debebam: se debam iudices decem uiri uenerant: obuersabant: aduocatis silentium longum: tandem a praetore nuncius. dimittunt. C. n. eximie dies me gaudente: qui nunquam ita paratus sum: ut non morari ter causa dilationis nepos praetor qui legibus quaerit proposuerat breue edictum: admoebat accusatores: admoebat reos: executus se quae senatusconsulto continerentur. suberat edicto senatusconsulto, hoc omnes quosque negotium haberet iurare prius quam agere iubebat. nihil se ob aduocationem cuiquam dedisse: promississe: cauisse. his enim uerbis ac mille praeterea & uenire aduocatiois & emi uerabatur. pecuniam duntaxat decem milium dare. hoc facto nepotis commotus praetor qui ceruicalibus praesidet delibaturus an sequeret exemplum inopinatum nobis otium dedit. iterum

tota ciuitate nepotis edictū carpiſ: laudaſ: multi iuenimus
qui curua corrigeret. qd ante hūc prætoreſ non fuerunt: qſ
autem hic eſt qui emendet publicoſ mores. alii cōtra. reſuſ
ſine fecit inituruſ magiſtratuſ. iura cognouit: ſenatuſ cōſ. le-
git: reſuſ nouiſſimaſ paſſioneſ. rē pulcherrimā turpiſſi-
me uenire nō patiſ. taleſ ubiq; ſermones qui tamē alterutrā
in partē ex euentu praeualebunt: ē omnino inimicū ſed uſu
receptū quod honeſta conſilia uel turpia prout male aut pſ
pere cedūt: ita uel procedunt uel reſuſ hēdunt. Inde plerūq;
eadem facta modo libertatiſ modo furoriſ nomē accipiūt.

Liber Sextuſ Epistoſtaruſ Plinii incipit.

C. Pliniuſ Tironi ſuo Salutem.

Vamdiu ego tranſpadum: tu in Piceno: minus te
requirebam. Poſtquam ego in urbe: tu adhuc in
piceno multo magiſ. Ex quo ipſa loca in quibuſ
eſſe una ſolemuſ acriuſ metuſ commouent: ſeu
qd' deſideriū abſentiū nihil p̄inde ac uicinitaſ acuit. Quoq;
propiuſ acceſſeriſ ad ſpem fruēdi: hoc impatientiuſ cupiaſ.
q̄cqd' ī cauſa eripe me huic tormēto. Veni: aut ego illuc un-
de cōſulte p̄perauī reuertar uel ob hoc ſolū: ut expiar an mi-
hi cū ſine me romae cōperis eē ſimileſ hiſ epistoſaſ mittaſ.

C. Pliniuſ Arriano ſuo Salutem.

Oleo nonnunquā in iudiciſ quaerere meū Regulū:
nolo enī dicere deſiderare: cur ergo quaero? habebat
ſtudiſ honorē: timebat. pallebat. ſcribebat quamuiſ
nō poſſet ediſcere illud ipſum: quod oculum modo dextrū
modo ſiniſtrū circūlinebat dextrum ſi a petitorē: alterū ſi a
poſſeſſore eſſet acturuſ qd' candidū ſpleniū in hoc aut illud
ſupciliū trāſſerebat: qd' temp' haruſ piceſ cōſulebat de actio-
niſ eueſtu animi ſupſtitione: ſed tamē & magno ſtudioq; ho-
nore ueniebat tā illa p̄q; iucunda una dicētibuſ q; libera t̄pa
petebat audituroſ errogaſ. Quid deniq; iucūdiuſ quam
ſub alteriſ iuidia quamdiu ueliſ & in alieno auditorio q̄ſi

deprehensum commode dicere? sed utcumq; se habent ista
benefecit Regulus quod est mortuus, melius si ante, nunc
enī sane poterat sine malo publico uiuere sub eo principe
sub quo nocere nō poterat. Ideo fas est nōnunq; eum quære
re. Nā postquā abiit: illa increbruit passim & iualuit cōsuetu-
do. binas uel singulas clepsydras iterdū & dimidias & dādi
& petendi. Nā qui dicunt: egisse malunt quam agere: & qui
audiunt: finire quā iudicare: tanta negligentia: desidia: tanta
deniq; inreuerētia studiorū periculorumq; est: an nos sapiē-
tiores maioribus nostris? Nos legibus ipsis iustiores? quæ
tot horas tot dies tot pendinationes largiunt. hebetes illi &
supra modū tardi: nos aptius dicimus: celerius itelligimus:
religiosius iudicamus: qui paucioribus clepsydris præcipita-
mus causas q̄ diebus explicari solebant. O, Regulus qui am-
bitione ab omnibus obtinebas quod fide paucissimi p̄stāt:
equidē quotiens iudico quod uel sapius facio q̄ dico q̄tum
qui plurimū postulat atq; dicit eum temerariū existimo di-
uinare quā spatioſa sit causa iudicata: tēpusq; negotio finire:
cuius modū ignores præsertim cum primā religiōis suæ iu-
dex patientiā debeat quæ pars magna iustitiæ est. At quædā
superuacua dicuntur etiā: sed satius est & hæc dici quā non
dici necessaria. Præterea an sint superuacua nisi cū audieris
scire non possis. Sed de his melius corā ut de pluribus uitis
ciuitatis. Nam tu quoq; amore communium soles emēdare
cupere quæ iam corrigere difficile est. Nūc respiciamus no-
stras & quid omnia in tua recte: in mea noui nihil. mihi aut
gratiora sunt bona quod perseuerant & leuiora incōmoda
sed assueui. Vale.

C. Plinius Vero suo Salutem dicit.

Ratias ago quod agellum quē nutrici meæ donaue-
ram colendū suscepisti. & erat cū donarem centūmi-
lium nummū. postea decreſcente reditu etiā pretiū
minuit: quod nūc te curate reparabit. Tu modo memineris

commendari tibi a me non arbores & terram : quanquam hæc quoque: sed munusculum meum quod esse quam fructuosissimum non illius magis interest quæ accepit : quam mea qui dedi. Vale.

C. Plinius Calphurniæ suæ salutem dicit.

Vnquã sum magis de occupationibus meis questus, quæ me non sunt passæ aut proficiscẽtem te ualitudinis causa in campaniã prosequi: aut profectũ euestigio subsequi: Nunc enĩ præcipue simul esse cupiebam: ut oculis meis credere quid uiribus qd corpusculo acq̃reret. & qui deniq; secessus uoluptates regionisq; abundantia i offensa transmitteret. Equidem etiã fortem te non sine cura desiderarem. Est enim suspensum & anxium de eo quem ardentissime diligas interdum nihil scire: Nunc uero cũ absentia tum infirmitatis tuæ ratio incerta & uaria sollicitudine exteret. uereor omnia: quæq; natura metuentium est: ea maxime mihi quæ abominor fingo. quo impensius rogo: ut timori meo singulis quotidie uel etiã binis epistolis cõsulas. ero. n. securior dum legam: statimq; timebo cũ legero. Vale.

C. Plinius Vrso suo Salutem dicit.

Criperam tenuisse Varenum ut sibi euocare testis liceret: quod pluribus æquum: quibusdam iniquum & quidẽ perrinaciter uisum maxime Licinio nepoti: qui sequenti Senatu cũ de rebus aliis referretur: de pximo Senatusconsulto differuit: finitamq; causam retractauit. addidit etiam petendũ a cõsulibus: ut referrent sub exemplo legis ambitus de lege repetundarũ: an placeret in futurum ad eã legem adici: ut sicut accusatoribus iquirẽdi testibusq; denunciandi potestas ex ea lege esset: ita reis quoque fieret: fuerunt quibus hæc eius oratio ut sera & intẽpestiua & præpostera displiceret: quæ omisso cõtradicendi tẽpore castigaret peractum cui potuisset occurrere. Viuentium quidem celsus prætor tanquã emẽdatorẽ senatus & multis & uehe-

menter increpuit: respondit nepos: rursusque celsus: neuter
contumeliis téperauit. nolo referre q̄ dici ab ipsis moleste
tuli: quo magis quosdam e numero nostro improbaui: qui
modo ad celsum modo ad nepotē prout hic uel ille diceret
cupiditate audiendi cursitātē & nunc quasi stimulant &
accenderent. nunc quasi recunciliarent componerentq; fre-
quentius singulis: ambobus interdum propitium Cæsare
ut in ludicro aliquo precabantur. mihi quidem illud etiam
peracerbum fuit quod sunt alter alteri quod pararet iudicati.
Nam & celsus nepoti ex libello respondit: & celsus nepos ex
pugilaribus: tanta loquacitas amicorum ut homines iurga-
turi id ipsum inuicem scirent tanquā cum uenissent. Vale.

C. Plinius Fundanio suo Salutem dicit.

I quando nunc præcipue cuperem esse te Romæ:
& sis rogo: opus é mihi uoti laboris sollicitudinis so-
cio. petit honores Iulius Naso. petit cū multis cū bo-
nis: quos ut gloriosū sic é difficile supare: pendeo ergo & ex-
erceor spei afficior metu: & me consularem esse non sentio.
rursus mihi uideor. omniūque decurri candidatus. meretur
hanc curam longa mei caritate. est mihi cum illo non sane
paterna amicitia. neq; enim esse potuit per meam ætatem.
solebat tamen uix dum adolescētulo mihi pater eius cū ma-
gna laude monstrare: erat non studiorum tantum uerum
etiam studiosorum amantissimus: ac prope quotidie ad au-
diendos quos tunc ego frequētabat: Vir alioquin clarus ac
grauis & q̄ pdesse filio memoria sui debeat. sed multi nūc
i senatu quibus ignotus ille: multi quibus notus. sed nō nisi
uiuētis reuerētur: quo magis huic ommissa gloria patris in q̄
magnum ornamentum gratia infirma ipsi elaborādū é. quod
qdē semper quasi prouideret hoc tēpus sedulo fecit. parauit
amicos: quos parauerat: coluit: me certe ut primū sibi iudi-
care permisit ad amorē imitationemq; delegit: dicēti mihi
solicite adssistit: assidet recitanti: primus etiā & cum maxim e

h iiii.

nascentibus opusculis meis interest: nunc solus: ante cum patre: cuius nuper amissi ego suscipere partes: ego uicem debeo implere: doleo enim & illum imatura morte indignissime raptum & hunc optimi patris adiumento destitutum: soli quoque amicis relictum. Quibus ex causis exigo ut uicias & suffragio meo tuum iungas. permultum interest mea te ostentare & tum circuire. ea est auctoritas tua ut putem me efficacius tecum etiam meos amicos rogaturum. Abrumpe siqua te retinet: hoc tempus meum: hoc fides: hoc etiam dignitas postulat. Suscepi candidatum & suscepisse me notum est. ego ambio: ego periclor: si summa si datur Nasoni quod petit: illius honor: si negatur: mea repulsa est. Vale.

C. Plinius Calphurniae suae Salutem dicit.

Cribis te absentia mea non mediocriter affici: Vnquam habere solatiu: quod pro me libellos meos teneas. saepe enim in uestigio meo colloces: gratum quod his fomētis acquiescis: inuicem ego epistolas tuas lectito atque idētidē in manus quasi nouas sumo. sed eo magis ad desiderium tu accendo. Nam cuius litterae tantum habent suauitatis: huius sermonibus quantum dulcedinis inest: tu tamen frequentissime scribe: licet hoc ita me delectet ut torqueat. Vale.

C. Plinius Prisco suo salutem dicit.

Tullium crescentem & nosti & amas. quis enim illo spectatior paulo aut non nouit aut non amat. hunc ego non ut multi sed arctissime diligo: oppida nostra unius diei itinere dirimunt: ipsi amare inuicem cum est flagrantissimus amor adulescentuli coepimus: mansit hic postea: hic neque fraxit iudicio: sed inualuit. sciunt quae alterutrum nostrae familiaris ut inuenit. Nam & ille amicitiam meam latissima praedicatione circumfert: & ego praeter me fero quanta sit mihi cura modestia quae securitas eius. Quin etiam cum insolentiam cuiusdam tribu natum plebis inuituri uereretur idque indicasset mihi respondi quorsus haec? ut scias non

posse attilium me incolumi iniuriam accipere: iterum dices
quorsus hæc? Debit ei pecuniã Valerius Varus: huius est
hæres maximus noster: quem & ipse amo: sed cõiuctius tu.
Rogo ergo exigo etiã p iure amicitia cures: ut Attilio meo
salua sit nõ fors modo sed etiã usura pluriũ annoz. homo
est alieni abstinentissimus: sui diligens. nullis quæstibus su
stineretur nullus. ex frugalitate reditus. Nam studia quibus
plurimum præstat: ad uoluptatem tantum & gloriam exer
cet: & grauis est ei uel minima iactura: & q̃a reparare quod
amiserit grauius: exime hũc illi: Exime hũc mihi scrupulũ:
sine me suauitate eius sine: leporibus p̃frui. neq; enĩ possum
tristem uidere: cuius hilaritas me triste esse nõ patit. i sũma
nostri facetias hominis quas uelĩ attendas: ne i bilẽ aut ama
ritudinem uertat iniuria: quã uim habeat offensus crede ei
quam in amore habet: nõ feret magnum & liberum igeniũ
cum contumelia damnum. Verum ut ferat ille ego meum
damnum meam contumeliam iudicabo: sed non tanquã p
mea hoc est grauius irascat. quãquam quid denunciationi
bus & quasi minis ago: qn potius ut cœperã rogo oro: des
operam ne ille se quod ualidissime uereor: a me ego me ne
glectum a te putem. Dabis autem si hæc perinde cura ẽ tibi
quam illud mihi. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem dicit.

Ommendas mihi lulium Nasonẽ candidatũ: Naso
nem mihi: quid si me ipsum: fero tamen & ignosco.
eũdem enĩ cõmendastem tibi si te romæ morãte ip̃e
abfuissem. habet hoc sollicitudo quod oĩa necessaria putat.
tu tamen censeo alios roges: ego precum tuarum minister:
adiutor: particeps ero. Vale.

C. Plinius Albino suo Salutem dicit.

Vm uenisssem i Socrus meæ uillam Alsiensem: quæ
aliquãdo Rufi Verginii fuit: ip̃e mihi locus optimi
illius & maximi uirĩ desiderũ nõ sine dolore renouauit. hũc

enim incolere secessum atque etiam senectutis suæ nidulū
uocare consueuerat. Quocunq; me cōtulisset illū animus:
illum oculi requirebant. libuit etiam monumentum eius uī
dere: & uidisse pœnituit. Est enim adhuc imperfectum: nec
difficultas operis in causa modici ac potius exigui: sed inertia
eius cui cura mandata est. Subit indignatio cum miseratiōe
post decimum mortis annum reliquias neglectūq; cinerem
sine nomine iacere: cuius memoria orbem terrarum gloria
peruagetur. at ille mandauerat caueratq; ut diuinum illud
etiam immortale factum uersibus inscriberetur.
Hic situs est Rufus pulso qui uindice quondam
Imperium asseruit non sibi sed patriæ:
Tam rara in amicitis fides: tam parata obliuio mortuorū
ut ipsi nobis debeamus cōditoria extruere omniaq; hære-
dū officia præsumere. Nā cui nō est uerēdū quod uidemus
accidisse Verginio cuius iniuriam ut indigniorem sic etiam
notiorem ipsius claritas facit. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem dicit.

Diem lætum. adhibitus in cōsiliū a p̄fecto urbis:
audii ex diuerso agentes summæ spei. summæ idolis
iuuenes fuscum salinatorem & Numidiū quadratū:
egregium par nec modo tēporibus nostris: sed litteris ipsis
ornamento futurū: mira utriusq; probitas, constātia salua.
decorus habitus. os planum. uox uirilī. tenax memoria.
magnum ingenium. iudiciū æquale. quæ singula mihi
uoluptati fuerint: atq; iter hæc illud q̄ ipsum rectorē ut ma-
gistrū intuebant etia qui audiebāt: me æmulari: meis istare
uestigiis uidebant. O diē repetā enī lætum, notandumque
mihi cādidiſſimo calculo. Quid. n. aut publice lætius q̄ cla-
rissimos iuuenes nomē & famā ex studiis petere: aut mihi
opratius q̄ me ad recta tēdētibus q̄si exēplar eē p̄positum.
Quod gaudiū ut p̄petuo capiā deos oro ac eosdē testes peto
ut oēs q̄ me imitari tāti putabūt meliores esse q̄ me uelint

V
qu
ac
Betrio pri
in arena n
ut ais aper
larum libe
topere me
filio. nec dif
bebam bon
curari uoleb
simplicitate
conuuium
proficisci &

Nq
quan
impe
fuit: Bithyni
dare sunt au
senatum ren
uerenter ma
apud senatu
& firme: ten
rant Varen
censuerunt: i
quod pluribu
sus & cū eo se
perseuerare n
grauitas uel p
actima quant
quali præluſi

C. Plinius Fabato profocero suo Salutem.

Vuero non debes suspensa manu cōmendare mihi quos tuendos putas. Nam te decet multis prodesse: ac me suscipere quicquid ad curā tuā pertinet. Itaq; **Bettio** prisco quātū plurimū potuero præstabo; præsertim in arena mea; hoc est apud centūuiros, epistolaz quas mihi ut ais aperto pectore scripsisti obliuisci me iubes: at ego nularum libētius memini. Ex illis enī uel præcipue sentio quātopere me diligas; cum sic exegeris mecū ut solebas cū tuo filio, nec dissimulo hoc mihi iucūdiore eas fuisse; quod habebam bonam causam cum summo studio curassem qđ tu curari uolebas. Proinde etiam rogo ut mihi semper eadem simplicitate quōtiens cessare uidebor; nūquam enī cessabo; conuitium facias. Quod & ego intelligam a summo amore proficisci & tu non meruisse me gaudeas. Vale.

C. Plinius Vrsō suo salutem.

Nquam ne uidisti quēquam tā laboriosum exercitiū quam Varenum meum; cui quod summa cōtentiōe impetrauerat defendendum & quasi rursus petendū fuit: Bithyni senatusconsultū apud cōsules carpere ac labefactare sunt ausi; atq; etiā absenti principi criminari; ab illo ad senatum remissi non destiterunt. egit **Claudius capito** irreuerenter magis quam constanter ut qui senatusconsultum apud senatum accusaret. respondit **Fronto Catus** grauiter & firme: senatus ipse murificus. Nam illi quoq; q prius negarant Varenō quæ petebat eadem dāda postquam erāt data censuerunt; singulos enī integra re dissentire fas esse; peracta quod pluribus placuisset cunctis tuendū. **Acilius tamē** rursus & cū eo septem an octo; septem immo in priori sentētia perseuerare; in hac paucitate non nulli; quorum tēporaria grauitas uel potius grauitatis imitatio ridebatur. Tu tamen æstima quantum nos ī ipsa pugna certaminis maneat; cuius quasi prælusio atq; p̄cursorio has cōtentiōes excitauit. Vale.

C. Plinius Maurico suo salutem:

Ollicitas me in formianum: ueniam ex conditione: ne quid contra cōmodum tuum facias: qua pacto ne iuicē mihi caueo: neq. n. mare & littus: sed te otii & libertatem sequor: alioquin satius est in urbe remanere: oportet enim omnia aut ad alienum arbitrium aut ad suū facere. mei certe stomachi hęc natura est: ut nihil nisi totū & merum uelit. Vale.

C. Plinius Romano suo Salutem.

Irificę rei interfuisti ne ego quidem. sed mœrens: Passenius Paulus splēdidus eques romanus & i primis eruditus scribit elegos: gētile hoc illi: ē enī muniiceps properti atq; etiā inter maiores suos Propertiū numerat. is cum recitaret ita cœpit dicere: Prisce iubes: ad hoc la uolens Priscus (aderat enī ut paulo amicissimus) ego uero non iubeo. cogita qui risus hominum: quotiens omnino prius dubiæ sanitatis: interest tamē officiis: adhibet cōsiliis: atque etiam ius ciuile publice responderet: quo magis quod tunc fecit & ridiculum & notabile fuit: iterim paulo aliena deliratio aliquantum frigoris attulit: tā sollicitē recitaturis prouidendum est non solum ut sint ipsi sani: uerū etiam ut sanos adhibeant. Vale.

C. Plinius Cor. Tacito suo salutem.

Etis: ut tibi auunculi mei exitum scribam: quo uerius tradere posteris possis. gratias ago. Nam uideo morti eius si celebres a te imortalem gloriā eē ppositam. Quamuis enī pulcherrimarū clade terrarū: ut populi ut urbes memorabili casu quasi semper uicturus occiderit: quamuis ipse plurima scripserit: plura tamē pperuitati eius scriptorum tuorum æternitas addet. Equidem beatos puto quibus deorum munere datum est: aut facere scribenda: aut scribere legenda: beatissimos uero quibus utrumque:

horum i
Quo lib
milenti: c
fere sept
& magn
nerat iac
quo max
tum pro
stea cogn
non alia m
mo uelut tr
batur. cred
destruta u
bar: candi
terram ci
dum ut er
mihī si uer
malle: & fo
mo: accepit
exterriti: nau
gar ut se tato
quod studio
drimes ad
enim frequ
alii territi in
nacula in pe
mali motus:
enotaret que
deret: calidio
fracti igne lap
stantia. cū cōtā
ita faceret mo
pete: Abierat

horum in numero auiculus meus & suis libris & tuis erit.
Quo libentius suscipio deposco; etiam quod iniungis: Erat
miseri: classēque iperio præsens regebat: nouemb. kal. hora
fere septima mater mea idicat ei: apparere nubem inusitata
& magnitudine & specie. Vfus ille sole mox frigidam gusta
uerat iacens: studebatque: poposcit soleas. ascēdit locum: ex
quo maxime miraculū illud conspici poterat: nubes & iter
tum procul ituentibus ex quo monte: Vesuuium fuisse po
stea cognitum est: oriebatur: cuius similitudinem & formā
non alia magis arbor quam pinus expresserit: Nam longissi
mo uelut trunco flata in altum quibusdam ramis diffunde
batur. credo & recenti spiritu euecta: deinde senescente eo
destituta ut etiam pondere suo uicta in altitudinē uanesce
bat: candida interdum: interdum sordida & maculosa put
terram cineremue sustulerat: magnum propiusque noscen
dum ut eruditissimo uiro uisum. iubet liburnicam aptari:
michi si uenire una uellē facit copiam. respondi studere me
malle: & forte ipse quod scriberē dederat. egrediebatur do
mo: accepit codicillos: retinere classarii imminēti periculo
exterriti: nauicula eius subiacebat: nec ulla nisi nauibus fu
ga: ut se tāto discrimini eriperet orabāt: uertit ille cōsiliū &
quod studioso aīo inchoauerat: obit maximo. deducit qua
driremes ascendit ipse non retinet modum: sed multis (erat
enim frequens amoenitas) orat laturus auxiliū. pperat illuc:
alii territi inde fugiunt: rectumq; cursum rectaque guber
nacula in periculū tenet: adeo solutus metu & omnes illius
mali motus: omnis figuras ut depræhēderat oculis dictaret
enotaretque. lam nauibus cinis iciderat: quo propius acce
deret: calidior & densior. iā pumices etiā nigriq; ambusti &
fracti igne lapides. lam uadū subitū ruiaq; mōtis: littora ob
stantia. cūctātī paulū an retro flesteret: mox gubernatori: ut
ita faceret monenti: fortes inquit fortuna iuuat. Pōponianū
pete: Abierat: diremit sinu medio. Nā sensim circumactis

turbatisq; littoribus mox in mare re infunditur: ibi quanq̄
nondum periculo appropinquante conspicuo tamen: & cu
crelceret proximo sarcinas contulerat i nauis certus fugæ:
si contrarius uentus reledisset: quo tunc auuculus meus se-
cundissimo inuectus cõplectitur trepidantē: consolaf: hor-
taf: utq; timorē eius sua securitate leniret: deferri i balneum
iubet. lotus accubat: cœnat atq; hilaris: aut qd̄ ē atq; magnū
similis hilari. interim e Vesuio mōte pluribus locis latissi-
mæ flāmæ atq; incēdia relucebant: quoyz fulgor & claritas
tenebris noctis excitabaf. ille agrestiu trepidatione igni reli-
ctas desertafq; uillas p̄ solitudinē ardere: i remediū formidi-
nis dictabat: rū se q̄eri dedit: & q̄euit uerissimo equidē som-
no. Nā meatus animæ q̄ illi p̄pter amplitudinē corpis gra-
uior & sonātor erat ab iis q̄ limini obuersabāt audiebatur.
sed area ex q̄ zeta adibaf ita iam cinere mixtisq; pumicibus
oppleta surrexerat ut si lōgior i cubiculo mora esset exitus
negaref: excitatus p̄cedit seq; Pomponiano cæterisq; q̄ pui-
gilarant reddit: in cōmune consultāt: itra tecta subsistant:
an in aperto uagentur: Nā crebris uastisq; tremoribus tecta
nutabāt: & quasi emota sedibus suis nūc huc nūc illuc abire
aut referri uidebantur: sub diuo Rursus quāq̄ leuiū exelo-
rūq; pumicū casus metuebat. qd̄ tamē maloz collatio ele-
git: & apud illū qd̄ ratio rationē: apud alios timorē timor-
uicit: ceruicalia capiti bus iposita līteis cōstringūf. Id muni-
mentū aduersus incidētia fuit: iam dies alibi: illic nox oibus
noctibus nigrior densiorque: quam tamen faces multæ ua-
riaque lumina soluebant: placuit egredi in littus: & ex pro-
ximo aspicere: ecquid iam mare admitteret qd̄ adhuc uastū
& aduersum p̄manebat: ibi super abiectū linteum recubans
semel atq; iterū frigidā aquā poposcit hausitq; deide flāmæ
flammarumq; prænuntius odor sulphuris. alios in fugam
uertunt: excitāt illū: inixus seruis duobus assurrexit & statī
cōcidit: ut ego cōiecto: crassiore calligine spiritu obstrueto

clauocq;
quenter
nouissim
opertum
defuncto
historiar
ergo faci
stati cum
potissim
aliud am

Nd

cep

qu

liber absc
diserti su
non mou
dine feder
immo pig
In hoc totu
ad quem tā
magis ne in
plus siue n
superiore
non potes
tuam glori
equidem o
mirariq; sol
eos a quibu
aliud iudic
operis quis
potissim
lotium ma

clausoq; stomacho q illi natura inualidus & angustus & fre
quenter interastuans erat: ubi dies redditus is ab eo quem
nouissime uiderat tertius: corpus inuentum integrū illæsum
opertumque ut fuerat idutus. habitus corporis quiescētī q̄
defuncto similior. Interim Miseni ego & mater. sed nihil ad
historiam. nec tu aliud quā de exitu eius scire uoluisti. sinē
ergo faciam. unū adiiciam. omnia ea qbus iterfuerā quæq;
stati cum maxime uera memoratur audiuerā persecutū. tu
potissimum excerpes. aliud est enim epistolā aliud historiā:
aliud amico: aliud omnibus scribere. Vale;

C. Plinius Restituto suo Salutem dicit.

Indignatiunculam quam in cuiusdā amici auditorio
cepī: non possum mihi tēperare quo minus apud te
quia nō cōtigit corā p̄ epistolam effundā. Recitabas
liber absolutissimus: hūc duo aut tres ut sibi & paucis uidēf
diserti surdis mutiq; similes audiebant. nō labra diduxerūt:
non mouerunt manū: deniq; non assurrexerūt saltē lassitu
dine sedendi. Quæ tanta grauitas? quæ tanta sapientia? quæ
immo pigritia: arrogantia sinisteritas: ac potius amentia?
In hoc totū diem ipendere ut offendas: ut inimicū reliquas:
ad quem tāquam amicissimum ueneris. disertior ipse ē. tāto
magis ne inuideris. Nam qui inuidet minorem deniq; siue
plus siue minus siue idem præstat. lauda uel inferiorem uel
superiorem uel parem. Superiorem quia nisi laudādus ille ē
non potes ipse laudari. inferiorē aut parem quia pertinet ad
tuam gloriam q̄ maximū uideri quē præcedis uel exæquas.
equidem omnes qui aliquid in studiis faciunt uenerari etiā
mirariq; soleo: Est enī res difficilis ardua fastidiosa: & quæ
eos a quibus contemnitur inuicem contemnat: nisi forte
aliud iudicas tu quamquam quis uno te reuerentior huius
operis quis benignior attestator. Qua ratione ductus tibi
potissimum indignationem meam prodidi: quem habere
sotium maxime poteram. Vale.

C. Plinius Sabino suo Salutem dicit.

Ogas ut agam firmanorum publicam causā: Quod ego quanq̄ pluribus occupatiōibus distētus adnitar: cupio enī & ornatissimā coloniam aduocatiōis officio: & te gratissimo tibi munere obstringere. Nā cū familiaritatē nostrā ut soles prædicare ad præsidium ornamētūq̄ tibi sumpseris: nihil est qđ negare debeam præsertim p̄ patriā petēti. Quid enī p̄cibus aut honestius piis: aut efficacius amantis: Proinde firmanis tuis ac iam porius nostris obligam fidem meam. quos labore & studio meo dignos cū splendor iporum tum hoc maxime pollicetur: qđ credibile ē optimos esse inter quos tu talis extiteris. Vale.

C. Plinius Nepoti suo Salutem dicit.

Cis tu accessisse pretiū agris præcipue suburbanis: causa subitæ caritatis res multis agitata sermōibus: proximis comitiis honestissima uoce senatus exp̄ssit: cādidatū ne cōiuentur: ne mittant munera. ne pecunias deponāt: ex quibus duo priora tā apte quam modice fiebant. hoc tertium quāquam occultarerur p̄ comperto habebat. homulus deinde noster uigilat: rursus hoc cōsensu senatus sententiæ loco postulauit ut consules desideriuū uniuersorū notum principi facerent: peterentque sicut aliis uitis huic quoque prouidentia sua occurreret. occurrit. sumptus cādidatorum: frigidus illos & infames habitus lege restrinxit: eosdem patrimoniū tertiam partem conferre iussit ī ea quæ solo continerentur: deforme arbitratus: & erat: honorem petituros urbem italicamque non pro patria sed p̄ hospitio aut stabulo quasi peregrinantis habere. cōcurant ergo cādidati: certatim quicquid uenale audiunt em̄pitant. quoq̄ sint plura uenalia efficiunt: proinde si p̄cinitet te italicorū prædiorum: hoc uendendi tempus: tā hercule quā ī p̄uitiis comparandi: dum idem cādidati illic uendunt. Vale.

C. Plinius tacito suo Salutem dicit.

metus
miniſte
tempus
na: ſom
mor ter
nocte ita
irumpit
ſceret exc
dis modi
impruden
polco lib
coeperā
pania uen
uidet: illi
ego inten
& quaſi lar
quāq̄ in ap
motus. tur
tonitū quo
p̄fert. inge
cta cōſiſtin
Nā uehicu
in cōtraria
dem ueſtig
re terræ qu
taq̄ animal
nubes atra
ſibus rapta
illæ & ſimile
amicus acru

Is te adductum litteris quas exigenti tibi de morte
auunculi mei scripsi cupe cognoscere: quos ego mi-
seni (littus id enim ingressus abruperam) nō solum
metus ueꝛe etiam casus pertulerim: quanquam animus me
minisse horret: Incipiam: profecto auunculo: ipse reliquum
tempus studiis: ideo remanseram: impendi. mox balneū: cœ-
na: somnus iquietus & breuis: præcesserat p̄ multos dies tre-
mor terræ mius formidolosus: q̄a cāpaniæ solitus: ille uero
nocte ita inualuit ut non moueri omnia: sed uerti crederēt.
irrupit cubiculum meum mater: surgebam inuicē si quie-
sceret excitaturus. resedimus ī area domus: quæ mare a te-
ctis modico spatio diuidebat. dubito constantiā rogare an
imprudentiā debeā: agebam enim duodeuicesimum annū.
posco librum Titi Liuii & quasi per otium lego: atq; etiā ut
coeperā excerpo. ecce amicus auunculi qui nup̄ ad eū ex his-
pania uenerat: ut me & matrē sedentis: me uero etiā legentē
uidet: illius patientiā: securitatē meā corripit: nihilo segnus
ego intentus in librū iam hora diei prima & adhuc dubius
& quasi languidus dies: iam quassatis circūiacentibus tectis
quāq; in aperto loco angusto tamē certus & magnus ruinae
motus. tum demū excedere oppido uisum: sequit̄ uulgus at-
tonitū quom̄ in pauore simile prudētiæ alienū consiliū suo
p̄fert. ingentiq; agmine abeuntis p̄mit & impellit. egressi te-
cta cōstitimus: multa ibi mirāda multas formidies patimur.
Nā uehicula quæ p̄duci iusseramus quāq; ī planissimo cāpo
in cōtrarias partes agebant̄ ac ne lapidibus quidē fulta ī eo
dem uestigio quiescebāt. p̄terea mare ī se resorberi & tremo-
re terræ quasi repellī uidebamus: certe p̄cesserat littus mul-
taq; animalia maris siccis arenis detinebat: ab altero latere
nubes atra & horrēda ignei spiritus certis uibratisq; discursi-
bus raptā in. lōgas flāmarū figuras dehiscēbat: fulgoribus
illæ & similes & maiores erant: Tū uero ille idē ex hispania
amicus acrius & istātius si frater iqt tuus: tuus auūculus ui-

uic: uult esse uos saluos. si perit supstites uoluit. proinde qđ
cessatis euadere: respondimus non cōmissuros nos ut de sa
lute illius incerti nostrā consuleremus. non moratus ultra
proripit se effusoq; cursu periculo aufertur: nec multo post
illa nubes descendere ī terras: operire maria: cixerat capreas
& absconderat: Miseni quod procurrit abstulerat: tū mater
orare: hortari: iubere quoquo modo fugerem: posse eni iu
uenem: se & annis & corpore grauem benemoriturā: si mihi
causa mortis non fuisset. ego cōtra saluum me nisi una nō
futurū: deīde manum eius amplexus addere gradum cogo:
paret ægre incusatq; se: quod me moref iam cinis adhuc ta
men rarus: respicio: deīsa caligo tergis imminebat: quæ nos
torrentis modo infusa terræ sequebatur. despectamus īquā
dum uidemus: ne in uia strati comitātium turba ī tenebris
obteramur. uix consideramus & nox nō qualis ī lunis & nu
bila: sed qualis in locis clausis lumine extincto: audires ulu
latus feminarum. infantium queritatus: clamores uirorum:
alii parentes: alii liberos: alii cōiuges uocibus requirebāt. uo
cibus noscitant. hi suum casum: illi suorum miserabant:
erant qui metu mortis mortem precarentur: multi ad deos
manus tollere: plures nusquam iam deos ullos: æternamq;
illam & nouissimam noctem mundo īterpretabantur. Nec
desuerunt qui fictis mentitisq; terroribus uera pericula au
gerent: aderant qui Miseni illud ruisse illud ardere falso: sed
credentibus nunciabant: paululum reluxit quidem nō dies
nobis: sed aduentātis ignis indicium uidebatūr: & ignis qđē
longius subsistit: tenebræ rursus tumultus grauis: hunc idē
tidem assurgentes excutiebamus operti alio qui etiā oblit ī
pondere essemus. possem gloriari nō gemitū mihi nō uocē
parum fortem in tātis periculis excidisse: nisi me cū oībus:
omnia mecum perire misero magno tamē mortalitatis sola
tio credidissem. Tandē illa caligo tenuata quasi in fumum
nebulamue discessit: mox dies. sol etiā effulsit luridus tamē

qualis
oculis
regres
dubiā
nam &
ficus u
bis tam
spectar
hæc ne
scilicet
uidebun

adeo nu
ad exēp
possit ex
debes. est
uarietate
uenuste at
genus qu
comœdia
has iter p
ueteri co
nō grādi
lepos def
nibus dec
tate nimm
licet. In tu
scendum
ponas si se

qualis eē cum deficit sol: & occurſabant trepidātibus adhuc
oculis mutata omnia altoq; cinere tanquam niue obducta.
regreſſi Miſenum curatis utcunq; corporibus ſuſpenſam
dubiāq; noctem ſpe ac metu exigimus: metus praualebat:
nam & tremor terræ perſeuerabat & pleriq; lymphati terri-
ficis uaticinationibus & ſua & aliena mala ludificabant. No-
bis tamen ne tunc quidē quanquam expertis periculū & ea
ſpectantibus adeundi cōſilium donec de auunculo nūtiū:
hæc nequaquam hiſtoria digna nos ſcripturos leges: & tibi
ſcilicet qui requiſiſti imputabis ſi digna ne epiſtola quidem
uidebuntur. Vale.

C. Plinius Caninio ſuo Salutem dicit.

Vm ex eis qui mirer antiquos: non tamen: ut quidā:
temporum noſtrorum ingenia deſpicio: neq; enim
laſſa & effœta natura nihil tā laudabile parit: atque
adeo nup audi Vergiliū romanū paucis legentē comoediā
ad exēplar ueteris comoediæ ſcriptā: tā bene: ut eē quādoq;
poſſit exemplar. Neſcio mireris hominem quanquam noſſe
debes. eſt enim probitate morum. ingenii elegantia: operum
uarietate monſtrabilis. ſcripſit mimiambos tenuiter. argute
ueniſte atq; in hoc genere eloquentiſſime. Nullum eſt enī
genus quod abſolutū nō poſſit eloquentiſſimū dici: ſcripſit
comoedias Menādram alioſq; ætatis eiūſdē æmulatus: licet
has iter plautinas. terentinaſq; numeres. nunc primum ſe in
ueteri comoedia ſed non tanquā iciperet oſtēdit: nō illi ius
nō grāditas: nō ſubtilitas. non amaritudo. non dulcedo. non
lepos deſuit. ornauit uirtutes. infectatus ē uitia. fictis nomi-
nibus decenter: ueris uſus. eſt apte. circa me tantū benigni-
tate nimiū modum exceſſit: niſi quod tamē poetis mentiri
licet. In ſumma extorquebo ei librū: legendūq; immo edi-
ſcendum mittam tibi. neq; enim dubito futurū ut non de-
ponas ſi ſemel ſumpſeris. Vale.

C. Plinius Tironi ſuo Salutem dicit.

Agna res acta est omnium qui sunt prouiciis profuturi :
magna omnium qui se simpliciter credunt amicis. Lustricus
brutianus cum motanum atticinum comitem suum in multis fla-
gitiis depræhēdisset Cæsari scripsit: atticinus flagitiis addit
ut quem deceperat accusaret. recepta cognitio est. sui in consilio.
egit uterque pro se: egit autem carptim &
Quo genere ueritas statim ostenditur. protulit Bructianus testa-
mentum suum quod Atticini manu scriptum esse dicebat: hoc enim &
arcana familiaritas & querendi de eo quem sic amasset necessi-
tas indicabatur. & numerauit crimina foeda manifestaque: ille
cum diluere non posset ita regessit: ut dum defenditur turpis: dum
accusat sceleratus probaretur. corrupto enim scriba seruo in-
terceperat commentarios incidere: ac per summum nefas utebatur ad-
ueritum amicum criminis suo. fecit pulcherrime Cæsar: non de Bru-
ctiano sed statim de atticino perrogauit: datus & in insulam re-
legatus. Bructiano iustissimum integritatis testimonium reddi-
tum. quem quod etiam constantia gloria secuta est. Nam defelus expedi-
tissime accusauit uehementer: nec minus acer quam bonus & since-
rus apparuit. quod tibi scripsi: ut te fortitum prouentum prouenerem:
plurimum tibi credas: nec cuiquam satis fidas. deinde scias si quis
forte te quod abominor fallat paratam ultionem: qua tamen ne sit
huius etiam atque etiam attende: quæ tam iucundum est uindicari:
quam decipi miserum.

C. Plinius Triario suo Salutem dicit.

Impense petis: ut causam agam pertinens ad curam tuam
pulchram alioquin & famosam: faciam: sed non gratis: qui
fieri potest inquis ut non gratis: tu potes. exigam enim mercedem
honestiorem gratuito patrocinio. peto atque etiam paciscor: ut si
mul agat Cremutius ruso. solitum hoc mihi est in pluribus aliis
adolescentibus factitatum: Nam mire concupisco bonos iuuenes
ostendere foro: assignare famam: Quod si cui prestare Ruso meo
debeo: uel propter natales ipsius: uel propter eximia mei carita-
te: quem magni æstio in iisdem iudiciis ex eisdem et propter conspici

audiri: oblige me: oblige antequā dicā: nā cū dixerit: gratias
ages: spōdeo sollicitudini tuæ: spei meæ: magnitudini causæ
faci facturum: ē indolis optime breui pducturus alios: si in
terim puectus fuerit a nobis: Neq; enī cuiquā tam clarū sta
tim ingeniū: ut possit emergere: nisi illi materia: occasio: fau
tor etiā: cōmendatorq; contingat. Vale.

C. Plinius Marco tuo Salutem dicit.

Vā multū īterest quid a quoq; fiat: eadē enī facta cla
ritate uel obscuritate faciētū aut tollunt altissime:
aut humillime deprimūt: Nauigabā p lariū nostrū:
cū senior amicus ostēdit mihi uillā atq; etiā cubiculū qd ī la
cū pminet: ex hoc inqt aliquādo municeps nost ra cū mari
to se p̄cipitauit: causam requisit: maritus ex diutino morbo
circa uelāda corporis ulceribus putrescebat. Vxor ut īspice
ret exegit: neq; enī quēq; fidelius iudicatur: possit ne sanari.
desperauit: hortata ē ut moreretur: comēs q; ip̄a mortis dux
immo & exemplū & necessitas fuit: Nā se cū marito ligauit:
abiecitq; in lacum. Quod factum ne mihi quidem q; muni
ceps nisi proxime auditū est: nō quia minus illo clarissimo
arriæ factō: sed quia minor ipsa. Vale.

C. Plinius Hispano suo Salutem dicit.

Cribit robustus splēdidus eques romanus cū Atilio
scauro amico meo otriculū usq; cōmūe iter pegisse:
deide nusquā cōparuisse: petis ut carus ueniat: nosq;
si potest ī aliqua īq; sitiois uestigia iducat. ueniat: uereor ne
frustra. suspicor enī tale nescio qd robusto accidisse: q̄le ali
quādo Metilio crispo municipi meo. huic ego ordies īpetra
uerā: atq; etiā proficiscenti quadragīta milia nūmū ad īstru
endū se ornādumq; donauerā: nec postea aut epistolas eius:
aut aliquē de exitu nūtiū accepi. interceptus ne sit a suis: an
cū suis dubiū. certe nō ip̄e nō q̄sq; ex seruis eius apparuit: ut
ne robusti qdē experiamur tamē accersamus scaurū: demus
hoc tuis. demus optimi adolescētis honestissimis p̄cibus: q;

pietate infra etiā sagacitate patrē quærit. dii faueāt ut sic in-
ueniat ip̄m quēadmodū iā cū quo fuisset inuenit. Vale.

C. Plinius Seruiano suo Salutem dicit.

Audeo & gratulor q̄ fulco Salinatori filiā tuā desti-
nasti: domus patricia: pater honestissimus: mater pa-
tri laude. Ipse ē studiosus: litteratus etiā: disertus etiā:
puer simplicitate: cōitate iuuenis: senex grauitate. neq; enim
amore decipior: amo qdē effuse: ita offitiis ita reuerētia me-
ruit: iudico tamē & qdē tanto acrius quāto magis amo. tibi
qdē ut q̄ explorauerim spōdeo habituz te genez: quo me-
lior fingi ne uoto qdē potuit. iupest ut auū te q̄ maturissime
simillimū sui faciat: Quā felix tēpus illud quo mihi liberos
illius uel nepotes tuos: ut meos uel liberōs uel nepotes ex
uestro sinu sumere & quasi pari iure tenere cōtingeret. Vale.

C. Plinius Seuero suo Salutem dicit.

Ogas ut cogitē qd designatus cōsul i honorē princi-
pis cēseas. facilis iuētio: Nō facilis electio. ē eni ex uir-
tutibus eius larga materia: tamē qd malo iudicabo si
prius hæsitationē meā ostēdero. dubito nū idē tibi suadere
qd mihi debeā. designatus ego cōsul omni hac & si nō adula-
tione specie tamē adulatōis abstinui: nō tanquā liber & cō-
stans sed tanquā intelligēs pricipis nostri cuius uidebā hanc
eē p̄cipuā laudē si nihil q̄li ex necessitate decerneret. recor-
dabar etiā plurimos honores pessimo cuiq; delatos a q̄bus
hic optimus separari nō alio magis poterat quā diuersitate
cēfendi: qd ipsum nō dissimulatiōe & silētio p̄terii: ne forte
nō iudiciū illd meū sed obliuio uideret. hoc tūc ego. sed nō
oībus eadē placēt: nec cōueniūt qdē. p̄terea faciēdi uera rō:
cū hominū ip̄oz tū rex etiā ac tēpoz cōditio nuntiat. Nā
recētia opa maximi pricipis p̄bent facultatē noua magna ue-
ra cēfendi. q̄bus ex causis ut supra scripsi dubito an idē nūc
tibi quod tūc mihi suadeā. Illud nō dubito debuisse me in
partes consilii tui ponere quid ipse fecissem. Vale.

copian
latū el
facere
fecisse
iam tu
iuros.
perinde

fulcipie
exempl
destitua
nitas cer
mum ref
genera ca
illustres.
ma: ilder
terit id:
deo etiā
agēdo co
experior:
do tamē
facilitas
Nec uero
cir: quod
ret imped
possis cum

C. Plinius Pontio suo Salutem dicit.

Cio quæ tibi causa fuerit impedimento quo minus præcurrere aduentum meum in campaniam posses, sed quanquã absens totus huc magistrati: tantũ mihi copiarum tam urbanarum quã rusticarum nomine tuo oblatũ est quas omnis improbe accepi tamen: Nã me tui ut ita facerẽ rogabant: & uerebar ne & mihi & illis irasceris si non fecissem. iposterum nisi adhibueris modũ ego adhibebo: & iam tuis denũciaui si rursus tam multa attulissent omnia re iaturos. Dices oportere me tuis rebus ut meis uteremur: sed perinde illis ac meis parco. Vale.

C. Plinius Quadrato suo Salutem dicit.

Vidius quietus qui me unice dilexit & quo non minus gaudeo: probauit: ut multa alia thrasæ (fuit enim familiaris) ita hoc sæpe referebat: præcipere solebat suscipiendas esse causas aut amicorũ: aut destitutas: aut ad exemplũ pertinentis: cur amicorũ: nõ eget interpretatiõe. cur destitutas: quod in illis maxime & cõstãtia agentis & humanitas cerneretur: cur pertinentis ad exemplum: quia plurimum referret an bonum an malum diceretur. ad hæc ego genera causarum ambitiose fortasse addam tamen claras & illustres. æquum enim est agere nonnunquam gloriæ & famæ: Idem dignitati ac uerecundiæ tuæ statuo: Nec me præterit id: usum esse & haberi optimum dicendi magistrũ: uideo etiã multos paruo ingenio litteris nullis ut bene agerent agẽdo consecutos: sed & illud uel polliõis accepi uerissimũ: experior: cõmode agẽdo factum est ut sæpe agerẽ, sæpe agẽdo tamẽ est ut minus cõmode: quia scilicet assiduitate nimia facilitas magis quã facultas: nec fiducia sed temeritas paratur. Nec uero Isocrati quominus habere summus orator officit: quod ifirmitate uocis mollitia frontis ne in publico diceret impediabatur. proinde multum lege: scribe: meditare: ut possis cum uoles dicere: dices cum uelle debebis: hoc fere

temperamentum ipse seruauit: nonnunquā necessitati quæ
pars rariōis est parui. egi enim qualdam a senatu iustus quo
tamen in numero fuerūt exilia thrasæ diuisiōes hoc est ad
exemplū pertinentes. adfui bethycis cōtra bebiū bassū. quæ
situm est an dāda esset inq̄sitiō: data est. adfui rursus: rursus
idem querentibus de cecilio classico quæsitum ē an puītia
les ut sotios ministrosq; p̄consulis plecti oporteret: p̄nas
luerunt. accusaui Marium priscum: qui lege repetundarum
damnatus utebatur clāmentia legis: cuius seueritatē imani
tate criminum excesserat. relegatus est. tuitus sum lulium
bassum ut icustoditū nimis & cautū ita minime malū: iudi
cibus acceptis in senatu remansit. Dixi proxime pro uareno
postulāte ut sibi inuicē uocare testis liceret: impetratum ē.
imposterum opto ut potissimū iubeam quæ me deceat uel
sponte fecisse. Vale.

C. Plinius Fabato suo Salutem dicit.

Ebemus mehercule natales tuos perinde ac nostros
celebrare: cū lætitia nostrorū ex tuis pendeat: cuius
diligētia & cura hic hilares istic securi sumus. uilla Camilia
na q̄ in campania possides est qdē uerustate uexata & tamē
quæ sunt p̄tiosiora aut integra manēt aut leuissime læsa s̄t:
Attendemus ergo ut quā saluberrime reficiāt. Ego uideor
habere multos amicos sed huius generis cuius & tu quæris
& res exigens prope neminē. Sunt enī omnes togati & urba
ni. rusticorum autem p̄radiog; administratio poscit durū
aliquē & agrestē: cui nec labor ille grauis: nec cura sordida
nec tristis solitudo uideat. tu d̄ rustio honestissimo cogitas:
fuit enī filio tuo familiaris: quid tamē noui sibi p̄stare po
scit ignoro: uelle plurimum credo. Vale.

C. Plinius Corneliano suo Salutem dicit.

Vocatus ī cōsiliū a Cæsare nostro ad cētū cellas hoc
lōgo nomine maximā cepi uoluptatē. Quid enī iu
cundius quā principis iustitiā: grauitatē: comitatē in

secessu q
cogitatio
tur: dixit
munific
delator
audita ē
nores pe
macula
Cæsar ex
etiā releg
reliqua pa
patientia
adulteriū
admonit
damnari
legis pœ
moratio
modi cā
multis ser
cilli quos
tuebāt cri
Cælaris lib
cōiter epis
perat: reu
tia euryth
nec ille po
dilationē
dū itrauer
coherentur
permittere
moderatio
xisset sulpi
an isti suspi

secessu quoq; ubi maxime recludū inſpicere. fuerūt uariæ cogitationes: & quæ uirtutes iudicis p̄pluris ſpecies experiētur: dixit cauſam Claudius ariſton p̄ceps ephēſiorū homo munificus & innoxie popularis. idē inuidia & ad diſſimillimū delator inmiſſus. itaq; abſolutus uindicatuſq; eſt. ſequēti die audita ē galitta adulterii rea: nupta hæc tribuno militū honores petituro & ſuā & mariti dignitatē centurionis amore maculauerat. maritus legato conſulari: ille cæſari ſcripſerat. Cæſar excuſſit p̄bationibus: centurionē exauctorauit: atq; etiā relegauit. ſuperat crimini q; niſi duorū eſſe nō poterat: reliqua pars ultionis. ſed maritū nō ſine aliqua rephēſione patientiæ amor uxoris retardabat: quā qdē etiā poſt delatū adulteriū domi habuerat: quaſi cōtētus æmulū remouiſſe. admonitus ut perageret accuſationē peregit inuitus: ſed illā damnari etiā inuito accuſatore neceſſe erat. damnata & iuliæ legis pœnis relicta eſt: Cæſar & nomen cēturionis & cōmemorationē diſciplinæ militaris ſentētix adiecit: ne oīs eiufmodi cā reuocare ad ſe uideret. tertio die iducta cognitio ē multis ſermōibus & uario rumore iactata iuli tironis codicilli quos ex pte ueros eē cōſtabat: ex pte falſi dicebāt: ſubſtituebāt crimini ſemironius ſenecio: eques ro. & eurythmus Cæſaris libertus & pcurator. hæredes cū cæſar eēt in dacia cōiter epiſtola ſcripta petierāt ut ſuſcipet cognitionē: ſuſceperat: reuertus diē dixerat: & cū ex heredibus qdā q̄ſi reuertia eurythmo mitterēt accuſationem pulcherrime dixerat: nec ille polyclitus ē: nec ego Nero: i dūſerat tamē petētibus dilationē cuius t̄p̄is exacto cōſederat. auditurus apte: hæredū itrauerūt duo: oīo poſtulauerunt ut oēs hæredes agere cogereſſent: cum detuliſſent omnes: aut ſibi quoq; deſiſtere permitteretur: locutus eſt Cæſar ſumma grauitate: ſumma moderatione: cumq; aduocatus Senecionis & eurythmi dixiſſet ſuſpicionibus relinq̄ reos niſi audiret: non curo inq̄ an iſti ſuſpicionibus relinquuntur: ego reliquor. Deinde cō

ſilitati quæ
iuſtus quo
hoc eſt ad
baſſū. quæ
rurſus
ē an p̄uitia
ret: pœnas
etundarum
tatē imani
um Iulium
malū: iudi
pro uareno
petratum ē.
de deceat uel

le ac noſtros
ndeat: cuius
illa Camilia
ata & tamē
ime læſa ſc̄:
Ego uideor
& tu quæris
ogati & urba
poſcit durū
cura ſordida
imo cogitas:
i præſtare po

dicat.
tū cellas hoc
Quid eni iu
ē: comitatē in

uersus ad nos

quod facere debeamus. isti enim queri uolunt quod sibi licuerit non accusare: tunc ex cotulis sententia iussit denunciari heredibus omnibus ut agerent aut singuli approbarerent causas non agendi: alioquin se uel de calumnia pronuntiaturum: Vides quam honesti quam seueri dies quos iucundissima remissionis sequebatur: adhibebamur quotidie coena erat modica: si principem cogitares: interdum acromata audiebamus: interdum iucundissimis sermonibus nox ducebatur. Iumo die abeuntibus nobis quam diligens in Caesare humanitas xenia sunt missa. Sed mihi ut grauitas cognitionum consilii: honor suauitas simplicitasque conuictus: ita locus ipse piucundus fuit. uilla pulcherrima cingit uiridissimis agris. iminet littoribus: cuius in sinu fluit cum maxime portus huius sinistrum brachium firmissimo opere munitum est, dextrum elaborat. in ore portus insula adsurgit: quae in latum uento mare obiacens frangat tutumque ab utroque latere decursum nauibus praestet. adsurgit autem arte uitenda ingentia saxa latissima nauis prouehit. contra haec alia super alia delecta ipso potere manent ac sensim quodam uelut aggere construunt eminentia. & apparet laxum dorsum impactosque fluctus in imesum elidit & tollit. uastus illic fragor canumque circa mare saxi deinde pilae adiciuntur quae precedenti tempore enata insulam imitentur. habebit hic portus etiam habet nomen auctoris eritque uel maxime salutaris. Nam per longissimum spatium litrus importuosum hoc receptaculo utetur. Vale.

C. Plinius Quintiliano suo Salutem dicit.

Vamuis & ipse sis continentissimus & filiam tuam ita institueris ut decebat filiam tuam Tutili neptem: cum tamen sit nuptura honestissimo uiro nonio celeri cui ratio ciuiliu officiorum necessitatem quandam nitoris imponit: debet secundum conditiones mariti ueste comitatu quibus non quidem agit dignitas: ornatus tamen instrui. Te porro animo beatissimum: modicum facultatibus scio. itaque parte one

ris tui m
fero quod
tua sola
reculares
C
b
ne
uera ut in
hac pro a
& iudicium
nupta pra
undeci die
plici iudic
& octogi
atrinque
rona latifi
stipatum t
scemina q
minebant.
etiam noue
consilii uie
mira eadem
tanta diuer
est nouerca
heredatus
cabat: non au
la scires q
ne libetius
reris. q lit lic
ra. na & copi
ribus & eloc
derem nisi tu
lia. interuen

ris tui mihi uideo: & tanquam parens alter puellae nostrae com-
fero quinquaginta milia numerum plus collaturus nisi a uerecundia
tua sola mediocritate munusculi impetrari posse considere ne
reculares.

C. Plinius Romano suo salutem dicit.

Ollite cuncta inquit coeptosque auferte labores; seu scri-
bis aliquid seu legis tolli auferré iube; & accipe oratio-
nem meam ut illa arma diuina suum superbius potui re-
uera ut iter meas pulchra. Nam mihi satis est certare mecum. Est
haec pro attia uiriola & dignitate personae & exempli raritate
& iudicii; magnitudine insignis. Nam foemina splendida nata
nupta praetori uiro exhaeredita ab octogenario patre intra
undecim dies quam ille nouerca ei amore captus induxerat quadru-
plici iudicio bona paterna repetebat; sedebant iudices centum
& octoginta. tot enim quatuor consiliis conscribuntur. iugens
utrinque aduocatorum & numerosa subsellia praestantium co-
rona latissimum iudicium multiplici circulo ambibat; ad hoc
stipatum tribunal; atque etiam ex superiore basilicae parte quam
foeminae qua uiri & audiendi quod difficile uisendi studio in-
minebant. magna expectatio patrum; magna filiarum; magna
etiam nouercarum. secutus est uariis euentus; Nam duobus
consiliis uicimus. totidem uicti sumus. notabilis prorsus &
mira eadem in causa iisdem iudicibus; iisdem aduocatis eodem tempore
tanta diuersitas accidit casu quidem non casus uideretur. uicta
est nouerca ipsa haeres ex parte sexta. uictus suberrimus qui ex-
haereditatus patre singulari impudentia alieni patris bona uindi-
cabat. non ausus sui petere. haec tibi exposui primum ut episto-
la scires quam ex oratione non poteras. Deinde nam detegam artes ut oratione
liberius legeres si non legere tibi sed interesse iudicio uide-
reris. quam sit licet magna non despo gratiam breuissime impetratu-
ram. nam & copia rerum & arguta diuisione & narratiuncula plu-
ribus & eloquendi uarietate renouatur. sunt multa (non au-
derem nisi tibi dicere) elata; multa pugnancia; multa subtilia.
interuenit enim acerbis illis & erectis frequens necessi-

tas computandi ac pene calculos tabulamque poscendi ut
repente in priuati iudicii formam cētumuiralem uertatur:
dedimus uela indignationi: dedimus iræ: dedimus dolori &
in amplissima causa q̄si magno mari pluribus uentis sumus
uecti, in summa solent quidā ex cōtubernalibus nostris exi
stimare hanc orationē itez dicā ut inter meas

esse, an uere tu facillime iudicabis q̄ tā memori
ter tenes oēs ut cōferre cū hac dū hāc solā legis possis. Vale

C. Plinius Maximo suo salutem dicit.

Ecce fecisti q̄ gladiatorium munus ueronēsibus no
stris promissisti: quibus olim amaris: suspiceris: or
naris: Inde etiam uxorē carissimā tibi & p̄batissimā
habuisti: cuius memoriæ aut opus aliquod maxie funebre
debeatur, præterea tanto consensu rogaberis ut negare nō
constans sed durum uideretur, illud quoq; egregie quod tā
facilis tam liberalis in edendo fuisti: Nam per hęc etiā ma
gnus animus ostendit, uellem africanæ quas coemeras plu
rimas ad præfinitum diem occurrissent: sed licet cessauerit
illa tempestate detenta: tu tamen meruisti ut acceptum tibi
fieret: quod quominus exhiberes non per te stetit. Vale.

C. Plinii Nouocomensis liber septimus epistolaz. Incipit.

C. Plinius Geminio suo Salutem dicit.

Erret me hęc tua tā pertinax ualitudo & quāq;
te tēperatissimum nouerim: uereor tamen ne
quid illi etiam in mores suos liceat, proinde mo
neo patienter resistas, hoc laudabile hoc salutare
admittit humana natura: quod suadeo ipse certe sic agere se
nus cū meis soleo, spero quidē si forte in aduersam ualitudi
nē incidero nihil me desideratuz: uel pudore uel poenitētia
dignum, si tamen superauerit morbus: denuntio ne quic
mihi detur nisi permittentibus medicis: licatisque si deder
tis ita uindicaturum ut solent alii quæ negantur: quin etiā
cū pustus ardētissima febre tadē remissus unctusq; acciperet

a medico
admotum
mo ualitu
repente u
lauari no
est: atq; ita
dimissa ab
animum
non sine e
temperant

Ver

dui

res

ris: parian

& hyemer

posse quæ

Interim ab

& uel eo br

C

Anta

nia. i

gioris abser

bē redit: ub

nores, quou

les: quousc

est te reuile

tes istæ satie

dus salutar

quid imprudē

admoneris u

abruptis: sed

dulcibus cib

a medico potionem porrexi manum utq; me tangeret dixi:
admotumq; iam labris poculum reddidi. postea cum uicesi-
mo ualitudinis die balineo præpararer mustâtesq; medicos
repente uidissem causâ requisit: respõderunt posse me tuto
lauari non tamen oïo sine alia suspiciõ: quid inquã necesse
est: atq; ita spe balinei cui iã uidebar iferri placide leniterq;
dimissa ab abstinentiã rursus non secus ac modo ad balineũ
animum uultumq; composui. quæ tibi scripsi primũ ut te
non sine exemplo monerẽ. deinde ut in posterũ ipse ad eadẽ
temperantiã astringerer hac epistola quasi pignore. Vale.

C. Plinius Iusto suo Salutem dicit.

Vemadmodum congruit ut simul & affirmes te assi-
duis occupationibus ipediti & scripta nostra de fide-
res quæ uix ab otiosis ipetrare aliquod perituri tẽpo-
ris: patiar ergo æstatẽ inquietã uobis exercitiãq; trãscurrere
& hyemem: demũ cũ credibile erit noctibus saltẽ uacare te
posse quæram quid potissimũ ex nugis meis tibi exhibeã.
Interim abunde est si epistolæ non sunt molestæ: sunt autẽ
& uel eo breuiores erunt. Vale.

C. Plinius Presenti suo salutẽ dicit.

Anta ne perleuerantiã: tu mō in lucania mō in cãpa-
nia. ipse. n. inquis lucanus, uxor cãpana. iusta causa lō-
gioris absentia: non pperuã tamẽ: quin ergo aliquãdo in ur-
bẽ redis: ubi dignitas honor amicitia tam superiores q̃ mi-
nores. quousque uigilabis cum uoles: dormies quamdiu uo-
les: quousque calcei: nusq; toga feriata: liber totus dies: tps
est te reuifere molestias nostras uel ob hoc solũ ne uolupta-
tes istæ satietate lãguescant saluta. paulisper quo tibi sit iucũ-
dius saluari. terere in hac turba ut te solitudo delectet. sed
quid iprudẽs: quẽ euocare conor retardo. fortasse. n. his ipis
admoneris ut te magis ac magis otio iuoluas. quod ego nō
abrumpi: sed intermitti uolo. ut enim si tibi coenam facerẽ
dulcibus cibis acres acutosque miscerem: ut obtusus illis &

oblitus stomachus his excitaret: ita nūc hortor ut iocūdis-
simū genus uitæ nōnullis iterdū q̄si acrioribus cōdias. Vale

C. Plinius Pontio suo Salutem dicit.

Is legisse te hendecasyllabos meos. requiris etiā quē
admodum cœpim scribere homo ut tibi uideor se-
uerus ut ipse patior nō ineptus: nunquā a poetice: al-
tius enim repetā: alienus: q̄ etiā quatuordecim natus annos
græcam tragœdiam scripsi. qualem inquis: nescio. tragœdia
uocabatur. Mox cum e militia rediens in icaria insula uētis
detinerer latinos elegos in illud ipsum mare ipsamq̄ insulā
feci. expertus sum me aliquando hetero hēdecasyllabis. nūc
primum quorum hic natalis hæ causæ legebant ī laurētino
mihi asinii galli libri de comperatione patris & Ciceronis: ī
cidit epigramma Ciceronis in Tironem suum. deīde cū me
ridie (erat enim æstas) dormiturus me recepissem: ne obre-
peret somnus: cœpi reputare maximos oratores hoc studii
genus & ī oblectatiōibus habuisse: & in laude posuisse. Intē
di animū contraq̄ opinionē meā post longam desuetudinē
perquam exiguo temporis momento id ipsum quod me ad
scribendum sollicitauerat his uertibus exarauī.
Cum libros Galli legerem quibus ipse parenti
Ausus de Cicerone daret palmamq̄ decusq̄
Lasciuum inuenit uersum Ciceronis: & illo
Spectandum ingenio quo seria condidit: & quo
Humanis salibus multo uarioque lepore.
Magnorum ostendit mentis gaudere uiroꝝ.
Nam queritur q̄ fraude mala frustratus amantem
Pauca cœnato sibi debita sauia tiro
Tempore nocturno subtraxerit: his ego lectis
Cur post hæc inquam nostros celamus amores?
Nullumq̄ in medium timida damus atq̄ fatemur
Tironisque dolos tironis nosse fugaces
Blanditias & furta nouas addentia flammæ.

Trāsi ad eleg
alteros facil
legi. probau
itinere tent
separatim h
ter. legit: de
latine huius
sonatur. Sed
cessum est: &
qui sine iudic
posteri quocq̄

C
Ncre
amo
ide e
uigilē. Exig
ad diatam t
deniq̄ æger
Vnum temp
litibus cont
labore tū mī

C
Ara &
bia: b
omifi
lit decretū cō
ros: attulit eti
magnus: qn e
p hūc a cōsul
geret: assiste
Nihil enim ta
fenderē & re
finita postula

Trāsi ad elegos hos quoq; nō mīus celeriter explicui addidi
alteros facilitate corruptus. deīde ī urbē reuersus sodalibus
legi. probauerunt inde plura metra si quid otii maxime si ī
itinere tentauī: postremo placuit exemplo multorum. unū
separatim hendecasyllaborū uolumen absoluere nec pœni-
tet. legi: describitur: cātatur & tam & a græcis quoq; quos
latine huius libelli amor docuit. nunc cithara nunc lyra p-
sonatur. Sed quid ego tam gloriose quanq̄ furere poetis cō-
cessum est: & tamē nō de meo sed de aliorū iudicio loquor.
qui siue iudicant siue errant: me delectant. unum precor ut
posteri quoq; aut errent similiter aut iudicent. Vale.

C. Plinius Calphurnio suo Salutem.

Ncredibile est quanto desiderio tui tenear. In causa
amor primū: Deinde quod nō consueuimus abesse:
īde est quod magnā noctium partem ī imagine tua
uigilē. Exigo inde quod interdiu qbus horis te uisere solebā
ad diætā tuā ipsi me ut uerissime dicitur pedes ducūt. qđ
deniq; æger uictus ac similis excluso a uacuo limie recedo.
Vnum tempus his tormentis caret quo in foro & amicorū
litibus conteror. æstima tu quæ uita mea sit: cui requies in
labore: in miseria curisq; solatium. Vale.

C. Plinius Macrino suo Salutem.

Ara & notabilis res uarēo cōtigit: sit licet adhuc du-
bia: bithyni accusationē eius ut temere inchoatam
omississe narrant. Dico adest prouintia legatus: attu-
lit decretū cōciliū ad Cæsare: attulit ad multos principes ui-
ros: attulit etiā ad nos uareni aduocatos: pstat tamē idē ille
magnus: qn etiā nigrinū optimū uirū p̄tinacissime exercet.
p̄ hūc a cōsulibus postulabat: ut uarenius exhibere rōnes co-
geret: assistebā uarēo iā tātū ut amicus: & tacere decreuerā.
Nihil enim tam cōtrariū quā si aduocatus a senatu datus de-
fenderē & reum cui opus esset ne reus uideret. Cum tameu
finita postulatione nigrini cōsules ad me oculos retulissēt:

scieris inquam constare nobis silentii nostri rationem: sum ueros legatos prout in te audieritis contra nigrinū ad quē mihi sunt ego ad me cum habeo decretum punitiæ. Rursus ille potest tibi liquere ad hoc ego: si tibi ex diuerso liber potest & mihi quod est melius causa liqueret, legatus polienus causas abolitiæ accusationis exposuit postulauitq; ne cognitione Cæsaris præiudiciū fieret: respōdit magnus, Iterūq; polianus ipse raro & breuiter iterlocutus multū itra silētiū tenus. Accepi enī non minus interdū oratorium esse & tacere quam dicere: atq; adeo repeto me quibusdam capitis reis uel magis silentio quā oratione accuratissima profuisse, mater amisso filio: quid enim prohibet quāq; alia ratio scribundæ epistolæ fuerit de studiis disputare? Libertos eius eisdemq; cohæredes suos falsi & ueneficii reos detulerat ad principē iudicemq; ipetrauerat Iulium Seruiantum, Defenderam reos ingenti quidem cœtu: erat enī causa notissima, p̄terea utriq; ingenia clarissima: finem cognitiōi quæstio ipoluit quæ secundum reos dedit: postea mater adiit principē: affirmauit se nouas probationes inuenisse, præceptū est suburano ut uacaret finitā causam retractandi si quod noui afferret: aderat matri Iulius africanus nepos Iulii oratoris: quo audito Passienus Crispus dixit bene me hæredē bene sed quod tā bene huius nepos iuuenis ingeniosus: sed nō pax callidus: cū multa dixisset adsignatumq; tempus impleisset rogo inquit Suburano permittas mihi unum uersum adiicere: tum ego cū omnes me ut diu responsurum intuerent respōdissem: inquit si unū illum uersum Africanus adiecisset in quo nō dubito omnia noua fuisse nō facile me repeto tantū iam ad sensum agēdo similiter nūc & probatū & exceptū est quod p̄ uareno hactenus nō tacui, Cōsules ut polianus postulabat omnia itegra principi seruarent cuius cognitionē suspensus expectet, Nā dies ille nobis pro uareno aut securitatem & otium dabit: aut intermissum laborem renouata sollicitudine iniūget, Vale.

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Proxime prisco nostro & rursus quia ita iussisti gratias egi libentissime quidem: est enim periuicundum quod uiri optimi utriusque amicissimi adeo cohaesistis: ut iuramentum uos obligari putetis: Nam ille quoque praecipua se uoluptatem ex amicitia tua capere profiteatur: certatque tecum honestissimo certamine mutuae charitatis: quam ipsum tempus augebit: te negotiis distineri ob hoc moleste fero: quod deseruire studiis non potes: si tamen altera lite per iudicem alteram ut ipse finieris incipies primum istuc ocio frui deinde satiatus ad nos reuerti.

C. Plinius Prisco suo Salutem.

Exprimere non possum quam iucundum sit mihi quod saturninus noster summam tibi apud me gratias alius super alias epistolis agit: perge ut coepisti: uirumque optimum quam familiarissime dilige: magnam uoluptatem ex amicitia eius percepturus: nec ad breue tempus: nam cum omnibus uirtutibus abundat: tum hac praecipue quod habet maximam in amore constantiam. Vale.

C. Plinius Thusco suo Salutem.

Varis quemadmodum in secessu quo iam diu fueris putem te studere oportere: utile mihi primum & multis praecipue erit uel ex graeco in latinum uel ex latino uertere in graecum: quo genere exercitationis proprietate splendoreque uerborum: copia figurarum: uis explicandi: praeterea imitatione optimorum similia inueniendi facultas parat simul quae legentem sefellissent: transferentem fugere non possunt: intelligenti ex hoc & iudicium acquirunt: nihil obfuerit: quae legeris haecenus ut rem argumentumque teneas quasi aemulum scribere: lectisque conferre: ac sedulo pensitare quid: tu quid ille commodius: magna gratulatio nonnulla: tum magnus pudor si cuncta ille melius: licebit interdum & notissima eligere: & certare cum electis. audax haec non tamen improba quia secreta contentio: quanquam multos uidemus eiusmodi

certamina sibi cum multa laude sumpsisse quousq; subsequi
satis habebant: dum nō desperāt antecessisse: poteris & quæ
dixeris post obliuionē retractare: multa retinere: multa trā-
sire. alia interscribere: alia rescribere: laboriosum istud & te-
dio plenū: sed difficultate ipsa fructuosum recalescere ex ite-
gro: & resumere impetū fractū omissumq;: postremo noua
uelut membra peracto corpori itexere: nec tamē priora tur-
bare: Scio nunc te esse præcipuum studium orandi: sed non
ideo semper pugnacem hūc & quasi bellorum stilum suase-
rim: ut enim terræ uariis mutatisque seminibus: ita ingenia
nostra nunc hac nunc illac meditatione recoluntur: uolo in-
terdum aliquem ex historia locum apprehendas: uolo epi-
stolam diligentius scribas: nam sæpe in oratione quoq; non
historica modo sed ppe poetica descriptōe necessitas icidit:
& pressus sermo purusq; ex epistolis petitur: fas ē & carmi-
remitteri: non dico cōtinuo & longo. Id enī perfici nisi ī otio
non potest: sed hoc arguto & breui: qui apte quantalibet
occupationes curasq; distringit: lusus uocantur: sed hi lusus
non minorem interdum gloriam quam seria consequunt:
atq; adeo (cur enim te ad uersus non uersibus adhorter) ut
laus est ceræ mollis cedēsque sequiet: si doctos digitos: iussaq;
fiat opus. & nunc informet Martem castam ue Mineruam:
nunc Venerem effingat: nunc ueneris puerum: utque sacri
fontes non sola incendia sistunt: sæpe etiam flores uernaq;
prata lauant: Sic hominum ingenium flecti: duciq; per artes
Non rigidas docta mobilitate decet. Itaq; summi oratores
summi etiā uiri sic se aut exercebant aut delectabant: Immo
delectabāt exercebātq;: Nā mixtū ē ut his opusculis animus ī-
tendat remittat: recipiunt enī amores: odia: iras: misericor-
diam: urbanitatem: omnia denique quæ ad uitam: atq; etiā
in foro causisq; uersantur. Inest his quoq; eisdem alia carmi-
nibus utilitas q; metri necessitate deuincti soluta oratione
lætatur: & quod facilius esse comparatio ostendit. libētius

scribitur
tamen o
dixi cum
generis a
dum esse
est: ut de
epistola
suadeo:
resumiss

Vi
au
bi
no: inde
iisdē hor
lunatē:
an merito
perest ne
agatq; poe

Ira
qu
p
dixerit: ac
magis qu
bus ex ca
dibus mei
cerno: Cor
Corelli ru
mari mea
militē opt
adeo quid
proxime i

scribimus: habes plura etiam fortasse quam req̄rebas: unū
tamen omisi: non enim dixi quæ legenda arbitrarer: quanq̄
dixi cum dicerem quæ scribenda: tu memineris: sui cuiusq̄
generis auctores diligenter eligere. aiunt enim multū legen-
dum esse: non multa: qui sint hi: adeo notum prouocatūq̄
est: ut demonstratione nō egeat: & alioquin tam immodice
epistola mea tendi ut dum tibi quæadmodū studere debeas
suadeo: studendi tempus abstulerim: quin ergo pugillares
resumis: & aliqd ex his uel istud ipsum quod cœpas scribis?
C. Plinius Macrino suo Salutem.

Via ipse cum primā cognoui iungere extrema quasi
auulsa cupio: te quoque existimo uelle de uareno &
bithynis reliqua cognoscere: acta causa hinc apolie-
no: inde magno finitis actionibus: ea ætas neutra inquis p̄
iisdē hora quæreret: erit mihi curæ explorare p̄uincia uo-
luntatē: multū interim uareno tulit: & enī quā dubium ē:
an merito accuserur quia nomino: accusetur incertū est su-
perest ne rursus prouincia quod damnasse dicitur placeat
agatq̄ pœnitentiam pœnitentiæ suæ. Vale.

C. Plinius Fabato suo Salutem.

Iraris qd' hermes libertus meus hæreditarios agros
quos ego iusseram proscribi non expectata auctiōe
p̄ meo quicunq̄ ex septingentis milibus coreliæ ad
dixerit: adiicis posse eos nongentis milibus uenire: ac tanto
magis quæris: an quod gessit ratū seruē: ego uero seruo: qui
bus ex causis accipe: cupio enī & tibi probatum & cohære-
dibus meis excusatū esse: quod me ab illis maiore officio se-
cerno: Coreliā cū summa reuerentiā diligo: primū ut sororē
Corelii ruffi: cuius mihi memoria sacrosancta est: deinde ut
matri meæ familiarissimā. sunt mihi & cū marito eius fulco
milite optimo uiro uetera iura: fuerunt & cū filio maxima:
adeo quidem ut prætore me ludis meis præfederit: hæc: cū
proxime istic fui: indicauit mihi cupere se aliqd circa larrū

nostrū possidere: ego illi ex prædiis meis quod uellet & quæ
uellet obtuli exceptis paternis maternisque: his enim cedere
ne corelia: quidem possum. Igitur cū obuenisset mihi hære
ditas: in qua prædia ista: scripsi ei uenalia futura. has epistolas
hermes: exigentiq; ut statim portionem meam sibi addice
ret paruit: uides quam ratum habere debeam qd' libertus
meus meis moribus gessit: superest ut cohæredes æquo ani
mo ferant separatim me uendidisse quod mihi licuit omīo
uendere: nec uero coguntur imitari meum exemplum: non
enim illis eadem cum corelia iura: possunt ergo intueri uti
litatem suam pro qua mihi fuit amicitia. Vale.

C. Plinius Minutio suo Salutem.

Ibellum formatum a me sicut egeras: quo amicus
tuus immo noster: quid enim non cōmune nobis: si
res posceret uterē: mihi tibi ideo tardius: ne tempus
emendādi nescio utiq; disperdendi haberes: habebis tamen
an emendandi nescio utiq; disperdendi:
optima quæq; detrahitis: quod si feceris boni consulam. po
stea enim illis ex aliqua occasione ut meis utar & beneficio
fastidii tui ipse laudabor: ut in eo quoq; adnotatum iuenies
& superscriptum aliter explicitum: nam cum suspicarer fu
turum ut tibi tumidius uideretur: quoniam est sonantius &
elatius non alienum existimaui ne te torqueres: addere statim
pressius quiddā & exilius uel potius humiliter & peius: uos
tamen iudicio rectius: cur enim non usquequaque tenuita
tem uestram insequar: exagitem: hæc ut iter istas occupatio
nes aliquid aliquādo rideres: illud serio uideo ut mihi uiati
cū reddas qd' impedit operā cursore dimisso ne tu cum hoc
legeris nō partes libelli: sed totum libellum improbabis ne
gabisq; ullius pretii esse cuius pretium reposceris. Vale.

C. Plinius Feroci suo Salutem.

Adem epistola & non studere & studere significat:
enigmata loquor: ita plane donec distinctius quod

sentio e
quæ ni
beatus

nongētis
ego & ro
me deceat
repugnare

E

cu
fo

beatius er

nisi ea qu

negotius: &

prisci nost

noueram si

esse quo m

de officior

omib; Ale

os sup uati

on so mul

ille me in tr

ra sum. cōse

uillis eius sa

nunc procor

rus: spero in

deflectat ad

amicos mar

sentio enuntiem: negat enim te studere: sed est tam polita: quæ nisi a studente non potest scribi: aut es tu super omnis beatus si talia per desidiam & otium perficis. Vale.

C. Plinius Coreliæ suæ salutem.

V quidem honestissime quod tam impense & rogas & exis ut accipi iubeam a te pretium agrorum non ex septingentis milibus quati illos a liberto meo sed ex nongentis quati a publicanis parte uicesimam emisti: inuicem ego & rogo & exigo ut non solum quid te: uerum etiam quid me deceat aspicias: patiarisq; me in hoc uno tibi eodem animo repugnare: quo in omnibus obsequi soleo. Vale.

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Equiris quid agam: quæ nosti: distringor officio: amicus deseruio: studeo interdum quod non interdum: sed solum semperq; facere non audeo dicere rectius certe beatius erat te omnia alia quam quæ uelis agere moleste ferre nisi ea quæ agis essent honestissima: nam & reipublicæ suæ negotiis: & disceptare inter amicos laude dignissimum est: præci nostri contubernium iucundum mihi futurum sciebam: noueram simplicitatem eius: noueram comitatem: eundem esse quo minus noram gratissimum: experior: quom iucunde officiorum nostrorum meminisse eum scribas. Vale.

C. Plinius Fabato suo Salutem.

Alestrium Tyronem familiarissimum diligo: & priuatis mihi & publicis necessitudinibus implicitum. si simul militauimus: simul quæstores Cæsaris fuimus: ille me in tribunatu liberoq; iure præcessit: ego illum in partem sum. consecutus cum mihi Cæsar annum remississet: ego in uillis eius sæpe secessi: ille in domo mea sæpe conualuit: hic nunc proconsule prouintiam bethycam per ticinum est petiturus: spero in imo confido facile me impetraturum ex itinere deflectat ad te: si uoles uindicta liberare: quos proxime iter amicos manumifisti: nihil est quod uerearis ne sit hoc illi

molestum: cui orbem terrarum circumire: non erit longum
mea causa: proinde nimis istam uerecundiam pone: teque
quid uelis consule: illi tã iucãdũ quam mihi quod tu iubes.

C. Plinius Celeri suo Salutem.

Va cuiq; ratio recitandi: mihi quod sæpe iã dixit ut
si qui me fugit: ut cur te fugit: admoneat quo magis
miror quod scribis fuisse quosdam qui rephederet:
quod orationes omnino recitarẽ: nisi uero has solas nõ pu-
tant emendãdas a qbus libenter requireris cur cõcedant: si
cõcedũt tamẽ historiã debere recitari: quã nõ ostentationis
sed fidei ueritatiq; cõponitur: cur tragoediam quã nõ audi-
toriũ sed scenam & actionem: & cur lyrica quã nõ lectorẽ:
sed chorum & lyram poscunt: at horum recitatio uti iã re-
cepta est: non ergo culpandus est ille qui cõeperit: quanquã
orationes quoque & nostri quidem & grãci lectitauerunt:
superuacuum tamen est recitare quã dixeris: est si eadem
omnia: si iisdem omnibus si statim recites: si uero multa in-
feras: multa commutes: si quosdam tuos quosdam eisdem:
sed post tempus assumas: cur minus probabilis sit causa re-
citandi quã dixeris quã edendi: sed difficile est ut oratio dũ
recitatur satisficiat: nam hoc ad laborem recitãtis pertinet:
non ad rationẽ non recitandi: nec uero ego dum recito lau-
dari: sed dũ legor cupio: itaq; nullũ emendãdi genũs omitto:
ac primũ quem scripsi mecum ipse pertracto: deinde duo-
bus aut tribus lego: mox aliis trado annotanda notaque eo-
rum si dubito cum uno rursus aut cum altero pensito: no-
uissime pluribus recito: ac si quid mihi credis acerrime emẽ-
do: nã tanto diligentius quãto sollicitius intendo aurẽ: opti-
me reuerentia: pudor: metus iudicant: idque adeo sic habe:
nonne si locuturus esses cum aliquo quamlibet docto uno:
tamen minus cõmoueris quam cum multis uel idoctis: nec
cum surgis ad agendum tunc maxime tibi ipse diffidis: tunc
commutata non plurima sed omnia cupis: utique si latior

scena &
reueren-
ris & co-
magnu
parum:
scriptor
leret dũ
lũ puoc
aut amici
recte an se
sed certos
deniq; et
Nã qã. M
dator asp
emẽdo: q
horreſcin
ret me cõ
que non a
monſtres a
est: cogito
num: nec p
tractandũ
Eli
pibi
hon
publicæ fun
blice neglig
quod ipse fe
menta inger
ri publico m
milia annua
reditus ince

longum
e: teque
ru iubes:
dixit ut
magis
hederet:
as nō pu
cedant: si
rationis
nō audi
lectore:
ulu iā re
quanquā
tauerunt:
t si eadem
o multa in
e eosdem:
caula re
oratio dū
perrinet:
recito lau
is omitto:
einde duo
otaque eo
ensito: no
errime emē
o aure: opti
o sic habe:
docto uno:
i doctis: nec
iffidis: tunc
que si latior

scena & corona diffusior: nā illos quoq; sordidos pullatosq;
reueremur: nonne si prima quæq; improbari putes: debilita
ris & concidis? opinor quia in numero ipso est quoddam
magnum collatumque consilium: quibusq; singulis iudicii
parum: omnibus plurimum: Itaque pomponius secundus
scriptor tragœdiarum si quid forte familiarior amicus tol
leret dū ipse retinendū arbitraretur dicere solebat: ad popu
lū puoco: atq; ita ex populi uel silentio uel assensu aut suam
aut amici sententiam sequebatur: rātam ille populo dabat.
recte an secus nihil ad me: ego enim nō populum aduocare:
sed certos electosq; soleo: quos ituear: quibus credam: quos
deniq; etiā quā singulos obseruē: & tāq; nō singulos timeā.
Nā qd. M. Cicerō de stilo ego de metu sentio: timor ē emen
dator asperrimus: hoc ipm qd nos recitatuos cogitamus
emēdo: quod auditoriū igredimur emēdat: quod pallemus
horrescimus: circumspicimus: emendat: proinde non poeni
tet me cōsuetudinis meæ: quam utilissimam experior: ideo
que non deterreo sermunculis istorum: ut ultro te rogem
monstres aliquid quod his addam: nihil enī curæ meæ satis
est: cogito quam sit magnum dare aliquid in manus homi
num: nec persuadere mihi possum non & cū multis & sæpe
tractandum quod placere & semp & omnibus cupias. Vale.

C. Plinius Caninio suo Salutem.

Eliberas mecum quēadmodū pecunia quā munici
pibus nostris in epulū obrulisti post quoq; salua sit:
honestā cōsultatio: nō expedita sentētia: numeres rei
publicæ summā: uerendū est ne dilabatur ad sacros: ut pu
blice negligenter equidem: nihil cōmodius inuenio: quam
quod ipse feci. nam quingentis milibus numum quæ in ali
menta ingenuoꝝ promiserā: agrū ex meis longe pluris acto
ri publico mācipauī: eundē uectigali iposito recepi tricena
milia annua daturus: p hoc enī & reipublicæ fors ī tuto: nec
reditus incertus: & ager ipse propter id uectigali large su
k iiii.

percurrit semper dominum a quo exerceatur inueniet: nec ignoro me plus aliquāto quā donasse uideo: erogauisse: cū pulcherrimi agri pretiū necessitas uectigalis infregerit: sed oportet priuatis utilitatibus publicas mortalibus æternas anteferre: multosque diligentius muneri suo consulere quā facultatibus. Vale.

C. Plinius Prisco suo Salutem.

Ngit me fannia ualitudo: quam contraxit dudum: assidet iuniæ uirgini spōte primum: est enim affinis: deinde etiā ex auctoritate pontificū: nā uirgines cū uil morbi attrio uestæ cogūtur excedere: matronarum curæ custodiæq; mandantur: quo munere fannia dum sedulo fūgitur: hoc discrimine implicata est: inuidens febris: tussis: ore xis: summa macies: summa defectio: animus tātū & spiritus uiget: heluidio marito: thrasea patre dignissimus: Reliqua labuntur meq; non metu tantum: uerum etiam dolore conficiūt: doleo enim foeminam maximam eripi oculis ciuitatis: nescio an aliquid simile uisurus. quæ castitas illius: quæ sanctitas: Quanta grauitas: quanta constantia: bis maritum secuta in exilium est: tertio ipsa propter maritum relegata: Nam cū senectio reus esset quod de uita Heluidii libros cōposuisset: rogatumq; se a fannia in defensione dixisset: quæ rente minaciter metio caro an rogasset: respōdit rogauit: an commentarios scripturo dedisset: dedi. an sciente matre: ne sciente: postremo nullam uocem cedentem periculo emisit: quin etiam illos ipsos libros quāquā ex necessitate & metu tempore abolitos senatusconsulto publicatis bonis seruauit habuit tulitq; i exilium exilii causam: eadē quam iucunda: quā comis: quā deniq; quod paucis datū est non minus amabilis q̄ ueneranda erat: ne quā postea uxoribus nostris ostentare possimus: erit a qua uiri quoq; fortitudinis exēpla sumamus: quā si cernentes audientesq; miremur ut illas quæ legūtur: ac mihi domus ipsa nutare cōuulsaq; sedibus suis

uitura sup
eni uirtuti
sima occid
matrem ei
matre ruri
bis sic aute
afficiet. ut
discerni uo
in aduersis
feci tamen
soluendi tēp
te: quæ li d

lbr
qu
ue
patientius
nūc a te lib
das: o pulch
ra nostri: u
fide uixerim
pemedum
de te quoc
alterius st
fama glori
teruallo &
rissima ing
maxime in
gaudeo: qu
de te loqu
nostrum p
iungimur:
in testame

ruitura supra uidetur: liceat adhuc posteros habeat: quātis
enī uirtutibus quantisq; factis assequentur ut hęc nō nouis-
sima occiderit: me qdem illud etiam affigit & torquet qđ
matrem eius illā: nihil possūm illustrius dicere: tāta fœmiā
matrē rursus uideor amittere: quā hęc ut reddi ac refert nō
bis sic auferat secū meq; & nouo pariter & rescisso uulnere
afficiet. utranq; colui: utraq; dilexi: utram magis nescio: nec
discerni uolebant: habuerūt officia mea ī secūdis: habuerūt
ī aduersis: ego solatiū relegatar: ego ultor reuerfarum: nō
feci tamen paria: atque eo magis hanc cupio seruari ut mihi
soluendi tēpora supersint: in his erā curis cum scriberem ad
te: quæ si deus aliquis ī gaudiū uerterit: de metu nō querar.

C. Plinius Tacito suo Salutem .

Ibrum tuū legi & quā diligētissime potui annotaui:
quæ cōmutanda quæ eximenda arbitrarer: nā & ego
ueq; dicere assueui: & tu libēter audire: neq; enī ulli
patientius repræhendunt quā qui maxime laudari merēt:
nūc a te librū meū cū annotationibus tuis expecto: o iucū-
das: o pulchras uices: quā me delectat qđ si qua posteris cu-
ra nostri: usquequaq; narrabitur: qua cōcordia: simplicitate:
fide uixerimus: erit rarum īsigne: duos homines ætate pro-
pmodum æquali nonnullius in litteris nominis: cogor enī
de te quoque parcius dicere: quia de me simul dico: alterū
alterius studia fouisse: Equidem adolescentulus cum iā tua
fama gloriaque floreret: te sequi: tibi longo sed proximis in-
teruallo & esse & haberi concupiscebam: & erant multa cla-
rissima ingenia: sed tu mihi, ita similitudo naturæ ferebat:
maxime imitabilis: maxime imitādu uidebaris: quo magis
gaudeo: quod si quis de studiis sermo unus nominamur qđ
de te loquentibus statim occurrit: nec desunt qui utrique
nostrum præferantur: Sed non nihil interest mea quo loco
iungimur: nam in hoc primus quia tu proximus: quin etiā
in testamentis debes annotasse nisi qđ forte alterutri nostre

amicissimus: quæ omnia huc spectant ut invicem ardentius diligamus cum tot vinculis nos studia mores fama suprema denique hominum iudicia constringant. Vale.

C. Plinius Cornuto suo Salutem.

Areo collega carissime & infirmitati oculoꝝ ut iubes cōsulo: nā & huc recto vehiculo undiq; inclusus q̄si i cubiculo pueni: & hic nō stilo mō ueꝝ etiā lectionibus difficulter sed abstineo: soliq; auribus studeo: cubicula obductis uel opaca nec tamē obscura facio: cryptoporticus quæq; adoptis inferioribus fenestris tantū umbræ quā luminis hēt: sic paulatī lucē ferre cōdico: balneū adsumo: quia pdest: uinū non nocet parcissime tamen ita assueui: & nunc custos adhæsi: gallinā ut a te missam libēter accepis: quā satis acribus oculis quāq; adhuc lippus p̄guissimā uidi.

C. Plinius Falconi suo Salutem.

Inus miraberis me tam instanter petisse ut in amicū meum conferres tribunatum: quom scieris quis ille qualisq; possum autē iam tibi & nomen iudicare & describere ip̄m postq̄ polliceris. Est cornelius minitianus ornamentū regiōis meæ: sed dignitate: seu moribus natus splendide: abundat facultatibus: amat studia ut solēt paupes. idē rectissimus iudex: fortissimus aduocatus: fidelissimus amicus: accepisse te beneficiū credes: cū p̄pius inspexeris hominē: oibus honoribus titulis (nihil uolo elatius d̄ modestissimo uiro dicere) parē.

C. Plinius Fabato suo Salutem.

Audeo quidem esse te tā fortē ut Mediolani occurrere tironi possis: Sed ut perseueres esse tam fortis rogo: ne tibi contra rationem ætatis tantū laboris iungas: quinimo denuncio ut illū & domi & intra domum atq; intra cubiculi limen expectes: etenī cū a me ut frater diligatur: non debet ab eo quem ego parētis loco obsetuo: exigere officium quod parenti suo remisisset. Vale.

C. Plinius Gerainio suo Salutem.

Mm
ann
atq;
busto: dece
Besse nepo
miliarissim
sanguine at
cuius forma
euasit: itra
set: pater: u
mē oblegue
lius q̄ princip
nō domo sp
médaret ne
xus laxare:
suos: sed cū
abiret: stud
reuerētia u
sacerdotali
simul thear
hodie prim
hercule alien
se honorē p
bāt mirabā
debāt: q̄ nu
accipiet ab
dit noui nō
cepim gaudi
etā: honore
Cassii huius
domino nō
decedit: rur
det cū rātus

Mmidia q̄dratilla paulo minus octogesimo ætatis
anno decessit usq; ad nouissimã ualitudinẽ uiridis:
atq; etiã ultra matronalẽ modũ cõpacto corpe & ro
busto: decessit honestissimo testamento: reliq; hæredes ex
Besse nepotẽ: ex tertia pre neptẽ: neptẽ pag; noui: nepotẽ fa
miliarissime diligo: adolescentẽ singularẽ: nec iis tãtũ quos
sanguine attingit iter propinquos amãdus: ac primũ conspi
cuus forma: omnis sermões malignorum & puer & iuuenis
euasit: itra q̄rtũ & uicesimũ annũ maritus: & si deus annuis
set: pater: uixit i cõtubernio auix delicate seuerissime & ta
mẽ obsequetissime. habebat illa pãtomimos fouebatq; effu
sius q̄ p̄icipi fœminã: cõueniret. hos q̄dratus nō i theatro
nō domo spectabat: nec illa exigebat: audi ipsam cũ mihi cõ
mẽdaret nepotis sui studia solere se ut fœmina i otio illo se
xus laxare animũ lusu calculoz: solere spectare pãtomimos
suos: sed cũ factura eẽt alterutz; semp se nepoti suo p̄cepisse
abiret: studeretq;: q̄d mihi nō amore eius magis facere quã
reueretia uidebat: miraberis: & ego miratus sum: proximis
sacerdotalibus ludis p̄ductis in cõmissione pantomimis cũ
simul theatro ego & q̄dratus egrederemur ait mihi: scis me
hodie primũ uidisse saltãtẽ auix meã libertum hoc nepos:
hercule alienissimi hoies i honore q̄dratillã: pudet me dixit
se honorẽ p̄ adulationis officium: i theatrũ cursitabant: exulta
bãt mirabãt: ac deĩde singulos gestus dominã cũ cãticis red
debãt: q̄ nunc exiguissima legata theatralis opã corollariũ
accipiet ab hærede: q̄ nō suspiciebat hæc q̄a soles si q̄d inci
dit noui nō iuitus audire: deĩde q̄a iucundũ est in hoc q̄d
cepim gaudiũ scribẽdo retractare gaudeo enĩ pietate defun
ctã: honore oprimi iuueis: lætor etiã q̄ domus aliquãdo. C.
Cassii huĩus qui cassianã scholã princeps & parens seruiet
domino nō minori: impleuit enĩ illam quadratus meus: &
decedit: rursusq; & pristinã dignitatẽ celebritatẽ gloriã red
det cũ tãtus orator inde p̄cedet quãtus iuris ille consultus.

C. Plinius Ruffo suo Salutem.

Quantum eruditorum: aut modestia ipsorum: aut
quies operit ac subtrahit famæ: at nos eos tantum di-
cturi aliqd aut lecturi timeamus: q studia sua pferunt:
cum illi qui tacet hos amplius præstet: quod maximū opus
silentio reuerentur: expertus scribo quod scribo: Terentius
junior equestribus militiis atq; etiā procuratiōe Narbonē-
sis puitiæ itegerrime fūctus recepit se ī agros suos: paratq;
honoribus tranquillissimū otium prætulit: hunc ego iuitatus
hospitio ut bonū patrē familiæ: ut diligentem agricolā itue-
bar: de his locuturus in quibus illū uersari putabā & cœpā:
cū ille me doctissimo sermōe reuocauit ad studia: qua tersa
omnia: quā latina: quā græca: Nam tantū utraq; lingua ualet
ut ea magis uideat excellere quā maxime loquitur: quantū
ille legit: quantū tenet: Athenis uiuere hominē non in uilla
potes: Quid multa: auxit sollicitudinē meā: effecitq; ut illis
quos doctissimos noui nō minus hos seductos & quasi ru-
sticos uerear: idē suadeo tibi: sunt enī ut ī castris sic etiam in
litteris nostris plures cultu pagano quos cūctos & armatos
& qdē ardētissimo īgenio diligētius scrutatus iuenies. Vale

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Vper me cuiusdā amici langor admonuit optumos
esse nos dū ifirmi simus: quē enī ifirmū aut auaritia
aut libido sollicitat: nō amoribus seruit nō appetit honores
opes negligit: & q̄tulūcūq; ut relicturus satis hēr: tunc deos
tūc hominē esse se meminit: iuidet nemini: neminē mirat:
neminē despicit: ac ne sermōibus qdē malignis aut attēdit:
aut alitur: balinea imaginat & fōtis. hæc summa curarum:
summa uorōz: mollēq; in postegz & pingūē si cōtingat eua-
dere hoc est innoxia beatāq; destinat uitā. possum ergo qd
plurimis uerbis plurimis etiā uoluminibus philosophi do-
cere conāt: ipse breuiter tibi mihiq; p̄cipere: ut tales eē sani
p̄leueremus: quales nos futuros profitemur infirmi. Vale.

C. Plinius Surræ suo Salutem.

T mihi discendi & tibi docendi facultatē otium præbet: Igitur per quā ueli scire esse fantasmata; sed habere propria figurā numeq; aliquod putes iane: sed uariā ex metu nostro imaginē accipe: ego ut esse credā in primis educor quod audio accidisse Curtio Ruffo: tenuis adhuc & obscurus opinētī africā comes hæserat: inclinato die spatiabatur in porticu: offert ei mulieris figura: humana grandior pulchriorq; perterritō africam se futurorum p̄nūtiā dixit: & uenturum romam: honoresq; gesturū atq; etiā cum summo Imperio in eandem p̄nūtiā reuersurū ibiq; moriturū: facta sunt omnia. Præterea accedēti Cartbaginē egrediētq; naue eadem figura in littore occurrisse narratur. Ipse certe implicitus morbo futura p̄teritis: aduersa secundis auguratus spē salutis nullo suorū desperatē proiecit: iam illud nōne & magis terribile & non minus mirū est: quod exponā ut accepit: erat Athenis spacioſa & capax domus: sed ifamis & pestilēs: p̄ silentiū noctis sonus ferri: & si attenderes acrius: strepitus uinculorū longius primo deīde proximo reddebatur: mox apparebat Idolon senex macie & squalore cōfectus: p̄missa barba: horrenti capillo. cruribus cōpedes: manibus catenas gerebat: quatiēbatq; inde inhabitantibus tristes durāq; noctes per metum uigilabantur: uigiliam morbus & crescente formidine mors sequebatur: nam interdū quoq; quanquā abcesserat imago: memoria imaginis oculis ihærebat: longiorq; causis timoris timor erat: deserta icē & damnata solitudine domus: totaq; illi monstro relicta p̄scribēbat tamē si quis cōducere ignarus tāti mali uellet. Venit athenas philosophus athenodorus: legit titulū: auditōq; p̄rio quā suspecta uilitas: p̄cūctatus oīa docet: ac nihilo minus imo tanto magis cōducit: ubi cœpit aduersaſcere: iubet sterni sibi in priā domus p̄te: poscit pugillares: stilū: lumē: suos oēs in iteri ora dimittit: ipse ad scribēdū animū: oculos: manū itēdit: ne uacua mens audita simulacra & inanes sibi metus fingeret:

initioq; ubiq; silentiū: deinde cōcuti ferrū: uincula moueris:
ille nō tollere oculos: non remittere stilū: sed offirmare ani-
mū auri buq; prætere: tū crebrefcere fragor: aduentare
etiā: ut limine iā: ut itra limē audiri: respicit uidet agnoscitq;
narratam sibi effigiē: stabat inuebatq; digito similis uocāti:
hic contra ut paululum expectaret manu significat: rursusq;
ceris & stilo incumbit: illa scribētis capiti catænis isonabat:
respicit rursus idem quod prius inuentē: nec moratus: tollit
lumen & sequitur: abt illa lento gradu quasi grauis uiculis:
postq; deflexit in aream domus: repente dilapsa deserit comi-
tē: desertus herbas & folia concerpta lignum loco ponit: po-
stero die adit magistratus: monet ut illum locum effodi iu-
beant: inueniunt ossa iserta catænis & iplicita q; corpus æuo
terraq; putrefactū nuda & exese reliquerat uiculis: collecta
publice sepeliūt: domus postea rite cōditis manibus caruit:
& hæc qdē affirmātibus credo: illud affirmare aliis possum:
est libertus mihi nō illiteratus. M. cū hoc minor frater eodē
lecto quiescebat. Is uisus est sibi cernere quendam in thoro
residentem: capiti suo cultros atq; etiā ex ipso uertice ampu-
tantem capillos: ubi illuxit ipse circa uerticem: tonsus capilli
iacentes reperiuntur: exiguum temporis, medium rursus si-
mle aliud priori fidem fecit: puer in pædagio mixtus pluri-
bus dormiebat: uenerūt p fenestras ita narrat i tunicis albis
duo cubantemq; detonderunt: & qua uenerant recesserunt:
hunc quoq; tōsum sparsosq; circa capillos dies ostēdit: nihil
notabile securū nisi forte qd' nō fui reus: si domitianus sub
quo hæc acciderit diutius uixisset: nā i crinē eius datus acer
de me libellus inuentus est: ex quo coniectari potest quia
reis moris est submittere capillum recisos i eorum capillos
depulsis quid imminebat periculi signum fuisse: proinde ro-
go eruditionem tuam intendas: digna res est quam diu mul-
tumque consideres: ego quidem indignus cui copiam scien-
tiæ tuæ facias licet etiam utranq; i partem ut soles disputes

ex altera t
cum mihi

Is
ex
ap
sunt isti q
felicissim
ego tamē b
stram dilige
suos iudiciu
amari a me

Ide
non
pro
huic senatu
ria decreuit
tētus fuit. eq
quam iudici
admonuit q
i has sordes
ausus est &
posteris pd
aliquit adep

Orq
cuius
sciā: cū sis on
probas effusi
secuntur: nō
accedūt qrel
ture abutūt:

ex altera tamen fortius ne me suspensum incertūq; dimittas
cum mihi cōsulendi causa fuerit ut dubitare desinerē. Vale.

C. Plinius Septitio suo salutem.

Is quosdam apud te reprehēdisse tanq̄ si amicos meos
ex omni occasione ultra modū laudē: agnosco crimē
āplector etiā: qd enī honestius culpa benignitatis: q̄
sunt isti qui amicos meos melius norint: quid inuidet mihi
felicissimo errorem: ut enim non sint tales: a me p̄dicant:
ego tamē beatus: quod mihi uidetur. igitur ad alios hāc fini
stram diligentia conferat: nec sunt pauci qui carpere amicos
suos iudicium uocant: mihi nunquam psuadebūt ut meos
amari a me nimis unquam putem. Vale.

C. Plinius Montano suo salutem.

Idebis: deinde indignaberis si legeris: quod nisi legeris
non potes credere: ē uia tyburtina intra primū lapidē
proxime annotaui monumētū pallantis ita inscriptū
huic senatus ob fidē pietatēq; erga patronos ornāmēta p̄o
ria decreuit: & sestertiū centies quinquagies cuius honore cō
tētus fuit. equidē nunq̄ sum miratus quā sapius a fortuna
quam iudicio p̄ficiscerentur: maxime tamē hic me titulus
admonuit quam essent inimica & inepta quā interdū i cenū
ī has sordes adiicerētur: quid deniq; ille furcifer & recipere
ausus est & recusare: atq; etiam ut moderationis exemplum
posteris p̄deret. Sed qd idignior: Ridere satius ne se magnū
aliquit adeptos putent q̄ huc felicitate perueniūt ut rideāt.

C. Plinius Genitori suo salutem.

Orqueor q; discipulū ut scribis optimæ spei amisisti
cuius & ualitudie & morte ipedita studia tua qd ne
scia: cū sis omnium officioꝝ obseruatissimus cūq; omēs quos
probas effusissime diligas me: huc quoq; urbana negotia p̄
secuntur: nō debuit: sūt enī qui me iudicē aut arbitꝝ faciūt
accedūt q̄relæ rusticorū q̄ auribus meis post lōgū tēpus suo
iure abutūt: istat & necessitas agrorū locandorū p̄q̄ molesta

adeo rarum est iuenire idoneos conductores quibus ex causis precario studeo. studeo tamen: nam & scribo aliquid & lego: sed cum lego ex comparatione sentio quam male scribam: licet tu mihi bonum animum facis: qui libellos meos de ultione Heluidii orationi Demosthenis confers: quam sane cum componerem: illos habui in manibus. non ut æmularer: improbum enim: ac pene furiosum sed tamen imitarer. & sequerer tantum ut diuersitas ingenioꝝ maximi & minimi: aut causæ dissimilitudo pateret. Vale.

C. Plinius Cornuto suo Salutem.

Laudius Pollio amari a te cupit. dignus hoc ipso: quod cupit: deinde quod ipse te diligit: neque enim fere quisquam exigit istud nisi qui facit: uir alioquin rectus integer quietus ac pene ultra modum: si quis tamen ultra modum uerecundus: hunc cum simul militarem: non solum ut commilito inspexi: præerat alæ militari. ego iussus a legato consulari rationes alarum & cohortium excutere: ut magnam quorundam fecerantque auaritiâ negligentiam parem: ita huius summam integritatem sollicitam diligentiam inueni: postea promotus ad amplissimas procuraciones nulla occasione corruptus ab insito abstinentiæ amore deflexit: nunquam secundis rebus intumuit. nunquam officiorum uarietate continuam laudem humanitatis infregit: ea deque firmitate animi laboribus sufficit qua nunc otium patitur: quod quidem paulisper cum magna sua laude intermisit & posuit a Corellio nostro ex liberalitate impatoris neruæ emendis diuidendisque agris adiutor adsumptus: & enim qua gloria dignum est summo uiro in tanta eligendi facultate præcipue placuisse idem quam reuerenter quam fideliter amicos colat multorum supremis iudiciis Musanii Bassi grauissimi cuius credere potest cuius memoriam tantam gratam gratam prædicatione progat & extendit: ut librum eius de uita (nam studia quoque sicut alias bonas artes uenerat) ediderit pulchrum: stili uarietate ipsa præbandum: cum plerique hactenus defunctorum meminerit ut

querantur: hunc hominem appetentissimum tu mihi crede
complectere: apprehende: immo & inuita: ac sic ama tãquã
gratiam referas: neq; enim obligandus est in amoris officio
qui prior cœpit. Vale.

C. Plinius Fabato profocero suo Salutem.

Elector iucundum tibi fuisse Tironis mei aduentũ:
quod uero scribis oblata occasione procõsulis pluri-
mos manumissos: unice lætor: cupio enĩ patriã om-
nibus quidẽ rebus augeri: maxime tamen ciuiũ numero: id
enĩ oppidis firmissimũ ornamẽtũ: illud etiã me nõ ut ambi-
tiosum: sed tamen iuuat quod accidisse meq; & gratiarum
actionem ut laude celebratos: est enim Xenophai
utiq; sit emereri putes. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Vguro nec me fallit augurium historias tuas imor-
tales futuras: quo magis illis ingenue fatebor: inferi
cupio: nã si esse nobis curã solet: ut facies nostra ab
optimo quoq; artifice exprimat: non ne debemus optate ut
opibus similis tui scriptor p̄dicatorq; cõtingat? demonstro
ergo quanquã diligentia tuam fugere nõ possum i publicis
actis demonstro tamen quo magis credas iucundũ mihi fu-
turum si factum meum cuius gratia periculo credit suo ige-
nio: tuo testimonio senectione aduocatũ puintiã bethycæ
contra Bebiũ Massam damnato: quam etiã Massa consue-
uerat ut bona eius publice custodirẽt: senectio cum explo-
rasset consules postulationibus uacatuos conuenit me: &
quasi concordia inquit iniunctam nobis accusationẽ: execu-
ti sumus: ac adeamus cõsules petamũsq; ne bona dissipari si-
nant: quorum esse in custodia debent: respondi cum sumus
aduocari senatu dati dispice nũ peractas putes partis nostras
senatus cognitione finitas: & ille tu quem uoles tibi termi-
num statues: cui nulla cum prouintia necessitudo nisi ex be-
neficio tuo & hoc recentis: ipse & natus ibi & quæstor in ea

fui: tum ego si fixum tibi istud ac deliberatum: sequar te: ut
si qua ex hoc inuidia nō tua tantum: sequar te: uenimus ad
consules: dicit senectio quæ res ferebat: aliqua subiūgo: uix
dum conticueramus. Et Massa questus senectiōnem nō ad
uocati fidem: sed inimicitia amaritudinem implese: impie
tatis reum postulat: horror omnium: ego autem uereor in
clarissimi consules ne mihi Massa silētio p̄uaricationē obie
cerit quod non me reum postulauit: quæ uox est statim ex
cepta: & postea multo sermone celebrata est. Diuus quidem
nerua iam priuatus quæ attēdebat his grauissimis litteris
nō mihi solū uerū etiam sæculo ē gratulatus: cui exemplū:
sic enim scripsit simile antiquis contigisse: hæc utcūq; se ha
bent: notiora clariora maiora tu facies: quanq̄ non exigo ut
excedat cera modum: nec historia debet egredi ueritatē &
honeste factis ueritas sufficit. Vale.

C. Plinii Nouocomensis epistolarum liber septimus
explicit. Incipit octauus.

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Aepe te monui: ut libros quos uel pro te uel in
platam immo & pro te & in illum: ita enim ma
teria cogebat cōposuisti: quā maturissime emit
teres: quod nunc præcipue morte eius audita &
hortor & moneo: quamuis enim legeres multis
legēdosq; dederis: nolo tamen quenq̄ opinari defuncto de
mū inchoatos quos icolumi eo pegisti: salua sit tibi cōstan
tia: erit autē si notū æquis iniquisq; fuerit non post inimici
mortē scribendi tibi natā esse fiducia: sed iā paratā editionē
morte præuentam: simul uitabis illud

Nam quod de uiuente scriptū est ī defunctū
quocq; tanquā uiuentem adhuc editur. Statim igitur si quid

aliud in manibus differe: interim hoc perfice: quod nobis q̄
legimus olim absolutum uidetur sed iam uideat & tibi cu-
ius cunctationem nec res ipsa desiderat & tēpo ris rō p̄cidit.

C. Plinius Sabino suo Salutem,

Acis iucūde qđ nō solū plurimas epistolas meas: ue-
rū etiā longissimas flagitas: ī qbus parcior fui: parti
qa tuas occupatiōes noui: partim qa ipse multum di-
stringebar: plerūq; frigidis negotiis: quæ plerūq; & auocant
animū & cōminuūt: p̄terea nec materia plura scribēdi daba-
tur: neq; enī eadē nostra cōditio quæ. M. Tullii ad cuius exē-
plū uocas: illi & copiosissimū ingeniū: & ingenio quæ uarie
tas regē: quæ magnitudo largissime suppetebat: nos quā an-
gustis terminis cludamur: etiā tacente me p̄spicis: nisi forte
uolumus scholasticas: atq; ut ita dicā ūbraticas litteras mit-
tere: sed nihil minus aptū arbitramur cū armaturā cū castra
deniq; cornua Tubas sudorē pulueres soles cogitamus: ha-
bes ut puto iustā excusationē: quā tamen dubito an tibi p̄-
bari uelim: Erat enī summi amoris negare ueniā breuibus
epistolis amicorū quāuis scias illis cōstare rationē. Vale.

C. Plinius Caluisio suo Salutem,

Mne hoc tēpus inter pugillares ac libellos iucundū
quiete transmisi: quemadmodū inquis ī urbe potui
isti: Circēses erāt quo genere spectaculi ne leuissime
quidē teneor: Nihil nouū: nihil uariū: nihil quod nō semel
spectasse sufficiat: quo magis miror tot milia uiroꝝ tā pue-
riliter identidē currentis equos īsistētis curribus homīes ui-
dere: Si tamen uelocitate equoꝝ aut hominum arte trahe-
rentur: esset ratio nonnulla: nunc fauent panno pānū amāt:
& si in ipso cursu nō mediocri certamīe. hīc color illuc: ille
huc transferatur: studiū fauorq; transibit: & repente agitato
res illos equos illos quos procul noscitant: quoꝝ clamitant
nomina relinquet: tāta gratia: tāta auctoritas ī una uilissi ma
tunica: mitto apud uulgus qđē uilius tunicas: & apđ quosdā

graues homines: quos ego cū recordor ī re inani frigida affi-
dua tā īlatiabiliter desiderare: capio aliquā uoluptatem: quod
hac uoluptate nō capiar: ac p̄ hos dies libētissime otiiū meū
ī litteris colloco quos alii otiosissimis occupatiōibus pdūt.

C. Plinius Romano suo Salutem dicit.

Edificare te scribis: bene ē iueni patrociniū: ædifico
eni iam ratiōe: quia tecum hoc quoq; nō dissimulo:
qd̄ ad mare tu: ego ad lariū lacū: huius ī littore plu-
res meæ uillæ sed duæ ut maxime delectāt: ita exercēt: altera
īposita saxi more baiano lacū prospicit: altera neq; more
baiano lacū tāgit: itaq; illam tragœdiā: hāc appellare comœ-
diā soleo: illam quod quasi cothurnis: hāc quod quasi foccu-
lis sustinetur: sua utriq; amœnitas: & utriq; possidentis ip̄a
diuersitate iucundior: hāc lacu propius: illa latius utitur:
hāc illū unum molli curuamine amplectitur: illæ ditissimo
dorso diripiunt: illic reia gestatio longo limite super littus
extendit: illa fluctus non sentit: hāc frāgit ex illa possis des-
picere piscātis: ex hac ip̄a piscari hamūq; e cubiculo: ac pene
etiā lectulo ut e nauicula iacere: hāc mihi causæ utriq; quæ
desint abstruendi ob ea quæ sup̄sunt & si quid ego ratiōnē
tibi apud quem pro ratione erit idem facere. Vale.

C. Plinius Coloni suo Salutem dicit.

Nice probo: quod p̄p̄ei quintiani morte tā dolen-
ter adficeris: ut amissi caritatē desiderio extēdas: nō
ut pleriq; q̄ tātū uiuētis amāt: seu potius amare se si-
mulāt: qd̄ est nisi quod florētis uident: nā miserōq; nō secus
ac defūctōq; obliuiscūt: at tibi perennis fides tātaq; ī amore
cōstātia. ut finire. nisi tua morte nō possit: & hercule is fuit
quintianus quē diligere licebat ip̄ius exēplo: felices amabat:
miseros tuebat: desiderabat amissos. iā illa quāta probitas ī
ore: quāra ī sermone cunctatio: quā pari libra grauitas comi-
tasq;: quod studiū litterarū: q̄ pietate cū dissimillimo parēte
quiebat: quam non obstabat illi quo minus uir optimus ui-

deretur quod erat optimus filius : sed quid dolorem tuum
exulcero. quanquā sic amasti uiuētem : ut hoc potius quam
de illo fileri uelis: a me præsertim cuius prædicatione putas
uitam eius ornari: memoriam prorogari: ipsamq; illam qua
est raptus ætatem posse restitui. Vale.

C. Plinius Iuniori suo Salutem dicit.

Astigabat qdam filium suū quod paulo sūptuosius
equos & canes emerit: huic ego iuvene digressio: he-
us tu nūq̄ ne fecisti: quod a patre corripī posset: feci
sti dico nō interdū facis quod filius tuus: si repēte pater ille
tu filius pari grauitate reprehēdas: non oēs homines aliquo
errore ducuntur: non hic in illo sibi: in hoc alius indulget:
hæc tibi admonitus imodice seueritatis exēplo more mū-
tuo scripsi ne quādo tu quoq; filiū tuū durius acerbiusque
tractares: cogita & illū puerq; esse: & te fuisse: atque ita quod
es pater utere ut memineris te hominē esse & hoīs patrem.

C. Plinius Genitori suo Salutem.

Ecepi litteras tuas quibus quereris tedio tibi fuisse
quāuis lautissimam cœnā: q̄a scurræ cinædi morio-
nes mensis ferrabant: uis tu remittere
aliquid ex rugis: siquidē nihil tale habeo: habētis tamē fero:
cur ego nō habeo: quia nequaquā me ut iexpectatū festiuū
ue delectat: si qd molle a cinædo: petulans a scurra: stultum
a moriōe proferit: nō rationē sed stomachū tibi narro: Atq;
adeo quā multos putas esse quos ea qbus capimur & duci-
mur partim ut inepta partim ut molestissima offendāt: quam
multi cū lector aut lyristes aut comœdus i ductus ē: calceos
poscūt: aut nō minore cū tedio cubāt quā tu ista (sic enī ap-
pellas) prodigia perpessus es: demus igitur alienis oblectatio-
nibus ueniā: ut nostris impetremus. Vale.

C. Plinius Sabiniano suo Salutem dicit.

Ibertus tuus: cui succensere te dixeras uenit ad me :
aduolutusq; pedibus meis tanquā tuis hæsit. fleuit :

multū rogauit: multum etiā tacuit: in summa fecit mihi
poenitentiae fidē: uere credo emendatū: quia deliquisse se se
tit: irasceris scio: & irasceris merito: idq; scio: sed tunc quoq;
praecipua manluetudinis laus: cū irae causae iustissime sunt:
amasti hominem & spero amabis: Interim sufficit ut exora
ri te sinas: licebit rursus irasci si meruerit: quod exoratus ex
cusatius facies: remitte aliquid adolescentiae ipsius: remitte
lachrymis: remitte indulgentiae: ne torseris: & nā ne torquea
ris: cum tam lenis irasceris uereor: ne uidear non rogare si
cogeris: ipse precibus eius meas iunxero: iungam tamē tāto
plenius & effusius: quanto ipsum acrius seueriusq; corripui
dēstricte minatus nunquā me postea rogatur: hoc illi quē
terreri oportebat tibi non idē: nā fortasse: iterum rogabo:
iterū ipetrabo sit modo tale ut rogare: & ut p̄stare deceat.

C. Plinius Sabiniano suo salutem dicit.

Enefecisti quod libertū aliquādo tibi carū reducētū
bus epistolis meis ī domū ī animū recepisti: iuuabit
hoc te: me certe iuuat: primū qđ te tam tractabilem uideo:
ut ī ira regi possis: deīde qđ tantū mihi tribuis: ut uel aucto
ritati meae pareas: uel p̄cibus idulgeas: igitur & laudo & gra
tias ago: simul in posterū moneo ut te erroribus tuorum &
si nō fuerit qui deprecetur: placabilem praestes. Vale.

C. Plinius Mamiliano suo salutem dicit.

Vereris de turba castrensium negotiorum & tāquā
summo otio perfruare: lusus & iēptias nostras legis
amas flagitas: meq; ad similia cōdenda nō mediocri
ter icitas: Incipio ex hoc genere studiorum nō solū oblecta
tionē uerū etiā gloriā petere: post iudiciū tuum uiri eru
ditissimi grauissimi: ac super ista uerissimi: nunc me rerum
actus modice sed tamen distringit: quo finito aliquid earū
dem camoenarum in istum eundem benignissimum Sinum
mittam: tu passerulis & columbulis nostris inter aquilas
uestras dabis pennas si tamen & sibi placebunt si tantū sibi

continentos cauea nido ue curabis. Vale.

C. Plinius Ceminio suo Salutem.

Audas mihi & frequenter p̄sens : & nunc p̄ epistolas
nuntiū tuum quod sit liberalis tribuere patriæ p̄p̄i
quis affinibus amicis: sed tamen iis dico pauperibus:
nō ut istis q̄ iis maxime possunt: hos ego uiscatis hamatisq̄
muneribus: nō sua pro me reputo: sed aliena corripere: sunt
ingenij simillimi: qui quod huic donāt auferunt illi: famāq̄
liberalitatis auaritia petunt: primum est autem suo esse cō-
tentum: deinde quos præcipue scias indigere: sustentantem
fouentemq̄ orbe quodā socialitatis ambire: quæ cuncta si
facit iste: usquequaque laudandus ē: si unum aliquid: minus
quidem: laudandus tamen: tam parum est etiā imperfectæ
liberalitatis exempli: tam eximia tenet homines habēdi cu-
pido: ut possideri magis quam possidere uideantur. Vale.

C. Plinius Sardo suo Salutem.

Est quam a te recessi non minus tecum : quam cum
ad te fui: legi enim librum tuum identidem repetens
ea maxime (nō enim metiar) quæ de me scripsisti: in
q̄bus quidē percopiosus fuisti: quam multa: quā uarie: quam
non eadem de eodem iugo: tamē diuersa dixisti: laudem pa-
riter & gratias agam: neutrum satis possum : & si possem ti-
merem ne arrogans esset ob ea laudi dare tibi ob quæ gra-
tias agere: unum illud addam: omnia mihi tanto: laudabilio-
ra uisa: q̄nto hic iucundiora: quāto laudabiliora erant. Vale

C. Plinius Titiano suo Salutem.

Vid agis: qd agis sectantibus uitā iucundissimā id est
otiosissimā: quo fit ut scribere lōgiore epistolas nō
sim: legere illud tanq̄ delicatus: hoc tanquā otiosus:
Nihil est enī aut pigrius delicatis: aut curiosius: otiosis. Vale

C. Plinius Paulino suo Salutem.

Lius aliud: ego beatissimū existio q̄ bonæ māsuraq̄
famæ præsumptione p̄frui: certusq̄ posteritatis cū

futura gloria uiuit ac nihil nisi primū æternitatis ante oculos pingue illud altūmq; otium placeat; hæc enī oēs homines arbitror oportere aut immortalitatē suam aut mortalitatē cogitare: & illos quidem contendere: hos quiescere: non remitti: nec breuem uitā caducis laboribus fatigare: ut uideo multos misera simul & ingrata imagine industria ad utilitatē sui peruenire: hæc ego tanquam quæ quotidie mecum ut diuinam mecum si dissenties ut qui semper clarum aliquid & immortale mediterur. Vale.

C. Plinius Macrino suo Salutem.

Ereuer ne immodicā orationem putares quam cum hac epistola accipies: nisi esset generis eius: ut sæpe diu sinere uideat: nā singulis criminibus singulæ uelut causæ cōtinent: poteris ergo ut cœpis ubicūq; desieris quæ deinceps sequentur: & quasi incipientia legere & quasi coherentia: meque in uniuersitate longissimum breuissimum in partibus iudicare. Vale.

C. Plinius Tironi suo Salutem.

Gregie facis inquire enī & perseuera quæ iustitiā tuam in p̄cipualibus multa humanitate cōmedas: cuius p̄cipua pars ē honestissimū quēq; complecti atq; ita a minoribus amari: ut simul a p̄cipibus diligere: pleriq; autē dū uerēt ut gratiæ potētū ipartiri uideat: sinisteritatis atq; etiā malignitatis famā cōsequūt: a quo uitio tu lōge recessisti scio: sed tēperare mihi nō possum: quo minus laudē similis monenti: quod eū modum tenes: ut discrimina ordinum dignitatumque custodias: quæ si confusa & permixta sunt: nihil est æqualitate ipsa inæqualius. Vale.

C. Plinius Auguri suo Salutem.

I laudatus a te laudare te cœpo: uereor ne nō tā proferre iudiciū meū q̄ referre gratiā uidear: sed licet uidear: oīa scripta tua pulcherrima existio: maxie tamen illa: quæ nobis accidit hoc una eadēq; de cā: nā & quæ diu amicis optie

scribis: & ego de me quæ ut puto optima lego. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Vpio præceptis tuis parere: sed aprorū tanta penuria est; ut mineruæ & dianæ quas ais pariter colēdas cōuenire nō possit: Itaq; mineruæ tantū seruiēdū ē: delicate tamen ut in secessu & æstate in uia plane nōnulla leuiora statimq; delenda a garrulitate qua sermones uehiculo ferunt extendi: his quædam addidi ī uilla cum aliud non liberet: itaq; poemata quiescunt: quæ tu iter nemora & lucos cōmodissime perfici putas: oratiunculam unam alteram retractaui: quanq; & genus operis & ī fama uile & amoenū magisq; laboribus ruris quam uoluptatibus simile. Vale.

C. Plinius Gemino suo Salutem.

Pistolam tuam iucundissime recepi eo maxime qd̄ aliquid ad te scribi uolebas quod libris inseri possit: obueniat materia uel hæc ipsa quā monstras: uel potiora alia: sunt enī offendicula nōnulla: circūfero oculos & occurrēt: Bibliopolas lugdunī esse nō putabā: ac tanto libentius ex tuis litteris cognoui uindicari libellos meos qui per egre manere gratiā quā in urbe legerint: incipio enī satis absolutū existimare d̄ quo tāta diuersitate regionum discreta hominum iudicia dissentiunt. Vale.

C. Plinius Quadrato suo Salutem.

Vanto studiosius intentiusq; legisti libros: quos de Heluidii ultione composui: tanto īpensius postulas ut p̄scribam tibi quæq; extra libros: quæq; circa Licinio Domitiano statui mecū ac deliberaui: esse magnam pulchramq; materiam: insectandi nocentes: miseros uindicandi: se proferendi: porro inter multa scelera multorum nullum atrocius uidebatur: quam quod ī senatu senator senatori: prætorius consulari reo: ludex manus intulisset: fuerat alioquin mihi cum Heluidio amicitia: quāta potuerat eē cū

eo qui metu temporū nomen igens pareſq; uirtutes ſeceſſu
tegebat. fuerat cum Arria & Fannia: quarum altera Melui-
dio nouerca: altera mater nouercæ: ſed ita me iura priuata
ut publicū fas & indignitas facti & exempli ratio icitabat: ac
primum quidem diebus redditæ libertatis p̄ ſe q̄ſq; inimi-
cos ſuos duntaxat minores incōdito turbidoq; clamore po-
ſtulauerat ſimul & oppreſſerat: ego & Modestius & cōſtan-
tius arbitratus imaniſſimum reum nō communi temporū
inuidia: ſed proprio crimine urgere: cum iam ſatis ille pri-
mus ip̄etus deſeruiffet: & languidior ī dies ira ad iuſticiā re-
diſſet: quāq; tum maxime triſtis amiſſa nuper uxore mitto:
ante iam hæc nupta Meluidio fuerat: rogo ut ueniat: q̄a me
recens adhuc luctus limine contineret: ut uenit deſtinatum
eſt inquam mihi maritum tuum non inultum pati: nuncia
Arriæ & Fanniæ abſētibus: aſcripto facto ī quo ego comite
non egeo: ſed nō tam gloriæ meæ fauerim: ut uobis ſotieta-
tis ius inuideam: perfer tanta mandata: nec illæ morantur:
opportune ſenatus ītra diem tertium: omnia ſemper ego ad
Corelium rettuli: quem prudētiffimum ætatiſq; noſtræ ſa-
pientiffimum cognoui: in hoc tamen cōtentus cōſilio meo
fui ueritus hebetaret: erat enim cunctatior cautiorq; ſed nō
ſuſtinui induceret in animum quo minus illi eadē die factu-
rum me: quod an facerem non deliberabā: expertus uſu de
eo quod deſtinaueris non eſſe cōſulēdos quibus cōſultis ob-
ſequi debes: uenio in ſenatū: ius dicendi peto: dico pauſper
maximo aſſenſu: ubi cœpi crimen attingere: reum deſtinare:
adhuc tamen ſine noie undiq; mihi reclamari: alius ſcimus
quid ſit de quo extra ordinem referas: alius quis ē ante rela-
tionem reus: alius ſalui ſumus qui ſuperſumus: audio inter
turbatus interritus: tantum ſulceptæ rei honeſtas ualet: tan-
tumq; ad fiduciam uel merum differt nolint homines qd̄ fa-
cias an non probent: longum eſt omnia quæ tunc hinc inde
iacta ſunt recensere: nouiffime conſul ſecundæ ſententiæ

loco dies
adhuc o
quidā ex
nimis fo
net: ut o
pibus fec
tus alter
quid præ
nem iam
gratia: qui
ad orieten
ſermonib
mo meo
re pœnas
ciſcor: la
quos deſ
chius pro
autem me
cus: omnis
crimenq;
præterea
enim cun
dius Qu
relas dolē
non aufer
cauſam ha
luidii filia
ſuſtiere de
modum i
modestiffi
tū publici
manifeſti
tum Sauri

loco dies si quid uolueris: permisseras inquam: quod usque
adhuc omnibus permisisti: resido: aguntur alia interim me
quidam ex consularibus amicis secreto curatoque sermoni quasi
nimis fortiter incauteque progressum corripit: reuocat: mo-
net: ut desistam: adiicit etiam: notabilem te futuris princi-
pibus fecisti: est inquam dum malis: uix ille discesserat: rur-
sus alter quid audes: quo ruis: quibus te periculis obiectis:
quid praesentibus confidis incertus futurorum: laceassis homi-
nem iam praefectum aetarii & breui consulem: praeterea qua
gratia: quibus amicitias fultum: nominat quaedam qui tum
ad orientem amplissimum exercitum non sine magnis dubiisque
sermonibus obtinebat: ad haec ego omnia percepi: Atque ani-
mo mecum ante peregi: nec recuso: si ita casus attulerit: Lue-
re poenas ad honestissimum factum dum flagitiosissimum ul-
ciscor: iam censendi tempus dicit Domitius Appollinaris
quos designatus dicit Fabritius uero Fabius Postumius ue-
ctius proculus collega publicii certi de quo agebat: uxoris
autem meae quam amiseram uirtricis: Post hos ammius flac-
cus: omnis certum nondum a me nominatum defendunt:
crimenque quasi in medium relictum defensione suscipiunt: quae
praeterea dixerint non est: necesse narrare in libris habes. sunt
enim cuncta ipsorum uerbis persecutus: dicunt contra Aui-
dium Quietum Cornutum Tertullum: Iniquissimum esse que-
relas dolentium excludi: ideoque Arriae & Fanniae uis querendi
non auferendum: nec interesse cuius ordinis quis sit. Sed quae
causam habeat: Cornutus datum se a consulibus tutorem He-
luidii filiae petentibus matre eius & uirrico: nunc quoque non
sustinere deserere officii sui partis: In quo tamen ei suo dolori
modum imponere: & optimarum foeminarum perferre
modestissimum affectum quas ceteras esse admonere Sena-
tum publicii certi crudelitatis adulationis & petere si poena flagitii
manifestissimi remittatur: nota certo quasi censoria inurat:
tum Satrius Rufus medio ambiguoque sermone puto iqt

iniuriã factã Publico certo si nõ absoluitur: nomĩatus ẽ ab
amicis Arriã & Fannia: nomĩatus ab amicis: nec debemus
soliciti esse: idẽ & nos qui bene sentimus de homine iudi
caturi sumus si innocens est: sicut & spero & malo: & donec
aliquid p̄batur credo poteritis absoluere: hoc illi quo q̄sq;
ordine citabantur . uenitur ad me: confurgo: ator initio: q̄
in libro est: respondeo singulis: mirum qua intentione: qui
bus clamoribus omnia exceperint: qui modo reclamabant:
tanta conuersio uel negotii dignitatem: uel prouentũ ora
tionis: uel actoris constantiã subsequuta est: finio: incepit re
spondere ueiento nemo patitur: obturbatur: obstrepitur:
adeo quidem ut diceret rogo P.C. ne me cogatis implorare
auxilium tribunorum: & statĩ Murãna tribunus p̄mitto
tibi Fabriti ueniẽto dicere: tum quoque reclamatur: iter mo
ras cõsul citatis nominibus & parata dissensiõẽ mittit sena
tum ac pene adhuc stantem tentantẽque dicere ueientonẽ
relinquit: multum ille de hac: ita uocabat: contumelia que
stus est homerico uersu : non
fere quisquam in senatu fuit: qui me non complecteretur:
exocularetur: certatimq; laude cumulare: quod intermis
sum tandiu morem in publicum cõsulẽdi susceptis p̄priis
simultatibus reduxissẽm: quod deniq; senatum inuidia libe
rassem: qua flagrabat apud ordines alios: quod seuerus i cã
teros senatoribus solis dissimulatiõẽ quasi mutus parceret:
hãc acta sunt absente certo: fuit enim seu tale aliqd suspica
tus: siue ut excusabatur infirmus: & relatiõis quidem de eo
Cãsar adsit: optinui tamen quod intenderam: nam collega
certi consulatum: successorem certus accepit: planeq; factũ
est quod dixeram in fine: reddat premium sub optimo prin
cipe qd a pessimo accepit: postea actionẽ meã utcũq; potui
recollegi: addidi multa: accidit fortuitũ: sed nõ tanq̄ fortui
tum: quod deditis libris certus i tra paucissimos dies iplici
tus morbo decessit: audiui referẽtis hanc imaginem mentis

eius: hanc
mibi: uera
ut uera u
libros qu
tentus lib

Ec
te
remur ut si
pgamus mo
prouexit

Et
at
libellis &
meos lego
quod post
quali ab sen
trẽfamilia
gestatione p
sticis urba

Va
res
bes negoti
re tecu uel
ipam mem
oneratamq;
rioribus pr
Ign
Ver
est ruffus p

eius: hanc oculis inesse tāquam uideret Heluidiū respōdere mihi: uera ne hęc affirmare nō aulim: interest tamē exēpli ut uera uideantur: habes epistolā: si modo epistola cogitas libros quos legisti non minorem: sed imputabis tibi q̄ contentus libris non fuisti. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Ec ipse tibi plaudis: & ego nihil magis ex fide quā de te scribo: polteris an aliqua cura neicio nos certe memur ut sit aliqua nō dico & labore & reuerētia posterorū: p̄gamus modo itinere instituto: qđ ut paucos ī lucē famāq; prouexit: ita multos & tenebris & silentio protulit. Vale.

C. Plinius Falconi suo salutem.

Efugerā ī thuscos ut omnia ad arbitriū meū facerē: at hoc ne ī thuscis quidē tā multis undiq; rusticorū libellis & tā querulis īquietor: quos aliquāto magis iuitus q̄ meos lego: nā & meos iuitus: retracto enī actiunculas q̄sdā: quod post ītercapedinē tēporis & frigidū & acerbū ē: rōnes quasi absente negligunt: interdū tamē equū cōscēdo: & patrēfamilix hactenus ago. quod aliquā partē prædiorū sed p̄ gestatione percurro: tu consuetudinē serua nobisq; sic rusticis urbana acta perscribe. Vale.

C. Plinius Sabino suo salutem.

Va intentione: quo studio: qua deniq; memoria legeres libellos meos epistola tua ostendit: ipse igit̄ exhibes negotiū tibi q̄ deligis: & nutas ut q̄ plurima cōmunicare tecū uellim: faciam p̄ partes tamen & quasi digesta: ne iā ip̄am memoriā: cui gratias ago assiduitate & copia turbē: oneratamq; & quasi oppressam cogā pluribus sigula: posterioribus priora dimittere.

C. Plinius Rufoni suo salutem.

Ignificas legisse te in quadam epistola mea iussisse Verginum Rufum inscribi sepulchro suo: hic situs est ruffus pulso qui uindice quondam Imperium asseruit

non sibi sed patriæ: repræhēdis quod iusserit: addis etiā me-
lius rectiusq; frontinum quod ueruerit: omnino monumē-
tū sibi fieri: meq; ad extremū quid de utroq; sentiam con-
sulis: utrūq; dilexi: miratus sum magis q̄ tu repræhēdis atq;
miraris ut nō putarē satis unq; posse laudari cuius nūc mihi
subeunda defensio est: omnes ego qui magnum aliquid me
morandumque fecerunt non modo uenia: uerū etiā laude
dignissimos iudico: si immortalitatem quam meruere sectāt.
Victurique nominis famam supremis etiā titulis prorogare
nituntur: nec facile quenq; nisi uerginium iuenio: cuius tāta
in prædicando uerecundia: quanta gloria ex facto: ipse sū te
stis familiariter ab eo dilectus p̄batuq;: semel omnino me
audiente prouectum ut de rebus suis hoc unum referre ita
secum aliquādo eluuium locutū: scis uergini quæ historiæ
fides debeatur: proinde siquid ī historiis meis legis aliter ac
uelles rogo ignoscas: ad hæc tu o eluui: eluui: o elui: nec tu
ignoras ideo me fecisse quod feci ut eēt liberum nobis scri-
bere quæ libuisset: age dum hunc ipsum frontinū ī hoc ipso
in quo patior tibi uidetur & pressior comparemus: uenit ex
trui monumentum: sed quibus uerbis īpenſa monumenti
supuacua est: memoria nostri durabit si uitam meruimus:
an restrictius arbitraris per orbem terrarum legendū dare
duraturam memoriam suam: quam uno ī loco duobus uer-
siculis signare: quod feceris: quanq; non habeo p̄positū illū
rephendendi sed hunc tuendi: cuiusq; potest apud te iustior
esse defensio quam ex collatione eius quem prætulisti: meo
quidem iudicio neuter quidem culpandus: quorum uterq;
ad gloriam pari cupiditate diuerso itinere cōtendit alter: dū
expetit debitos titulos: alter mauult uideri cōtēpisse. Vale.

C. Plinius Venatori suo salutem.

Va uero epistola tanto mihi iucundior fuit: quanto
longior erat: præsertim cum de libellis meis tota lo-
queretur: quos tibi uoluptati esse non miror: cum omnia

nostra per
ciles quide
colligere et
stare: de la
præfunt m

Ag
& qu
mus:

teris ueteres
a quo genus
præcipuus: E
sum: molle: i
scriptum: nu
in illis illum
ualet: & hui
amat ut qui
qui benigniss
singula absol
nus ager anim
gratulare etia
scrimen adier

C.

Reque
diu se ī
oia rep

frequenter: se
tuli: nunquam
ex sermone Co
mis equi ro, hu
italicus es an pr
ex studiis: ad h
sum quam sit i

nostra perinde ac nos ames: ipse tum maxime uidebas gra-
ciles quidem: uberores tamen quam expectaueram colligo: si
colligere est non unquam decerpere uiam: torculum iusere: gu-
stare: de lacu mustum obrepere urbanus qui nunc rusticis
praesunt meque notariis & lectoribus reliquerunt. Vale.

C. Plinius Seuero suo Salutem.

Agna me sollicitudine affecit passieni Pauli ualitudo:
& quidem plurimis iustissimisque de causis: uir est opti-
mus: nostri amatissimus, honestissimus: praeterea in lit-
teris ueteres aemulationes exprimit, reddit proprium in primis
a quo genus ducit: uera soboles: eoque simillima illi in quo ille
praecipuus: Elegos eius in manum sumpseris leges opus ter-
sum: molle: iucundum, & plane in Propertium: idque optime
scriptum: nuper ad Lyrica deflexit in quibus ita Horatium ut
in illis illum alterum effingi putes: si quid in studiis cognatio
ualet: & huius propinque magna uarietas: magna mollitas:
amat ut qui uerissime dolet: ut qui impatientissime laudat: ut
qui benignissime ludit: ut qui facetissime omnia denique tamquam
singula absoluit: ego pro hoc amico: pro hoc ingenio: non mi-
nus aeger animo quam corpore: illum tandem ad me recepi:
gratulare etiam litteris ipsis quae ex periculo eius tantum di-
scrimen adiere quantum ex salute gloriae consequent. Vale.

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Requenter agenti mihi euenit ut centumuirum: Cum
diu se intra iudicium auctoritate grauitateque tenuisset:
omnia repente quasi uicti coactique consurgeret laudaretque
frequenter: in senatu famam quale maxime optaueram: re-
tulit: nunquam tamen maiorem cepi uoluptatem quam nup-
ex sermone Cornelii taciti: narrabat sedisse circensibus pxi-
mis equi ro. hunc post uarios eruditosque sermones requisisse.
italicus es an provincialis: se respondisse nosti me? & quidem
ex studiis: ad hoc illum Tacitus an Plinius? exprimere non pos-
sum quam sit iucundum mihi quod nomina nostra quasi

litterarum propria non hominum litteris redduntur quod
uterque nostrum his etiā ex studiis notus quibus alter igno-
tus est: accidit aliud āte paucos dies simile: recūbebat mecū
uir egregius Fabius Ruffinus super eum municeps ipsius q̄
illo die primum uenerat ī urbem Ruffinus demonstrās me:
uides hunc? multa deinde de studiis nostris: & ille plinius ē
inquit uerum fatebor capio magnum mei laboris fructum
an si Demosthenes iure lætatus est qđ illū manus attica ita
nos citauit : ego celebritate nominis
mei gaudere non debeo? Ego uero & gaudeo & gaudere me
dico: neq; enim uereor ne iactātor uidear cum de me alioq;
iudicium nō meum præferro: præsertim apud te qui nec ul-
lius inuides laudibus & faues nostris. Vale.

C. Plinius Luperco suo Salutem.

Ixi de quodā oratore sæculi nostri recto quidem &
sano: sed parum grādi & ornato ut opinor apte: nihil
peccat: nisi quod nihil peccat: debet enī orator erigi:
attoli: interdū etiā efferuescere: efferri: aut sæpe accedere ad
preces: nam plerumq; altis & excelsis adiacent abrupta: tu-
tius per plana sed humiliter & depressius: Item frequentior
currentibus q̄ reptantibus lapsus & his nō labētibus nulla
illis: nonnulla uis etiā si labantur: nam ut qualdam artis: ita
eloquentiā nihil magis quam ancipitia cōmendant: uides q̄
funē in summa nitunt quātos soleant excitare clamores cū
iā iamq; casuri: sunt enī maxima mirabilia quæ maxime ex-
pectata maxime periculosa ut quæ græce magis exprimunt
ideo nē qua cōpar gubernatoris ē uirus
cū placido aut cōturbato mari uehī: tunc laudante nullo il-
laudatus inglorius: subit portū: at cū stridunt funes: turbat
arbor: gubernacula gemunt: tunc ille clarus: & diis maris
proximus: cur hæc: quia uisus est mihi ī scriptis meis anno-
tasse quædā ut timida: quædā ut sublimia: aut improba audie-
ti: aut nimia quæ ego plena arbitrabar: plurimū autē refer

reprehēn-
eminer &
an grand
attingam

Sed o
magnific
posse dic
esse eloq
tus refrin
uero. M. T.
ambigi p
regula n

iam quid

ex eadem

Et mille

reprehendenda annotes: an insignia: omnis enī aduertit quā
eminer & extat: sed acri intentione iudicandū ē imodicū sit
an grande: altum an enorme atq; ut homerum potissimum
attingam quē tantundē alterutrā in partem potest fugere.

& totum illud.

Sed opus ē examine: incredibilia sunt hæc & imania ac
magnifica: cælestia: nec nunc ego mei similia aut dixisse aut
posse dicere puto nō ita insanio: sed hoc itelligi nolo: laxados
esse eloquētiæ frænos: nec angustissimo gyro igenioꝝ ipe-
tus refringēdos: At enī alia cōditio oratoꝝ: alia poetarū. q̄si
uero. M. Tullius minus audeat: quanq̄ hūc omitto neq; enī
ambigi puto. Sed Demosthenes ipse ille norma oratoris &
regula non se cohibet cū primum cum dicit illa notissima

& rursus

Iam quid audiētibus illo pulcherrimo excessu
quid hæc breuiora superioribus sed audacia paria:

ex eadem nota

Simile his

Et ibidem

Et dixerat

& deinceps

Nec satis

adhuc

Et mille talia ut prætereā quæ ab æschine
uocant: in cōtrariū incidi dicens huc quoq; ab

m

ista culparis: Sed uide quāto maior sit q̄ rephēdit̄ ip̄o repræ
hēdētē: & maior ob hęc: ī aliis enī uis: ī his grāditas eius elu
cet. Nū aut̄ æschines ipse iis q̄ ī Demosthenē carpebat absti
nuit?

Iterum alio

quod adeo probauit ut repetat.

iam illa commodius pressiusq̄

& alia

Expecto ut quædā ex hac epistola ut illud gu
bernacula gemūt & diis maris proximus: iisdē notis quibus
ea de quibus scribo cōfodias. Intellego enī me dū ueniā pri
oribus peto ī illa ipsa q̄ annotaueras icidisse. Sed cōfodias li
cet dūmō iā nūc destines diē quo & de illis & d̄ his corā exi
gere possimus: Aut enī tu me timidū: aut ego te temerariū
faciā.

C. Plinius Laterano suo Salutem.

Vanta potestas: quanta dignitas: quanta maiestas: q̄
tum deniq̄ numē sit historiæ cū frequenter alias: tū
pxime sensi: recitauerat qdā uerissimū libꝛ: partēq̄
eius ī aliū diē referuauerat. ecce amici cuiusdam orantis ob
secrantisq̄ ne reliqua recitaret: tantus audiendi quæ fecerit
pudor: quibus nullus faciēdi quæ: audire erubescūt? Et ille q̄
dē p̄stitit quod rogabat: sinebat fides: liber tamen ut factū
ipsum manet: manebit legeturq̄ semper tanto magis & nō
statim: Citātur enim homines ad agnoscēda quæ differūt.

C. Plinius Romano suo Salutem.

Ost longū tempus epistolas tuas tres pariter recepi:
omnes elegatissimas amatissimas & q̄les a te uenire
p̄fertī desideratas oportebat: quarū una iniungis mihi iocū
dissimū ministeriū ad Plotinā sanctissimā scēminā p̄ferāt:
eadē commendas pupillū artemisiū: statī p̄stititi qd̄ pete
bat. Indicas etiā modicas te uīdemias collegisse. cōmūis hęc

mihī tec
Altera ep
nos repr
scribis a
ita me t
rēt: poll
audieris
euolatur
modo po
tionē pro
fuerit: E
litteras c
cepi eas:
politis q̄

T
t
riis me f
cū hoc u
ceteris a
difficilio
ea facilit
q̄ uenia

No
lāt
sup cœn
fides. tar
storiā se
mari p̄
nis est u
aut ipul
piscand

mihī tecū: quāq̄ ī diuersissimā partē terrarū querelā ē:
Altera epistola nūtiās multas te nūc dictare. nūc scribē q̄bus
nos repraesentes: gratias ago: agerem magis si me illa ipsa q̄
scribis aut dictas legere potuissē: sed erat æquū ut te mea
ita me tua scripta cognoscere etiam si ad aliū q̄ ad me p̄tine
rēt: polliceris ī fine: cū certi de uitæ nostræ ordinatiōe aliqd
audieris: futurę te fugitiuum rei familiaris: statimq; ad nos
euolaturę qui iā tibi cōpedes nectimus quas effrigere nullo
modo possis: Tertia epistola continebat eē tibi redditā ora
tionē pro Damo quis eā uberiorē quam dicētē audiente te
fuerit: Est uberior: multa ē: postea enī: in tertiā dicis alias te
litteras curiosius scripras misisse: An accepim quæris: non ac
cepi eas: accipere gestio: p̄ de priā quicq; occasiōē mitte: ap
politīs qdē usuris q̄s ego nūc partius possi cētēsimā putabo.

C. Plinius Rustico suo Salutem.

T fatius unū aliqd īsigniter q̄ facerē plura mediocri
ter: si nō possis unū aliqd īsigniter: qd̄ ituens: ego ua
riis me studioꝝ generibus nulli satis cōfusus experior: p̄ de
cū hoc uel illud leges: ita si gulis: ita ut nō singulis dabis an
cæteris artibus excusatio ī nūero litteris durior lex: ī q̄bus
difficilior effectus ē: qd̄ autē ego de ueniā q̄ si īgratus: nā si
ea facilitate p̄xima acceperis: q̄ priora: laus potius sperāda:
q̄ ueniā obsecrāda ē: mihi tamē ueniā sufficit. Vale.

C. Plinius Caninio suo Salutem.

Ncidi ī materiā uerā sed simillimā fictæ: dignāq; scho
lastico altissimo planeq; poetico īgenio: icidi autē dū
sup cœnā uaria miracula hīc īde referūtur: magna auctori
fides. tamē si qd̄ poeta cū fide: is tamē auctor: cui bene uel hī
storiā scripturū credidisses: Est ī Africa Hipponēsis colonia
mari p̄xima: adiacet nauigabile stagnū: & hoc ī modū flumi
nis est uariū: demergit: qd̄ uice alterna put æstus aut rep̄ssit
aut īpulsit: nūc infert mari: nunc reddit stagnō: oīs hīc æstus
piscandi nauigandi atq; etiam natandi studio tenet: maxi
m ii.

me pueri quos otium lususque sollicitat: his gloria & uirtus altissime puehi: uictor ille qui longissime ut litus ita simul natares reliquit: quod hoc certamine, puer quidam audetior ceteris in uentura tendebat: Delphinus incurret: & nunc procedere puerum nunc sequi: nunc circumire postremo subire depicere itaque subire trepidantemque proferre: primum in altum: mox flectit ad litus: reditque terram & aequilibus, serpit per coloniam factam: concurrere omnes ipsum puerum: tanquam miraculum aspiciere: interrogare: audire: narrare: respondere. postero die obsidet litus: prospectat mare: & siquidem mari simile natat pueri: inter hos ille sed cautius: Delphinus rursus ad tempus rursus ad puerum fugit: uenit puer: fugit ille cum ceteris delphinis quasi iuiter & reuocet: exiliunt: mergit: uariosque orbes implicat expeditque: hoc altero die: hoc tertio: hoc pluribus donec homines inuitos mari subiret timendi pudor: accedunt & alludunt & appellant tangunt etiam protrahuntque: puer uentus: crescit audacia & experimento maxime puer qui primus expertus est: adnatatum insiliit ergo fert referatque agnoscit se ex mari putat meat is se neuter timeat: huius fiducia: mansuetudo illius auget: nec non aut pueri dextra laeuaque simul eunt horrantes monentesque: ne timeat id quoque mirum: delphinus alius tantum spectator & comes: Nihil enim simile aut faciebat aut patiebat: sed alterum illum ducebat reducebatque puerum: ceteri pueri incredibile tam uerum tamen

quam priora delphinum gestatorem collusoremque puerorum: in terram quoque extrahi solitum harenis: siccatum ubi incaluisse in mare reuolui. constat octauium habitum legarum proco. i. litus educatione religiose praua sustulisse unguentum: cuius illum nouitatem odoremque in altum refugisse: nec nisi post multos dies uisum laetum & moestum: mox redditis uiribus priorem lasciuiam & solitam uisum eam serua reperisse: confluebant omnes ad spectaculum magistratus: quoque aduentu & mora modica res publica nouissimum partibus atterebat: postremo locus ipse quietem suam se-

creumque pe
tur. Hæc tu
tolles: quan
sufficit ne e

Xplic
xat u
uerfu

experiri liber
ne sit melius
tam nouus le
interim faci
da quæ prom
puto me non
plica æstum
legere: quam

C.
Ibrun
hoc te

aliqui

ipsis scriptis tu
ligiosum put

Est tamen ali

giquæ emend

nec absoluit p

C.

Varis

Euigle

sæpe ar

eni cum silenti

liber & mihi

sequar: quæ ead

si quid in mani

similis: nunc p

cretumq; perdebat. placuit occulte interfici: ad quod coibatur. Hæc tu qua miseratione qua copia deslebis: ornabis attolles: quanquam non est opus affigas aliquid aut adstruas: sufficit ne ea quæ sunt uera minuantur. Vale.

C. Plinius Tranquillo suo Salutem.

Xplica æstum meum: audio me male legere duntaxat uersus: orationes enim cōmodius: & tanto minus uersus cogito: ergo recitaturus familiaribus amicis experiri libertū meū hoc quoq; familiare quod elegi nō bene sit melius lecturus: si tamen nō fuerit perturbatus. Est enim tam nouus lector: quā ego poeta: ipse nescio qd illo legente interim faciā: sed eā defixus mutus & similis otioso: an ut quāda quæ pronuntiabit murmure oculis manu psequar? sed puto me nō minus male saltare quam legere. Iterū dicā: xplica æstum meum uereq; rescribe num sit meliū pessime legere: quam ista uel non facere uel facere. Vale.

C. Plinius Appio suo Salutem.

Ibrum quem misisti & accepi & gratias ago: sū tamē hoc tēpore occupatissimus: Ideo nōdū eum legi: cū aliquid ualidissime cupiā sed ea reuerētia cū litteris ipis scriptis tuis debeo ut sumere illa nisi uacuo animo irreligiosum putē. diligētia tuā ī retractādis opibus ualde pbo: Est tamen aliquis modus primumq; nimia cura deterit magis quā emendat: deīde qd nos recētoribus reuocat: simulq; nec absoluit priora & inchoare posteriora non patit. Vale.

C. Plinius Fusco suo Salutem.

Væris quemadmodū ī thūscis diem æstate disponā. Euigilo cum collibuit plerunq; circa horam primā: sæpe ante: tardius raro: clausæ fenestræ manēt: miræ enim cū silentiū & tenebræ ab his quæ aduocant abductis: & liber & mihi & relictus nō oculos animo sed animū oculis sequar: q eadē quæ mens uidet quotiēs nō uidēt alia: cogito si quid ī manibus: cogito ad uerbum scribenti emendatique similis: nunc plura uel difficile uel facile componi teneri ue

potuerunt: notariū uoco & die admissō quæ formauerā re-
uocantur rursusq; dimittit: ubi hora quarta uel quinta; neq;
enim certum dimensumq; tēpus ut dies suasisit i xystum me
uel cryptoporticus cōfero: reliqua meditor & dicto: uehicu-
lū ascendo: ibi quoq; idē quod ambulās aut iacēs: durat in-
tētio mutatiōe ipsa referta paululū redormio: deinde ambu-
lo: mox orationē græcā latinā ue clare & intente non tam
uocis causa q̄ stomachi. Iterum ambulo ungor lauor cœnā
ti, mihi cū uxore uel paucis liber legit: post cœnā comœdia
aut lyristes: mox cum meis ambulo quorum in numerū sē
eruditi: uariis sermonibus uespera extenditur: & quanquam
longissimus dies bene conditur: nōnūq; ex hoc ordine aliq;
mutatur: Nam si diu tacui uel ambulauī. post somnū demū
lectionemq;: nō uehiculo: sed quod breuius: quod uelocius
equo gestor: interueniūt amici ex proximis oppidis partēq;
diei ad se trahunt: interdūq; lassō mihi opportuna interpel-
latione subueniunt: uenor aliquando: sed nō sine pugillari-
bus ut quamuis nihil ceperim: non nihil referam: datur &
colōis ut uidef: ipsis nō satis tēporis: quoq; mihi agrestes q̄-
relæ litteras nostras & hæc urbana opa cōmendāt. Vale.

C. Plinius Paulino suo Salutem.

Ec tuæ naturæ est translatiua hæc: & quasi publica
officia familiaribus amicis cōtra ipsorum cōmodū
exigere: Et ego te cōstātius amo quam ut ue rear nec
aliter ac uelim accipias ni me kal. statim cōsulē uidero: præ-
sertim cū me necessitas thuscianorū prædiorū plures annos
ordinatura detineat: i qua mihi noua cōsilia sumenda sunt:
Nam priore iusto quāq; post magnas remissiones reliqua cre-
uerunt: inde pleriq; nulla iam cura minuendi æris alieni qd
desperant posse persolui: rapiunt etiam consumuntq; quod
natura est ut qui iam putant se non sibi placere occurrere:
dū ergo augefcentibus intrus & medendū ē & medendi una
ratio: si nō nūmo sed partibus locū ac inde ex meis aliquos
opis exactores custodes fructibus ponam: & alioq; nullum

istius genu
magna fide a
dū tamē & q
tērandā sun
cōsulatus tu
uotis gaude

Go u
sed q
ris absolutū
iudicauī tamē

Aruf
Ius i
tio die

e regiōe tota
piunt: multa
aut solis: uide
eādē q̄ pulch
ad usū deæ: h
moreas colū
qbus solū: q
deæ signū q
partibus tru
occurrit quo
ut formam se
circundare te
tissimis ripis
tum: in quo fa
corum diffic

C.
Cribis
uisti q
ris qd

istius genus reditus q̄ quod terra cælū amnis refert. ad hoc magna fidē acris oculos: numerosas manus poscit: exprimēdū tamē & quasi ī ueteri morbo quælibet mutatiōis auxilia tētanda sunt: uides quā nō delicata me causa obire primum cōsulatus tui diē nō sinat: quē tamen hic quoq; ut præsens uotis gaudeo: gratulatione celebrabo. Vale.

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Go uero Ruffū laudo nō qa tu ita ut facerē petisti: sed qa ille ē dignissimus: legi enī librū oibus numeris absolutū: cui multū apud me gratiæ amor ipsius adiecit: iudicauī tamē: neq; enī soli iudicāt q; maligne legūt. Vale.

C. Plinius Mustio suo Salutem.

Aruspiciū reficiēda ē mihi ædes: cæteris ī p̄diis ī melius ī maius uetus sane & angusta cū sit aliqd: cū statio die frequētissima. Nā idibus septēbribus magnus e regiōe tota coit populus: multæ res agūt: multa uota suscipiunt: multa reddunt sed nullū in pximo suffugiū aut ībris aut solis: uideor ergo munifice simul religioseq; facturus: si eādē q̄ pulcherrimā extruxero addidero porticus: ædi illam ad usū deæ: has ad hominū: uelim ergo emas quatuor marmoreas colūnas cuius tibi uidebit̄ generis: emas marmora qbus solū: qbus parietes excolant̄: Erit etiā faciendū ipsius deæ signū quia antiquū illud e ligno quibusdā uetustate sui partibus truncatum est: quantum ad porticus nihil interim occurrit quod uideatur statim esse repetendum: nisi tamen ut formam secundum rationem loci scribas: neq; enī possū circundare templo. Nam solum tēpli hinc flumine & abruptissimis ripis: hinc uia cigitur. Est ultra uiam latissimū prætium: in quo satis apte contrā templum inuenies qui soles locorum difficultates arte superare. Vale.

C. Plinius Fusco suo Salutem.

Cribis p̄gratas tibi fuisse litteras meas qbus cognouisti quēadmodū in thuscis otiū æstatis exigerē: reqris qd ex hoc ī laurētino hyeme permutet. Nihil nisi

quod meridianum Romae eximitur multumque de nocte uel
ante uel post diem summum: si ager si necessitas non sit: quae
frequens hyeme non est: comedo, uel lyristae post coenam
locus: sed illa quae dicta ut identidem retractant: ac simul me-
moriam frequenti emendatione proficiunt. Habes aestate hye-
me consuetudinē non addas huc licet uere tantum: num quae
intra hyemem statim aestatemque mediam ut nihil de die per-
dunt de nocte paruolum acquirunt. Vale.

C. Plinii Secundi Nouocomensis Oratoris Facundissimi
Epistolarum Liber Octauus & Ultimus Explicit.

FINIS.

Impressum quidem est hoc opus Taruisii per Magistrum
Ioannem Mercellium, Anno salutis, M. cccclxxxiii.

Bibl. Jag.



de nocte uel
as iocari: quæ
post cenam
ac simul me
s ætate hys
tū: num quæ
hil de die per

Facūditūm
plicat.

per Magistrū
ccclxxxiiij.

ipm. **F**uriosum
singulis oculis mei et hoc
sum. **U**id sum locutus
Organum dies amens
7 annos et nos in iere
habui. **E**t meditatus
sum nocte in corde meo.
Ieremias et comp.

qua me matris partu
Inna concitatus eu
mollibus suis et sculpu
libz suis ad emula com
em pro carnis. **A**udiu
de et sperant et ad iugum
redgit ualde ist. **S**erp
ulit tabernaculum glo. 7a

sem. p. m. h. v. o.
Et repulit tabernacu
lum ioseph. 7. **E**t
effrem no elert. **S**
ed elegit in iugum
montis. **S**pon quonem
duxit. **E**t edificat.

Quod est **Q**uod est
insuetudine ad hunc
modum habentem esse.

Et in **E**t in
hoc m. **E**t in
hoc m. **E**t in
hoc m. **E**t in
hoc m. **E**t in

Et in **E**t in
hoc m. **E**t in
hoc m. **E**t in
hoc m. **E**t in
hoc m. **E**t in

